

Europeiska unionens officiella tidning

C 366

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

27 oktober 2017

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2015–2016

Sammanträdet den 11 november 2015

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 435, 24.11.2016.

ANTAGNA TEXTER

Sammanträdena den 23–26 november 2015

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 448, 1.12.2016.

ANTAGNA TEXTER

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Onsdagen den 11 november 2015

2017/C 366/01 Europaparlamentets resolution av den 11 november 2015 om luftfart (2015/2933(RSP)) 2

2017/C 366/02 Europaparlamentets resolution av den 11 november 2015 om reformen av vallagen i Europeiska unionen (2015/2035(INL)) 7

Den 24 november 2015

2017/C 366/03 Europaparlamentets resolution av den 24 november 2015 om att minska ojämlikhet, med särskilt fokus på barnfattigdom (2014/2237(INI)) 19

2017/C 366/04 Europaparlamentets resolution av den 24 november 2015 om sammanhållningspolitiken och marginaliserade befolkningsgrupper (2014/2247(INI)) 31

2017/C 366/05 Europaparlamentets resolution av den 24 november 2015 om EU:s roll i FN – Hur kan EU:s utrikespolitiska mål uppnås bättre? (2015/2104(INI)) 42

SV

Onsdagen den 25 november 2015

2017/C 366/06	Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt (2015/2066(INI))	51
2017/C 366/07	Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om kommissionens utkast till genomförandebeslut XXX om beviljande av tillstånd för användning av bis(2-etylhexyl)ftalat (DEHP) med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 (D041427 – 2015/2962(RSP)) . . .	96
2017/C 366/08	Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om att förhindra att EU-medborgare radikaliserats och rekryteras av terroristorganisationer (2015/2063(INI))	101
2017/C 366/09	Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2014–2020 (2015/2107(INI))	117

Torsdagen den 26 november 2015

2017/C 366/10	Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om Afghanistan, särskilt dödandet i Zabulprovinsen (2015/2968(RSP))	129
2017/C 366/11	Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om den politiska situationen i Kambodja (2015/2969(RSP))	132
2017/C 366/12	Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om yttrandefriheten i Bangladesh (2015/2970(RSP))	135
2017/C 366/13	Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om det aktuella läget för utvecklingsagendan från Doha inför WTO:s tionde ministerkonferens (2015/2632(RSP))	140
2017/C 366/14	Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om Ecuadors anslutning till handelsavtalet mellan EU och dess medlemsstater och Colombia och Peru (2015/2656(RSP))	144
2017/C 366/15	Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om en ny strategi för djurs välbefinnande för 2016–2020 (2015/2957(RSP))	149
2017/C 366/16	Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om barns utbildning i nödsituationer och utdragna kriser (2015/2977(RSP))	151
2017/C 366/17	Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om en förenklad och mer resultatinkriktad sammanhållningspolitik 2014–2020 (2015/2772(RSP))	157

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Onsdagen den 11 november 2015

2017/C 366/18

P8_TA(2015)0393

Interoperabilitet som ett sätt att modernisera den offentliga sektorn ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättandet av ett program för interoperabilitetslösningar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA²) – Interoperabilitet för modernisering av den offentliga sektorn (COM(2014)0367 – C8-0037/2014 – 2014/0185(COD))

P8_TC1-COD(2014)0185

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 november 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/... om inrättandet av ett program för lösningar för interoperabilitet och gemensamma ramar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA²-programmet) för modernisering av den offentliga sektorn 159

Den 24 november 2015

2017/C 366/19

P8_TA(2015)0396

Upphävande av vissa rättsakter inom Schengenregelverket ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om upphävande av vissa rättsakter inom området med frihet, säkerhet och rättvisa (COM(2014)0713 – C8-0277/2014 – 2014/0337(COD))

P8_TC1-COD(2014)0337

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 november 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om upphävande av vissa akter i Schengenregelverket 161

2017/C 366/20

P8_TA(2015)0397

Upphävande av vissa rättsakter inom Schengenregelverket på området polissamarbete och rättsligt samarbete ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om upphävande av vissa rättsakter på området polissamarbete och rättsligt samarbete i straffrättsliga frågor (COM(2014)0714 – C8-0279/2014 – 2014/0338(COD))

P8_TC1-COD(2014)0338

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 november 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om upphävande av vissa akter i Schengenregelverket på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete 162

2017/C 366/21	P8_TA(2015)0398	
	Upphävande av vissa rättsakter på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upphävande av vissa rättsakter på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (COM(2014)0715 – C8-0280/2014 – 2014/0339(COD))	
	P8_TC1-COD(2014)0339	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 november 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om upphävande av vissa akter på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete	163
2017/C 366/22	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2015 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och kommissionen för bevarande av sydlig tonfisk (CCSBT) om unionens medlemskap i den utvidgade kommissionen för konventionen för bevarande av sydlig tonfisk (07134/2015 – C8-0323/2015 – 2015/0036(NLE))	164
2017/C 366/23	P8_TA(2015)0400	
	Försäkringsförmedling ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om försäkringsförmedling (omarbetning) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD))	
	P8_TC1-COD(2012)0175	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 november 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/... om försäkringsdistribution (omarbetning)	165
Onsdagen den 25 november 2015		
2017/C 366/24	Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 8/2015 för budgetåret 2015, egna medel och Europeiska datatillsynsmannen (13439/2015 – C8-0341/2015 – 2015/2269(BUD))	167
2017/C 366/25	Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av flexibilitetsmekanismen för omedelbara budgetåtgärder för att hantera flyktingkrisen i enlighet med punkt 12 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning (COM(2015)0514 – C8-0308/2015 – 2015/2264(BUD))	169
2017/C 366/26	Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond, i enlighet med punkt 11 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning för att möjliggöra utbetalning av förskott på 2016 års budget (COM(2015)0281 – C8-0133/2015 – 2015/2123(BUD))	171
2017/C 366/27	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 november 2015 om det gemensamma förslag till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016 som förlikningskommittén har antagit inom ramen för budgetförfarandet (14195/2015 – C8-0353/2015 – 2015/2132(BUD))	172

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen ¶ eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2015–2016

Sammanträdet den 11 november 2015

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 435, 24.11.2016.

ANTAGNA TEXTER

Sammanträdena den 23–26 november 2015

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 448, 1.12.2016.

ANTAGNA TEXTER

Onsdagen den 11 november 2015

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2015)0394

Det framtida luftfartspaketet

Europaparlamentets resolution av den 11 november 2015 om luftfart (2015/2933(RSP))

(2017/C 366/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 25 april 2007 ⁽¹⁾ om upprättandet av ett gemensamt europeiskt luftrum,
- med beaktande av direktiv 2009/12/EG av den 11 mars 2009 om flygplatsavgifter,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2011 om internationella luftfartsavtal enligt Lissabonfördraget ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 2 juli 2013 om EU:s yttre luftfartspolitik – att möta framtidens utmaningar ⁽³⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt antagen vid första behandlingen den 12 mars 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om genomförandet av det gemensamma europeiska luftrummet (omarbetning) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt antagen vid första behandlingen den 12 mars 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 216/2008 inom området flygplatser, flygledningstjänst och flygtrafiktjänster ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 29 oktober 2015 om tilldelning vid världskonferensen om radio-kommunikationer, som hålls i Genève den 2–27 november 2015 (WRC-15), av det radiospektrumband som krävs för en kommande utveckling av satellitbaserad teknik till stöd för system för global flygspårning ⁽⁶⁾,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 90, 100.2 och 218,

⁽¹⁾ EUT C 74 E, 20.3.2008, s. 658.

⁽²⁾ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 5

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0290.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0220.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0221.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0392.

Onsdagen den 11 november 2015

- med beaktande av kommissionens kommande lagstiftningspaket om luftfart,
 - med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Under 2012 genererade lufttransportnäringen 2,6 miljoner direkta arbetstillfällen i Europa, och den stod för mer än 2,4 procent av EU:s BNP.
- B. Antalet flygpassagerare i EU under 2014 uppgick till 849,4 miljoner, vilket innebär en ökning med 4,4 procent jämfört med 2013 och med 16,9 procent jämfört med 2009.
- C. Antalet förlorade arbetstillfällen till följd av genomförda och planerade personalnedskärningar hos de europeiska flygbolagen sedan 2012 uppgår till över 20 000.
- D. EU-flygbolag bedriver sin verksamhet i en snabbt föränderlig miljö där konkurrensen blir allt hårdare, både på inhemska och utländska marknader.
- E. Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao), EU och dess medlemsstater måste förbättra olika rättsliga och finansiella regleringar, t.ex. när det gäller utsläppshandelssystemet inom EU, utvidgade passagerarrättigheter, avgifter och nationella skatter, bullerbegränsningar på flygplatser och begränsningar av drifttiden.
- F. Luftfarten spelar en roll i klimatförändringen; den står för 13 procent av EU:s transportrelaterade koldioxidutsläpp plus andra utsläpp, t.ex. av kväveoxider.
- G. Kommissionen har för avsikt att före slutet av 2015 lägga fram ett luftfartspaket som kommer att ringa in och åtgärda utmaningarna för EU:s luftfartssektor.

Bättre konkurrenskraft för luftfarten

1. Europaparlamentet anser att luftfartspaketet bör innebära en välbehövlig skjuts för en mer hållbar och konkurrenskraftig europeisk luftfartsbransch, stärka europeiska flygbolag, flygplatser och flygteknikindustrin samt säkerställa lika spelregler på den globala marknaden och fastställa en långsiktig strategi för Europas luftfartssektor.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta de grundläggande inslagen i parlamentets ståndpunkter antagna vid första behandlingen av det gemensamma europeiska luftrummet 2+ (SES2+) och av Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (Easa) samt i dess resolution av den 2 juli 2013 om EU:s yttre luftfartspolitik och inbegripa dessa i sitt arbete med luftfartspaketet.
3. Europaparlamentet betonar att flygteknikindustrin bidrar starkt till tillväxt och sysselsättning i EU, har nära samband med konkurrenskraften hos EU:s luftfartssektor (t.ex. i form av exportöverskott, renare teknik för europeiska flygplan, ibruktagande av Sesar, SES, underhållskedjan), genererar en omsättning på ungefär 100 miljarder euro om året och upprätthåller omkring 500 000 direkta arbetstillfällen. Därför efterlyser parlamentet en proaktiv politik för att stödja och utveckla flygteknikindustrin.
4. Europaparlamentet understryker att innovation är en förutsättning för en konkurrenskraftig europeisk luftfartsindustri. Parlamentet rekommenderar därför att kommissionen ska ta hänsyn till och stödja innovationer på områdena för flygledningstjänster (automatiska flygkontrolltjänster, fri ruttläggning), fjärrstyrda luftfartygssystem, alternativa lösningar i fråga om bränsle, utformning av flygplan och motorer (ökad effektivitet, mindre buller), flygplatssäkerhet (beröringsfria lösningar, en enda säkerhetskontroll), digitalisering och multimodala lösningar (datoriserade markttjänster). Parlamentet rekommenderar vidare kommissionen att stödja globala miljölösningar, som en global marknadsbaserad åtgärd för att minska koldioxidutsläppen från den internationella luftfarten, och sammanjämka regionala system, som utsläppshandelssystemet för luftfarten, till ett världsomfattande system, och samtidigt stödja miljöanpassade flygplatser och nya affärsmodeller (som Internationella lufttransportorganisationens (Iata) "New Distribution Capability" (NDC), egenbokning av anslutningsflyg och integrerad biljettförsäljning).

Onsdagen den 11 november 2015

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, inom ramen för sina befogenheter, börja avskaffa betungande EU-krav och nationella bestämmelser för europeiska flygbolag, i syfte att stärka konkurrenskraften i den europeiska luftfartsbranschen.

6. Europaparlamentet framhäver att EU:s flygbolag och flygplatser förlorar i konkurrenskraft i förhållande till subventionerade flygbolag och flygplatser i tredjeländer. Parlamentet begär i detta sammanhang en proaktiv politik för att säkerställa lika spelregler för ägandet och riktar en skarp uppmaning till medlemsstaterna att förbättra sin nationella infrastruktur så att deras flygbolag kan konkurrera på mer gynnsamma villkor.

7. Europaparlamentet beklagar djupt att förordning (EG) nr 868/2004 om illojal prissättning vid tillhandahållandet av lufttrafiktjänster har visat sig otillräcklig och ineffektiv när det gäller tillämpningsområdet. Kommissionen uppmanas att lägga fram en analys av orsakerna till att förordningen inte genomförts senast i november 2015. Kommissionen uppmanas att se göra en översyn av förordning (EG) nr 868/2004 för att garantera rättvis konkurrens i EU:s yttre förbindelser på luftfartsområdet och stärka konkurrensställningen för EU:s luftfartsbransch, förebygga illojal konkurrens effektivare, säkerställa ömsesidighet och eliminera illojal praxis, inklusive subventioner och statsstöd som vissa tredjeländer tilldelar flygbolagen och som snedvrider marknaden. Parlamentet betonar att syftet bör vara att förbättra den politiska strategin på europeisk nivå för att denna konflikt snabbt ska lösas, huvudsakligen på grundval av att det tillämpas en transparent klausul om sund konkurrens. Parlamentet uppmanar kommissionen att också ge sig i kast med begreppet "faktiskt kontroll" över flygbolag.

8. Flygplatserna i Europa utsätts för ett avsevärt konkurrenstryck – både från flygbolag och från konkurrerande flygplatser. Parlamentet uppmanar därför med kraft kommissionen att beakta denna händelseutveckling vid genomförandet av direktivet om flygplatsavgifter och se till att alla intressenter och passagerare gynnas.

9. Europaparlamentet uppmanar till intensivare arbete inom rådet med att godkänna förslaget till förordning om ankomst- och avgångstider för att flygplatserna ska bli effektivare och för att luftfarten i Europa ska fungera smidigt, i en situation där trafiken väntas öka till det dubbla fram till 2030.

10. Europaparlamentet framhåller att unionens små och regionala flygplatser är viktiga för förbindelserna på det regionala planet. Parlamentet uppmanar kommissionen att, tillsammans med medlemsstaterna, lägga fram en långsiktig strategisk plan där EU ska gripa sig an utmaningar och möjligheter för regionala flygplatser i ett EU-sammanhang, inklusive bestämmelser för statligt stöd för transportinfrastruktur, eftersom deras roll i arbetet för att säkra sammanhållningen mellan EU:s regioner bör främjas och bli en av pelarna för EU:s strategi för tillväxt och sysselsättning.

Den internationella dimensionen

11. Europaparlamentet betonar att förhandlingar om övergripande luftfartsavtal med EU:s huvudsakliga handelspartner bör vara ett strategiskt mål och att sådana förhandlingar bör inledas eller påskyndas. Kommissionen uppmanas att söka ett långtgående mandat från medlemsstaterna så snart som möjligt, där länderna i Gulfstaternas samarbetsråd prioriteras, för att säkerställa lika spelregler för europeiska flygbolag och flygplatser, säkerställa ömsesidighet och inkludera en effektiv klausul om sund konkurrens. Om dessa övergripande luftfartsavtal ska fungera i praktiken måste de, enligt parlamentet, innehålla en skyddsklausul med definitioner av överträdelse och rättsliga konsekvenser av överträdelse.

12. Europaparlamentet konstaterar att luftfartssektorn inte är reglerad på världsomfattande basis eftersom den inte omfattas av WTO-regler. Parlamentet understryker hur viktigt det är med globalt överenskomna regler inom Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao) för att minska utsläppen från luftfarten och effekterna på klimatet, och värdesätter att Icao starkt förespråkar utveckling av en global marknadsbaserad mekanism.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda genomförandet av det gemensamma europeiska luftrummet genom att anta SES2+-paketet, eftersom den uppsplittring som i dag råder inom det europeiska luftrummet är en tung börda för europeiska lufttrafikföretag.

Onsdagen den 11 november 2015

14. Europaparlamentet förväntar sig att luftfartspaketet ska ta upp frågan om flygplatsernas fullständiga integrering i det europeiska transportnätet och leda till att integreringen förverkligas. Parlamentet erinrar om att det måste råda konsekvens mellan luftfartspaketet och nuvarande och kommande lagstiftning om passagerares rättigheter, samtidigt som rådet med kraft uppmanas att lägga fram sin ståndpunkt, eftersom både passagerarna och lufttrafikföretagen vill få klarhet om vilka regler som gäller.

Den sociala agendan inom luftfartssektorn

15. Europaparlamentet framhåller att vissa av arbetsvillkoren inom luftfartssektorn kan påverka flygsäkerheten. Parlamentet rekommenderar att GD Transport och rörlighet och GD Sysselsättning ska samarbeta, och att luftfartspaketet ska innehålla sociala bestämmelser och ge de säkerhetsgarantier som behövs, såsom det diskuterades vid högnivåkonferensen "A social agenda for transport", som hölls av kommissionen den 4 juni 2015.

16. Europaparlamentet begär att man stärker och harmoniserar säkerhetskedjan genom att locka och behålla en kvalificerad och högutbildad arbetskraft.

17. Europaparlamentet betonar att luftfartsindustrin är en växande bransch som har lockat och bidragit med högt kvalificerad och motiverad arbetskraft. För att kunna fortsätta med denna tendens måste bestämmelser i EU:s nuvarande reglering om sysselsättning och arbetsvillkor, normer och praxis, inklusive kollektivförhandlingar, bibehållas.

18. Europaparlamentet rekommenderar en sådan definition av begreppet "huvudsaklig verksamhetsort", att den operativa licensen utfärdas av en stat där luftfarten bedrivs i betydande omfattning. Likaså rekommenderar parlamentet att det vid arbetet med samordning av de sociala trygghetssystemen och arbetsrätten görs en anpassning av definitionen på "stationeringsort", som ingår i förordningarna (EU) nr 83/2014 och (EU) nr 465/2012. Parlamentet visar på behovet att förkorta övergångsperioden och klargöra situationen för luftfartspersonal som har flera stationeringsorter.

19. Europaparlamentet konstaterar vilka utmaningar som genomförandet av direktivet om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag (2008/104/EG) innebär och rekommenderar att kommissionen skärskådar hur direktivet för närvarande tillämpas inom sektorn, för att på denna grundval bestämma hur utmaningarna bör hanteras.

20. Europaparlamentet är oroat över att det blivit vanligare med socialt problematiska affärsmetoder såsom "bekvämlighetsflagg" och utnyttjande av atypiska anställningsformer, som falskt egenföretagande, system där piloter betalar för att få flyga och arbetsavtal där antalet arbetstimmar ej avtalats, något som eventuellt kan få konsekvenser för säkerheten. Parlamentet anser att sociala normer bör upprätthållas i all luftfartsverksamhet.

Att trygga en hög nivå av säkerhet i EU:s luftrum

21. Europaparlamentet efterlyser att Sesar-programmet ska genomföras fullt ut, vilket kräver nära samarbete mellan kommissionen, leverantörer av flygtrafiktjänster, flygbolag och flygplatser, och ett finansiellt åtagande från dessa parter. Parlamentet efterlyser därför en metod för ett övergripande system ("total system approach") inom alla områden av luftfarten, som ska omfatta alla faser av flygningar, med början från marken, och där Easa ska få en förstärkt roll i en omgivning med det gemensamma luftrummet och Sesar, där EU genom Easa har ett system för flygsäkerhet, luftfartsskydd, miljö och prestanda. Kommissionen uppmanas att se till att man kompletterar den ursprungliga budgeten för Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE); denna påverkades av inrättandet av Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi).

22. Europaparlamentet välkomnar avsikten att utöka Easas ansvarsområde och förväntar sig därför att grundförordningen (EG) nr 216/2008 i sin ändrade lydelse ska leda till att det inrättas ett övergripande system för säkerhetsledning och till att Easa får ta hand om de säkerhetsaspekter som är förknippade med EU:s luftfartsskyddsåtgärder och med kommersiell rymdfart och fjärrstyrda flygplan. Parlamentet begär att kommissionen ska låta Easa få bli den gemensamma luftfartsmyndigheten i Europa, såsom det förutsatts i och med att Easa i lagstiftningen kommer att få ett så vittförgrenat ansvarsområde.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätthålla en kraftfull närvaro på alla de åtta platser som tillfaller EU inom Icao-rådet och så snart som möjligt stärka Easas roll på det internationella planet och se till att Easa får officiellt erkännande inom Icao. Detta behövs för att EU ska kunna tala samstämmigt och unionsmedborgarna således få en högre nivå av säkerhet över hela världen, samtidigt som det slås vakt om den europeiska luftfartsbranschens konkurrenskraft och export.

Onsdagen den 11 november 2015

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avlägsna regelspärren mot lufttrafikövervakning via satellit, i syfte att öppna vägen för livräddande tjänster för EU-medborgare, och uppmanar Internationella teleunionen att genomföra den spektrumallokering som behövs, eftersom Icao har fastställt att automatisk positionsövervakning – sändning (ADS-B) via satellit är den enda tekniska lösning som kan bistå vid flygspårning, också för flygledningstjänsternas behov, utanför de mest tätbefolkade områdena, där andra typer av markbunden övervakningsteknik i samband med flygledningstjänster har sina begränsningar. Parlamentet betonar att när teknik för automatisk positionsövervakning – sändning (ADS-B) införs är det viktigt att beakta behoven hos samtliga användare av luftrummet och att säkerställa driftskompatibilitet mellan alternativa tekniker för att det inte ska brytas mot bestämmelserna om flygsäkerhet och luftfartsskydd. Parlamentet konstaterar att detta skulle kunna hjälpa stater, leverantörer av flygtrafiktjänster och flygbolag i Europa och övriga delar av världen att öka effektiviteten i och kapaciteten för flygledningstjänsterna, och således minska utsläppen från luftfarten och markant öka flygsäkerheten, samtidigt som det europeiska luftrummet får ytterligare ett övervakningssystem som kan komplettera det befintliga.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att förbättra de medicinska bedömningarna av piloterna samt säkerhetsrutinerna och förfarandena för att öppna och stänga dörrarna till cockpit, till följd av riskanalysen i rapporten från Easas arbetsgrupp.

26. Europaparlamentet anser att det behövs ett riskbaserat synsätt för luftfartsskydd för befordran av passagerare och frakt, i stället för det nuvarande sättet att vidta åtgärder som en reaktion på redan inträffade händelser, tillsammans med ett rättvist och väl avvägt förhållningssätt till den känsliga frågan om luftfartsskydd som dels tillgodoser medlemsstaternas behov och motsvarar deras förväntningar, dels begränsar passagerarnas missnöje med flygplatserna. Man måste stärka det system som inrättats av kommittén för luftfartsskydd (Aviation Security Service, AVSEC) och den rådgivande gruppen för luftfartssäkerhet för intressenter (Stakeholder Advisory Group on Aviation Security, SAGAS). Kommissionen uppmanas därför med eftertryck att, mot bakgrund av goda erfarenheter från andra delar av världen, göra en genomförbarhetsundersökning om tillämpning av ett system för förhandskontroll och global inresa ("Global Entry") i Europa.

27. Europaparlamentet uppmanar budgetmyndigheten att, mot bakgrund av de nya ansvarsskyldigheterna som Easa fått, låta Easas budget stå kvar på en konkurrenskraftig nivå, så att det ska finnas flexibla och effektiva redskap för att tillverkare och flygbolag från EU ska kunna konkurrera ute i världen, och konstaterar att branschen bidrar med 70 procent av Easas budget.

28. Europaparlamentet påpekar att ett antal lagstiftningsärenden angående luftfarten är blockerade i rådet, och kommissionen uppmanas därför att försöka lösa denna situation.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med de ovannämnda frågorna i sitt lagstiftningspaket om luftfart, som ska läggas fram i slutet av 2015.

o

o o

30. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 11 november 2015

P8_TA(2015)0395

Reform av vallagen i EU**Europaparlamentets resolution av den 11 november 2015 om reformen av vallagen i Europeiska unionen (2015/2035(INL))**

(2017/C 366/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet (nedan kallad valakten), som utgör en bilaga till rådets beslut av den 20 september 1976, med senare ändringar ⁽¹⁾, särskilt artikel 14,
- med beaktande av fördragen och särskilt av artiklarna 9, 10, 14 och 17.7 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artiklarna 22, 223.1 och 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) samt artikel 2 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen,
- med beaktande av protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Europaparlamentets valförfarande, särskilt sina resolutioner av den 15 juli 1998 om utarbetandet av ett förslag till ett valsysteem som omfattar gemensamma principer för val av Europaparlamentets ledamöter ⁽²⁾, av den 22 november 2012 om 2014 års val till Europaparlamentet ⁽³⁾ och av den 4 juli 2013 om förbättring av den praktiska organisationen i samband med valet till Europaparlamentet 2014 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2013 om Europaparlamentets sammansättning inför valet 2014 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens rekommendation 2013/142/EU av den 12 mars 2013 om att göra valen till Europaparlamentet mer demokratiska och se till att de genomförs på ett effektivare sätt ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 maj 2015 *Rapport om 2014 års val till Europaparlamentet* (COM(2015)0206),
- med beaktande av bedömningen av det europeiska mervärdet med en reform av Europeiska unionens vallag ⁽⁷⁾,
- med beaktande av ramavtalet av den 20 oktober 2010 om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen ⁽⁸⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 93/109/EG av den 6 december 1993 om fastställande av närmare bestämmelser för rösträtt och valbarhet vid val till Europaparlamentet för unionsmedborgare som är bosatta i en medlemsstat där de inte är medborgare ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Rådets beslut 76/787/EKSG, EEG, Euratom (EGT L 278, 8.10.1976, s. 1), ändrat genom rådets beslut 93/81/Euratom, EKSG, EEG (EGT L 33, 9.2.1993, s. 15) och rådets beslut 2002/772/EG, Euratom (EGT L 283, 21.10.2002, s. 1).

⁽²⁾ EGT C 292, 21.9.1998, s. 66.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0462.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0323.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0082.

⁽⁶⁾ EUT L 79, 21.3.2013, s. 29.

⁽⁷⁾ PE 558.775 [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/558775/EPRS_IDA\(2015\)558775_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/558775/EPRS_IDA(2015)558775_EN.pdf)

⁽⁸⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽⁹⁾ EUT L 329, 30.12.1993, s. 34.

Onsdagen den 11 november 2015

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 av den 22 oktober 2014 om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier och europeiska politiska stiftelser ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 13, 21 och 31,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*), särskilt artiklarna 11, 23 och 39,
- med beaktande av artiklarna 45 och 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A8-0286/2015), och av följande skäl:
 - A. Artikel 223 i EUF-fördraget ger Europaparlamentet rätt att initiera reformen av sitt eget valförfarande i syfte att utforma ett förfarande som är enhetligt i hela unionen eller som överensstämmer med principer som är gemensamma för samtliga medlemsstater, och att ge sitt godkännande i detta sammanhang.
 - B. En reform av Europaparlamentets valförfarande bör ha som mål att öka den demokratiska och gränsöverskridande dimensionen hos valen till Europaparlamentet och den demokratiska legitimiteten för unionens beslutsprocess, stärka unionsmedborgarskapet som koncept, förbättra Europaparlamentets funktionssätt och unionens styrning, ge Europaparlamentets arbete mer legitimitet, stärka principerna om likvärdig status i samband med val och lika möjligheter, öka effektiviteten i systemet för genomförande av val till Europaparlamentet och föra ledamöterna av Europaparlamentet närmare sina väljare, särskilt de yngsta bland dem.
 - C. Vid reformen av valförfarandet är det viktigt inte bara att respektera subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, utan också att inte införa enhetlighet för sakens skull.
 - D. Möjligheten att ta fram ett enhetligt valförfarande på grundval av allmänna direkta val har funnits med i fördragen sedan 1957.
 - E. EU:s framtid hotas av att valskolket vid val till Europaparlamentet successivt ökar, särskilt bland de yngsta väljarna, och av det bristande intresset hos allmänheten för EU-frågorna, och därför behövs idéer som kan bidra till att den europeiska demokratin får nytt liv.
 - F. En verklig harmonisering av förfarandet för val till Europaparlamentet i alla medlemsstater skulle bättre kunna främja rätten för alla unionsmedborgare att på lika villkor delta i unionens demokratiska liv och samtidigt stärka den politiska dimensionen av den europeiska integrationen.
 - G. Europaparlamentets befogenheter har gradvis ökat sedan det första direkta valet 1979. Europaparlamentet har nu samma status som medlagstiftare som rådet på de flesta av unionens politikområden, i synnerhet som ett resultat av Lissabonfördragets ikraftträdande.
 - H. Med Lissabonfördraget förändrades mandatet för ledamöterna av Europaparlamentet, så att de blev direkta företrädare för unionens medborgare ⁽²⁾ i stället för "företrädare för folken i de i gemenskapen sammanslutna staterna" ⁽³⁾.
 - I. Den enda reformen av valakten i sig genomfördes 2002 genom rådets beslut 2002/772/EG, Euratom ⁽⁴⁾, som föreskriver att medlemsstaterna ska genomföra valen så att dessa är proportionella och använda listval (valsedlar) eller ett system med enkel överförbar röst. Då avskaffades även möjligheten för ledamöterna av Europaparlamentet att utöva två mandat samtidigt. Medlemsstaterna fick dessutom uttryckligen rätt att upprätta valkretsar på nationell nivå och att införa en nationell tröskel på högst 5 procent av de avgivna rösterna.

⁽¹⁾ EUT L 317, 4.11.2014, s. 1.

⁽²⁾ Artiklarna 10.2 och 14.2 i EU-fördraget.

⁽³⁾ Artikel 189.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2002/772/EG, Euratom av den 25 juni 2002 och av den 23 september 2002 om ändring av akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, som utgör en bilaga till beslut 76/787/EKSG, EEG, Euratom (EGT L 283, 21.10.2002, s. 1).

Onsdagen den 11 november 2015

- J. En övergripande överenskommelse om ett verkligt enhetligt valförfarande har ännu inte nåtts, även om en viss konvergens mellan valsystemen har skett efter hand, bland annat till följd av antagandet av sekundärlagstiftning som rådets direktiv 93/109/EG.
- K. Begreppet unionsmedborgarskap, som formellt infördes i den konstitutionella ordningen genom Maastrichtfördraget 1993, omfattar unionsmedborgarnas rätt att delta i Europaparlaments- och kommunalval både i sin medlemsstat och i hemvistlandet på samma villkor som medborgare i det landet ⁽¹⁾. Stadgan, som fick bindande rättslig verkan genom Lissabonfördraget, har stärkt denna rättighet.
- L. Trots dessa reformer styrs valen till Europaparlamentet fortfarande i hög grad av nationell rätt, valkampanjerna är fortfarande nationella och de europeiska politiska partierna kan inte utöva sitt konstitutionella mandat tillräckligt och "bidra till att skapa ett europeiskt politiskt medvetande och till att uttrycka unionsmedborgarnas vilja" i enlighet med artikel 10.4 i EU-fördraget.
- M. De politiska partierna på europeisk nivå har bäst förutsättning att "bidra till att skapa ett europeiskt politiskt medvetande" och bör därför spela en större roll i kampanjerna inför valen till Europaparlamentet, så att de syns mer och kan visa på sambandet mellan en röst på ett visst nationellt parti och den verkan den får för storleken på en europeisk politisk grupp i Europaparlamentet.
- N. Förfarandet för nominering av kandidater för val till Europaparlamentet varierar avsevärt mellan medlemsstaterna och partierna, särskilt när det gäller öppenhet och demokratisk standard. Öppna, insynsvänliga och demokratiska förfaranden för urval av kandidater är av central betydelse för att skapa förtroende för det politiska systemet.
- O. Tidsfristerna för att färdigställa kandidatlistor inför val till Europaparlamentet varierar avsevärt bland medlemsstaterna, för närvarande mellan 17 och 83 dagar, vilket innebär att kandidater och väljare i unionen hamnar i en ojämlig situation när det gäller hur lång tid de har på sig att driva en kampanj eller fundera över vem de ska rösta på.
- P. Tidsfristerna för att färdigställa röstlängder inför val till Europaparlamentet varierar avsevärt bland medlemsstaterna och kan göra utbyte mellan medlemsstaterna av information om väljare (i syfte att förhindra dubbel röstning) svårt, för att inte säga omöjligt.
- Q. Om det inrättades en gemensam valkrets där listorna toppades av dem som varje politisk familj nominerat som kandidat till befattningen som kommissionens ordförande, skulle detta kraftigt förstärka den europeiska demokratin och ge ytterligare legitimitet åt valet av kommissionens ordförande.
- R. Enligt de nuvarande valreglerna inom EU kan man ha en icke-obligatorisk tröskel på upp till 5 procent av de avgivna rösterna vid val till Europaparlamentet, och 15 medlemsstater har använt sig av denna möjlighet och infört en tröskel på mellan 3 och 5 procent. I mindre medlemsstater och i medlemsstater som har delat in sitt valområde i valkretsar ligger tröskeln i själva verket över 3 procent, trots att det inte finns någon lagenlig tröskel. Obligatoriska trösklar erkänns av konstitutionell tradition som ett legitimt sätt att se till att parlament kan fungera.
- S. Trots att artikel 10.2 i valakten uttryckligen förbjuder att valresultat meddelas för tidigt har det tidigare skett att sådana resultat har meddelats. Om vallokalerna skulle stänga vid samma tid i alla medlemsstater skulle det bidra starkt till att valen till Europaparlamentet fick en gemensam EU-karaktär och minska risken för att valresultatet påverkas om valresultaten i vissa medlemsstater meddelas innan vallokalerna har stängt i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ Artikel 20.2 i EUF-fördraget.

Onsdagen den 11 november 2015

- T. De första officiella prognoserna av valresultaten bör meddelas samtidigt i alla medlemsstater, kl. 21.00 medeleuropeisk tid på röstningsperiodens sista dag.
- U. Införandet av en gemensam valdag i EU skulle bättre återspegla den gemensamma uppslutningen från medborgare runtom i unionen, stärka deltagandedemokratien och hjälpa till att skapa ett mer sammanhängande EU-omfattande val.
- V. Lissabonfördraget upprättade en ny konstitutionell ordning genom att ge Europaparlamentet rätten att välja Europeiska kommissionens ordförande⁽¹⁾ i stället för att bara ge sitt godkännande. Vid 2014 års val till Europaparlamentet skapades ett viktigt precedensfall i detta avseende, som visade att nomineringen av toppkandidater ökar medborgarnas intresse för val till Europaparlamentet.
- W. Nomineringen av toppkandidater till posten som Europeiska kommissionens ordförande skapar en koppling mellan avgivna röster på nationell nivå och EU-nivå och gör det möjligt för unionsmedborgarna att göra välgrundade val mellan alternativa politiska program. Utnämningen av toppkandidater genom öppna och insynsvänliga förfaranden förstärker den demokratiska legitimiteten och stärker ansvarsutkrävandet.
- X. Förfarandet för nominering och urval av toppkandidater för detta uppdrag är ett starkt uttryck för europeisk demokrati. Vidare bör det vara en fast beståndsdel av valkampanjerna.
- Y. Tidsfristen för de europeiska politiska partiernas nominering av kandidater bör kodifieras i valakten. Toppkandidaterna för uppdraget som ordförande för kommissionen bör vara kandidater i valet till Europaparlamentet.
- Z. Inte alla medlemsstater ger sina medborgare möjlighet att rösta från utlandet, och bland dem som ger den möjligheten varierar villkoren för förlust av rösträtten avsevärt. Om alla unionsmedborgare som är bosatta utanför EU hade rätt att delta i val skulle det bidra till att åstadkomma likvärdig status i samband med val. Medlemsstaterna måste dock förbättra samordningen mellan sina förvaltningar för att förhindra att väljare röstar två gånger, i två olika medlemsstater.
- AA. Minst 13 medlemsstater har inte infört adekvata interna regler för att hindra unionsmedborgare som har dubbelt medborgarskap i EU-medlemsstater från att rösta två gånger, i strid med artikel 9 i valakten.
- AB. En valmyndighet som fungerar som ett nätverk för medlemsstaternas gemensamma kontaktmyndigheter bör inrättas på unionsnivå, eftersom den skulle underlätta tillgången till information om bestämmelserna för val till Europaparlamentet, göra processen mer enhetlig och öka den europeiska karaktären hos dessa val. Därför bör kommissionen undersöka vilka praktiska arrangemang som behövs för att upprätta en sådan myndighet på unionsnivå.
- AC. Minimialderna för valbarhet i de 28 medlemsstaterna varierar mellan 18 och 25 år, och minimialderna för rätten att rösta varierar mellan 16 och 18 år, på grund av de olika konstitutionella traditionerna och valtraditionerna i medlemsstaterna. Det vore mycket önskvärt med en harmonisering av rösträttsåldern och minimialderna för kandidater, för att ge unionsmedborgarna riktig jämlikhet i rösträtten, och diskriminering skulle då kunna undvikas på det mest grundläggande medborgarskapsområdet, nämligen rätten att delta i den demokratiska processen.
- AD. Det officiella bildandet av politiska partier på unionsnivå och deras konsolidering bidrar till att forma en europeisk politisk medvetenhet och uttrycka unionsmedborgarnas vilja, och detta har även underlättat en gradvis konvergens mellan valsystemen.

⁽¹⁾ Artikel 17.7 i EU-fördraget.

Onsdagen den 11 november 2015

- AE. Brevröstning, elektronisk röstning eller röstning via internet skulle kunna göra valen till Europaparlamentet mer effektiva och tilltalande för väljarna, under förutsättning att högsta möjliga nivå på uppgiftsskyddet kan garanteras.
- AF. I de flesta medlemsstater kan regeringsledamöter ställa upp i det nationella parlamentsvalet utan att behöva avsluta sin institutionella verksamhet.
- AG. Trots de kontinuerliga framstegen sedan 1979 i fråga om jämvikt mellan kvinnor och män i fördelningen av mandaten finns det fortfarande betydande skillnader i detta avseende mellan medlemsstaterna, och tio av dem har en nivå lägre än 33 procent för det underrepresenterade könet. Europaparlamentets nuvarande sammansättning, med endast 36,62 procent kvinnor, är långt ifrån de värderingar och mål om jämställdhet som förfäktas i stadgan.
- AH. Jämställdhet mellan kvinnor och män, som är en av unionens grundläggande värderingar, måste uppnås, men endast ett mycket litet antal medlemsstater har införlivat denna princip i sina nationella vallagar. Könskvotering i det politiska beslutsfattandet och varvade listor har visat sig vara mycket effektiva verktyg för att komma till rätta med diskriminering och könsmaktskillnader och för att förbättra den demokratiska representationen i politiska beslutsfattande organ.
- AI. Principen om degressiv proportionalitet i EU-fördraget har avsevärt bidragit till att alla medlemsstater känt en gemensam delaktighet i det europeiska projektet.
1. Europaparlamentet beslutar att reformera sitt valförfarande i god tid före 2019 års val, med målet att förbättra den demokratiska och gränsöverskridande dimensionen av valen till Europaparlamentet och den demokratiska legitimiteten i EU:s beslutsprocess, förstärka begreppet unionsmedborgarskap och ge likvärdig status i samband med val, främja principen om representativ demokrati och unionsmedborgarnas direkta representation i Europaparlamentet i enlighet med artikel 10 i EUF-fördraget, förbättra Europaparlamentets funktionssätt och unionens styrning, göra Europaparlamentets arbete mer legitimt och effektivt, göra systemet för att genomföra val till Europaparlamentet mer effektivt, främja den gemensamma delaktigheten bland medborgare från alla medlemsstater, förbättra balansen i Europaparlamentets sammansättning och se till att unionsmedborgare får en så likvärdig status som möjligt i samband med val.
 2. Europaparlamentet föreslår att de europeiska politiska partiernas synlighet ökas genom att deras namn och logotyper placeras på valsedlarna, och rekommenderar att de även ska förekomma i valkampanjer i tv- och radiosändningar, på valaffischer och i annat material som används i EU-valkampanjerna, särskilt de nationella partiernas valmanifest. Detta skulle göra valen till Europaparlamentet mer insynsvänliga och ur demokratiperspektiv förbättra deras genomförande, eftersom medborgarna då tydligt kan se ett samband mellan sin röst och hur den politiskt påverkar de europeiska politiska partierna och deras möjlighet att bilda politiska grupper i Europaparlamentet.
 3. Europaparlamentet anser samtidigt, mot bakgrund av unionens subsidiaritetsåtagande, att regionala politiska partier som deltar i val till Europaparlamentet bör följa samma praxis, och att regionala myndigheter bör uppmuntras att använda officiellt erkända regionala språk i detta sammanhang.
 4. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att underlätta de europeiska politiska partiernas och deras toppkandidaters medverkan i valkampanjer, särskilt i tv och andra medier.
 5. Europaparlamentet beslutar sig för att fastställa en gemensam tidsfrist på minst tolv veckor före valdagen då kandidatlistor ska ha upprättats, så att statusen i samband med val kan bli mer likvärdig genom att kandidater och väljare i hela unionen får en lika lång period för att förbereda sig för och fundera inför valet. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att fundera över sätt att säkra ökad konvergens mellan de bestämmelser som reglerar valkampanjerna inför val till Europaparlamentet.
 6. Det är av central betydelse att politiska partier på alla nivåer antar demokratiska och insynsvänliga förfaranden för urval av kandidater. Europaparlamentet rekommenderar att nationella partier håller en demokratisk omröstning för att välja sina kandidater till val till Europaparlamentet.

Onsdagen den 11 november 2015

7. Europaparlamentet föreslår att en obligatorisk tröskel på mellan 3 och 5 procent ska införas för fördelningen av mandaten i medlemsstater med en enda valkrets och valkretsar där listval används och som består av fler än 26 mandat. Denna åtgärd är viktig för att säkra Europaparlamentets funktionssätt, eftersom ytterligare splittring då undviks.

8. Även om det står medlemsstaterna fritt att bestämma på vilken dag eller på vilka dagar under valperioden valet ska hållas, föreslår Europaparlamentet att valet till Europaparlamentet i samtliga medlemsstater ska avslutas kl. 21.00 medeleuropeisk tid på den söndag då valet hålls. Detta skulle säkerställa att artikel 10.2 i valakten tillämpades korrekt och därmed minska risken att valresultatet påverkas om valresultaten i vissa medlemsstater meddelas innan vallokaler har stängt i alla medlemsstater. Parlamentet förordar att förbudet mot att valresultat meddelas för tidigt ska tillämpas i alla medlemsstater.

9. Europaparlamentet beslutar sig för att fastställa en gemensam tidsfrist för europeiska politiska partiers nominering av toppkandidater till 12 veckor före valet till Europaparlamentet, så att valprogrammen kan presenteras och man kan organisera politiska debatter mellan kandidaterna samt genomföra unionsomfattande valkampanjer. Processen för nominering av toppkandidater utgör en viktig aspekt av valkampanjerna på grund av att resultatet av valet till Europaparlamentet är nära förknippat med valet av kommissionens ordförande i enlighet med Lissabonfördraget.

10. Europaparlamentet beslutar sig för att fastställa en gemensam tidsfrist på åtta veckor för färdigställande av röstlängden och sex veckor för utbyte av information med den nationella myndighet som har ansvar för röstlängden avseende unionsmedborgare med dubbelt medborgarskap och unionsmedborgare som bor i en annan medlemsstat än den där de är medborgare.

11. Europaparlamentet föreslår att hela valet ska präglas av att kampanjkostnaderna begränsas till en adekvat summa som tillåter lämplig presentation av de politiska partierna, kandidaterna och deras valprogram.

12. Europaparlamentet föreslår att alla unionsmedborgare, inklusive dem som är bosatta eller arbetar i ett tredjeland, ska ha rätt att rösta i val till Europaparlamentet. Alla unionsmedborgare skulle då äntligen få rätt att rösta i valen till Europaparlamentet på samma villkor, oavsett bosättningsort eller medborgarskap.

13. Europaparlamentet uppmanar emellertid medlemsstaterna att förbättra samordningen mellan sina förvaltningar för att förhindra att väljare röstar två gånger, i två olika medlemsstater.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillåta brevröstning, elektronisk röstning och röstning via internet för att öka valdeltagandet och göra det lättare att rösta för alla medborgare, inte minst för personer med nedsatt rörlighet eller för dem som bor eller arbetar i en medlemsstat där de inte är medborgare eller i ett tredjeland, förutsatt att det vidtas tillräckliga åtgärder för att förhindra eventuella bedrägerier vid användning av dessa röstningssätt.

15. Som en framtida åtgärd rekommenderar Europaparlamentet att medlemsstaterna överväger hur de kan harmonisera väljarnas minimiålder genom att fastställa den till 16 år för att göra statusen i samband med val än mer likvärdig bland unionsmedborgarna.

16. Europaparlamentet efterlyser en översyn av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen, i syfte att anpassa reglerna för ledamöter av kommissionen som vill ställa upp som kandidater i val till Europaparlamentet, så att inte kommissionens institutionella effektivitet hindras i valtider och så att missbruk av institutionens resurser undviks.

17. Europaparlamentet beslutar sig för att ge parlamentet rätt att fastställa valperioden för val till Europaparlamentet efter samråd med rådet.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta lämpliga rättsliga ramar som säkerställer högsta standarder avseende informativ, rättvis och objektiv medietäckning under valkampanjer, i synnerhet för public service-sändningsbolag. Detta är avgörande för att unionsmedborgarna ska kunna göra välinformerade val mellan konkurrerande politiska program. Parlamentet noterar vikten av självreglerande instrument såsom uppförandekoder för att detta mål ska uppnås.

Onsdagen den 11 november 2015

19. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av normerna för oinskränkt politisk konkurrens mellan politiska partier, särskilt en stärkning av mångfalden i medierna och av offentliga förvaltningars neutralitet på alla nivåer när det gäller valprocessen.
20. Det är viktigt att kvinnor blir mer närvarande i det politiska beslutsfattandet och bättre representerade vid val till Europaparlamentet. Följaktligen uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna och unionsinstitutionerna att vidta alla de åtgärder som behövs för att främja jämställdhetsprincipen genom hela valprocessen. I samband med detta understryker parlamentet betydelsen av könsbalanserade kandidatlistor.
21. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att främja en lämplig representation för etniska, språkliga och andra minoriteter i valen till Europaparlamentet.
22. Europaparlamentet anser det är önskvärt att inrätta en europeisk valmyndighet som skulle kunna ha i uppdrag att centralisera informationen om val till Europaparlamentet, övervaka valens genomförande och underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaterna.
23. Europaparlamentet anser också att uppdraget som ledamot av Europaparlamentet inte bör vara förenligt med ett ledamotsmandat i ett regionalt parlament eller i en församling med lagstiftningsbefogenheter.
24. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna trots kommissionens rekommendationer flera gånger har misslyckats med att enas om en gemensam valdag. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att arbeta för att nå en överenskommelse i denna fråga.
25. Europaparlamentet lägger för rådet fram det bifogade förslaget till ändring av akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet ⁽¹⁾.
26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas parlament och regeringar.

⁽¹⁾ Ändringar i bifogat förslag grundas på en konsoliderad version som tagits fram av Europaparlamentets rättstjänst på grundval av akten om allmänna direkta val av företrädare i församlingen (EGT L 278, 8.10.1976, s. 5), ändrad genom beslut 93/81/Euratom, EKSG, EEG om ändring av akten om allmänna direkta val av företrädare i Europaparlamentet, som utgör bilaga till rådets beslut 76/787/EKSG, EEG, Euratom av den 20 september 1976 (EGT L 33, 9.2.1993, s. 15) och rådets beslut 2002/772/EG, Euratom av den 25 juni 2002 och av den 23 september 2002 (EGT L 283, 21.10.2002, s. 1). Den skiljer sig från den konsoliderade version som byrå för Europeiska unionens officiella publikationer framställt (CONSLEG. 1976X1008-23/09/2002) på följande två punkter: Den innehåller en strecksats i artikel 7.1, "– medlem av Regionkommittén", som är en följd av artikel 5 i Amsterdamfördraget (EGT C 340, 10.11.1997), och den har omnummererats i överensstämmelse med artikel 2.1 i rådets beslut 2002/772/EG, Euratom.

Onsdagen den 11 november 2015

BILAGA

Förslag till RÅDETS BESLUT

om antagande av bestämmelserna om ändring av akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlament

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 223.1,

med beaktande av Europaparlamentets förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl: Fördragsbestämmelserna om valförfarandet bör genomföras.

Rådet har antagit följande bestämmelser och rekommenderar medlemsstaterna att godkänna dessa i enlighet med sina konstitutionella villkor.

Artikel 1

Akten om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet, bilaga till rådets beslut 76/787/EKSG, EEG, Euratom ⁽¹⁾, ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I varje medlemsstat ska Europaparlamentets ledamöter väljas som företrädare för unionens medborgare genom listval (valsedlar) eller ett förfarande med single transferable vote (STV), och valsättet ska vara proportionellt.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 2a

Rådet ska enhälligt besluta om en gemensam valkrets där listorna toppas av dem som varje politisk familj nominerat som kandidat till befattningen som kommissionens ordförande.”

3. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

För valkretsar och medlemsstater med en enda valkrets där listval används och som omfattar fler än 26 mandat ska medlemsstaterna fastställa en tröskel för fördelningen av mandaten som inte får vara lägre än 3 procent och inte får överstiga 5 procent av de avgivna rösterna i den valkrets eller den medlemsstat med en enda valkrets som berörs.”

⁽¹⁾ Rådets beslut 76/787/EKSG, EEG, Euratom av den 20 september 1976 (EGT L 278, 8.10.1976, s. 1)

Onsdagen den 11 november 2015

4. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 3a

Varje medlemsstat ska fastställa en tidsfrist för upprättande av kandidatlistor till val till Europaparlamentet. Denna tidsfrist ska fastställas till senast 12 veckor före inledningen av den valperiod som avses i artikel 10.1.

Artikel 3b

Tidsfristen för upprättande och färdigställande av röstlängden ska vara åtta veckor före den första valdagen.

Artikel 3c

Politiska partier som deltar i val till Europaparlamentet ska iaktta demokratiska förfaranden och verka för insyn när de väljer sina kandidater till dessa val.

Artikel 3d

Kandidatlistorna till val till Europaparlamentet ska säkerställa jämställdhet mellan kvinnor och män.

Artikel 3e

De valsedlar som används i val till Europaparlamentet ska i lika hög grad synliggöra namnen på och logotyperna för de nationella partierna och för de europeiska politiska partierna.

Medlemsstaterna ska uppmuntra och underlätta tillhandahållandet av information om sådan anknytning i tv- och radiovalsändringar och i valkampanjmaterial. I materialet ska det i förekommande fall hänvisas till manifestet för det europeiska politiska parti som det nationella partiet är knutet till.

Bestämmelserna om utsändning av valmaterial till väljare i samband med val till Europaparlamentet ska vara identiska med dem som gäller vid nationella, regionala och lokala val i den berörda medlemsstaten.

Artikel 3f

De europeiska politiska partierna ska nominera sina kandidater till posten som kommissionens ordförande senast 12 veckor före inledningen av den valperiod som avses i artikel 10.1.”

5. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 4a

Medlemsstaterna får använda elektronisk röstning och röstning via internet vid val till Europaparlamentet och ska, i de fall de gör det, vidta tillräckliga åtgärder för att se till att resultatet är tillförlitligt, att röstningen är hemlig och att uppgifterna skyddas.

Artikel 4b

Medlemsstaterna får ge sina medborgare möjlighet att brevrösta i val till Europaparlamentet.”

6. I artikel 5.1 ska andra stycket utgå.

Onsdagen den 11 november 2015

7. Artikel 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Ledamöterna ska rösta individuellt och personligen. De får inte bindas av några instruktioner eller uppdrag. De ska företräda unionens samtliga medborgare.

2. Europaparlamentets ledamöter ska åtnjuta den immunitet och de privilegier som gäller för dem enligt protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen".

8. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Uppdraget som ledamot av Europaparlamentet ska vara oförenligt med uppdraget som

— ledamot av regeringen i en medlemsstat,

— ledamot av ett nationellt eller regionalt parlament, eller en nationell eller regional församling, som har lagstiftningsbefogenheter,

— ledamot av kommissionen,

— domare, generaladvokat eller justitiesekreterare i Europeiska unionens domstol,

— ledamot i Europeiska centralbankens direktion,

— ledamot av revisionsrätten,

— Europeiska ombudsmannen,

— ledamot av Ekonomiska och sociala kommittén,

— ledamot av regionkommittén,

— medlem av sådana kommittéer eller andra organ som har tillsatts enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen för att förvalta unionens medel eller för att utföra en permanent och direkt förvaltningsuppgift,

— styrelseledamot, direktionsledamot eller anställd i Europeiska investeringsbanken,

— tjänsteman eller annan anställd i aktiv tjänst inom den Europeiska unionens institutioner eller i särskilda organ som är knutna till dessa eller till Europeiska centralbanken."

b) Punkt 2 ska utgå.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Sådana ledamöter av Europaparlamentet på vilka punkterna 1 och 3 blir tillämpliga under den femårsperiod som avses i artikel 5 ska ersättas enligt artikel 13."

9. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 9a

Alla unionsmedborgare, även de som är bosatta eller arbetar i ett tredjeland, ska ha rätt att rösta i val till Europaparlamentet. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att denna rättighet kan utövas.

Onsdagen den 11 november 2015

Artikel 9b

Varje medlemsstat ska utse en enda kontaktmyndighet med ansvar för att utbyta uppgifter om väljarna med sina motsvarigheter i de andra medlemsstaterna. Myndigheten ska – senast sex veckor före den första valdagen och via enhetliga och säkra elektroniska kommunikationsmedel – till dessa motsvarigheter översända uppgifter om unionsmedborgare som är medborgare i fler än en medlemsstat och om unionsmedborgare som inte är medborgare i den medlemsstat där de är bosatta.

Den överförda informationen ska åtminstone omfatta den berörda medborgarens för- och efternamn, ålder, bostadsort och ankomstdatum i den berörda medlemsstaten.”

10. Artiklarna 10 och 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

1. Val till Europaparlamentet ska hållas den dag eller de dagar och den tid som varje medlemsstat fastställer. Denna dag eller dessa dagar ska för samtliga medlemsstater infalla under samma period, som ska börja en torsdag morgon och sluta närmast följande söndag. Valet ska avslutas kl. 21.00 medeleuropeisk tid den söndagen i samtliga medlemsstater.

2. En medlemsstat får inte officiellt meddela sitt valresultat förrän valet har avslutats. De första officiella prognoserna av valresultaten ska meddelas samtidigt i alla medlemsstater vid slutet av den valperiod som avses i punkt 1. Dessförinnan får inga prognoser som grundas på vallokalsundersökningar publiceras.

3. Räkningen av brevrösterna ska i samtliga medlemsstater börja när vallokalerna har stängt i den medlemsstat vars väljare ska rösta sist inom den valperiod som avses i punkt 1.

Artikel 11

1. Europaparlamentet ska efter att ha hört rådet bestämma valperioden för valen minst ett år före utgången av den femårsperiod som avses i artikel 5.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 229 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ska Europaparlamentet utan särskild kallelse sammanträda den första tisdagen sedan en månad har förflutit efter utgången av valperioden.”

11. Artiklarna 14 och 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 14

Åtgärder för att genomföra denna akt ska föreslås av Europaparlamentet genom beslut av en majoritet av dess ledamöter och antas av rådet med kvalificerad majoritet efter det att kommissionen har hörts och Europaparlamentet har gett sitt godkännande.

Artikel 15

Denna akt är upprättad på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Till följd av anslutningsfördragen är även de bulgariska, estniska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, polska, rumänska, slovakiska, slovenska, tjeckiska och ungerska språkversionerna av denna akt giltiga.”

12. Bilagorna I och II ska utgå.

Onsdagen den 11 november 2015

Artikel 2

1. De ändringar som fastställs i artikel 1 får verkan den första dagen i den månad som följer efter medlemsstaternas antagande av bestämmelserna i detta beslut i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.
2. Medlemsstaterna ska till rådets generalsekreterare anmäla när de har genomfört respektive nationella förfaranden.

Artikel 3

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande

Den 24 november 2015

P8_TA(2015)0401

Att minska ojämlikhet, med särskilt fokus på barnfattigdom**Europaparlamentets resolution av den 24 november 2015 om att minska ojämlikhet, med särskilt fokus på barnfattigdom (2014/2237(INI))**

(2017/C 366/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter, som antogs i New York den 20 november 1989,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som antogs i New York den 13 december 2006,
- med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av den reviderade europeiska sociala stadgan,
- med beaktande av direktivet om rasjämlighet (2000/43/EG) och ramdirektivet om jämlikhet i arbetslivet (2000/78/EG),
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 20 februari 2013 *Bryta det sociala arvet – investera i barnens framtid* (2013/112/EU),
- med beaktande av kommissionens rapport *Employment and Social Developments in Europe 2012*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 februari 2011 *En EU-agenda för barns rättigheter* (COM(2011)0060),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 december 2010 *Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning* (COM(2010)0758),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 juli 2006 *Mot en EU-strategi för barnets rättigheter* (COM(2006)0367),
- med beaktande av Eurofound's rapport *Tredje europeiska undersökningen om livskvalitet – Livskvaliteten i Europa: krisens effekter*,
- med beaktande av Eurofound's rapport från 2013 *Tredje europeiska undersökningen om livskvalitet – Livskvaliteten i Europa: sociala skillnader*,
- med beaktande av sin resolution av den 27 november 2014 om 25:e årsdagen av FN:s konvention om barnets rättigheter ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0070.

Den 24 november 2015

- med beaktande av sin resolution av den 4 juli 2013 om krisens konsekvenser för utsatta grupper tillgång till vård ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juni 2013 om kommissionens meddelande *Sociala investeringar till stöd för tillväxt och sammanhållning – inklusive genomförandet av Europeiska socialfonden 2014–2020* ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om fattigdom bland kvinnor i Europeiska unionen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om att minska ojämlikhet i hälsa i EU ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om vikten av ett system med minimiinkomst för att bekämpa fattigdom och främja ett samhälle som är öppet för alla i Europa ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2008 om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2008 om Mot en EU-strategi för barnets rättigheter ⁽⁸⁾,
- med beaktande av Rädda Barnens rapport 2014 *Child poverty and social exclusion in Europe*,
- med beaktande av rapporten *Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries* från Unicefs forskningskontor (2014),
- med beaktande av rapporten *Towards children's well-being in Europe – explainer on child poverty in the EU* från EAPN och Eurochild (2013),
- med beaktande av bedömningsrapporten *The 2014 National Reform Programmes (NRP) and National Social Reports (NSR) from a child poverty and well-being perspective* från Eurochild (2014),
- med beaktande av den 11:e Eurochild-konferensen, som hölls den 26–28 november 2014 i Bukarest,
- med beaktande av rapporten *Measuring child poverty: New league tables of child poverty in the world's rich countries* från Unicefs forskningscentrum Innocenti (2012),
- med beaktande av forskningsprojektet Drivers slutrapport *Final Scientific Report: Social Inequalities in early childhood health and development: a European-wide systematic review*, London, september 2014,
- med beaktande av EU:s statistik om inkomst och levnadsvillkor (EU-Silc) 2013,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 30 september 2009 om arbete och fattigdom: ett nödvändigt helhetsperspektiv,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0328.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0266.

⁽³⁾ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

⁽⁴⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 77.

⁽⁵⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 8.

⁽⁷⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 11.

⁽⁸⁾ EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 24.

Den 24 november 2015

- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 14 juli 2010 om barnfattigdom och barns välbefinnande,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 10 december 2013 om europeisk minimiinkomst och fattighedsindikatorer,
- med beaktande av den sammanfattande rapporten *Investing in children: Breaking the cycle of disadvantage – A study of national policies* från det europeiska nätverket av oberoende experter på social inkludering (European Network of Independent Experts on Social Inclusion) ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0310/2015), och av följande skäl:
 - A. Bekämpningen av barnfattigdom måste ges större politisk uppmärksamhet på högsta EU-nivå om EU ska kunna uppnå målet i Europa 2020-strategin om att minska antalet fattiga människor med minst 20 miljoner till senast 2020.
 - B. Enligt FN:s konvention om barnets rättigheter ska alla barn garanteras rätten till utbildning, hälso- och sjukvård, bostad, trygghet, delaktighet i de beslut som berör dem, fritid, en balanserad kost samt omsorg i familjemiljö.
 - C. En majoritet av medlemsstaterna har hittills inte i någon större utsträckning brytt sig om att utnyttja EU:s strukturfonder för att bekämpa den alarmerande och ständigt växande barnfattigdomen i Europa och främja barnens sociala integration och allmänna välbefinnande.
 - D. De sociala klyftorna bidrar i avsevärd grad till den ökade barnfattigdomen, och barn löper störst fattighedsrisk i 19 medlemsstater.
 - E. Enligt Eurostat påverkas barnfattigdomen främst av politiken för omfördelning av välståndet, effektiviteten hos myndigheternas insatser i form av inkomststöd, tillhandahållandet av möjliggörande tjänster, arbetsmarknadspolitiken ⁽²⁾ och föräldrarnas situation på arbetsmarknaden, vilken är kopplad till deras utbildningsnivå och sammansättningen på det hushåll där barnen bor. Åtgärder för att öka sysselsättningen är ett effektivt instrument för fattighedsbekämpning.
 - F. En femtedel av EU:s totala befolkning är under 18 år. Trots de åtaganden som gjorts befinner sig nu mer än vart fjärde barn i EU i riskzonen för fattigdom eller social utestängning.
 - G. Parlamentet har upprepade gånger efterlyst ett genomförande av paketet om sociala investeringar, och ställer sig bakom kommissionens rekommendation *Bryta det sociala arvet – investera i barnens framtid*, i vilken kommissionen föreslår en omfattande politisk ram för att bekämpa barnfattigdom och öka barns välbefinnande på grundval av tre pelare – tillgång till tillräckliga resurser inom ramen för Europeiska socialfonden, universell tillgång till tjänster av god kvalitet och barns delaktighet i samhället och beslutsfattandet – och erkänner barnen som rättighetsinnehavare. Det är dock beklagansvärt att EU inte vidtagit konsekventa åtgärder för att genomföra rekommendationen genom den europeiska planeringsterminen.
 - H. Även om barn till föräldrar med mycket låg arbetsintensitet löper 56,7 procent större risk än andra att hamna i fattigdom eller social utestängning finns det också risk för barnfattigdom i familjer med hög arbetsintensitet (i Rumänien, Litauen, Portugal, Spanien, Grekland, Lettland, Slovakien, Polen och Luxemburg).

⁽¹⁾ Network of Independent Experts on Social Inclusion, sammanfattande rapport *Investing in children: Breaking the cycle of disadvantage – A study of national policies*, Bryssel, 2014.

⁽²⁾ Rädda Barnen, *Child poverty and social exclusion in Europe*, Bryssel 2014, s. 5.

Den 24 november 2015

- I. Barnfattigdomen har sitt ursprung i familjernas fattigdom, varför familjer med låg inkomst och stora familjer löper större fattigdomsrisk, samtidigt som åtgärder för inkomstfördelning till stor del bidrar till att jämna ut cykler av social ojämlikhet, och när ländernas lönepolitik och sociala skyddssystem försämrats ökar också risken för fattigdom och social utestängning, vilket bidrar till ökad barnfattigdom. Detta blir tydligt i medlemsstaterna med lägst barnfattigdom, där det också råder lägst nivåer av allmän fattigdom och ojämlikhet.
- J. Mellan 2008 och 2012 ökade antalet barn i riskzonen för fattigdom eller social utestängning i Europa (EU27, Norge, Island och Schweiz) med nära en miljon, varv en halv miljon bara mellan 2011 och 2012⁽¹⁾. Enligt uppgifter från Eurostat, löpte 26,5 miljoner barn i EU28 risk att drabbas av fattigdom eller social utestängning under 2013. I EU27 ökade risken för fattigdom eller social utestängning från 26,5 procent till 28 procent mellan 2008 och 2012. Under 2013 hotades 28 procent av den totala befolkningen under 18 år i EU28 av fattigdom eller social utestängning, och i de allra flesta länder löper barn större risk för fattigdom och social utestängning än vuxna.
- K. Kvinnor löper större risk att drabbas av fattigdom än män. Att bekämpa fattigdomen bland kvinnor är därför inte bara viktigt i sig, utan även avgörande för att minska barnfattigdomen.
- L. Klyftorna växer i EU-länderna. Det är mycket oroande att andelen barn som lider av felnäring ökar, med följden att sjukdomar som tidigare försvunnit från EU (till exempel rakit) återkommer. Det är symptomatiskt att andelen barn som inte har råd att äta kött, kyckling eller fisk två dagar i rad i länder som Estland, Grekland och Italien har fördubblats på ett dramatiskt sätt sedan 2008, enligt uppgifter från Unicef⁽²⁾.
- M. I sina avslutande synpunkter på de senaste regelbundna rapporterna från vissa länder uttryckte FN:s kommitté för barnets rättigheter oro över den växande fattigdomen och/eller fattigdomsrisken bland barn till följd av den ekonomiska krisen, som inverkar negativt på många av rättigheterna i konventionen om barnets rättigheter, i synnerhet rätten till hälsa, utbildning och social trygghet, och uppmanade myndigheterna att sörja för att budgetposterna för barn tryggas. Den finansiella och ekonomiska krisen har medfört försämrade levnads- och arbetsförhållanden och uppkomsten av en ny grupp, som även brukar kallas "nya behövande".
- N. En positiv företagsmiljö stimulerar sysselsättningen i medlemsstaterna och ökar sysselsättningsmöjligheterna för föräldrarna, som sedan kan fungera som välbehövliga föredömen, framför allt inom grupper i samhället som på ett negativt sätt har påverkats av fattigdom och utestängning i flera generationer.
- O. Familjer med en ensamstående förälder, särskilt ensamstående mödrar, riskerar i högre grad att drabbas av fattigdom och social utestängning (49,8 procent jämfört med 25,2 procent) – även om det enligt EU-Silc finns stora skillnader mellan olika länder⁽³⁾ – vilket beror på att fattigdom drabbar kvinnor i högre grad än män och att kvinnor är överrepresenterade inom osäkra anställningsformer och bland de ofrivilliga deltidsanställda, ägnar oproporionerligt mycket tid åt obetalt arbete och avbryter sitt yrkesliv för att ta hand om barn eller andra familjemedlemmar samt på löneskillnaderna mellan könen.
- P. Barnfattigdomen kan minskas genom att man förbättrar möjligheterna på arbetsmarknaden för framför allt kvinnor genom att bygga ut barnomsorgen på ett bättre sätt.

⁽¹⁾ Rädda Barnen, *Child poverty and social exclusion in Europe*, Bryssel, 2014, s. 5.

⁽²⁾ Unicefs forskningskontor (2014), *Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries*, Innocenti Report Card 12, UNICEF Office of Research, Florens, s. 2.

⁽³⁾ Rädda barnen, *Child poverty and social exclusion in Europe*, Bryssel 2014, s. 14.

Den 24 november 2015

- Q. Barn och deras föräldrar, fosterföräldrar och omsorgsgivare måste skyddas mot diskriminering på grund av exempelvis kön, ras, hudfärg, språk, religion, politisk eller annan åskådning, nationellt, etniskt eller socialt ursprung, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning, ålder eller ställning i övrigt. Barn från utsatta befolkningsgrupper löper större risk för marginalisering, fattigdom och social utestängning, vilket bekräftas av de senaste rapporterna från *European Federation of National Organisations Working with the Homeless*, som visar på en ökning av antalet kvinnor, ungdomar och barnfamiljer (särskilt invandrarfamiljer) som får plats på härbärgen för hemlösa. Stora familjer med bara en inkomsttagare löper större risk för fattigdom och social utestängning på grund av att ländernas lönepolitik och sociala trygghetssystemen försämrats till följd av den finansiella och ekonomiska krisen.
- R. Effekterna av barns fattigdom och sociala utestängning kan hålla i sig hela livet och leda till arbetslöshet och fattigdom i flera generationer. Utbildningsklyftorna mellan barn från olika socioekonomiska samhällsskikt har ökat (i elva länder finns det förskoleverksamhet för endast 15 procent av alla barn under tre år).
- S. Förskoleverksamheten har en avgörande inverkan på barns kognitiva utveckling, eftersom barn utvecklar grundläggande förmågor under sina första fem år i livet, och tillgången till högkvalitativ utbildning utgör en grund för senare framgång i livet när det gäller utbildning, välbefinnande, anställbarhet och social integration och har stor betydelse för självkänslan, särskilt bland barn från missgynnade förhållanden. Utbildningsklyftorna mellan barn från olika socioekonomiska skikt har ökat. Arbetande föräldrar som inte har tillgång till förskola är ofta tvungna att låta andra minderåriga ta hand om barnen eller att anlita nätverk för informell, ej certifierad barnomsorg mot betalning, vilket äventyrar barnens säkerhet och välfärd. Förskolan kan spela en betydelsefull roll genom att kompensera för låg socioekonomisk status bland barn som hotas av fattigdom, och gör det lättare för föräldrarna att ta sig tillbaka in på arbetsmarknaden⁽¹⁾. En inkluderande utbildning beaktar och anpassar sig till elevernas många olika behov genom ökad delaktighet i lärande, kulturer och samhällsvärderingar, och utgör därför ett kraftfullt verktyg för att bekämpa barnfattigdom och social utestängning.
- T. De lokala och regionala myndigheterna går i bräschen för arbetet med att bekämpa barnfattigdomen och utnyttjandet av barn och har därför ett avgörande ansvar för att förebygga marginalisering och social utestängning. De nationella myndigheterna bör närhelst det behövs ge dem tillräckliga resurser för att uppnå dessa mål.
- U. I de flesta länder är det huvudsakligen familjerna som står för utbildningskostnaderna, framför allt för skolmaterial och transporter. Dessa kostnader är en av många bidragande orsaker till att elever hoppar av skolan. Det finns fortfarande ekonomiska, administrativa och andra praktiska hinder för marginaliserade barns utbildning.
- V. Barns socioekonomiska miljö påverkar fritidsaktiviteternas och skollovens kvalitet. Otillräckligt stimulerande fritidsaktiviteter ökar på ett negativt sätt skillnaderna mellan barnen, framför allt när det gäller utbildning.
- W. Under 2012 hoppade 13 procent av eleverna av skolan i förtid, och i vissa länder (Portugal, Spanien och Malta) översteg denna siffra 20 procent⁽²⁾.

⁽¹⁾ Temastudie om politiska åtgärder rörande barnfattigdom, Europeiska kommissionen, 2008, s. 9.

⁽²⁾ EU-Silc (2013) EU:s statistik över inkomst- och levnadsvillkor.

Den 24 november 2015

- X. Även i länder med lagstadgad rätt för barn till hälso- och sjukvård finns det barn som inte har tillgång till tillfredsställande hälso- och sjukvård, och vissa barn har extremt begränsad tillgång till annan vård än akutvård hos exempelvis allmänläkare eller tandläkare, vilket i synnerhet beror på brist på tillgänglig offentlig service. Barn som föds in i fattigdom löper större risk att drabbas av kroniska sjukdomar och större hälsoproblem, vilket leder till att ojämlikheten blir bestående.
- Y. Familjernas ekonomiska problem bidrar till att föräldrarnas psykiska hälsa försämras och till att familjer splittras, något som ofrånkomligen påverkar barnens psykosociala välbefinnande.
- Z. Den miljö som barnen lever i, inklusive den prenatala perioden, har ett avgörande inflytande på den kognitiva utvecklingen och på barnens kommunikations- och språkfärdigheter samt sociala och emotionella förmågor, vilket på sikt påverkar deras hälsa, välbefinnande, samhällsdeltagande och inlärningsförmåga ⁽¹⁾.
- AA. Alla barn har rätt till skydd mot övergrepp, våld och försummelse, och det finns forskning som visar att knappa ekonomiska förhållanden inom familjen, nedskärningar i den offentliga servicen och åtstramningsåtgärder kan leda till ökat våld mot barn.
- AB. Barnfattigdom är ett multidimensionellt fenomen som kräver multidimensionella motåtgärder. Sysselsättning är en viktig faktor, men inte alltid en garanterad väg ut ur fattigdomen för de berörda barnens familjer.
- AC. Barnfattigdomen medför stora ekonomiska samhällskostnader, framför allt ökade utgifter för socialt stöd.
- AD. Familjer som riskerar fattigdom lever oftare i ohälsosamma och otrygga områden. I EU28 lever 17 procent av barnen under sådana förhållanden, och i 15 EU-länder är andelen högre än detta genomsnitt. Det växande antalet vräkningar som sker till följd av att familjerna inte kan betala sina bostadskostnader har gjort att många barn hamnat i alltmer osäkra bostadsförhållanden, vilket i sin tur har en negativ inverkan på deras utveckling och möjligheter i livet.
- AE. Enligt Eurostats statistik över inkomst och levnadsvillkor (EU-Silc) 2012, är energifattigdom en verklighet som berör alla medlemsstater. En av konsekvenserna av de höjda energipriserna är att många barn lever i bostäder som saknar uppvärmning, vilket gör att luftvägssjukdomarna och hjärt- och kärlsjukdomarna ökar.
- AF. Familjer med barn med hälsoproblem, och föräldrar med hälsoproblem, riskerar i högre grad att drabbas av fattigdom, separation/skilsmässa och svårigheter att ta sig in på arbetsmarknaden.
- AG. Den kommande agendan för hållbara utvecklingsmål för tiden efter 2015 och dess allmängiltighet utgör ett tillfälle att öka satsningarna på barn och deras rättigheter.
- AH. Invandrarbarn är överrepresenterade bland dem som hotas av fattigdom och diskrimineras i högre grad på grund av språkhinder. Situationen är ännu värre för irreguljära invandrarbarn. Allteftersom migrationsflödena intensifieras sker det allt oftare att barn till invandrare får stanna kvar i sina hemländer och tas omhand av andra släktingar eller personer utanför familjen, och detta påverkar deras utveckling negativt, framför allt på det känslomässiga planet.
- AI. Trots att de i EU under de senaste åren har funnits ett starkt politiskt fokus på barnfattigdom och EU:s statschefer har gjort positiva politiska uttalanden har det inte skett någon betydande minskning av barnfattigdomen.

⁽¹⁾ Drivers, 2014, "Universal, quality early childhood programmes that are responsive to need promote better and more equal outcomes in childhood and later life."

Den 24 november 2015

AJ. Ökat anslag bör ges till programmen för livsmedelsstöd riktade till missgynnade familjer, eftersom allt fler barn har tillgång till mat enbart i skolan. Dessa program är viktiga, men de får inte betraktas som någon långsiktig lösning.

AK. Barn som lever i fattigdom drabbas ofta i oproportionerligt hög grad av miljöproblem som föroreningar, trafik, förorenad mark och osäkert dricksvatten.

1. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att verkligen engagera sig i utarbetandet av en politik för att bekämpa barnfattigdomen, där fokus ligger på att komma till rätta med de bakomliggande orsakerna, samt att öka effektiviteten, kvantiteten, beloppen och räckvidden på socialt stöd som riktar sig specifikt till barn, men också till arbetslösa föräldrar och "arbetande fattiga" (till exempel arbetslöshetsersättning och tillräckligt hög minimiinkomst). Medlemsstaterna rekommenderas även att främja arbetslagstiftning som ger sociala rättigheter, inbegripet en lagstadgad minimilön som överensstämmer med landets praxis och kollektivavtal, så att familjerna får ökad trygghet och osäkra anställningar bekämpas samtidigt som man främjar sysselsättning med korrekta sociala rättigheter.

2. Europaparlamentet begär att man kontrollerar och utvärderar hur effektiva dessa stöd är i syfte att anpassa politiken för bekämpning av fattigdom, utestängning och skolavhopp till kraven på social jämlikhet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utforma och tillämpa olika förfaranden för insamling av uppgifter för varje steg i insatserna.

3. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna upprätta en färdplan för genomförandet av den strategi baserad på tre pelare som presenteras i kommissionens rekommendation *Bryta det sociala arvet – investera i barnens framtid* i fråga om tillgång till resurser, tjänster och barns delaktighet. Parlamentet anser att det vore lämpligt att ta fram exakta och specifika indikatorer för nivån av barnfattigdom och de värst drabbade områdena, så att trepelar-strategin kan ge bättre resultat. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att på ett effektivt och omfattande sätt integrera relevanta aspekter av paketet om sociala investeringar och kommissionens ovannämnda rekommendation i sina årliga nationella reformprogram och nationella sociala rapporter. Kommissionen å sin sida uppmanas att fastställa ett delmål i Europa 2020-strategin om att minska barnfattigdomen och den sociala utestängningen samt att göra dessa frågor synliga och konkreta i alla skeden av den europeiska planeringsterminen. Parlamentet betonar att minskningen av barnfattigdomen genom ekonomiska satsningar på barn bör föreslås som en grundläggande prioritering inför 2016 års årliga tillväxtöversikt och som ett mycket viktigt sätt att mäta framstegen mot fattigdomsmålet. Kommissionen uppmanas att se till att medlemsstaterna årligen övervakar och rapporterar om hur kommissionens rekommendation följs genom färdplanen och utnyttja Europeiska socialfonden för genomförandet av kommissionens rekommendation och bedöma hur de reformer som föreslås inom ramen för de nationella reformprogrammen påverkar fattigdomen.

4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inom sitt arbete för att minska barnfattigdomen även beakta ställningen för kvinnor som tar hand om barn och familjemedlemmar med särskilda behov och funktionsnedsättning.

5. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att i samband med användningen av medel från europeiska struktur- och investeringsfonder och utformningen av socialpolitiken i högre grad se till att familjer (särskilt med ensamstående föräldrar) med barn med funktionsnedsättning skyddas mot fattigdom.

6. Europaparlamentet betonar vikten av en förebyggande offentlig politik där man investerar i adekvata insatser för barns välfärd som hjälper barnen att bli individer med egenmakt som klarar sig såväl i samhället som på arbetsmarknaden, i stället för att fokusera på konsekvenserna av deras sociala utestängning och fattigdom.

7. Europaparlamentet anser att barn- och ungdomspolitik i hög grad måste präglas av förebyggande insatser, bland annat långsiktiga strategier för att bekämpa sociala orättvisor, utan att för den skull bortse från det nödvändiga stödet till barn som är fattiga eller socialt utestängda eller som hoppar av skolan.

Den 24 november 2015

8. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att införa eller stärka allmänna sociala förmåner för barn, till exempel genom att tillhandahålla subventionerade eller kostnadsfria måltider för barn, särskilt sådana som är fattiga och utsatta, i syfte att säkerställa en gynnsam hälsoutveckling. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta aktiva sysselsättningsåtgärder som en del av övergripande strategier och att verka för att föräldrar ska få bättre tillgång till sysselsättning av god kvalitet, tillräcklig inkomst och högkvalitativ offentlig service (särskilt barnomsorg, utbildning, hälso- och sjukvård, bostad och fritidsaktiviteter), så att de lättare kan förena arbete med familj, samt att sörja för att barnen och deras familjer blir mer delaktiga i utvecklingen, genomförandet och uppföljningen av denna politik. Parlamentet understryker att universella lösningar bör kombineras med riktade insatser till stöd för de mest utsatta och marginaliserade grupperna av barn och ungdomar. Parlamentet beklagar att medlemsstaternas regeringar i allt större utsträckning tenderar att övergå från system med allmänna bidrag till förmån för mer behovsprövat stöd, eftersom det finns bevis för att allmänna bidrag ger ett bättre skydd mot barnfattigdom ⁽¹⁾.

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att enas om EU-standarder eller fastställa en gemensam metod för att beräkna kostnaden för att ha barn och vilka resurser som krävs för att förhindra och motverka barnfattigdom.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avstå från att rekommendera omstruktureringar och nedskärningar av medlemsstaternas offentliga förvaltningar, mer flexibla arbetsvillkor eller privatiseringar av den offentliga sektorn, då sådana åtgärder entydigt har medfört en försvagning av barnens sociala rättigheter.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga tonvikt vid behovet av investeringar i kostnadsfri offentlig utbildning genom att ange specifika utbildningsmetoder för samhällets mest sårbara grupper, som invandrare eller personer med olika typer av funktionsnedsättning. Parlamentet anser att utbildning kan utgöra en av de främsta prioriteringarna för att sörja för att barnen får den kompetens som krävs för tillträde till kvalificerade och välbetalda arbeten, så att de kan ta sig ur fattigdomen på egen hand.

12. Europaparlamentet påminner om att bekämpningen av barnfattigdom förutsätter ett livscykelbaserat förhållningssätt där man bl.a. bryter mönstret att fattigdomsrisker ärvs från generation till generation, tar hänsyn till de olika behoven under småbarnsåren, skollåldern och ungdomen, ser till hela barnet genom att mäta antalet deprivationer som varje barn är drabbat av samtidigt, så att man kan fastställa vilka barn som har det sämst ställt, och mäter inte bara ekonomisk fattigdom, utan även deprivationer av flera olika slag.

13. Europaparlamentet rekommenderar att alla barn ska ha tillgång till tjänster av god kvalitet i detta avgörande skede av sin utveckling. Hälsa, utbildning, stöd till föräldrar och familjer, bostäder och trygghet är grundläggande service som oftast tillhandahålls av lokala och regionala myndigheter.

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna eftertryckligen att anta, genomföra och följa upp program för att minska den multidimensionella barnfattigdomen, varvid man måste sätta fokus på barnens inneboende rättigheter och fastställa mål om minskad fattigdom och social utestängning bland barn, med uttrycklig inriktning på och prioritering av de barn som löper störst risk för fattigdom. Parlamentet framhåller vikten av att medlemsstaterna ser till att de verkliga utgifterna för social trygghet, hälso- och sjukvård, utbildning och subventionerade bostäder återgår till åtminstone samma nivåer som före krisen, till förmån för de mest missgynnade barnen.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna eftertryckligen att utarbeta planer för att minska känslan av socialt utanförskap för barn med inlärningssvårigheter och att skapa effektivare utbildningsmoduler till stöd för inlärningsmetoderna i dem.

16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erkänna att barnfattigdom och social utestängning utgör betydande hinder för ländernas möjligheter att uppnå målen i Europa 2020-strategin om sysselsättningsgrad och investeringar i forskning, utveckling, energi och hållbar utveckling.

⁽¹⁾ Baserat på Eurofounds forskning.

Den 24 november 2015

17. Europaparlamentet riktar en kraftfull uppmaning till medlemsstaterna om att satsa mer på att skapa och tillgängliggöra en lämplig miljö där barnen tillbringa sin fritid och sina skollov på ett meningsfullt och stimulerande sätt samt att ägna större uppmärksamhet åt tillgången till grundläggande hälso- och sjukvård för barn i missgynnade områden och avsides belägna eller otillgängliga regioner.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genom att införa minimistandarder för barns bostäder, med beaktande av barnens intressen, förhindra att barn som lever i fattigdom och social utestängning hamnar i ghetton samt att sörja för att alla hushåll har ett lämpligt boende som tillfredsställer deras behov och garanterar deras välbefinnande, privatliv och livskvalitet och därigenom bidrar till social rättvisa och sammanhållning samt motverkar social utestängning och fattigdom.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och parlamentet att ta tillfället i akt vid halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen för att uppnå ett bättre utnyttjande av Europeiska socialfonden, fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt och programmet för sysselsättning och social innovation samt att kontrollera huruvida barnen prioriteras vid planeringen och genomförandet av regional- och sammanhållningspolitiken, med särskild hänsyn till skyldigheten att stegvis avveckla stora institutionsboenden (som gäller sedan 2014) i syfte att stärka adoptiv- och fosterföräldrarnas ställning, så att föräldralösa och missgynnade barn faktiskt kan växa upp i familjer eller i familjeliknande miljöer. Kommissionen uppmanas även eftertryckligen att skapa indikatorer för en analys av barnfattigdomen.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att överväga om det behövs kostbaserade strategier, t.ex. diversifierad kost, berikning av livsmedel, näringslära, folkhälso- och livsmedelssäkerhetsåtgärder eller tillskott, för vissa befolkningsgrupper för att förhindra de negativa hälsoeffekterna för barn av felnäring och näringsbrist.

21. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att säkerställa att deras nationella budgetar innehåller tydliga, deltagandebaserade och ansvariga bestämmelser om utgiftsposter för bekämpning av barnfattigdom och att fullgöra sin skyldighet att skydda barnen, bland annat genom ökade offentliga utgifter för att nå de målen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att dra maximal nytta av de europeiska struktur- och investeringsfonderna, i synnerhet Europeiska socialfonden, i syfte att genomföra alla tre pelarna i rekommendationen om att investera i barnens framtid.

22. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att utarbeta riktlinjer för barns delaktighet i beslutsprocessen genom att inrätta mekanismer som främjar barns delaktighet i beslut som påverkar deras liv och ger barn möjlighet och uppmuntran att uttrycka sina åsikter, varvid man måste se till att dessa åsikter beaktas på vederbörligt sätt och återspeglas i viktiga beslut som rör dem.

23. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen och medlemsstaterna att fastställa mål för att minska fattigdomen och den sociala utestängningen bland barn.

24. Europaparlamentet riktar en kraftfull uppmaning till medlemsstaterna om att vid behov upprätta samarbetsavtal med företag och institutioner som främjar utbildning och kultur- och idrottsaktiviteter för och integration av barn och bekämpar barnfattigdom. Parlamentet rekommenderar emellertid att medlemsstaterna sörjer för kontroll av dessa stöd och säkerställer deras kvalitet, hållbarhet, relevans och faktiska resultat.

25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa specifik lagstiftning som skyddar eller förbättrar rättigheterna kopplade till föräldraskap, bland annat genom att skapa effektiva instrument som gör det möjligt att förena arbete och familjeliv, samt att garantera att kvinnor kan återvända till sitt arbete efter graviditet och mammaledighet och stödja familjer med ensamstående föräldrar. Vidare betonar parlamentet att en stärkt lagstiftning om pappaledighet ger en viktig impuls till bekämpningen av köns- och lönediskriminering i arbetet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att arbetsgivarna inte kan rättfärdiga ojämlik behandling och trakasserier av anställda genom att hänvisa till graviditet, föräldraskap eller familjerelaterade orsaker.

Den 24 november 2015

26. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att bedriva en förebyggande, universell och integrerad socialpolitik som motverkar fattigdom och situationer där barn skiljs från sina familjer. Vidare uppmanar parlamentet medlemsstaterna att se till att barn och ungdomar placeras i institutionsboende enbart som en sista utväg i undantagsfall samt att utnyttja de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Europeiska fonden för strategiska investeringar till att stödja institutionaliserade barns övergång till fosterfamiljer och samhällsbaserade tjänster.

27. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att gå från institutionsplaceringar till stabila fosterhemssystem, eftersom detta bättre förbereder barn och ungdomar för ett självständigt liv, fortsatt utbildning eller arbete.

28. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna utvecklar och tillämpar integrerade skyddssystem för att skydda barn mot våld, misshandel, utnyttjande och vanvård på ett sådant sätt att alla ansvariga och alla delar av systemet samarbetar över sektorerna och myndigheterna delar på ansvaret för att skapa en miljö som skyddar alla barn och ger dem makt och inflytande.

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att föra en politik som gör det lättare att skapa och upprätthålla värdiga arbetsplatser samt att utveckla fortbildningssystem, förbättra kvalifikationer och system som underlättar föräldrars inträde på arbetsmarknaden eller återinträde efter avbrott i arbetlivet, till exempel distansarbete eller flexitid.

30. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner och organ, medlemsstaternas myndigheter och andra berörda parter att utveckla tydliga roller, ansvarsområden, regelbunden dialog och förfaranden när barn behöver skydd i gränsöverskridande situationer.

31. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att garantera alla barn i alla åldrar tillgång till kostnadsfri och offentlig utbildning av god kvalitet som främjar deras emotionella, sociala, kognitiva och fysiska utveckling – inbegripet förskoleverksamhet och såväl formell som informell utbildning – samt att se till att det finns tillräckligt många lärare i förhållande till antalet barn och främja social mångfald i utbildningen i syfte att trygga barnens säkerhet och välbefinnande och att säkerställa att alla barn kan dra nytta av en inkluderande utbildning av god kvalitet och därmed maximera utbildningssystemens inverkan på lika möjligheter och på arbetet med att bryta fattigdomscykeln.

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna eftertryckligen att höja kvaliteten på utbildningstjänsterna genom att tillämpa ett individbaserat synsätt och främja samarbete mellan lärare, socialarbetare och föräldrar för att på detta sätt förhindra att barn och ungdomar avbryter sin skolgång.

33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att satsa särskilt mycket på att utveckla tillgänglig och rimligt prissatt förskoleverksamhet och att betrakta detta som en social investering som syftar till att motverka den ojämlikhet och de utmaningar som framför allt drabbar barn från missgynnade familjer samt att öka föräldrarnas medvetenhet om fördelarna med att barnen faktiskt deltar i förskoleverksamhet.

34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja en skola för alla, något som inte bara innebär att man ökar antalet speciallärare, utan även att man integrerar elever med behov av särskilt stöd i de vanliga klasserna.

35. Europaparlamentet riktar en kraftfull uppmaning till medlemsstaterna om att garantera universell och lika tillgång till förskola för barn från alla sociala grupper.

36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja en fullständig skolgång bland alla barn genom att utan kostnad tillhandahålla grundläggande skolmaterial, näringsrik skolmat och skoltransporter för barn som är fattiga eller som befinner sig i riskzonen för fattigdom samt att effektivisera de rådande offentliga investeringarna på detta område och vidta åtgärder för att motverka att fattigdomen överförs från en generation till nästa.

Den 24 november 2015

37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna eftertryckligen att säkerställa universell, offentlig och kostnadsfri hälso- och sjukvård av hög kvalitet avseende förebyggande insatser, allmänna vaccinationsprogram och primärvård och tillgång till undersökning, behandling och rehabilitering samt att erbjuda talpedagogik och psykoterapi för barn, garantera kvinnors rätten till sexuell och reproduktiv hälsa genom att tillhandahålla spädbarnsvård, mödravård och hembesök före och efter förlossningen, särskilt vid prematur förlossning, liksom att garantera alla barn och deras familjer tillgång till husläkare, sjuksköterskor, tandläkare, familjerådgivning och specialister på mental hälsa. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att integrera dessa aspekter i de nationella strategierna och i EU:s strategier för offentlig hälso- och sjukvård.

38. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att anslå nödvändigt stöd för att garantera alla barn rätten till kultur, idrott, fritidsaktiviteter, tillgång till öppna områden och en hälsosam miljö, med särskild hänsyn till lika tillgång och kvalitet för fattiga barn, barn i avlägset belägna områden, barn med funktionsnedsättning, barn som tillhör nationella eller etniska, religiösa eller språkliga minoriteter, invandrabarn, barn som flyttar inom EU, oavsett nationalitet, och barn som lämnas kvar i hemlandet. Dessutom påminner parlamentet om rätten till lek, som fastställs i FN:s konvention om barnets rättigheter.

39. Europaparlamentet betonar vikten ett stärkt skydd mot våld i hemmet för barn som lever i fattigdom och social utestängning.

40. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, framför allt de med störst sociala orättvisor, att stärka de sociala rättigheterna och tillgången till tjänster och social trygghet, som staten måste garantera, genom att öka antalet anställda och yrkesverksamma inom socialförsäkringssystemet som arbetar med och för barn och deras familjer och öka den medicinska, psykologiska och sociala omsorgen, varvid denna bör inriktas på dem som behöver den mest, i synnerhet barn, i enlighet med en strategi för tidiga insatser.

41. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna inrättar mekanismer som främjar och tryggar barns delaktighet i beslut som påverkar deras liv och ger barn möjlighet och uppmuntran att uttrycka sina åsikter samt att de garanterar att dessa åsikter beaktas på vederbörligt sätt och återspeglas i viktiga beslut som rör barn.

42. Europaparlamentet erkänner den betydelse som civilsamhället, bl.a. organisationer som verkar för barns rättigheter och fattigdomsbekämpning, har för arbetet med att säkerställa en konsekvent EU-politik, och efterlyser en ökad dialog med civilsamhället om hur barnfattigdom i medlemsstaterna ska förebyggas och motverkas.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra skolavhopp och barnfattigdom till en uttrycklig prioritering.

44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att delta aktivt i kampen mot handel med barn för alla typer av utnyttjande, inbegripet arbete, tvångsåktenskap, olaglig adoption, brottslig verksamhet och sexuell exploatering.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja det arbete som utförs av europeiska och transnationella nätverk för att bekämpa fattigdom och utestängning bland barn och ungdomar. Parlamentet påpekar att man måste satsa extra mycket på att integrera de yttersta randområdena och de minst gynnade regionerna i dessa nätverk och institutioner.

46. Europaparlamentet betraktar rätten till kostnadsfria och universella system för utbildning, hälso- och sjukvård och social trygghet som en grundläggande förutsättning för att man ska kunna bekämpa fattigdomen, särskilt bland barn. Mot bakgrund av denna målsättning och med tanke på försvagningen av den offentliga servicen uppmanar parlamentet kommissionen och medlemsstaterna att införa en barngaranti, så att varje fattigt barn kan få tillgång till kostnadsfri hälso- och sjukvård, utbildning och barnomsorg, anständiga bostadsförhållanden och näringsriktig mat. Detta bör ske som ett led i en europeisk integrerad plan för minskad barnfattigdom som omfattar såväl barngarantin som program för stöd och möjligheter för föräldrarna att ta sig ur social utestängning och komma in på arbetsmarknaden.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att via sina kommuner stödja lokala center för stöd till barn och familjer – särskilt i samhällen och/eller områden som är mest drabbade av barnfattigdom – som tillhandahåller inte bara juridiskt stöd och/eller rådgivning, föräldrarådgivning och skolstöd, utan även bland annat utbildning i och rådgivning om ett hälsosamt liv och säker användning av internet.

Den 24 november 2015

48. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla statistiska metoder med flerdimensionella fattigdomsindikatorer (föräldrarnas inkomst, tillgång till kvalitativa offentliga tjänster, deltagande i social och kulturell verksamhet, tillgång till lämplig formell och informell utbildning, exponering för fysiska risker, trygghet, en stabil familjemiljö, tillfredsställelse med livet) uppdelade efter ålder, kön och särskilda missgynnade grupper. Dessa bör kunna ligga till grund för en evidensbaserad politik och ta hänsyn till begränsningarna i mätningen av den relativa fattigdomen och till det arbete som bedrivs av FN:s utvecklingsprogram, Unicef, OECD och gruppen för indikatorer som lyder under kommittén för socialt skydd samt gå utöver indikatorerna för risk för fattigdom och/eller social utestängning (AROE). Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utforma motåtgärder utifrån en helhetssyn och att dra full nytta av uppgifter som samlats in inom ramen för initiativ som Unicefs MODA (Multi-Overlapping Deprivation Analysis). Parlamentet understryker att fler indikatorer bör tas fram för att man bättre ska kunna bedöma kvaliteten på tjänster, resultaten och tillgången till tjänster, t.ex. avseende föräldrars (migranter eller från minoriteter) socioekonomiska status och bakgrund samt kön, funktionsnedsättning och geografiska aspekter.

49. Europaparlamentet uppmanar Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén att avge yttranden om rekommendationen *Bryta det sociala arvet – investera i barnens framtid*.

50. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

Den 24 november 2015

P8_TA(2015)0402

Sammanhållningspolitiken och marginaliserade befolkningsgrupper**Europaparlamentets resolution av den 24 november 2015 om sammanhållningspolitiken och marginaliserade befolkningsgrupper (2014/2247(INI))**

(2017/C 366/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artiklarna 151, 153, 162 och 174–176 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av de europeiska konventioner som syftar till att skydda de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, särskilt Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och därmed sammanhängande rättspraxis vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, den europeiska sociala stadgan och de därmed sammanhängande rekommendationerna från Europeiska kommittén för sociala rättigheter samt Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter,
- med beaktande av FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter,
- med beaktande av ILO:s konvention om ursprungsfolk och stamfolk i självstyrande länder,
- med beaktande av EU:s direktiv om icke-diskriminering, artikel 14 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och protokoll nr 12 till denna konvention,
- med beaktande av FN:s konvention av den 5 januari 2011 om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 ⁽¹⁾ (nedan kallad *förordningen om gemensamma bestämmelser*),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 437/2010 av den 19 maj 2010 om ändring av förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden vad gäller stödberättigande för bostadsinsatser till förmån för marginaliserade befolkningsgrupper ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 289.⁽³⁾ EUT L 132, 29.5.2010, s. 1.

Den 24 november 2015

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1381/2013 av den 17 december 2013 om inrättande av ett program Rättigheter, jämlikhet och medborgarskap för perioden 2014–2020 ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 av den 11 mars 2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014 av den 7 januari 2014 om den europeiska uppförandekoden för partnerskap inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 februari 2014 om kommissionens sjunde och åttonde framstegsrapporter om EU:s sammanhållningspolitik och strategirapporten 2013 om genomförandet av programmen 2007–2013 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 december 2013 om framsteg i genomförandet av de nationella strategierna för integrering av romer ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 juni 2013 om subventionerat boende i Europeiska unionen ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2011 om EU-strategin för integrering av romer ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om sammanhållningspolitikens bidrag till att uppnå Lissabon- och Europa 2020-målen ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2009 om romernas sociala situation och om att förbättra deras tillträde till arbetsmarknaden i EU ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av kommissionens sjätte lägesrapport av den 23 juli 2014 om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning: *Investera i sysselsättning och tillväxt – att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i unionen*,
- med beaktande av kommissionens tematiska riktlinjer av den 27 februari 2014 om romer och marginaliserade befolkningsgrupper (tematiskt mål 9 – social integration och fattigdom),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 april 2014 *Rapport om genomförandet av EU-ramen för nationella strategier för integrering av romer* (COM(2014)0209),

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 470.

⁽²⁾ EUT L 354, 28.12.2013, s. 62.

⁽³⁾ EUT L 72, 12.3.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 74, 14.3.2014, s. 1.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0132.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0594.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0246.

⁽⁸⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 112.

⁽⁹⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

⁽¹⁰⁾ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 60.

Den 24 november 2015

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 maj 2012 *Nationella strategier för integreringen av romer: ett första steg i genomförandet av EU-ramen* (COM(2012)0226),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 december 2010 *Mot en europeisk strategi för Donauregionen* (COM(2010)0715),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 december 2010 *Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning* (COM(2010)0758),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020),
- med beaktande av rådets rekommendation av den 9 december 2013 om verkningsfulla åtgärder för integrering av romer i medlemsstaterna ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens utkast till riktlinjer av den 1 juli 2015 för användningen av EU:s struktur- och investeringsfonder till att bekämpa utbildningsmässig och geografisk segregering,
- med beaktande av frågan för skriftligt besvarande till kommissionen av den 24 februari 2015 om stöd till marginaliserade befolkningsgrupper (E-002782/2015),
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande *Strategier för romernas integration* ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0314/2015), och av följande skäl:
 - A. Syftet med sammanhållningspolitiken är att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen och minska de sociala skillnaderna genom att bl.a. minska och utrota fattigdom och utestängning. För att uppnå detta är det nödvändigt att förhindra segregation och främja lika tillgång och möjligheter för alla medborgare, inklusive de mest marginaliserade befolkningsgrupperna och grupper och individer i alla åldrar som drabbats av fattigdom och social utestängning och saknar tillgång till utbildning, sysselsättning, boende och hälso- och sjukvårdssystem.
 - B. Sammanhållningspolitiken handlar enligt Europeiska enhetsakten från 1986 om att minska skillnaderna mellan olika regioner och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna. Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bidrar med ytterligare en aspekt av sammanhållning, genom att hänvisa till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.
 - C. För att uppnå social sammanhållning måste det finnas ett europeiskt inslag i den politik som syftar till att integrera marginaliserade befolkningsgrupper, och medlemsstaterna måste använda sin behörighet på området genom att genomföra stödjande insatser och genom att också verka inom ramen för såväl transnationellt samarbete som nationella program.
 - D. Möjligheter att ge stöd till marginaliserade befolkningsgrupper infördes i Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) 2010. Regelverket för sammanhållningspolitiken under perioden 2014–2020 gör det möjligt att ta sig an saken på ett strategiskt sätt.

⁽¹⁾ EUT C 378, 24.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 114, 15.4.2014, s. 73.

Den 24 november 2015

- E. Förordning (EU) nr 1304/2013 föreskriver att Europeiska socialfonden (ESF) ska gynna människor, även missgynnade grupper såsom långtidsarbetslösa, personer med funktionsnedsättning, migranter, etniska minoriteter, marginaliserade grupper och människor i alla åldrar som drabbats av fattigdom och social utestängning.
- F. Minst 23,1 procent av sammanhållningspolitikens budget kommer att avsättas till investeringar inom ESF under programperioden 2014–2020. Eruf och ESF har en särskild och betydande roll; minst 20 procent av ESF avsätts i varje medlemsstat för det specifika målet att "främja social delaktighet, bekämpa fattigdom och alla former av diskriminering", och den är därför ett mycket viktigt verktyg för att främja ökad integration av marginaliserade befolkningsgrupper.
- G. I förordning (EU) nr 1303/2013 fastställs ett antal förhandsvillkor som måste uppfyllas när det gäller icke-diskriminering, jämställdhet och funktionshinder ⁽¹⁾.
- H. Enligt kommissionens sjätte rapport om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning har den ekonomiska krisen lett till ökad fattigdom och social utestängning.
- I. Den ekonomiska krisen och de därav följande budgetnedskärningarna och åtstramningsåtgärderna har lett till många problem och ofta resulterat i allvarliga budgetproblem för kommunerna. Det har därför uppstått en brist på möjligheter i arbetet med marginaliserade befolkningsgrupper och försöken att förbättra deras integrering och förhindra segregering eftersom de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESIF) är de viktigaste och i vissa fall de enda resurserna som står till förfogande för den typen av åtgärder.
- J. Konsekvenserna av den ekonomiska krisen och nedskärningarna av den offentliga servicen har förvärrat situationen för kvinnor i marginaliserade befolkningsgrupper.
- K. Kvinnor som tillhör marginaliserade befolkningsgrupper är mer utsatta för diskriminering på flera grunder, och deras sysselsättningsgrad är mycket lägre än för män inom samma grupper och kvinnor inom andra grupper.
- L. Många aktörer, såväl offentliga som privata från olika nivåer och sektorer, bland annat företrädare för civilsamhället, är involverade och de spelar ofta en viktig roll i arbetet med att verkställa integrationspolitiken. Det behövs därför en sammanhållen och väl samordnad strategi.
- M. Det finns för närvarande ingen definition på EU-nivå av begreppet "marginaliserad befolkningsgrupp". Resonemangen i det här betänkandet bygger på att begreppet marginalisering definieras utifrån en analys av bestämda attribut och kännetecken för marginaliserade befolkningsgrupper, där hänsyn tas till gruppernas särskilda situation och behov – t.ex. levnads- och arbetsvillkor, begränsad tillgång till utbildning, sjukvårdssystem och sysselsättning, ofullständig skolgång samt strukturell och systemisk utestängning – i syfte att göra människorna i gruppen socioekonomiskt integrerade.
- N. Kommissionen har inte tillhandahållit någon definition av marginaliserade befolkningsgrupper utan låter medlemsstaterna själva ansvara för definitionen utifrån sina nationella indikatorer. Marginalisering kan dock fastställas genom att se på ett antal relevanta indikatorer, som social utestängning, hög långtidsarbetslöshet, låg utbildningsnivå, (extremt) dåliga boendeförhållanden, omfattande diskriminering, alltför stor exponering för hälsorisker och/eller brist på tillgång till hälso- och sjukvård, dvs. de befolkningsgrupper som anses mest sårbara och i störst behov av hjälp.
- O. Marginalisering är ett socialt fenomen som innebär att individer eller grupper utestängs från samhället och systematiskt hindras från att delta i, eller nekas tillträde till, sociala och politiska processer som är viktiga för deras integration i

⁽¹⁾ Del II i Bilaga XI till förordning (EU) nr 1303/2013.

Den 24 november 2015

samhället. Begreppet "marginaliserade befolkningsgrupper" hänför sig till olika grupper och individer, såsom minoriteter, romer, funktionshindrade personer, människor som lever under fattigdomsstrecket eller riskerar fattigdom, migranter, flyktingar och socialt utestängda grupper i samhället. Rasism, patriarkala strukturer, homofobi, ekonomiska nackdelar och andra diskriminerande faktorer bidrar inom marginaliserade befolkningsgrupper till att skapa skikt av ojämlikhet och en situation med maktlöshet för kvinnor.

- P. Marginaliserade befolkningsgrupper har det gemensamt att de dels är knutna till vissa platser, t.ex. landsbygden och nedgångna stadsdelar, dels består av vissa grupper med gemensamma intressen, t.ex. flyktingar och asylsökande och etniska och språkliga minoriteter, personer med funktionsnedsättning, äldre, hemlösa och ursprungsbefolkning. Olika typer av marginaliserade befolkningsgrupper har liknande svårigheter och alla är stigmatiserade och diskriminerade på flera sätt.
- Q. I Europa finns många marginaliserade befolkningsgrupper. Bland dessa är romerna, ett begrepp som uppfattas olika på olika ställen i Europa, Europas största etniska minoritet och en av de mest marginaliserade befolkningsgrupperna.
- R. Sammanhållningspolitiken bör ta hänsyn till mångfalden marginaliserade befolkningsgrupper och ta hänsyn till särskilda behov. För att marginaliserade befolkningsgrupper ska kunna integreras i stödsatser krävs ansträngningar på alla nivåer, och därvid anta ett långsiktigt, integrerat och enhetligt perspektiv, sträva efter permanenta lösningar, ge makt och inflytande, utgå från gjorda erfarenheter och bidra till kapacitetsuppbyggnad, även för kvinnor och flickor inom marginaliserade befolkningsgrupper, samt gå över från institutionsbaserad till samhällsbaserad omsorg i syfte att sätta punkt för segregering och uppnå en normalisering.
- S. EU:s sammanhållningspolitiska strategier för att stärka kvinnor i marginaliserade befolkningsgrupper måste beakta situationen för äldre kvinnor, kvinnor med funktionsnedsättning, kvinnliga anhängare och kvinnor med mentala hälsoproblem.
- T. Konst- och kulturprojekt som främjar utbyte mellan kulturer, ökat inflytande för deltagarna, utveckling av kreativa och sociala färdigheter och aktivt deltagande i det lokala samhällslivet är bland de mest effektiva verktygen för att åstadkomma social delaktighet och integration.
- U. Både formell och informell utbildning bidrar starkt till att man kan komma tillrätta med marginalisering och diskriminering på flera grunder, när det gäller att skapa dialog, öppenhet och förståelse mellan grupper och när det gäller att ge marginaliserade befolkningsgrupper större inflytande. Ett jämställdhetsperspektiv inom utbildningen, och dess roll för att ge kvinnor och flickor i marginaliserade befolkningsgrupper ökat inflytande får inte glömmas bort.

Allmänna principer

1. Europaparlamentet erinrar om vikten av att omgående ta sig an frågan om marginaliserade befolkningsgrupper. Parlamentet framhåller sammanhållningspolitikens stora betydelse för att integrera dessa befolkningsgrupper ekonomiskt, socialt och territoriellt.
2. Europaparlamentet erinrar om att marginaliserade befolkningsgrupper infördes som fokus för sammanhållningspolitiska åtgärder på grund av den växande uppmärksamheten på socialt utanförskap, och engagemanget för att bekämpa sådant, inklusive uppmärksamhet på romernas situation och det på intet sätt nya behovet att förbättra deras levnadsförhållanden.
3. Europaparlamentet efterlyser riktlinjer från kommissionen om hur marginaliserade befolkningsgrupper ska definieras. Definitionen måste omfatta en uppsättning attribut och kännetecken för marginaliserade grupper och samtidigt ta hänsyn till varje potentiell målgrupps särskilda situation, svårigheter och behov i syfte att främja dess socioekonomiska integrering. När definitionen tas fram måste även företrädare för dessa grupper involveras. Parlamentet betonar att sådana riktlinjer skulle göra sammanhållningspolitiken ännu mer ändamålsenlig när det gäller att öka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i hela unionen.

Den 24 november 2015

4. Europaparlamentet välkomnar att det i regelverket för sammanhållningspolitiken 2014–2020 införs nya inslag som befäster den ursprungliga strategin genom att utöka stödmöjligheterna och skapa mekanismer som ser till att stödet till de marginaliserade befolkningsgrupperna överensstämmer med EU:s värderingar och mål, och som tar hänsyn till vikten av att involvera dessa befolkningsgrupper i hela processen.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lämna detaljerad information om i vilken grad möjligheterna att ge stöd till marginaliserade befolkningsgrupper har utnyttjats. Parlamentet begär att en analys görs så att det blir möjligt att dra korrekta slutsatser och upptäcka sådant som gör det svårare att öka stödotnyttjandet eller uppnå bästa möjliga resultat.

6. Parlamentet uppmanar kommissionen att kontrollera att den europeiska uppförandekoden tillämpas ändamålsenligt med avseende på partnerskapsprincipen och civilsamhällets delaktighet. Parlamentet betonar att de övergripande principerna i förordningen om de gemensamma bestämmelserna – som konkretiserar grundläggande rättigheter som främjande av lika möjligheter, förhindrande av diskriminering och främjande av hållbar utveckling – måste tillämpas när man utarbetar och genomför program inom ramen för ESIF. Parlamentet erinrar om att alla nationella åtgärder som finansieras genom EU:s sammanhållningspolitik måste respektera principerna om de grundläggande rättigheterna och aldrig får bidra till segregation på något sätt.

7. Europaparlamentet betonar att likabehandling och icke-diskriminering är övergripande principer i de bestämmelserna för finansiering via ESIF, med syftet att eliminera systemiska orsaker till ojämlikhet, oavsett om ojämlikheten är ekonomisk, social eller genusbetingad, och beträffande tillgång till kultur och utbildning. Parlamentet påpekar att kunskaper och informationsinsatser om systemisk främlingsfientlighet och rasism bör stå i fokus när orsakerna till utestängning analyseras.

8. Europaparlamentet erinrar om att jämställdhet mellan kvinnor och män är en princip som ska beaktas i allt sammanhållningspolitiskt stöd. Parlamentet beklagar den flerdubbla diskriminering som i synnerhet kvinnor, migranter och personer med funktionsnedsättning drabbas av inom de marginaliserade befolkningsgrupperna.

9. Europaparlamentet betonar att man vid genomförandet av sammanhållningspolitiken måste ta itu med det avgörande problemet med fattigdom hos och utestängning av unga människor och barn, vuxna och personer med funktionsnedsättning, bl.a. övergången från institutionell till samhällsbaserad vård och omsorg. Parlamentet uppmanar de berörda medlemsstaterna att vidta lämpliga åtgärder för att utveckla och genomföra strategier med ett integrerat synsätt i detta syfte.

10. Europaparlamentet påpekar att man vid utarbetandet av en politik som är inriktad på vissa grupper enligt principen "tydlig men inte exkluderande" måste vara noga med att inte utestänga andra grupper som befinner sig i liknande socioekonomiska omständigheter för att på det viset undvika att utlösa försvarsreaktioner. Parlamentet betonar att denna princip bara är ett första steg mot att erkänna behovet av att uppmärksamma vissa av de mest utsatta och marginaliserade befolkningsgrupperna och individerna.

11. Europaparlamentet framhåller att öppna och demokratiska strukturer som gör det möjligt att utkräva ansvar måste inrättas för att motverka korruption och ett orättmätigt utnyttjande av stödmedel som syftar till att integrera marginaliserade befolkningsgrupper.

12. Europaparlamentet anser att tillgången till offentliga tjänster är ett av de viktigaste målen för att integrera marginaliserade befolkningsgrupper. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra tillhandahållandet av målgrupp-sinriktat material för hälsoupplysning och att utveckla strategier som förebygger sjukdomar och samhällsinitiativ som ökar hälsomedvetenheten bland marginaliserade befolkningsgrupper. Parlamentet efterlyser särskilda strukturer, t.ex. kontaktpunkter för rådgivning i frågor om tillgång till hälso- och sjukvård, arbetsmarknad och utbildning och kräver att offentliga förvaltningar vidtar åtgärder för att ersätta det efterfrågestyrda synsättet med en välkomnande och serviceinriktad inställning.

13. Europaparlamentet kräver att nationella strategier för marginaliserade befolkningsgrupper, bl.a. nationella strategier för romers integrering, nationella strategier för fattigdomsminskning, strategier för integrering av andra marginaliserade eller missgynnade befolkningsgrupper samt strategier för jämställdhet mellan kvinnor och män, samordnas bättre med och i större utsträckning kopplas till sammanhållningspolitiken.

Den 24 november 2015

14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att prioritera barn när de genomför EU-ramen för nationella strategier för integrering av romer, och framhåller på nytt vikten av att främja lika tillgång till bostäder, hälso- och sjukvård, utbildning och värdiga levnadsvillkor för barn.

15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de lokala myndigheterna att främja användning av ESF-medel till projekt för informellt och livslångt lärande samt kulturprojekt, i linje med målsättningen att satsa på ny kompetens för innovation och bekämpa arbetslöshet, fattigdom och social utestängning.

16. Europaparlamentet påminner – med hänvisning till de växande regionala skillnaderna, de demografiska utmaningarna och situationen för allt fler unga människor som har lämnat eller planerar att lämna sina ursprungsländer – om att finansieringen för sammanhållningspolitiken har minskat i budgetcykeln för 2014–2020. Parlamentet anser att sammanhållningspolitiken fortfarande har potential att ge ett mervärde åt det arbete som redan görs i medlemsstaterna och att sammanhållningspolitiken – genom att fokusera på ökade sysselsättningsmöjligheter, deltagande i samhället och investeringar i färdigheter, särskilt i de regioner som behöver det mest – kommer att resultera i fördelar som exempelvis mer social delaktighet och minskad fattigdom, genom att den skapar tillräcklig flexibilitet för att medlemsstaterna ska kunna genomföra enskilda stödinsatser i enlighet med lokala behov, och för att stöd ska sättas in i områden där arbetslösheten är som högst och där stödet bäst behövs.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att medlemsstaternas respekterar dessa principer under genomförandet av operativa program. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta med sin analys i rapporteringen, bl.a. om de nationella strategierna för integrering av romer.

18. Europaparlamentet betonar att nedskärningar av budgeten för offentliga tjänster i en del medlemsstater under krisen har lett till ökad arbetslöshet, en brist på social trygghet, en svår bostadssituation och hälsoproblem. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda stödet från ESF mer ändamålsenligt för att förbättra kvaliteten på, och säkerställa lika tillgång till, offentliga tjänster för marginaliserade grupper samt att bekämpa alla former av diskriminering.

19. Europaparlamentet efterlyser ett människorättsperspektiv vid utformningen av åtgärder som finansieras med sammanhållningsmedel, och betonar att kulturella, ekonomiska och sociala rättigheter bör integreras i strategier som syftar till ett erkännande av kvinnor från marginaliserade befolkningsgrupper som aktiva medborgare på egna meriter. Rasism, både öppen och dold, bör uttryckligen tas upp vid utformningen av alla åtgärder och strategier.

Utarbetande av program

20. Europaparlamentet framhåller att partnerskapsprincipen måste leda till att alla nivåer involveras. Principen är obligatorisk för medlemsstaterna och ska inte bara tillämpas rent formellt. Parlamentet framhåller vikten av att uppförandekoden för partnerskap följs, så att partner är delaktiga och företrädare på lika villkor. I detta avseende bör man lägga särskild vikt vid att integrera marginaliserade befolkningsgrupper, för att ta hänsyn till deras särskilda situation och möjliga svårigheter när det gäller att konkret bidra till partnerskapet. Parlamentet är oroat över den dåliga efterlevnaden av kravet att alla partner ska involveras i enlighet med respektive principer som fastställs i förordningen om gemensamma bestämmelser och den europeiska uppförandekoden för partnerskap. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att alla partner involveras, inklusive de mest berörda, och att genomföra ett system med incitament och utbyte av bästa praxis, inklusive specifikt stöd till de förvaltningsmyndigheter och stödmottagare som har lyckats särskilt bra inom detta område.

21. Europaparlamentet beklagar att kommissionen har godkänt partnerskapsavtal som inte inkluderar marginaliserade befolkningsgrupper i tillräckligt hög grad. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att underlätta inkludering av marginaliserade befolkningsgrupper i utarbetandet, genomförandet och utvärderingen av projekt som ett sätt att göra de berörda befolkningsgrupperna delaktiga. Parlamentet menar att rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen kan vara ett lämpligt sätt att främja åtgärder av medlemsstaterna.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder i enlighet med de landsspecifika rekommendationer som utfärdats angående social delaktighet av marginaliserade grupper, och uppmanar kommissionen att noggrant följa upp detta.

Den 24 november 2015

23. Europaparlamentet välkomnar det faktum att en del medlemsstater, också de som får rekommendationer, väljer att prioritera investeringar i socioekonomisk integration av marginaliserade befolkningsgrupper i sina operativa program. Parlamentet påpekar dock att detta också måste integreras inom politikområden såsom utbildning och sysselsättning.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att dra full nytta av stödmedlen, och framhåller att det behövs en särskild fokusering på stödåtgärder som går längre än de riktade insatserna under det tematiska målet om social integration för att bekämpa fattigdom och diskriminering, och prioritera ett mer integrerat och systematiskt arbetssätt.

25. Europaparlamentet anser att flernivåstyre och samordning spelar en viktig roll. Parlamentet betonar att det är av avgörande betydelse att involvera lokala myndigheter och andra berörda parter lokalt om man ska kunna nå ut till målgruppen och att detta förutsätter största möjliga territoriella närhet.

Genomförande av program

26. Europaparlamentet understryker vikten av ett integrerat synsätt. Parlamentet anser att stödmedlen bör användas på ett mer integrerat sätt, bl.a. genom flerfondsprogram, lokalt ledd utveckling, integrerade territoriella investeringar och finansiering från flera fonder enligt artikel 98.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser, och att synergieffekter bör uppnås med andra stödinstrument på EU-nivå och nationellt. Parlamentet uppmanar berörda förvaltningar och myndigheter att eftersträva aktivt samarbete på alla nivåer, även gränsöverskridande.

27. Europaparlamentet konstaterar att finansiering från flera fonder för närvarande används i begränsad utsträckning, vilket delvis skulle kunna bero på de komplexa regler som beskrivs i artikel 98.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Parlamentet anser att ökad flexibilitet för finansiering från flera fonder, särskilt med inriktning på marginaliserade befolkningsgrupper, skulle kunna göra projekten effektivare och tillföra ett viktigt mervärde. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att analysera hur och i vilken grad finansiering från flera fonder tillämpas.

28. Europaparlamentet konstaterar att marginaliserade befolkningsgrupper ofta bor i missgynnade stadsdelar och betonar vikten av att det verkligen genomförs program för stadsförnyelse i nedgångna stadsdelar stadsförnyelse med en kombination av integrerade och plats-baserade strategier och partnerskap som angriper både ekonomiska, sociala och territoriella problem och förbättrar stadsmiljön och även med fokus på bättre förbindelser som kan förbättra tillgängligheten för dessa befolkningsgrupper. Parlamentet anser att EU:s framtida agenda för städer på lämpligt sätt bör ta itu med de huvudsakliga problem och behov som finns hos marginaliserade befolkningsgrupper i tätorter om man ska kunna förhindra uppkomsten av gettokvarter och framgångsrikt bekämpa segregation, fattigdom och social utestängning.

29. Europaparlamentet uppmärksammar de särskilda behov som finns hos marginaliserade befolkningsgrupper på landsbygden, i bergen och i avlägsna områden, bl.a. problem i samband med anslutningsmöjligheter, mobilitet och tillgång till tjänster, men även när det gäller kulturella och sociala möjligheter. Parlamentet framhåller vikten av att knyta samman regionerna bättre. Parlamentet konstaterar också att människor i gränsöverskridande områden ofta marginaliseras på grund av det geografiska läget och att detta bör beaktas på ett bättre sätt när sammanhållningspolitiken utformas, särskilt vad gäller målet om territoriellt samarbete inom EU.

30. Europaparlamentet understryker vikten av kapacitetsuppbyggnad hos intressenterna, däribland offentliga myndigheter, förvaltningar och civilsamhällesorganisationer i syfte att göra befolkningsgrupper delaktiga, främst genom att låta dem delta i högre grad i det politiska beslutsfattandet. Parlamentet anser att riktat tekniskt stöd och finansiering även bör användas för detta ändamål.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erbjuda det tekniska stöd som behövs för att förbättra den administrativa kapaciteten hos organ som är delaktiga i förvaltningen av strukturfonderna. Vidare uppmanar parlamentet medlemsstaterna att erbjuda rådgivning och administrativt stöd – genom att till exempel anordna utbildningar eller förklara och hjälpa till med bidragsansökningar – för att förenkla marginaliserade gruppers, exempelvis romers, tillgång till information om europeiska och nationella finansieringsprogram till stöd för entreprenörskap och sysselsättning, samt för att lämna in de relevanta ansökningshandlingarna.

Den 24 november 2015

32. Europaparlamentet understryker att arbetsmarknadens parter måste ha tillgång till tekniskt stöd, inte bara för att stärka kapaciteten utan också för att se till att de är samordnade och representerade i tillfälliga kommittéer som fastställer och genomför de operativa programmen.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge vägledning för fastställande av en definition av begreppet marginaliserade befolkningsgrupper och därefter, i partnerskap med företrädare för marginaliserade befolkningsgrupper, inrätta en tillfällig rådgivande expertgrupp, främja lämplig utbildning för den administrativa personalen för att ge specifik kunskap om de problem som de marginaliserade befolkningsgrupperna har, bekämpa diskriminerande metoder i syfte att främja integration via en konstruktiv och effektiv dialog samt att genomföra och övervaka de EU-finansierade projekt som är inriktade på marginaliserade befolkningsgrupper på ett integrerat och ändamålsenligt sätt, så att projekten får största möjliga effekt.

34. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att inkludera jämställdhetsorgan, kvinnoorganisationer och kvinnor från marginaliserade befolkningsgrupper i beslutsprocessen för fördelning, användning, genomförande och övervakning av medlen på alla nivåer – från lokala och regionala myndigheter till medlemsstater och EU:s institutioner – och parlamentet anser att övervakning och utvärdering av de genomförda programmen bör anses vara centrala förfaranden för att stärka deltagandet av kvinnor från marginaliserade grupper.

35. Europaparlamentet noterar inställningen att alla strategiska och operativa program aspekter – t.ex. tillräcklig administrativ eller institutionell kapacitet – ska finnas på plats innan några investeringar görs. Parlamentet uppmanar kommissionen att noggrant kontrollera att dessa villkor är uppfyllda och se till att de berörda medlemsstaterna vidtar kompletterande åtgärder, särskilt när det gäller att främja integrering och bekämpa fattigdom och diskriminering.

Uppföljning och rekommendationer

36. Europaparlamentet påpekar att EU-finansierade projekt måste ha ett långsiktigt perspektiv för att vara effektiva och att medlen måste gå till investeringar i stödmottagarnas faktiska behov, med mekanismer som garanterar att målgrupperna nås att utestängning och marginalisering motverkas. Parlamentet kräver kvalitativa utvärderings- och uppföljningsmekanismer och uppmanar kommissionen att införa proaktiva och deltagarinriktade mekanismer för uppföljning och övervakning av medlemsstaternas agerande i samband med planering och utvärdering av stöd till marginaliserade befolkningsgrupper.

37. Europaparlamentet framhåller att utestängning från bostadsmarknaden, hemlöshet, utestängning från utbildning samt arbetslöshet ofta är avgörande inslag i marginaliseringen. Parlamentet framhåller därför vikten av att integrera bostads-, utbildnings- och sysselsättningsåtgärder som gynnar marginaliserade befolkningsgrupper.

38. Med tanke på att den senaste ekonomiska och finansiella krisen har varit mest kännbar i de marginaliserade grupper som löper störst risk att förlora sina jobb när det råder turbulens på arbetsmarknaden, påminner Europaparlamentet om att utbildning och sysselsättning är det bästa sättet att ta sig ur fattigdom, och att en integrering av marginaliserade grupper i samhället och på arbetsmarknaden därför bör prioriteras. Parlamentet noterar med oro att personer från marginaliserade grupper ofta utestängs från samhället och diskrimineras och således möter hinder för tillgång till högkvalitativ utbildning, sysselsättning, hälso- och sjukvård, transport, information och allmänna tjänster, vilket skapar ett komplext problem som bör åtgärdas genom kompletterande användning och effektiv kombination av resurser från ESIF och nationella resurser. Parlamentet betonar därför behovet av att göra särskilda ansträngningar vad gäller redan befintliga EU-program som ungdomssysselsättningsinitiativet, Erasmus+ och Kreativa Europa för att nå personer från marginaliserade grupper, och samtidigt regelbundet granska hur programmen lyckas, för att bryta den onda cirkeln av fattigdom och marginalisering och för att främja yrkeskunskaper och kvalifikationer.

39. Europaparlamentet begär att medlen används för att förbättra levnadsvillkoren och göra det enklare för kvinnor i marginaliserade befolkningsgrupper att få tillgång till utbildning, boende, hälso- och sjukvård, sysselsättning, barnomsorg, social service, brottsofferstöd och rättsväsendet, på permanent basis och av hög kvalitet.

Den 24 november 2015

40. Europaparlamentet betonar att företrädare för marginaliserade befolkningsgrupper måste vara aktivt involverade och ha möjlighet att delta fullt ut i uppföljningsarrangemangen. Parlamentet påpekar att det kan finnas betydande erfarenhet på lokal, regional, nationell och transnationell nivå och understryker vikten av att sprida och ta tillvara goda exempel. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att analysera alla goda exempel som finns, bl.a. innovativa metoder för att integrera marginaliserade grupper och individer i samhället, samt att inleda nätverksaktiviteter, bland annat bland socialarbetare, ungdomsledare och personer som arbetar för lokalsamhället och likaså bland akademiker och forskare. Parlamentet betonar att det behövs ett samarbetsforum på EU-nivå, där man kan utbyta bästa praxis och lösa problem gemensamt. Forumet skulle även kunna fungera som e-lärandehjälpmedel för att bygga upp kapacitet.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta upp sammanhållningspolitik och marginaliserade befolkningsgrupper i den årliga strukturerade dialogen med civilsamhället och organisationer som företräder partner, samtidigt som man ser till att även företrädare för de marginaliserade befolkningsgrupperna deltar och att diskussionen bygger på kvantitativ och kvalitativ analys.

42. Europaparlamentet påpekar att medvetenhet om strukturell och systemisk integrering inte bara behövs i samhället som helhet utan är särskilt viktigt även i det arbete som utförs av beslutfattare och aktörer på alla förvaltningsnivåer och av andra berörda offentliga organ. Parlamentet uppmanar alla offentliga intressenter och utbildningsinstitutioner att göra en grundlig analys av orsakerna till diskriminering och marginalisering samt öka medvetenheten om att främlingsfientlighet och rasism, och alla typer av marginalisering som leder till systemisk utestängning, bl.a. antiziganism, måste undanröjas. Parlamentet uppmanar kommissionen att strikt genomdriva och övervaka EU:s lagstiftning om diskriminering. Parlamentet uppmanar de offentliga arbetsförmedlingarna att tillhandahålla högkvalitativa, behovsanpassade tjänster.

43. Europaparlamentet uppmärksammar behovet av ett dubbelt tillvägagångssätt för att hjälpa och integrera marginaliserade grupper, vilket bör göras tillsammans med dem som berörs av tillhandahållandet av utbildning, bl.a. utbildningsinstitutioner, yrkesutbildning, yrkesvägledning och sysselsättningsmöjligheter, och i samarbete med det lokala samhället och lokala myndigheter, för att förbättra och/eller förändra allmänhetens attityd genom att öka medvetenheten kring effekterna av fördomar och förbättra de offentliga tjänsterna och anpassa socialsystemen.

44. Europaparlamentet betonar att utbildning är en grundläggande rättighet enligt fördraget om Europeiska unionen. Parlamentet betonar också att rättvis tillgång till högkvalitativ utbildning för alla samhällsmedborgare är en förutsättning för att bryta den onda cirkeln av social utestängning. Parlamentet anser att formell, icke-formell och informell utbildning som präglas av undervisning om mångfald, är ett första steg på vägen mot en verklig politisk, ekonomisk och social integration av marginaliserade befolkningsgrupper. Parlamentet framhåller behovet av att genomföra program, projekt och stödåtgärder för marginaliserade befolkningsgrupper i syfte att tillhandahålla förskoleutbildning, att bekräfta vikten av formell utbildning, samtidigt som man även ger möjlighet till andra typer av utbildning samt livslångt lärande, särskilt i yrkesfärdigheter och IKT, samt att förbättra tillgången till medier, också i syfte att öka inflytandet för kvinnor och flickor från marginaliserade befolkningsgrupper.

45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna att främja användning av Eruf till stöd för små och medelstora företag och sociala företag som involverar och gynnar marginaliserade befolkningsgrupper. Parlamentet framhåller behovet av att stödja åtgärder för marginaliserade befolkningsgrupper i syfte att ge hjälp till och fastställa villkoren för mikroföretagande, och därvid bevaka olika sätt att göra affärer.

46. Europaparlamentet påpekar att många sektorer kommer att genomgå en markant omvandling inom den närmsta framtiden, delvis på grund av en större användning av nätbaserade verktyg och lösningar. Parlamentet betonar att detta kommer att sätta press på arbetstagare med låg och mellanhög kompetens, vilket särskilt kommer att påverka personer från marginaliserade grupper, eftersom det oftast är dessa personer som för närvarande hittar sysselsättning i dessa sektorer. Parlamentet understryker vikten av att utbildningar och tjänster finns tillgängliga för alla till rimligt pris inom ny teknik och nya sektorer, med särskilt fokus på möjligheter inom den digitala sektorn och den gröna ekonomin, särskilt för de mest missgynnade grupperna. Parlamentet noterar behovet av mikroföretag och småföretag för att upprätthålla sysselsättningen på landsbygden, och vill därför att större fokus ska läggas på att säkerställa tillgång till finansiering för dessa företag.

Den 24 november 2015

47. Europaparlamentet betonar vikten av att ge kvinnor i marginaliserade befolkningsgrupper ökat inflytande genom att främja kvinnliga företagare och kvinnors deltagande i dessa grupper.
48. Europaparlamentet betonar vilken viktig roll socialt företagande, kooperativ, ömsesidiga bolag och alternativa företag kan spela för att öka inflytandet för kvinnor i marginaliserade befolkningsgrupper. Parlamentet rekommenderar att sammanhållningsmedel, särskilt från ESF, stöder investeringar på detta område med en stark jämställdhetsintegrering.
49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera begränsningarna i den nuvarande tilldelningsnyckeln för beslut om stöd från sammanhållningspolitiska fonder som är baserad på BNP, och på ett bättre sätt använda tillgängliga indikatorer – t.ex. Eurostats statistik över inkomst- och levnadsvillkor (EU-Silc) – som kan visa på "fickor" av fattigdom och social utsatthet inom unionen, så att EU:s stöd till marginaliserade befolkningsgrupper kan riktas in på ett bättre sätt.
50. Europaparlamentet understryker att de marginaliserade befolkningsgrupperna ofta utnyttjas i politiskt syfte i den europeiska politiska diskussionen och att det är nödvändigt att göra en detaljerad analys av strukturellt uteslutande såväl i partnerskapsavtalen som i de berörda operativa programmen. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla samstämmiga, enhetliga och tydliga riktlinjer för utveckling, genomförande och förvaltning av de EU-finansierade projekt som är inriktade på marginaliserade befolkningsgrupper, bl.a. en djupgående analys, exempel på bästa praxis och politiska rekommendationer för att se till att marginaliserade befolkningsgrupper inkluderas, också med tanke på den nya programplaneringsperioden.
51. Europaparlamentet anser att ett jämställdhetsperspektiv och en intersektionell analys bör införas i alla initiativ, program, åtgärder och finansieringsformer för integration och social delaktighet som finansieras med EU-medel, så att man bättre kan hantera de särskilda behoven hos kvinnor i marginaliserade grupper och så att de många olika röster och perspektiv som representeras av kvinnor i olika strukturella positioner och roller kan fångas upp. Parlamentet anser att konsekvensanalyser ur ett jämställdhetsperspektiv och jämställdhetsintegrering i budgetarbetet är användbara verktyg i utvärderingen av vilka konsekvenser finansieringsprioriteringar, fördelningen av finansiella medel och specifikationerna för finansieringsprogram får för kvinnor. Parlamentet betonar att könsuppdelade uppgifter systematiskt måste samlas in och regelbundet analyseras.
52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tilldela en utmärkelse för exemplariskt arbete med integration och inkludering av marginaliserade grupper vid användningen av EU-medel. Parlamentet föreslår att en sådan utmärkelse för enastående insatser skulle kunna överlämnas till kommuner eller regioner i medlemsstaterna.
53. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att möjliggöra och uppmuntra nätverkande bland kommuner och städer som arbetar med integration av marginaliserade grupper. Parlamentet föreslår att borgmästaravtalet om klimatförändringar skulle kunna tjäna som förebild för ett sådant nätverk.

o

o o

54. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Den 24 november 2015

P8_TA(2015)0403

EU:s roll i FN

Europaparlamentets resolution av den 24 november 2015 om EU:s roll i FN – Hur kan EU:s utrikespolitiska mål uppnås bättre? (2015/2104(INI))

(2017/C 366/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om EU och FN, särskilt sin rekommendation till rådet av den 2 april 2014 om FN:s generalförsamlings 69:e session ⁽¹⁾ och sin resolution av den 11 maj 2011 om EU som global aktör: dess roll i multilaterala organisationer ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 22 juni 2015 om EU:s prioriteringar inför FN:s generalförsamlings 70:e session,
- med beaktande av FN-stadgan,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution om Europeiska unionens deltagande i FN:s arbete ⁽³⁾, som ger EU rätt att tala i FN:s generalförsamling, lägga fram muntliga förslag och ändringsförslag som går till omröstning på begäran av en medlemsstat samt utöva rätten till genmål,
- med beaktande av det uttalande från säkerhetsrådets ordförande som gjordes den 14 februari 2014 och var det första i sitt slag, om den roll som EU har spelat för att upprätthålla internationell fred och säkerhet ⁽⁴⁾,
- med beaktande av förklaringen från världskonferensen i Durban 2001 mot rasism, rasdiskriminering, främlingsfientlighet och intolerans,
- med beaktande av den studie som offentliggjordes i mars 2015 av Europaparlamentets generaldirektorat för EU-extern politik, *Reforming the United Nations: State of Play, Ways Forward* (Att reformera FN: lägesrapport, vägar framåt),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling, utskottet för internationell handel, budgetutskottet, utskottet för kultur och utbildning samt utskottet för konstitutionella frågor (A8-0308/2015), och av följande skäl:

EU:s mål och globala styrkor

- A. Europeiska unionens framtid är kopplad till fred, säkerhet, utveckling och mänskliga rättigheter i hela världen. De utmaningar som EU står inför kräver globala lösningar, och globala problem kräver europeiska åtgärder.
- B. Principerna och målen för EU:s externa politik fastställs i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen och hänger nära samman med FN:s principer och mål. I artikel 21 i EU-fördraget anges uttryckligen att principerna i FN-stadgan och folkrätten ska respekteras.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0259.

⁽²⁾ EUT C 377 E, 7.12.2012, s. 66.

⁽³⁾ A/RES/65/276 av den 3 maj 2011 om Europeiska unionens deltagande i FN:s arbete.

⁽⁴⁾ S/PRST/2014/4 av den 14 februari 2014 – uttalande från säkerhetsrådets ordförande om samarbetet mellan FN och regionala och subregionala organisationer för att upprätthålla internationell fred och säkerhet.

Den 24 november 2015

- C. EU har en unik potential att mobilisera resurser inom alla diplomatiska, säkerhets- och försvarsrelaterade, ekonomiska, utvecklingspolitiska och humanitära styrmedel, i full överensstämmelse med bestämmelserna i FN-stadgan. Att använda dessa styrmedel på grundval av en övergripande strategi ger EU en unik flexibilitet för att ta itu med de mest utmanande säkerhetsmålen på ett effektivt sätt.
- D. EU deltar aktivt, under FN:s överinseende, i främjandet av fred, säkerhet och framsteg genom sin gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik (Gusp) och sin gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP).
- E. EU skyddar sina värden, sina grundläggande intressen, sin säkerhet, sitt oberoende och sin integritet och arbetar för att bevara freden, förebygga konflikter och stärka internationell säkerhet, i enlighet med principerna i FN-stadgan samt principerna i Helsingforslutakten från 1975 och målen i Parisstadgan för ett nytt Europa, som antogs 1990. EU är en del av FN:s kollektiva säkerhetssystem, bland annat som ett av de regionala arrangemangen enligt kapitel VIII i FN-stadgan.
- F. EU främjar en hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling i utvecklingsländerna – med de primära syftena att utrota fattigdom, främja långsiktig fred och stabilitet och bekämpa social ojämlikhet – och tillhandahåller humanitärt bistånd åt befolkningar, länder och regioner som drabbas av alla typer av kriser, oavsett om de har naturliga orsaker eller är orsakade av människan.
- G. EU är en ledande aktör inom de närbesläktade politikområdena handel, utveckling, humanitär nödhjälp, miljö och mänskliga rättigheter.
- H. EU arbetar för miljömässig hållbarhet genom att främja internationella åtgärder och insatser för att bevara och förbättra miljön och en hållbar förvaltning av jordens naturresurser.
- I. EU spelar också en ledande roll inom miljöpolitiken, främst i kampen mot klimatförändringarna, och då inte bara genom att ligga i framkant och sätta upp ambitiösa mål för sig själv, utan även genom att oförtrutet verka för bindande avtal samt konkreta och mätbara åtgärder i globala förhandlingar.
- J. EU stärker grunden för social hållbarhet och gott styre genom att befästa, stödja och främja demokratin, rättsstaten, de mänskliga rättigheterna och principerna i folkrätten.
- K. I enlighet med sina fördrag främjar EU ett internationellt system som bygger på fördjupat multilateralt samarbete och ett gott globalt styre och har engagerat sig för en effektiv multilateralism med FN i centrum. Detta engagemang har sin grund i övertygelsen att det internationella samfundet behöver ett effektivt multilateralt system som bygger på universella rättigheter och värden för att framgångsrikt kunna bemöta globala kriser, utmaningar och hot.
- L. Tyngdpunkten i EU:s externa politik har utgjorts av bilaterala förbindelser och samarbete och partnerskap med länder, grupper av länder och andra regionala och internationella organisationer över hela världen. Under de senaste årtiondena har särskild uppmärksamhet ägnats åt de geopolitiska målen och problemen i EU:s östra och södra grannskap. EU har också särskilda relationer till de afrikanska länderna och ägnar i sin verksamhet särskild uppmärksamhet åt deras utmaningar.
- M. I en tid då det ömsesidiga beroendet i världen ökar måste EU stärka sin roll både inom bilaterala förbindelser och i multilaterala forum.

Den 24 november 2015

- N. EU har deltagit i och spelar en viktig roll i internationella förhandlingar och medlingsinsatser, särskilt i fallen E3/EU3+3 och förhandlingarna med Iran samt fredsprocessen i Mellanöstern.
- O. Som världens största handelsblock spelar EU en framträdande roll i bilaterala och multilaterala handelsavtal och har utvecklat aktiva handelspolitiska åtgärder för att främja ekonomisk tillväxt, fattigdomsminskning samt skydd av miljön och naturresurserna.
- P. EU och dess medlemsstater är de största ekonomiska bidragsgivarna till FN:s allmänna budget samt dess humanitära bistånd, offentliga utvecklingsbistånd och fredsbevarande insatser. EU:s utvecklingspolitik är av stor betydelse med tanke på dess aktiva främjande av fattigdomsminskning och ekonomisk, social och miljömässig hållbarhet, och stärker därmed freden och säkerheten. EU är part i över 50 multilaterala avtal och konventioner inom ramen för FN och är den enda deltagaren som inte är en stat.
- Q. EU är en av de mest engagerade försvararna av och förespråkarna för mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, kulturella värden och mångfald, demokrati och rättsstaten. Bestämmelser som rör dessa principer ingår i alla dess bilaterala partnerskap och har en central plats i dess multilaterala politik. EU har alltid varit en mycket stark anhängare av internationell rättvisa.
- R. EU spelar en viktig roll för att stödja FN:s insatser på områden av ömsesidigt intresse, i synnerhet när det gäller skydd av civila och särskilt kvinnor och barn som drabbas av väpnade konflikter.
- S. Jämställdhet mellan kvinnor och män är ett av EU:s grundläggande värden och erkänns i fördragen och i stadgan om de grundläggande rättigheterna. EU har tagit ansvar för att integrera jämställdhet i alla sina åtgärder och politikområden, även i utrikespolitiken och politiken för utvecklingssamarbete.
- T. Mänskligheten har gemensamma värden och intressen. Kostnaderna för och nyttan av att lösa gemensamma problem och främja gemensamma mål och värden bör vara rättvist fördelade.

FN-systemet

- U. FN-systemet är det huvudsakliga globala forumet i arbetet för bättre global styrning och är därför det bästa forumet för att främja EU:s värden och intressen.
- V. Det huvudsakliga målet efter andra världskriget var att upprätthålla fred och säkerhet. Arbetet med att främja ekonomisk och social utveckling samt mänskliga rättigheter hade en central plats i stadgan. Miljöfrågorna dök upp på FN:s dagordning i början av 1970-talet. I Brundtlandrapporten från 1987, *Vår gemensamma framtid*, definierades begreppet hållbar utveckling som en utveckling som tillfredsställer dagens behov utan att äventyra kommande generationers möjligheter att tillfredsställa sina behov. Vid Riokonferensen (Unced) 1992 slogs utvecklings- och miljöpolitiken ihop till en politik som kombinerade faktisk fattigdomsminskning och främjande av hållbar utveckling över hela världen.
- W. FN-systemet täcker alla samarbetsområden, med säkerhetsrådet i centrum som primärt ansvarigt för att bevara internationell fred och säkerhet, med bistånd av hjälporgan och rådgivande organ.

Den 24 november 2015

- X. FN-systemet består av nitton fackorgan, bland annat FAO, IFAD, ILO, IMF, Unesco, Unido, WHO och Världsbanksgruppen, tillsammans med elva fonder och program, bland annat Unctad, UNDP, Unep, UNFPA, UNHCR, Unicef, UN Women och WFP⁽¹⁾, samt nio fackkommissioner, fem regionala kommissioner och ett antal andra liknande organ. Även organisationer som Världshandelsorganisationen (WTO) och Internationella atomenergiorganet (IAEA) är knutna till FN-systemet.
- Y. De flesta av dessa organ, fonder, program, kommissioner och kommittéer arbetar under överinseende av Ekonomiska och sociala rådet och FN:s generalförsamling, som några av dem rapporterar till.
- Z. EU och dess medlemsstater spelar en avgörande roll för att främja FN:s principer och mål och lösa mänsklighetens gemensamma problem. Å andra sidan behöver Europa globala partner för att lösa sina egna problem på områden som säkerhet, miljöskydd, mänskliga rättigheter, migration, skydd av asylrätten och finansiell instabilitet.
- AA. EU har ett särskilt ansvar för bevarandet av freden, utvecklingen och de mänskliga rättigheterna i sitt eget grannskap.
- AB. Det är mycket viktigt att de åtgärder som vidtas inom ramen för FN respekterar folkrätten. Brott som begås under ett FN-mandat är ytterst skadliga för organisationens trovärdighet och får inte gå ostraffade.
- AC. Länderna är uppdelade i geografiska områden, vilket ofta leder till blockröstning. Stater som är medlemmar i FN:s råd för mänskliga rättigheter begår ofta själva systematiska kränkningar av de mänskliga rättigheterna, vilket undergräver människorättsrådets genomslagskraft och trovärdighet i stort.
- AD. Vinsterna från IS/Daishs plundring av kulturella och religiösa platser i Irak och Syrien och smuggling av föremål därifrån används för att bidra till att finansiera rörelsens terrorverksamhet. Unesco och dess konvention om åtgärder för att förbjuda och förhindra olovlig införsel, utförsel och överlåtelse av äganderätten till kulturegendom har en central roll att spela för att akut skydda det syriska och irakiska kulturarvet.
- AE. EU och FN har ett nära samarbete i de känsligaste krissituationerna, särskilt i Mellanöstern och Nordafrika. De måste stärka sina insatser ytterligare för att hitta fredliga politiska lösningar på sådana kriser.
- AF. Diskussionen och beslutet om förnyelsen av mandatet för Forumet för förvaltning av internet planeras äga rum 2015 i FN:s generalförsamling. Parlamentet har uppmanat generalförsamlingen att förnya forumets mandat och att öka dess resurser och stärka flerpartsmodellen för förvaltning av internet.

EU inom FN-systemet

1. Europaparlamentet påminner om att EU och dess medlemsstater i enlighet med artikel 21.1 i EU-fördraget delar värdena och principerna i FN-stadgan och spelar en avgörande roll för att främja dessa principer och FN:s mål, genom unionens yttre åtgärder. EU behöver globala partner för att framgångsrikt uppnå sina utrikespolitiska mål, särskilt på områdena fred och säkerhet, terrorism, organiserad brottslighet, regionala konflikter, stater i upplösning och spridning av massförstörelsevapen.

⁽¹⁾ FAO: FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation; IFAD: Internationella jordbruksutvecklingsfonden; ILO: Internationella arbetsorganisationen; IMF: Internationella valutafonden; Unesco: FN:s organisation för utbildning, vetenskap och kultur; Unido: FN:s organisation för industriell utveckling; WHO: Världshälsoorganisationen; Unctad: FN:s konferens för handel och utveckling; UNDP: FN:s utvecklingsprogram; Unep: FN:s miljöprogram; UNFPA: FN:s befolkningsfond; UNHCR: FN:s flyktingkommissariat; Unicef: FN:s barnfond; WFP: Världslivsmedelsprogrammet.

Den 24 november 2015

2. Säkerhetssituationen för EU håller på att bli alltmer instabil och osäker på grund av de många långvariga och framväxande utmaningarna på säkerhetsområdet, och Europaparlamentet betraktar konflikten i östra Ukraina, konflikterna i Syrien och Irak, uppsvinget för terrororganisationen IS, krisen i Libyen och terroristhotet i Afrika (särskilt i Sahel, Libyen och på Afrikas horn) som allvarliga globala hot som kräver globala svar. Parlamentet anser att EU inte kan hantera dessa hot på egen hand, utan behöver stöd av internationella partner.
3. Europaparlamentet välkomnar det faktum att EU och dess medlemsstater spelar en aktiv roll och bidrar till arbetet inom FN-systemet på olika sätt och i olika former, vilket bör bli mer synligt.
4. Europaparlamentet välkomnar också EU:s viktiga bidrag till utveckling och humanitärt bistånd runt om i världen. Parlamentet påminner om att EU och dess medlemsstater tillsammans är världens största bidragsgivare till utveckling och humanitärt bistånd.
5. Europaparlamentet påminner om att EU har blivit en verklig internationell aktör och följaktligen har utökad observatörsstatus i FN, med rätt att tala vid FN:s generalförsamlings möten i debatter mellan företrädare för större grupper och inför enskilda stater, rätt att lägga fram förslag och ändringsförslag, rätt till genmäle samt rätt att väcka ordningsfrågor och dela ut handlingar.
6. Europaparlamentet påminner dessutom om att EU representeras av en mängd olika aktörer inom FN: Europeiska rådets ordförande, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska kommissionen och EU-delegationer samt av sina 28 medlemsstater, varav två (Frankrike och Storbritannien) är permanenta medlemmar med vetorätt i FN:s säkerhetsråd. Parlamentet insisterar på att EU:s medlemsstater enligt fördraget är skyldiga att samordna sitt agerande inom alla internationella forum.

Hur kan EU:s utrikespolitiska mål uppnås bättre inom FN?

7. Europaparlamentet är övertygat om att EU, för att bättre uppnå sina utrikespolitiska mål såsom de fastställs i fördraget, bör sträva efter att stärka det globala styret inom FN-systemet och öka sitt eget och sina medlemsstaters inflytande inom detta system. Parlamentet påminner om EU:s åtagande att aktivt stödja en genomgripande reform av FN-systemet för att stärka dess legitimitet och regionala representation samt dess öppenhet, ansvarsskyldighet och slagkraft i bemötandet av dagens komplexa och mångfacetterade utmaningar. Det är särskilt viktigt att ge nytt liv åt arbetet i generalförsamlingen.
8. Europaparlamentet betonar att EU bör spela en mer framträdande roll inom generalförsamlingen, vilket förutsätter tillräcklig synlighet och politisk tyngd, så att EU bättre kan fullgöra sina internationella åtaganden i linje med generalförsamlingens ovannämnda resolution av den 3 maj 2011.
9. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för parlamentens och de regionala församlingarnas roll i FN-systemet.
10. Europaparlamentet uppmanar säkerhetsrådets medlemmar att, i nära samarbete med generalförsamlingen, se över och revidera den ogenomskinliga processen för urval av FN:s generalsekreterare, och att säkerställa lika möjligheter mellan manliga och kvinnliga kandidater till denna befattning. Alla FN-organ, särskilt säkerhetsrådet, uppmanas att ägna tillräcklig uppmärksamhet åt jämställdhetsintegrering inom FN, och EU:s medlemsstater uppmanas att gå i spetsen för dessa insatser genom att uppmuntra och främja kvinnliga kandidater. Parlamentet vill att en kvinna ska väljas till FN:s nästa generalsekreterare, och uppmanar EU att stödja UN Women när det gäller att beakta diskriminering på grund av könsidentitet och könsuttryck.
11. Europaparlamentet framhåller EU:s aktuella prioriteringar för FN:s generalförsamlings 70:e session, i vilka EU upprepar sitt krav sedan lång tid tillbaka att FN bör effektivisera sina strukturer, sin budget och sina arbetsmetoder, utan att rygga tillbaka för svåra frågor som reformen av säkerhetsrådet.
12. Europaparlamentet betonar att FN:s generalförsamling, som företräder alla medlemsländers regeringar, måste ha olika sätt och metoder för att ange riktningen för FN-systemet och samordna alla dess aktiviteter.

Den 24 november 2015

13. Europaparlamentet är övertygat om att säkerhetsrådet måste reformeras för att bättre återspegla den nya globala verkligheten och bemöta nuvarande och framtida säkerhetsutmaningar på ett mer effektivt sätt. Parlamentet uppmuntrar de länder som har vetorätt i FN:s säkerhetsråd att avstå från att utöva sin vetorätt i samband med folkmord och brott mot mänskligheten.

14. Med tanke på EU:s bidrag till freds- och säkerhetsstrukturen i världen och Lissabonfördragets mål att stärka den europeiska utrikespolitiken påminner Europaparlamentet om det långsiktiga målet att EU får en plats i ett utvidgat säkerhetsråd, och efterlyser åter en debatt i hela Europa om reformen av säkerhetsrådet. Parlamentet upprepar sin uppmaning till vice ordföranden/den höga representanten att sträva efter gemensamma EU-ståndpunkter i frågor som faller inom ramen för säkerhetsrådet och att förbättra de befintliga samarbetsmekanismer som syftar till att säkerställa att de EU-medlemsstater som sitter i säkerhetsrådet försvarar gemensamma EU-ståndpunkter i detta forum. Enligt artikel 34 i EU-fördraget ska de EU-medlemsstater som är medlemmar av säkerhetsrådet hålla övriga medlemsstater och den höga representanten informerade och hävda unionens ståndpunkter och intressen. Parlamentet påminner vidare om att dessa stater, när unionen har intagit en ståndpunkt till en fråga på säkerhetsrådets dagordning, ska begära att den höga representanten inbjuds att lägga fram unionens ståndpunkt.

15. Kapitel VIII i FN-stadgan förespråkar en förstärkt roll för regionala och subregionala organisationer inom FN, och Europaparlamentet uppmanar EU och OSSE att verka för att de själva och andra regionala organisationer ska öka sitt deltagande i det globala styret.

16. Genom vidare samarbete med FN bör EU dra större nytta av partnerskap med FN:s fackorgan, fonder, program, kommissioner och kommittéer. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av EU:s samordning i styrelserna för dessa organ i syfte att se till att EU talar med en röst.

17. Förutom de nödvändiga reformer som ska genomföras inom FN förutsätter ett bättre uppfyllande av EU:s utrikespolitiska mål, inbegripet främjandet av grundläggande värden, att de olika dimensionerna av unionens hela externa politik – såväl den bilaterala som den multilaterala – samordnas på ett bättre sätt. Europaparlamentet upprepar sin begäran om större synlighet för EU:s åtgärder och stöd i alla multilaterala forum och ute på fältet.

18. Europaparlamentet uppmanar EU att bättre samordna sitt arbete på området humanitärt bistånd, till exempel via Echo, med respektive FN-organ, i syfte att åstadkomma optimal effektivitet med begränsade resurser och undvika onödig överlappning.

19. Europaparlamentet uppmanar de relevanta EU- och FN-institutionerna att fullt ut följa och genomföra det ekonomiska och administrativa ramavtalet (Fafa). Kommissionen uppmanas att rapportera till parlamentet om genomförandet av Fafa och de tillhörande riktlinjerna, att kartlägga områden där förbättringar behövs och att lägga fram relevanta förslag i detta avseende.

20. Europaparlamentet betonar vikten av samarbete mellan EU och UNDP om biståndseffektivitet. Parlamentet framhåller engagemanget för det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete och uppmuntrar alla stater, liksom aktörer i den privata sektorn, att ansluta sig till det.

21. Europaparlamentet anser att Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna på ett mycket framgångsrikt sätt har bidragit till Europas framsteg i fråga om respekt för de mänskliga rättigheterna och kan tjäna som förebild för andra regioner.

22. Europaparlamentet efterlyser förbättrade verktyg för förebyggande arbete och tidig varning samt utökad medlingskapacitet inom FN, med sammanhållna och realistiska mandat för fredsskapande och fredsbevarande insatser där mänskliga rättigheter och tydliga strategier för tillbakadragandet ingår. EU:s medlemsstater uppmuntras att ge mer omfattande stöd till fredsskapande och fredsbevarande insatser, och EU uppmanas att stärka sina medlingsinsatser för att lösa konflikter. Under den senaste tiden har illdåd och kränkningar av de mänskliga rättigheterna begåtts av vissa extremist- och terroristgrupper. Det pågår också sexuellt våld i konflikter, där våldtäkt används som ett vapen i krigföringen. Parlamentet uppmanar därför säkerhetsrådet kraftfullt att i enlighet med principen om "skyldigheten att skydda" fastställa

Den 24 november 2015

en ambitiös uppsättning verktyg och medel för att säkra ett verkligt skydd mot dessa illdåd och upprätthålla rättsstatsprincipen och internationell humanitär rätt, och att uppmana FN:s medlemsstater att bekämpa människohandel och ta i hårdare mot rekrytering till och finansiering av terroristgrupper genom att förebygga och stävja rekrytering, organisering, transport och utrustande av terroriststridande samt finansiering av deras resor och verksamhet.

23. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja större konsekvens, synergi och komplementaritet mellan översynerna av fredsfrämjande insatser, FN:s fredsbyggande struktur och FN:s säkerhetsråds resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet. Parlamentet betonar vikten av att kvinnor på lika villkor och fullt ut deltar aktivt i förebyggande av konflikter, konfliktlösning, fredsförhandlingar, fredsbyggande och fredsbevarande verksamhet, humanitära åtgärder samt återuppbyggnad efter konflikter. Parlamentet välkomnar här att kommissionen har sett över sin politik för humanitärt bistånd, där det nu anges att internationell humanitär rätt och/eller människorättslagstiftning kan motivera att kvinnor som fallit offer för krigsvåldtäkter får säker abort.

24. Europaparlamentet uppmuntrar EU att verka för en bred definition av begreppet mänsklig säkerhet och koppla det närmare till mänskliga rättigheter, jämställdhet och mänsklig utveckling.

25. Europaparlamentet är övertygat om att EU måste visa sitt starka och helhjärtade stöd till Internationella brottmålsdomstolen, särskilt genom att stärka och utvidga dess förbindelser med FN, särskilt säkerhetsrådet, och genom att se till att EU:s medlemsstater snabbt ratificerar Kampalaändringarna till Romstadgan, i vilka aggressionsbrott definieras. Parlamentet påminner om att det är staterna själva som har huvudansvaret för att ställa förövare inför rätta, och stöder Internationella brottmålsdomstolens domsrätt i de fall där nationella myndigheter är oförmögna eller ovilliga att på allvar lagföra de allvarligaste brotten som angår det internationella samfundet.

26. Europaparlamentet stöder förstärkningen av det operativa samarbetet mellan EU och FN inom krishantering, bland annat genom att EU samarbetar med FN kring både utbyte av analyser (för att komma fram till en gemensam analys) och planering av freds- och säkerhetsoperationer (för att underlätta de operativa aspekterna).

27. Europaparlamentet anser att mer bör göras för att se till att FN:s medlemsstater infriar sina löften att ge humanitärt bistånd genom att man offentliggör regelbundna översikter över deras fullgörande av sina skyldigheter.

28. Europaparlamentet välkomnar EU:s åtagande om ökat ansvar och ökad insyn i vapenhandeln, och stöder en universalisering och ett fullständigt genomförande av vapenhandelsfördraget, liksom ett genomförande av resultatet från den första konferensen för konventionsstaterna. Parlamentet kräver att EU fortsätter att främja fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen (icke-spridningsfördraget) som hörnstenen i det globala icke-spridningssystemet och därmed själva grunden för kärnvapennedrustning, i enlighet med artikel VI i detta fördrag. Parlamentet kräver vidare att EU aktivt vidtar åtgärder för global nedrustning.

29. Det är viktigt att EU fortsätter att aktivt främja jämlikhet och icke-diskriminering. Europaparlamentet välkomnar det första mötet någonsin om hbt-rättigheter i FN:s säkerhetsråd, som hölls den 24 augusti 2015, där man fördömde IS angrepp på och dödande av hbt-personer i Mellanöstern. Parlamentet uppmuntrar säkerhetsrådet att fortsätta att uppmärksamma kränkningar av hbt-personers rättigheter.

30. Europaparlamentet påminner om EU:s ståndpunkt om nolltolerans mot dödsstraff, och betonar att det är viktigt att EU fortsätter att arbeta för ett moratorium för dödsstraff.

Den 24 november 2015

31. Europaparlamentet är övertygat om att FN-systemets ekonomiska, sociala, miljömässiga och utvecklingsmässiga dimensioner behöver stärkas avsevärt genom att man ser till att FN-organen intar en mer politisk hållning, förbättrar samarbetet dem emellan och garanterar en mer ändamålsenlig och transparent användning av tillgängliga resurser. Detta måste uppnås i första hand genom en strukturell och funktionell reform av det enligt FN-stadgan ansvariga huvudorganet för denna uppgift, nämligen Ekonomiska och sociala rådet. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater att överväga möjligheten att stärka sin roll i Ekonomiska och sociala rådet genom att utveckla det till ett råd för hållbar utveckling.

32. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av det politiska högnivåforumet för hållbar utveckling, som har till uppgift att tillhandahålla politiskt ledarskap, vägledning och rekommendationer om utvecklingspolitik kopplad till de tre pelarna (den sociala, ekonomiska och miljörelaterade) för hållbar utveckling. Parlamentet är övertygat om att högnivåforumet måste bli det främsta beslutsfattande organet för all utvecklingspolitik och därmed säkerställa en samordnad och effektiv bedömning av behoven samt antagande av nödvändiga färdplaner, beslut och bindande åtgärder för hållbar utveckling för perioden efter 2015. De mål för hållbar utveckling som antogs av FN:s toppmöte i september 2015 måste ovillkorligen genomföras i praktiken.

33. Mot bakgrund av de återkommande humanitära kriser som är kopplade till flyktingar och migranter och som orsakar stort mänskligt lidande, och med tanke på att en hållbar utveckling i ursprungsländerna i slutänden kan leda till en lösning på den humanitära krisen, är Europaparlamentet övertygat om att arbetet i samtliga organ med anknytning till detta problem bör samordnas.

34. Europaparlamentet anser att utmaningarna i samband med den humanitära flyktingkrisen är frågor som måste hanteras på ett heltäckande sätt, i en anda av solidaritet inom EU och i nära samarbete med FN och dess organ.

35. Europaparlamentet uppmanar EU och FN att trappa upp sina gemensamma ansträngningar för att nå ett långtgående och rättsligt bindande avtal vid FN:s klimatkonferens i Paris 2015 och för att se till att ett snabbt genomförande av COP 21 kommer att följa.

36. Europaparlamentet anser att det arbete som utförs av Världsbanken, Internationella valutafonden och Världshandelsorganisationen också skulle kunna samordnas som delar av FN-systemet, samtidigt som deras nuvarande strukturer för beslutsfattande bevaras, så att deras respektive beslut fattas och åtgärder genomförs på ett ansvarsfullt, effektivt, konsekvent och icke-redundant sätt.

37. Europaparlamentet stöder målet att på multilateral nivå skapa en investeringsskyddsordning med ett nytt system där de nationella domstolarnas jurisdiktion respekteras. Kommissionen uppmanas att inlemma detta mål i sin förhandlingsagenda vid utarbetandet av investeringsavtal. Om en permanent internationell domstol för biläggande av investeringstvister skapades skulle den kunna placeras inom FN-systemet, och parlamentet anser att den bör bygga på rättigheterna och skyldigheterna för dem som är underställda domstolen, med tonvikt på OECD:s principer för multinationella företag och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter. FN-systemet innehåller användbara modeller för ett sådant system, särskilt när det gäller finansieringsfrågor.

38. Det är nödvändigt att slutföra WTO:s Doharunda, och Europaparlamentet menar att FN kan använda sin unika ställning för att se till att förhandlingarna blir en framgång för utvecklingsländerna. I detta avseende skulle FN kunna arbeta jämsides med WTO samt ge råd och vägledning till utvecklingsländerna i fråga om att främja en strategi för handel och investeringar, med EU som en central medaktör.

39. Europaparlamentet är medvetet om behovet att stärka och genomföra FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU att bidra till ett framgångsrikt resultat från arbetet i den mellanstatliga arbetsgruppen om transnationella företag och mänskliga rättigheter.

Den 24 november 2015

40. Europaparlamentet anser att FN bör arbeta för alla frågor som rör människors välbefinnande. Detta inbegriper kulturell hållbarhet och skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar, genom integrering av utbildning, turism, kulturdiplomati, skydd av kulturarvet, den kreativa sektorn samt vetenskaplig forskning i utformningen av politiken.

41. Europaparlamentet rekommenderar samarbete mellan EU och FN kring utbildning i program för nödsituationer i händelse av humanitära kriser, väpnade konflikter eller naturkatastrofer, genom fortsatt stöd till program som Unicefs utbildning i nöd- och krissituationer och efterkrissituationer, UNHCR:s kvalitetutbildningsprogram i flyktingläger samt UNRWA:s utbildningsarbete.

42. Europaparlamentet ser positivt på att den kommission som tillsattes 2014 har organiserat sitt arbete i kluster, vilket ger vice ordföranden/den höga representanten det förstärkta ansvaret för att samordna EU:s externa politik, i nära samarbete med andra EU-institutioner. Parlamentet betonar att politikområden med en global dimension måste stå i centrum för arbetet i detta specifika kluster.

43. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att i sin årliga rapport om Gusp ta med ett omfattande avsnitt om främjandet av EU:s globala utrikespolitiska mål.

44. Europaparlamentet anser att parlamentet måste vara i stånd att hantera de globala utmaningarna på samma djupgående och omfattande sätt som kommissionen och organisera sitt arbete i enlighet med detta. Parlamentet uppmanar alla parlamentsutskott vars behörighetsområde omfattar politikområden med en extern och global dimension att vidarebefordra sina yttranden över det relevanta avsnittet av rapporten från vice ordföranden/den höga representanten till utskottet för utrikesfrågor, som har ansvaret för denna rapport.

o

o o

45. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikesjämbudet samt Förenta nationernas generalförsamling och generalsekreterare.

Onsdagen den 25 november 2015

P8_TA(2015)0408

Skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt**Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt (2015/2066(INI))**

(2017/C 366/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 4 och 13 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artiklarna 107, 108, 113, 115, 116, 175 och 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av sitt beslut av den 12 februari 2015 om tillsättning av ett särskilt utskott för skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt, och om dess ansvarsområden, sammansättning och mandattid ⁽¹⁾,
- med beaktande av de avslöjanden som ICIJ (International Consortium of Investigative Journalists) gjort om skattebeslut och annan skadlig praxis i Luxemburg, vilka blivit kända som "LuxLeaks",
- med beaktande av resultaten från G7-, G8- och G20-mötena om internationella skattefrågor, särskilt toppmötet i Elmau den 7–8 juni 2015, Brisbane den 15–16 november 2014, Sankt Petersburg den 5–6 september 2013, Lough Erne den 17–18 juni 2013 och Pittsburgh den 24–25 september 2009,
- med beaktande av rapporten från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) 1998, *Skadlig skattekonkurrens: Ett växande globalt problem*,
- med beaktande av rapporten om urholkning av skattebasen och förflyttning av vinster (BEPS) från OECD år 2013 och OECD:s handlingsplan för BEPS och efterföljande publikationer,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser om den gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen (14 mars 2013), om beskattning (22 maj 2013), om automatiskt informationsutbyte (18 december 2014), om urholkning av skattebasen och förflyttning av vinster (BEPS), automatiskt informationsutbyte på global nivå och skadliga skatteåtgärder (18 december 2014) och om skatteundandragande (27 juni 2014),
- med beaktande av Ekofinrådets slutsatser och Ekofinrådets rapport till Europeiska rådet om skattefrågor av den 22 juni 2015,
- med beaktande av halvårsrapporterna från uppförandekodgruppen (företagsbeskattning) till rådet om uppförandekoden,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0039.

Onsdagen den 25 november 2015

- med beaktande av direktivet om administrativt samarbete ⁽¹⁾, direktivet om räntor och royalties ⁽²⁾ och kommissionens senaste lagstiftningsförslag om ändring av dessa,
- med beaktande av rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater ⁽³⁾ (moder- och dotterbolagsdirektivet), senast ändrat 2015,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/56/EU av den 16 april 2014 om ändring av direktiv 2006/43/EG om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 26 februari 2007 om det arbete som utförts av det gemensamma forumet för internprissättning i EU på området förfaranden för undvikande av tvister och tvistlösning och om riktlinjer för förhandsöverenskommelser om prissättning inom EU (COM(2007)0071),
- med beaktande av kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av bestämmelser för statligt stöd på åtgärder för direkt beskattning av företag av den 10 december 1998 ⁽⁸⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 juni 2015, *En rättvis och effektiv företagsbeskattning i Europeiska unionen: 5 nyckelområden för handling* (COM(2015)0302),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 mars 2015 om skattetransparens för att bekämpa skatteflykt och skatteundandragande (COM(2015)0136),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 december 2012, *En handlingsplan för att stärka kampen mot skattebedrägeri och skatteundandragande* (COM(2012)0722),
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 6 december 2012 om aggressiv skatteplanering (C(2012)8806),

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1) om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (EUT L 157, 26.6.2003, s. 49).

⁽³⁾ EGT L 225, 20.8.1990, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT L 158, 27.5.2014, s. 196.

⁽⁵⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 336, 27.12.1977, s. 15.

⁽⁷⁾ EUT L 141, 5.6.2015, s. 73.

⁽⁸⁾ EUT C 384, 10.12.1998, s. 3.

Onsdagen den 25 november 2015

- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 6 december 2012 om åtgärder för att uppmuntra tredjeländer att tillämpa miniminormer för god förvaltning i skattefrågor (C(2012)8805),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 juni 2012 om konkreta sätt att stärka bekämpandet av skattebedrägeri och skatteundandragande, också med avseende på tredjeländer (COM(2012)0351),
- med beaktande av kommissionens förslag till rådets direktiv om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas (COM(2011)0121), och av parlamentets ståndpunkt om detta av den 19 april 2012 ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 oktober 2011 om en förnyad EU-strategi 2011–2014 för företagens sociala ansvar (COM(2011)0681),
- med beaktande av resolutionen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 1 december 1997 om en uppförandekod för företagsbeskattning ⁽²⁾ och av de regelbundna rapporterna till rådet från uppförandekodgruppen (företagsbeskattning),
- med beaktande av den rekommendation av den 30 april 2014 som antagits av Europarådets ministerkommitté om skydd för visselblåsare,
- med beaktande av rapporten från Simmons & Simmons år 1999 om administrativ praxis som omnämns i punkt 26 i 1999 års rapport från uppförandekodgruppen, Primarolo-rapporten (SN 4901/99) och uppdateringen av denna 2009,
- med beaktande av de ändringsförslag som parlamentet antog den 8 juli 2015 till förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2007/36/EG vad gäller uppmuntrande av aktieägars långsiktiga engagemang och direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa inslag i årsberättelsen om bolagsstyrning ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2015 om skatteundandragande och skatteflykt som utmaningar till goda styrelseformer, socialt skydd och utveckling i utvecklingsländer ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 mars 2015 om det årliga skattebetänkandet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2015 om årsrapporten för 2013 om skyddet av EU:s ekonomiska intressen – kampen mot bedrägerier ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 oktober 2013 om organiserad brottslighet, korruption och penningtvätt ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 maj 2013 om bekämpning av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteparadis ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT C 258 E, 7.9.2013, s. 134.

⁽²⁾ EGT C 2, 6.1.1998, s. 2.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0257.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0265.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0089.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0062.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0444.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0205.

Onsdagen den 25 november 2015

- med beaktande av sin resolution av den 19 april 2012 om begäran om konkreta åtgärder för att bekämpa skattefusk och skatteflykt ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om beskattning och utveckling – samarbete med utvecklingsländer för att främja god förvaltning i skattefrågor ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 februari 2010 om god förvaltning i skattefrågor ⁽³⁾,
- med beaktande av de olika parlamentariska utfrågningarna och serien av rapporter om samma ämne i och från nationella parlament, i synnerhet det brittiska underhuset, den amerikanska senaten och den franska nationalförsamlingen,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från det särskilda utskottet för skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt (A8-0317/2015), och av följande skäl:

LuxLeaks: Fakta och siffror

- A. LuxLeaks-skandalen bröt ut den 5 november 2014 tack vare konsortiet av undersökande journalister (ICIJ), då cirka 28 000 sidor konfidentiella dokument släpptes. I dessa beskrevs mer än 500 privata skattearrangemang mellan Luxemburgs skatteförvaltning och mer än 300 multinationella företag under perioden 2002–2010. Med detta avslöjades i vilken utsträckning hemliga uppgörelser med komplexa finansiella strukturer använts i syfte att erhålla drastiska skattelättnader. I många fall hade dotterbolag i Luxemburg handhaft affärer på hundratals miljoner euro utan att ha någon nämnvärd närvaro eller ekonomisk aktivitet i landet.
- B. Frågor kring urholkning av bolagsskattebasen och aggressiv skatteplaneringspraxis har varit kända och analyserats på internationell nivå i åtminstone några årtionden. Med LuxLeaks hamnade dessa frågor i offentlighetens ljus och fick mediernas uppmärksamhet, och tvivelaktig skattepraxis som främjats av revisionsfirmor i en viss medlemsstat avslöjades. Kommissionens undersökningar och det arbete som parlamentet genomfört genom sitt särskilda utskott har visat att detta inte är det enda fallet utan en praxis som är utbredd inom Europa och på andra håll och som består i att vidta skatteåtgärder för att minska vissa stora företags totala skatteförpliktelser så att den nationella skattebasen ökar på konstgjord väg och på andra länders bekostnad, varav vissa är föremål för åtstramningsåtgärder.
- C. Ett sådant beteende, där resultatet ofta blir att kopplingen bryts mellan där värdet skapas och där vinsterna beskattas, begränsas inte till skattebeslut utan omfattar en stor mängd skadlig skattepraxis som genomförs av nationella skatteförvaltningar inom och utanför EU.
- D. Att låta denna praxis bli föremål för offentlig granskning är en del av den demokratiska kontrollen. Med tanke på de negativa effekterna på samhället som helhet kan denna praxis endast fortleva så länge den inte röjs eller så länge den tolereras. Undersökande journalister, icke-statliga aktörer och den akademiska världen har bidragit till att avslöja fall av skatteundandraganden och att informera allmänheten om detta. Så länge praxisen inte kan förhindras bör avslöjandena inte bero på det mod och den etiska känsla som enskilda visselblåsare visar utan istället vara en del av systematiska mekanismer för rapportering och informationsutbyte.

⁽¹⁾ EUT C 258 E, 7.9.2013, s. 53.

⁽²⁾ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 37.

⁽³⁾ EUT C 341 E, 16.12.2010, s. 29.

Onsdagen den 25 november 2015

Medlemsstaternas förhållningssätt till bolagsbeskattning

- E. I de 28 medlemsstaterna utgjorde intäkter från företagsbeskattning i genomsnitt 2,6 procent av BNP under 2012 ⁽¹⁾.
- F. Enligt EU-fördraget är direkt beskattning i första hand en behörighet för medlemsstaterna. I den mån EU har befogenheter på skatteområdet krävs det oftast enhällighet i rådet för att dessa ska kunna utövas. Detta har lett till att inga betydande beslut ännu tagits på EU-nivå när det gäller bolagsbeskattning, trots den senaste tidens utveckling för EU-integrationen i samband med den inre marknaden och andra områden som omfattas av EU-fördragen, såsom internationella handelsfördrag, den gemensamma valutan, ekonomisk och finanspolitisk styrning samt principer och lagstiftning mot penningtvätt. Medlemsstaterna måste följa europeisk konkurrenslagstiftning och se till att deras skattelagar är kompatibla med principerna för den inre marknaden och inte snedvrider konkurrensen. Genom att varje medlemsstat har vetorätt minskar enhällighetsregeln inom rådet incitamenten att röra sig från status quo till en mer samarbetsinriktad lösning. Om inte det förfarande som föreskrivs i artikel 116 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt används skulle en ändring av fördraget krävas för att ändra enhällighetskravet när det gäller direkt beskattning.
- G. Dagens situation, där varje medlemsstat har vetorätt, medför att alla medlemsstater måste agera med bestämdhet och i samarbete för att bekämpa det Europaomfattande problemet med skatteundandragande och skatteflykt.
- H. Med några lovvärda undantag har de nationella politikerna hittills inte gjort tillräckligt för att åtgärda problemet med skatteundandragande, inbegripet skattebeslut.
- I. På den inre marknaden i Europa är kapitalflödet fritt och stora företag rapporterar sin verksamhet på koncernbasis, men skatteuppbörden sker nationellt via skattemyndigheter som i mycket liten omfattning utbyter information med varandra.
- J. På en fullbordad inre marknad bör ingen konstgjord snedvridning påverka investeringsbeslut och företagslokalisering. Globalisering, digitalisering och fri rörlighet för kapital skapar dock förutsättningar för intensivare skattekonkurrens mellan medlemsstaterna, och med tredje länder, för att attrahera investeringar och företag. Det är viktigt att kunna behålla och attrahera företag i Europa, men det bör inte ske i form av potentiellt skadliga skatteupplägg som syftar till att främja initiala investeringar och attrahera ytterligare ekonomisk verksamhet, reagera på liknande åtgärder i grannländer eller korrigera vad som anses vara tidigare obalanser mellan medlemsstaterna när det gäller relativt välstånd, storlek eller perifert läge. I vissa jurisdiktioner förefaller det för övrigt finnas ett samband mellan attraktiva bolagsskattesystem och en hög nationell välståndsnivå. Skattesystemens optimala utformning beror på många olika faktorer och skiljer sig följaktligen från land till land. Skadlig skattekonkurrens begränsar möjligheterna för den inre marknaden.
- K. I stället för att enbart koncentrera sig på att främja ett attraktivt affärsklimat med till exempel god infrastruktur och högt kvalificerad arbetskraft, bland annat genom produktivitetshöjande åtgärder, och säkerställa att skattesystemet är stabilt och förutsägbart, använder sig länderna, i sin roll som deltagare i skattekonkurrensspelet, av sin nationella lagstiftning i kombination med sitt skatteavtalsnätverk för att främja sig själva som länder att investera i, som nav för finansiella flöden eller för vinstredovisning, och attraherar därmed företag eller brevlådeföretag på bekostnad av partnerländerna och skapar en illojal praxis mellan dem. Isolerat har varje land ett klart intresse av att anamma ett

⁽¹⁾ Taxation trends in the European Union, 2014, Eurostat.

Onsdagen den 25 november 2015

”fripassagerarbeteende”, dvs. att vara den första som utformar och genomför vissa skatteupplägg och skattebestämmelser för att attrahera en skattebas och den sista som deltar i någon samarbetsinriktad och samordnad aktion för att ta itu med skatteflykt.

- L. Skattekonkurrens förekommer mellan medlemsstaterna. Principen om lojalt samarbete mellan unionens medlemsstater beskrivs i artikel 4 i EU-fördraget. Medlemsstaterna bör tillämpa principen om lojalt samarbete fullt ut vad gäller skattekonkurrens.
- M. Vissa medlemsstater har en ambivalent inställning till skatteflykt, och klagar å ena sidan på att deras nationella skattebas urholkas samtidigt som man är ansvarig för utformningen av de nuvarande nationella och internationella skattesystem som gjort detta möjligt, och som fortfarande omöjliggör varje utveckling av medlemsstaternas skattesystem mot en mer samordnad lösning. I en situation med full kapitalrörlighet inom EU och med kommissionens uttalade mål att införa en kapitalmarknadsunion, måste man fullt ut beakta de ömsesidiga beroendeförhållandena och effekterna av nationella skattesystem och se till de omfattande positiva och negativa gränsöverskridande spridningseffekter som enskilda medlemsstaters skattebeslut får, eftersom ett lands skatteincitament är ett annat lands skattebasurholkning.
- N. Det vi nu ser är en paradox, där den fria konkurrensen mellan medlemsstaterna i skattefrågor har lett till konkurrensbegränsande beteenden och snedvridning av konkurrensen.
- O. Införandet av den europeiska inre marknaden har bevisligen varit mycket positiv för de nationella ekonomierna och gjort dem mer konkurrenskraftiga och attraktiva i en globaliserad ekonomi. Skattekonvergens mellan medlemsstaterna kommer till slut att få samma effekt.
- P. Lagstiftaren och skatteförvaltningarna, vilka ofta har otillräckliga resurser, kan inte föregripa utan endast reagera på, ibland med stor fördröjning, innovativa skatteflyktsupplägg som utformats och främjats av vissa skatterådgivare, särskilt från mycket stora revisionsfirmor, samt av jurister och förmedlingsföretag. Erfarenheten visar i synnerhet att EU-organ som borde förhindra att nya skadliga skatteåtgärder införs (såsom uppförandekodgruppen som inrättades av medlemsstaterna 1998 och kommissionen i egenskap av fördragens väktare) inte kan motverka denna oönskade utveckling och ibland reagerar ineffektivt eller med alltför svaga befogenheter, och att en mängd nya och ofta aggressiva åtgärder och avtal som syftar till skatteflykt, till exempel patentboxar, har införts i EU. De multinationella företagen, i EU liksom i resten av världen, förlitar sig på expertkunskapen hos en sektor med välorganiserade och skickliga skatterådgivare samt banker och andra leverantörer av finansiella tjänster, för att utveckla sina skatteflyktsupplägg. Denna sektor finns representerad både i organ som ger rådgivning om skattefrågor till regeringar och offentliga institutioner, som till exempel EU:s plattform för god förvaltning i skattefrågor. Det finns farhågor om den intressekonflikt som kan bli följden av att samma företag är rådgivare till både offentliga myndigheter och privatägda multinationella företag.
- Q. All skatteplanering bör äga rum inom ramen för lagen och tillämpliga fördrag. Det lämpligaste svaret på aggressiv skatteplanering är därför god lagstiftning och internationell samordning för att nå önskade resultat.
- R. För att kunna nå de önskade målen måste lagstiftning införas. Detta är en fråga för de nationella myndigheterna, som ofta har få incitament för att samarbeta med varandra på europeisk nivå. Denna situation bidrar till och förvärrar den divergens som redan orsakas av skillnader i lagstiftningen inom unionen.

Onsdagen den 25 november 2015

- S. Institutionstrojkan (Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken och Internationella valutafonden) som övervakar finansiella och budgetmässiga anpassningsprogram i medlemsstater såsom Portugal och Grekland försökte inte förhindra program för skatteamnesti, skattebeslut, skatteförmåner och skatteundantag som var och är orättvist diskriminerande, gynnar skattesmitande företag och individer, utarmar statens intäkter och ökar den redan stora skattebördan för små och medelstora företag och medborgare.
- T. Undersökning och lagföring av skattebrott och penningtvätt, som ofta involverar finansiella åtgärder och juridiska personer i flera jurisdiktioner, innebär mycket stora utmaningar. Den personal i medlemsstaterna som handhar utredningar och åtal vid skattebrott och annan ekonomisk brottslighet har ofta bristfällig utbildning och knappa resurser.
- U. Åtstramningspolitik och budgetrestriktioner under senare år har betydligt minskat skattemyndigheternas möjligheter att utreda skattebrott och skadlig skattepraxis. Dessa neddragningar var särskilt skadliga i länder som omfattades av program för ekonomiskt stöd under ledning av trojkan, där ländernas skatteintäkter kunde öka tack vare en högre beskattning av små och medelstora företag samt medborgare, medan stora företag och välbeställda skattesmitare kunde dra nytta av skatteamnestier, skattebeslut och andra skattebefrielse- och förmånsordningar, som var fallet i Portugal och Grekland.

Skattebeslut och skadlig skattepraxis

- V. Skattebeslut omfattar många olika slags praxis i medlemsstaterna, allt från ad hoc-politik till en tydligt beskriven tillämpning av lagen, och skiljer sig åt när det gäller hur långtgående de är och vilka ämnen som berörs, hur pass bindande de är, hur ofta de används, om de är offentliggjorda, hur långa de är och vilka avgifter som betalas. Det finns ingen allmänt vedertagen definition på skattebeslut på internationell nivå förutom kommissionens hänvisning till dem som ett meddelande eller något annat instrument eller någon annan handling som får liknande effekt, från en medlemsstat eller på en medlemsstats vägnar, avseende tolkningen eller tillämpningen av skattelagar.
- W. Skattebeslut är inte i sig problematiska eftersom de – i enlighet med sitt ursprungliga syfte – kan skapa rättssäkerhet för skattebetalaren och minska den ekonomiska risken för hederliga företag i fall när skattelagarna eller deras särskilda tillämpning under vissa omständigheter är oklara eller föremål för olika tolkningar, särskilt när det gäller komplexa transaktioner, och framtida tvister mellan skattebetalaren och skattemyndigheten kan därmed undvikas.
- X. Praxisen med skattebeslut utvecklades, i en anda av ett närmare och mer samarbetsinriktat förhållande mellan skatteförvaltningar och skattebetalare, som ett verktyg för att hantera den ökade komplexiteten i skattebehandlingen av vissa transaktioner i en allt mer komplex, global och digitaliserad ekonomi. Trots att medlemsstaterna hävdar att besluten inte är diskretionära utan endast ett verktyg för att förtydliga den gällande skattelagstiftningen, samtidigt som man behåller sekretessen – har det särskilda utskottets arbete bekräftat att skattebeslut kan utfärdas utan några rättsliga ramar genom informella vägar eller diskretionära arrangemang, vilket är till stöd för skattedrivna strukturer som bygger på skatteplaneringsverktyg som multinationella företag typiskt använder för att minska sina skattekostnader. Detta förefaller vara fallet i synnerhet – dock inte uteslutande – med skattebeslut som är kopplade till internprissättning (så kallade förhandsbesked om prissättning). Genom att endast ge vissa utvalda aktörer rättssäkerhet kan de skapa orättvisor mellan företag som har beviljats förmåner och andra inom samma sektor som inte har beviljats några förmåner.
- Y. Varken OECD eller Europeiska kommissionen har uppmanat till att dessa skattebeslut ska upphöra.

Onsdagen den 25 november 2015

- Z. Skattebeslut i förväg är inte tänkta att på något sätt förändra skattebehandlingen av en transaktion eller innebära fler fördelar för en skattebetalare än för en annan, utan bör snarare ha samma effekt, allt annat lika, som en tillämpning i efterhand av de underliggande skattebestämmelserna. Därför är fokus i detta betänkande inte strikt begränsat till skattebeslut utan innehåller, i linje med det mandat som det särskilda utskottet TAXE fått, alla skatteåtgärder som har liknande karaktär eller verkan, under samlingsbegreppet "skadlig skattepraxis", dvs. åtgärder som syftar till att attrahera företag eller transaktioner med annan hemvist på bekostnad av andra skattejurisdiktioner där dessa transaktioner normalt sett skulle ha beskattats och/eller åtgärder som syftar till att gynna endast vissa företag och därmed snedvrider konkurrensen.
- AA. Skadlig skattepraxis kan i viss mån kopplas samman med en eller flera av följande icke önskvärda effekter: bristande transparens, godtycklig diskriminering, konkurrenssnedvridningar och ojämlika spelregler inom och utanför den inre marknaden, följder för skattesystemens rättvisa, stabilitet och legitimitet, mer beskattning av mindre rörliga ekonomiska faktorer, ökade ekonomiska klyftor, illojal konkurrens mellan stater, urholkning av skattebasen, socialt missnöje, missstroende eller demokratiunderskott.
- AB. Man bör vara medveten om att små och medelstora företag fortfarande är drivkraften för ekonomin och sysselsättningen i Europa, men att även multinationella företag spelar en viktig roll för att skapa investeringar, ekonomisk tillväxt och arbetstillfällen. Genom att betala sin beskärda del av skatten i de länder där den faktiska ekonomiska aktiviteten och värdeskapandet äger rum bidrar dessa företag till välbefinnande och hållbarhet i det europeiska samhället.

Det särskilda utskottets arbete

- AC. Det behöriga särskilda utskottet, som inrättades den 26 februari 2015, höll 14 möten under vilka det genomförde utfrågningar av kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker, kommissionsledamot Margrethe Vestager med ansvar för konkurrens, kommissionsledamot Pierre Moscovici med ansvar för ekonomiska och finansiella frågor, skatter och tullunionen, rådets tjänstgörande ordförande Pierre Gramegna, finansministrarna i Frankrike, Michel Sapin, Tyskland, Wolfgang Schäuble, Italien, Pier Carlo Padoan och Spanien, Luis de Guindos, OECD-representanter, samt visseblåsare, undersökande journalister, experter, personer från den akademiska världen, representanter för multinationella företag, branschorganisationer, fackföreningar, icke-statliga organisationer och ledamöter av nationella parlament i EU (se bilaga 1). Delegationer från TAXE-utskottet besökte Schweiz för att studera vissa aspekter av tredjelandsdimensionen på sitt uppdrag, och följande medlemsstater för att utföra undersökningsuppdrag: Belgien, Luxemburg, Irland, Nederländerna och Förenade kungariket. Även möten med regeringsföreträdare för Gibraltar och Bermuda arrangerades. Allt detta gav visserligen mångskiftande och ovärderliga insikter i skattessystem och skattepraxis runt om i EU men klargjorde inte alla relevanta frågor, inte minst de kvarstående inkonsekvenserna i uttalandena från kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker när det gäller den så länge hemliga sidan i Krecké-rapporten.
- AD. En del av utskottets arbete hindrades av att ett antal medlemsstater och rådet inte svarade i tid (se bilaga 2) och i slutänden inte skickade in alla dokument som begärts eller endast gav pliktskyldiga svar som knappast berörde de frågor som ställts. Av de 17 multinationella företag som bjöds in var det endast fyra som samtyckte till att framträda inför utskottet i juni och juli 2015 efter en första inbjudan. Ytterligare 11 multinationella företag samtyckte till att framträda inför utskottet först efter att betänkandet gått till omröstning i TAXE-utskottet och efter upprepade uppmaningar, så att man behövde kalla till ett nytt extra sammanträde strax före omröstningen i plenum (se bilaga 3). Inte heller kommissionen samarbetade fullt ut och skickade alla dokument och informella anteckningar från mötena med uppförandekodgruppen, utan erbjöd endast ett begränsat samråd på grund av vissa medlemsstaters omedgörlighet. Utskottets mandatperiod behövde därför förlängas.

Onsdagen den 25 november 2015

AE. Ett antal av kommissionens statsstödsundersökningar pågick fortfarande när detta betänkande antogs, avseende internprissättningsarrangemang som validerats genom skattebeslut och andra åtgärder av samma karaktär eller verkan och som påverkar den beskattningsbara vinsten hos vissa multinationella företags dotterbolag.

Översikt över bolagsskattepraxis i medlemsstaterna

1. Europaparlamentet påminner om att de modeller för bolagsbeskattning som finns i industrialiserade länder utformades under den första halvan av 1900-talet, en period då den gränsöverskridande aktiviteten var begränsad. Parlamentet noterar att globaliseringen och digitaliseringen av ekonomin i grunden har omvandlat den globala värdekedjan och det sätt på vilket marknader fungerar och att de flesta stora företag nu har en transnationell struktur som kräver att man går utöver de nationella skattereglerna. Parlamentet påminner om att nationella och internationella regler på skatteområdet inte har hållit takten med näringslivets utveckling.

2. Europaparlamentet betonar att en välavvägd och rättvis skattepolitik måste utformas som en integrerad del i medlemsstaternas strukturreformer.

3. Europaparlamentet noterar att samtidigt som efterlevnaden av olika skattesystem har blivit allt komplexare för företag som verkar över gränserna har globaliseringen och digitaliseringen gjort det enklare för dem att organisera sin verksamhet genom finansiella offshorecentrum och att skapa avancerade strukturer för att minska sin globala skattebörda. Parlamentet är bekymrat över att den ekonomiska krisen och budgetkonsolideringen har fått de flesta medlemsstater att dra ned betydligt på personalen i sina skatteförvaltningar. Parlamentet betonar att de nationella skatteförvaltningarna bör ha tillräckliga resurser, även personalmässigt, för att på ett verkningfullt sätt kunna förhindra, upptäcka och bekämpa aggressiv skatteplanering, skattesflykt och skatteundandragande, som skapar en väsentlig urholkning av skattebasen, samt garantera bättre och mer rättvis skatteuppbörd och trovärdighet hos skattesystemet. Parlamentet noterar att studier har visat att kompetent personal på skattemyndigheterna drar in betydligt mer skatteintäkter till staten än de därmed förknippade kostnaderna, eftersom skattemyndighetens effektivitet har en direkt positiv inverkan på skatteintäkterna.

4. Europaparlamentet betonar skillnaden mellan å ena sidan skadlig praxis inom vissa skattemyndigheter och nationella myndigheter som tillåter multinationella företag att förflytta vinster för att undvika beskattning inom det territorium där vinsterna skapades och, å andra sidan, staternas konkurrens vad gäller att attrahera utländska direktinvesteringar eller behålla ekonomisk verksamhet inom landet på ett sätt som till fullo följer EU-lagstiftningen.

5. Europaparlamentet betonar att fördraget, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, tillåter medlemsstaterna att bestämma sina egna bolagsskattesatser och sin egen skattebas tills åtgärder för större skattekongvens har överenskommit i enlighet med fördraget. Parlamentet betonar dock också att alltför komplexa regler i nationella skattesystem, i kombination med skillnaderna mellan dessa system, skapar kryphål som multinationella företag använder för aggressiv skatteplanering, vilket därmed leder till skattebasurholkning, vinstförflyttningar, kapplöpning mot botten och ytterst till suboptimala ekonomiska resultat. Parlamentet betonar att denna typ av skattesflykt är ett "minussummespel" för alla nationella budgetar sammantaget eftersom ökningen i skatteintäkterna till följd av skadlig praxis i en medlemsstat (på grund av undantag, särskilda avdrag eller kryphål) inte kompenserar för bortfallen i skatteintäkter i andra medlemsstater. Parlamentet betonar att endast ett mer samordnat gemensamt tillvägagångssätt från medlemsstaternas sida, vilket bör utmynna i en gemensam ram inom vilken medlemsstaterna bestämmer sina skattesatser, kan hindra en ytterligare urholkning av skattebasen, skadlig skattekongvens och en kapplöpning mot botten för skattesatserna.

6. Europaparlamentet erinrar om att vissa medlemsstater formellt har högre bolagsskatter än andra, men att dessa i verkligheten är betydligt lägre på grund av avdrag och kryphål som gynnar landets egna företag och därmed gör den effektiva skattesatsen lägre än i medlemsstater som rent formellt har en lägre skatt.

Onsdagen den 25 november 2015

7. Europaparlamentet betonar att lägre bolagsskatt i en del medlemsstater kan medföra relativt högre skatteintäkter än vad en högre skattesats möjliggör.

8. Europaparlamentet noterar att den lagstadgade bolagsskattesatsen i EU enligt kommissionen⁽¹⁾ föll med 12 procentenheter, från 35 % till 23 %, mellan 1995 och 2014. Parlamentet betonar att denna minskning i skattesatsen åtföljs av en breddning av skattebasen för att lindra intäktsförluster och att de relativt stabila intäkterna från bolagsbeskattning under samma tidsperiod kan förklaras av en betydande "bolagiseringstrend", dvs. en förskjutning från vissa rättsliga former för att driva affärsverksamhet, såsom enskild firma, mot bolagsstatus, vilket leder till en motsvarande förskjutning från en personlig skattebas till en bolagsskattebas.

9. Europaparlamentet noterar att de flesta medlemsstaterna lägger ner stora belopp på skattelättnader avsedda att ge små och medelstora företag konkurrensfördelar, men att dessa försök enligt kommissionen⁽²⁾ undergrävs av effekterna av internationell skatteplanering i tre av de fyra medlemsstater som nyligen undersökts. Parlamentet noterar att sådana effekter leder till en konkurrensnackdel för små och medelstora företag, trots de stora skattekostnaderna för att stötta dessa bolag, och att resultaten urholkar avsikten med den nationella politiken.

10. Europaparlamentet betonar det allt större gapet mellan lagstadgade och effektiva skattesatser, särskilt för företag som verkar på global nivå, vilket åtminstone delvis avspeglar olika slags undantag från den allmänna skatteordningen, vilket endera kan vara lagstiftarens avsikt för att uppnå specifika mål eller vara följden av aggressiv skatteplanering, till exempel genom att man skapar helt konstgjorda arrangemang enbart i skattesyfte.

11. Europaparlamentet betonar att mismatchningarna mellan skattesystemen på global nivå bidrar till en betydande urholkning av skattebasen och till skatteundandragande, men att enbart åtgärder på EU-nivå inte kommer att lösa dessa problem.

12. Europaparlamentet noterar de stora skillnaderna mellan de 28 skattesystemen i EU, både när det gäller definitionen av skattebasen och nivån på skattesatsen, vilka blir ännu större om man beaktar de särskilda jurisdiktioner med autonoma skattesystem som är anslutna till EU:s medlemsstater (utomeuropeiska territorier och kronbesittningar). Parlamentet beklagar att de grundläggande begreppen och grundstenarna, såsom balansen mellan käll- och hemvistbeskattning, fast driftställe och beskattningsbara personer, det ekonomiska underlaget och antimissbruksregler, definitionen på ränta och royalties, behandlingen av immateriella tillgångar, behandlingen av skulder och eget kapital, för att inte tala om vad som kan eller inte kan dras av från skattebasen, inte har någon gemensam definition eller några riktlinjer i EU, vilket innebär att medlemsstaterna inte har några samordnade skattesystem. Parlamentet betonar att dessa definitioner måste samordnas.

13. Europaparlamentet betonar att nationella förmånsordningar och mismatchningar mellan olika skattesystem inom den inre marknaden skapar möjlighet till skatteflykt. Parlamentet noterar att dessa oönskade effekter förvärras ytterligare genom interaktion med ett stort antal bilaterala skatteavtal mellan medlemsstaterna och tredjeländer, med otillräckliga bestämmelser mot missbruk.

14. Europaparlamentet noterar att dessa icke samordnade skatteramar inom EU också lider av en flagrant brist på samordning mellan medlemsstaterna. Parlamentet betonar i detta sammanhang att medlemsstaterna inte nödvändigtvis tar hänsyn till effekterna av sina skatteåtgärder på andra medlemsstater, inte bara när de utformar sina skatteåtgärder utan också när de utbyter information om genomförandet av sådana åtgärder, vilket i praktiken leder till en "snylta på grannen"-politik i skattefrågor, något som går stick i stäv mot själva grundprinciperna för EU-projektet. Parlamentet påpekar att ett automatiskt, systematiskt och effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna skulle göra det möjligt att beakta skattebehandlingen av specifika inkomstflöden eller transaktioner i andra medlemsstater. Parlamentet betonar att detta också bidrar till att skapa en oacceptabel situation där vinster som genereras av multinationella företag i en medlemsstat ofta beskattas till mycket låga satser eller inte alls i EU.

⁽¹⁾ *Taxation trends in the European Union*, Eurostat statistical books, 2014 års utgåva.

⁽²⁾ Europeiska kommissionen (2015), "SME taxation in Europe – an empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises".

Onsdagen den 25 november 2015

15. Europaparlamentet anser att finanspolitiken och konkurrenspolitiken bör betraktas som två sidor av samma mynt på den inre marknaden och uppmanar kommissionen att ompröva och förbättra tillgängliga instrument och resurser för konkurrenspolitik och statligt stöd.

16. Europaparlamentet betonar att konvergensen mellan nationella skattesystem i EU har varit mycket begränsad trots en makalös fördjupning av EU-integrationsprocessen under de senaste 30 åren, särskilt i samband med den inre marknaden och Ekonomiska och monetära unionen. Parlamentet beklagar att samordningen av de nationella skattesystemen släpar efter i jämförelse med annat samordningsarbete på EU-nivå, särskilt inom ramen för den europeiska planeringsterminen, även om en betydande del av policymixen för att säkerställa finanspolitisk samordning gäller intäktssidan. Parlamentet anser att denna aspekt borde ha nämnts i de fem ordförandenas rapport från juni 2015 om färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union.

17. Europaparlamentet betonar att bristen på politisk vilja att nå konvergens mellan nationella finanspolitiska inriktningar gör att medlemsstaterna väljer en bilateral strategi, trots att en gemensam strategi skulle vara effektivare. Parlamentet erinrar om möjligheten att genom ett ökat samarbete verka för att uppnå finanspolitisk konvergens. Parlamentet välkomnar därför den önskan som en del medlemsstater uttryckt om att införa en skatt på finansiella transaktioner.

Aggressiva skatteplaneringsinstrument och deras effekter

18. Europaparlamentet betonar att vissa multinationella företags skatteflykt kan leda till effektiva skattesatser på nästan noll för de vinster som genererats i europeiska jurisdiktioner, och framhäver att dessa multinationella företag drar nytta av olika offentliga varor och tjänster där de verkar, att de inte betalar sin rättmätiga del för detta och att de därmed bidrar till urholkning av den nationella skattebasen och större ojämlikhet. Parlamentet betonar också att möjligheten att förflytta vinster endast är tillgänglig för företag som genomför gränsöverskridande verksamhet som missgynnar konkurrenter som endast är aktiva i ett land.

19. Europaparlamentet noterar med stor oro att bolagsskatteflykt får direkta följder på nationella budgetar och på fördelningen av skatteinsatserna mellan olika kategorier av skattebetalare liksom mellan ekonomiska faktorer (till förmån för de mest mobila faktorerna såsom kapital i form av utländska direktinvesteringar). Parlamentet beklagar att det utöver en snedvridning av konkurrensen och ojämlika spelregler även leder till en mycket oroande situation där en del av de skattebetalare som har högst betalningsförmåga, i en situation med intensiv budgetkonsolidering och strukturreformer, bidrar betydligt mindre än de som berörs mest av den ekonomiska och finansiella krisen och skuldkrisen, såsom vanliga medborgare och företag som inte använder sig av aggressiv skatteplanering, som ofta faller inom kategorin små och medelstora företag och som ofta inte kan konkurrera med multinationella företag på grund av denna komparativa skattemässiga nackdel. Parlamentet betonar att denna situation riskerar att göda demokratisk misstro och påverka den allmänna skattemoralen, särskilt i de länder som har anpassningsprogram. Parlamentet beklagar att visselblåsare som i allmänhetens intresse ger nationella myndigheter viktig information om försummelser, oegentligheter, bedrägerier eller illegal verksamhet eller illegala metoder kan bli föremål för åtal, samt personliga och ekonomiska konsekvenser. Parlamentet konstaterar med stor oro att till och med journalister som avslöjar illegal eller illegitim verksamhet ibland har drabbats av liknande konsekvenser.

20. Europaparlamentet noterar att en IMF-undersökning⁽¹⁾ av 51 länder drar slutsatsen att vinstförflyttningar mellan skattejurisdiktioner leder till en genomsnittlig intäktsförlust på cirka 5 % av den nuvarande bolagsskattebasen, medan denna siffra är 13 % i länder utanför OECD. Parlamentet noterar även att enligt kommissionen visar ekonometriska uppgifter att de utländska direktinvesteringarnas känslighet har ökat över tiden. Parlamentet understryker att enligt en studie beräknas 1 biljon euro gå förlorade varje år i potentiella skatteintäkter genom den samlade effekten av skattebedrägeri, skatteflykt, inbegripet den svarta ekonomin, och skatteflykt inom EU⁽²⁾, och att beräkningar pekar på en årlig förlust i de nationella budgetarna på cirka 50–70 miljarder euro till följd av skatteflykt, men att dessa intäktsförluster i hela EU i verkligheten kan uppgå till cirka 160–190 miljarder euro om särskilda skattearrangemang, ineffektiv skatteindrivning och annan liknande

⁽¹⁾ IMF policy papers, "Spillovers in international corporate taxation", den 9 maj 2014 och "Base Erosion, Profit Shifting and Developing Countries", den 29 maj 2015.

⁽²⁾ Rapporten av den 10 februari 2012 från Richard Murphy FCA om det europeiska skattegapet, "Closing the European tax gap",

Onsdagen den 25 november 2015

verksamhet tas med i beräkningen⁽¹⁾. FN:s kommission för handel och utveckling har beräknat att utvecklingsländerna förlorar omkring 100 miljarder US-dollar per år i intäkter genom de multinationella företagens skatteflykt. Parlamentet betonar att dessa siffror bör tas med en nypa salt och kan underskatta de faktiska förlusterna för nationella budgetar, med tanke på den begränsade transparensen och de olika redovisningstekniska och konceptuella ramarna runt om i världen, vilket påverkar tillgången på jämförbara och meningsfulla uppgifter och uppskattningarnas tillförlitlighet.

21. Europaparlamentet noterar att skatteplaneringsstrategier kan grundas på det sätt koncerner struktureras, finansiella arrangemang för deras filialer eller internprissättning, utan koppling till realkonomisk verksamhet, vilket möjliggör konstgjord vinstförflyttning mellan jurisdiktioner i syfte att minska de totala skattekostnaderna för företagen. Parlamentet konstaterar med stor oro att ett växande antal brevlådeföretag används i EU, men att de bara är företag till namnet och uteslutande används för skatteundandragande. Parlamentet noterar det specifika exemplet McDonald's, vars skattemetoder enligt en rapport av en koalition av fackförbund har kostat de europeiska länderna över en miljard euro i uteblivna skatteintäkter mellan 2009 och 2013⁽²⁾.

22. Europaparlamentet anser att nationella förmånsordningar och den låga nivån på samordning eller konvergens mellan medlemsstaternas skattesystem, trots de faktiska ekonomiska sammankopplingarna och spelen inom den inre marknaden, utmynnar i ett antal mismatchningar som möjliggör aggressiv skatteplanering, dubbla avdrag och dubbel icke-beskattningsbarhet, till exempel genom en form eller en kombination av olika former av följande praxis: oskälig internprissättning, avdrag som lokaliseras till högskattejurisdiktioner, medel som förs vidare och som kommer från lån genom bulvanföretag, risköverföring, hybridfinansprodukter, exploatering av mismatchningar, skattearbitrage, royaltyavtal, jakt efter förmånligaste villkor och placering av tillgångsförsäljning i lågskattejurisdiktioner.

23. Europaparlamentet betonar att det särskilda utskottet under sina informationsuppdrag i fem medlemsstater och i Schweiz noterade att ett antal nationella skatteåtgärder, som ofta används i kombination av multinationella företag, hade potentialen att bli skadlig skattepraxis, särskilt följande, vilket bör ses om en icke-uttömmande förteckning:

- Oskälig användning av skattebeslut eller tvistlösningsuppgörelser för att gå bortom ett enkelt klargörande av den befintliga lagstiftningen och få förmånlig behandling i skattehänseende.
- Olika definitioner av fast driftställe och skattehemvist.
- Liten eller ingen hänsyn till ekonomiskt underlag, vilket gör det möjligt att skapa enheter med särskilda syften (t.ex. brevlådeföretag, skalbolag ...) med lägre skatter.
- Avdrag av nominella räntor (vilket gör det möjligt för företag att från sin beskattningsbara inkomst dra av fiktiva räntor som beräknas på grundval av det egna aktiekapitalet).
- Överdriven vinstbeslutpraxis (genom vilken ett företag kan erhålla en skriftlig bekräftelse från skatteförvaltningen att dess beskattningsbara inkomst inte inkluderar sådana vinster som inte skulle ha inbringats om företaget stått helt på egna ben).
- Oklara och icke samordnade bestämmelser för internprissättning.
- Ett antal förmånsordningar, särskilt när det gäller immateriella tillgångar (patent, kunskapsboxar eller immaterialrättsliga boxar).
- Återbäring av eller undantag från källskatt på räntor, utvecklingar och royalties genom bilaterala skatteavtal och/eller enligt nationell lagstiftning.

⁽¹⁾ "European added value of legislative report on bringing Transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union", Dr Benjamin Ferrett, Daniel Gravino och Silvia Merler, Europaparlamentet.

⁽²⁾ "Unhappy meal – €1 Billion in Tax Avoidance on the Menu at McDonald's", EPSU m.fl., februari 2015.

Onsdagen den 25 november 2015

- Skillnader i rättsliga begrepp mellan medlemsstater (hybridföretag eller hybridlån, där ränteutgifterna förändras efter undantagna utdelningar).
- I Schweiz fall, särskilda skatteordningar på kantonsnivå för utländskt kontrollerade företag som inte beviljas nationellt kontrollerade företag ("öronmärkningsordningar").
- En brist på effektiva allmänna eller specifika regler mot missbruk eller ett svagt verkställande eller en svag tolkning av sådana regler.
- Strukturer som kan dölja den verkliga ägaren av tillgångar och som inte omfattas av informationsutbytessystem, såsom stiftelser och så kallade frihamnar.

24. Europaparlamentet noterar att enligt kommissionen⁽¹⁾, sker 72 % av vinstförflyttningarna i EU genom internprissättning och lokalisering av immateriella rättigheter.

25. Europaparlamentet betonar att ett antal medlemsstater under senare år har utvecklat särskilda ordningar för skattenedsättningar för företag för att attrahera företags rörliga immateriella tillgångar, såsom inkomster från immateriella rättigheter. Parlamentet noterar variationen i nedsättningar och lindringar i skattesatser och i omfattningen av de ordningar som föreslås (innovationsboxar, immaterialrättsliga boxar, kunskapsboxar, patentboxar, osv.). Parlamentet betonar att i vissa medlemsstater behöver skattebetalarna inte producera de immateriella rättigheterna själva och/eller inom landet för att åtnjuta skattefördelarna utan enbart förvärva dem genom ett bolag som har sin hemvist inom jurisdiktionen. Parlamentet betonar därför att alla skattefördelar för forskning och utveckling måste vara kopplade till verkliga utgifter i den aktuella jurisdiktionen.

26. Europaparlamentet betonar vidare att kostnaderna för forskning och utveckling redan kan ha kvittats mot skatt enligt de nationella skattesystemen även utan patentboxar och att patentboxar därmed bidrar till skatteflykt på ett sätt som strider mot systemet.

27. Europaparlamentet anser att sådana ordningar är exempel på skadlig skattekonkurrens mellan stater, eftersom kopplingarna till och effekterna på realekonomin inte existerar i de flesta fall samtidigt som de leder till att skatteintäkterna minskar för andra länder, även andra medlemsstater. Parlamentet konstaterar att kommissionen i en översyn av incitament för forskning och utveckling⁽²⁾ kommer fram till att det verkar mer sannolikt att patentboxar omlokaliserar företags vinster än att de stimulerar innovation".

28. Europaparlamentet betonar att i en ekonomisk värld som kännetecknas av mer immateriella rättigheter påverkas internprissättningen ofta av bristen på jämförbara transaktioner och riktmärken, vilket gör den sunda tillämpningen av armlängdsprincipen, enligt vilken prissättning av transaktioner mellan företag som ingår i samma koncern bör värderas på samma sätt som mellan oberoende företag, till en utmaning.

29. Europaparlamentet noterar att de existerande riktlinjerna för internprissättning ger multinationella företag ett betydande manöverutrymme att välja och genomföra utvärderingsmetoder. Parlamentet betonar att bristen på en effektiv gemensam standard för internprissättning och de olika särfallen, undantagen och alternativen utnyttjas av de multinationella företagen, stick i stäv med andan i dessa riktlinjer, för att finjustera sina beskattningsbara vinster per jurisdiktion och minska sina övergripande skatteförpliktelser genom bland annat oskäliga påslag, godtyckliga vinstmarginaler eller tvivelaktigt uteslutande av vissa utgifter från beräkningen. Parlamentet betonar att det bästa sättet att hantera frågan om internprissättning på EU-nivå är genom en konsoliderad gemensam bolagsskattebas, vilket undanröjer behovet av dessa priser.

⁽¹⁾ Arbetsdokument från kommissionen av den 17 juni 2015, Corporate Income Taxation in the European Union (SWD(2015)0121).

⁽²⁾ A study on R&D Tax incentives, Taxation paper No 52-2014, Europeiska kommissionen.

Onsdagen den 25 november 2015

30. Europaparlamentet betonar att uppgifter om internprissättning som multinationella företag eller deras representanter lämnar inte kan övervakas ordentligt av skatteförvaltningarna, vilka ofta inte har tillräckligt med resurser och personal för att på ett kritiskt och noggrant sätt undersöka dessa analyser och deras resultat eller effekter.

31. Europaparlamentet beklagar, i ett ekonomiskt sammanhang där 60 % av världshandeln är koncernintern ⁽¹⁾, att riktlinjerna för tillämpningen av detta rent ekonomiska koncept är fragmenterade på nationell nivå och att de därför präglas av inkonsekvenser mellan medlemsstaterna och leder till rättstvister.

32. Europaparlamentet betonar dessutom att trots det betydande antalet rättstvister i EU som härrör från skiljaktiga tolkningar av samma internprissättningsprinciper finns det ingen tvistlösningsmekanism på europeisk nivå. Parlamentet noterar att fall som tas till EU:s skiljemannakonvention för internprissättning kan ta upp till åtta år att avgöra, vilket bidrar till den rättsliga osäkerheten för företag och skatteförvaltningar.

33. Europaparlamentet betonar den avgörande roll som stora revisionsfirmor, däribland "Big Four", spelar för att utforma och marknadsföra skattebeslut och skatteflyktsupplägg som exploaterar missmatchningar mellan nationella lagstiftningar. Dessa företag – som förefaller få en betydande del av sina intäkter från skattetjänster, dominera de flesta medlemsstaters revisionsmarknader och spela en huvudroll på den globala skatterådgivningsmarknaden – utgör ett snävt oligopol. Parlamentet anser att en sådan situation inte kan fortsätta utan att det skadar den inre marknadens funktionssätt på de fyra stora revisionsfirmornas verksamhetsområden. Parlamentet uppmärksammar den intressekonflikt som uppstår genom att å ena sidan skatterådgivning och konsulttjänster för skatteförvaltningar och å andra sidan multinationella företags skatteplaneringstjänster, som exploaterar svagheter i nationella skattelagar, förekommer sida vid sida inom samma företag. God praxis måste främjas på detta område och de befintliga uppförandekoderna bör förbättras. Parlamentet ifrågasätter emellertid hur effektiva företagens uppförandekoder och policyer för socialt ansvar är när det gäller att ta itu med denna fråga. Parlamentet betonar att skattebeslut, i EU och i resten av världen, har blivit en vanlig affärspraxis, inte bara för att få rättssäkerhet och förmånliga skatteuppgörelser utan också i fall där lagbestämmelser inte lämnar något utrymme för tolkning. Parlamentet oroas av beräkningar från skatterådgivningsbranschen att en 50-procentig chans att vara lagligt räcker för att ett skatteplaneringsupplägg ska rekommenderas klienterna ⁽²⁾.

34. Europaparlamentet uppmanar skattemyndigheterna att förbättra och diversifiera sina kunskapskällor och väsentligt förbättra processen för konsekvensanalyser för att minska risken för oväntade konsekvenser av nya skatteåtgärder. Parlamentet påminner medlemsstaterna om att inte bara skillnader mellan olika skattesystem utan också alltför komplicerade nationella skattesystem och låg stabilitet, med alltför frekventa förändringar, också i hög grad bidrar stort till att skapa skattegap, göra skattesystemen orättvisa och ge skattepolitiken låg trovärdighet. Parlamentet understryker i detta avseende det hinder som skattemässig fragmentering utgör för upprättandet av en europeisk kapitalmarknadsunion.

Lägesbeskrivning och bedömning av EU-åtgärder och internationella och nationella åtgärder

35. Europaparlamentet konstaterar att efter den ekonomiska krisen och dessutom till följd av LuxLeaks-skandalen har insatser mot aggressiv skatteplanering från multinationella företags sida stått högt på den politiska agendan för medlemsstaterna, EU, OECD och G20 men beklagar att inga betydande framsteg gjorts hittills i praktiken, med undantag för OECD:s G20-sponsrade BEPS-projekt som precis har slutförts och ännu inte genomförts av länderna.

36. Europaparlamentet noterar mot denna bakgrund att många medlemsstater har infört eller avser att anta åtgärder för att ta itu med skatteflykt, särskilt i samband med begränsningen av avdragsrätten för räntor, regler mot missbruk, en bättre definition av begreppet fast driftställe (inbegripet utvecklandet av test för det ekonomiska underlaget för att mer effektivt bestämma ett bolags beskattningsbara närvaro), möjligt uteslutande av företag som inte uppför sig korrekt från offentliga upphandlingar eller offentliggörande av skatteplaneringsupplägg som kan vara till nytta för att återvinna skattesystemets trovärdighet och minska tidsgapet mellan inrättandet av särskilda upplägg och antagandet av korrigering åtgärder, inbegripet på lagstiftningsnivå.

⁽¹⁾ "Transfer pricing: Keeping it at arm's length", OECD Observer 230, januari 2002 (uppdaterad 2008).

⁽²⁾ House of Commons, muntligt vittnesmål inför Public Accounts Committee, den 31 januari 2013.

Onsdagen den 25 november 2015

37. Europaparlamentet är ändå oroat över att de ensidiga åtgärder som medlemsstaterna vidtar mot skattebasurholkning i frånvaro av en samarbetsstrategi kan bidra till att öka komplexiteten, generera nya missmatchningar och till följd av detta skapa flera möjligheter till skatteflykt inom den inre marknaden. Parlamentet betonar att effekten kan bli densamma om medlemsstaterna genomför internationella eller europeiska riktlinjer på olikartat sätt.

38. Europaparlamentet välkomnar de olika initiativ och lagstiftningsförslag som kommissionen kommit med under de senaste 20 åren, inte minst det senaste, som syftar till att gå mot en starkare samordning av medlemsstaternas bolagsskattesystem, i syfte att stärka den inre marknaden, ta itu med frågor om dubbelbeskattning eller dubbel icke-beskattning och bevara medlemsstaternas rätt till en effektiv beskattning. Parlamentet beklagar dock att rådet hittills har antagit endast ett litet antal av dessa, på grund av enhälighetskravet och att vissa medlemsstater framhårdar i att anse att de för egen räkning har mer att vinna på kryphåll i de icke samordnade skattesystemen än gemensamt i ett samordnat system.

39. Europaparlamentet välkomnar att en ny finanspolitik har lagts fram och uppmanar kommissionen att sträva efter att säkerställa ett rättvist skattesystem som bygger på principen om beskattning i den medlemsstat där vinster genereras, så att man undviker snedvridning av den inre marknaden och illojal konkurrens.

40. Europaparlamentet betonar att uppförandekodsgruppen (företagsbeskattning), som inrättades 1998 av medlemsstaterna, har gjort det möjligt att under den senare delen av 1990-talet och i början av 2000-talet undanröja det som utgjorde den mest skadliga enskilda skattepraxisen vid den tiden genom en dubbelspårig "mjukmetod" med icke obligatoriska regler som består i att dra tillbaka existerande skatteåtgärder som utgjorde skadlig skattekonkurrens och att avstå från att införa några sådana nya åtgärder i framtiden ("frysning").

41. Europaparlamentet beklagar att arbetet i uppförandekodsgruppen förefaller att ha tappat fart. Vissa av de mer än 100 åtgärder som dragits tillbaka till följd av dess insatser har i medlemsstaterna ersatts av skatteåtgärder med liknande skadliga effekter. Skattemyndigheterna har reagerat på uppförandekodsgruppens rekommendationer genom att skapa nya strukturer med samma skadliga effekter som de som dragits tillbaka. Parlamentet beklagar att tidigare försök att stärka dess styrning och mandat, och att anpassa och bredda dess arbetsmetoder och kriterier som fastställs i koden i syfte att bekämpa nya former av skadlig skattepraxis inom den nuvarande ekonomiska miljön, inte har varit framgångsrika. Parlamentet stöder kommissionens senaste förslag i denna fråga, som beskrivs i dess handlingsplan av den 17 juni 2015 om en rättvis och effektiv företagsbeskattning i EU.

42. Europaparlamentet beklagar att skattekonkurrensen, trots ambitiösa mål som har tillkännagetts sedan 1997, finns kvar mellan medlemsstaterna, och att den uppstår mindre till följd av olika skattesatser än på grund av heterogena nationella regler för fastställandet av vad som utgör beskattningsbar vinst, vilket i flera årtionden alltid har illustrerats av skillnaderna mellan de nominella och de faktiska skattesatser som medlemsstaterna tillämpar.

43. Europaparlamentet beklagar också att uppförandekodsgruppens ursprungliga status och styrarrangemang lämnade för mycket utrymme för politiska förhandlingar och kompromisser för att uppnå en "bred konsensus" (dvs. i praktiken i princip enhälighet, med möjlighet att uttrycka avvikande meningar i fotnoter) om bedömningen av skadlig praxis, vilket därmed påverkar dess arbetes tillförlitlighet och fullständighet och ibland leder till att rapporter avsiktligt inte offentliggörs eller följs upp, exempelvis rapporten 1999 av Simmons & Simmons om administrativa metoder. Parlamentet anser att det är beklagligt att tillbakadragandet av existerande åtgärder drabbades av politiska förseningar och i vissa fall gjorde det möjligt att inkludera nya mottagare efter tidsfristen, vilket också beror på gruppens mycket svaga ansvarighets- och övervakningsmekanismer.

44. Europaparlamentet betonar, på ett mer grundläggande plan, att uppförandekodens fall-till-fall-metod, vilket har lett till att medlemsstaterna nu konkurrerar mer med allmänna åtgärder, inte tar itu med de systemrelaterade svagheter i en fragmenterad skatteram i EU, vilket kräver en mer grundläggande översyn.

Onsdagen den 25 november 2015

45. Europaparlamentet noterar också de insatser som gjorts genom skapandet av plattformen för god förvaltning i skattefrågor där olika intressenter samlas vid samma bord i syfte att skapa enighet i frågan om skatteflykt, särskilt i en internationell kontext, och av det gemensamma forumet för internprissättning, som utfärdar ett antal riktlinjer om de tekniska frågorna kring internprissättning. Parlamentet betonar att dessa organ hittills har bidragit till att göra vissa begränsade ändringar av bolagsskatteramen. De riktlinjer som har utfärdats av det gemensamma forumet för internprissättning har tyvärr hittills inte hanterat frågan om skatteflykt på ett tillfredsställande sätt. Parlamentet beklagar att sammansättningen i det gemensamma forumet för internprissättning, trots en uppdatering av dess medlemskap nyligen, fortfarande är obalanserad. Parlamentet motsätter sig dessutom att skatteexperter bidrar till arbetet med riktlinjer om internprissättning samtidigt som de kan ge sina klienter råd om aggressiva skatteplaneringsstrategier baserat på internprissättning, och därmed kan vara föremål för en intressekonflikt.

46. Europaparlamentet betonar att EU-lagstiftningen (direktivet om moderbolag och dotterbolag, direktivet om räntor och royalties, fusionsdirektivet och direktivet om administrativt samarbete), som täcker vissa begränsade aspekter med koppling till bolagsbeskattning, har kunnat ta itu med särskilda frågor som medlemsstaterna och företag som verkar i flera länder står inför. Parlamentet betonar att dessa åtgärder, som ursprungligen utformades för att eliminera dubbelbeskattning, har vissa oavsiktliga och kontraproduktiva effekter på skatteflykt och ibland leder till dubbel icke-beskattning. Parlamentet välkomnar att rådet nyligen antagit vissa ändringar till moder- och dotterbolagsdirektivet som syftar till att införa en allmän antimissbruksklausul och ta itu med hybridlänsmismatchningar och som kommer att träda i kraft i slutet av 2015, och förväntar sig att detta ska bidra till att avlägsna vissa möjligheter till skatteflykt i EU.

47. Europaparlamentet erinrar om bestämmelserna i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete som syftar till att genomföra utbytet av all relevant finansiell information. Parlamentet anser att automatiska, omedelbara och omfattande former för utbyte och en effektiv behandling av skatteinformation skulle ha en starkt avskräckande effekt på skatteundandragande och införandet av skadlig skattepraxis och skulle göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att ha tillgång till den information som behövs för att reagera mot sådan praxis.

48. Europaparlamentet beklagar att de nuvarande lagstiftnings- och övervakningsramarna för informationsutbyte om skatteåtgärder inte är effektiva, med tanke på att erfarenheterna har visat att existerande krav för spontan eller på begäran-baserat utbyte av information inte efterlevs. Parlamentet beklagar att praktiskt taget ingen medlemsstat utbyter någon information som kan påverka partnerländer i EU. Samordning saknas mellan kommissionen och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

49. Europaparlamentet beklagar att skatteinformation nästan aldrig utbyts spontant mellan medlemsstaterna. Parlamentet välkomnar ett automatiskt utbyte av information som inte längre är baserat på ömsesidighet. Parlamentet uppmärksammar de strukturella utformandeproblemen i ett system som är baserat på en diskretionär princip för vad som ska meddelas eller inte och i kombination med svaga övervakningssystem, vilket gör att överträdelser av kraven på informationsutbyte är mycket svåra att identifiera.

50. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att främja det automatiska utbytet av skatteinformation såsom den framtida europeiska och internationella standarden för transparens. Kommissionen uppmanas att som ett första steg att fullgöra sin plikt som fördragets väktare och vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att existerande EU-lag och principen om lojalt samarbete mellan medlemsstaterna som fastslagits i fördraget faktiskt uppfylls. Parlamentet välkomnar expertgruppens förslag om automatiskt utbyte av finansiell kontoinformation för att se över möjligheterna att stödja utvecklingsländer med ett automatiskt informationsutbyte genom att bevilja avtal om icke ömsesidigt utbyte.

51. Europaparlamentet noterar att statsstödsregler och sanktioner är användbara som ett sätt att ta itu med den mest oskäligen och snedvridande skattepraxisen och att de kan ha en betydande avskräckande verkan.

52. Europaparlamentet välkomnar kommissionens skattetransparenspaket om automatiskt informationsutbyte mellan medlemsstaterna om deras skattebeslut i mars 2015 och handlingsplanen för en rättvis och effektiv företagsbeskattning i EU i juni 2015. Dessa texter kan dock endast ses som inledande steg i rätt riktning, och det finns ett akut behov av en konsekvent ram för lagstiftningsåtgärder och administrativt samarbete, däribland till förmån för små och medelstora företag

Onsdagen den 25 november 2015

och sådana multinationella företag som bidrar till att skapa genuin ekonomisk tillväxt och betalar sin rättmätiga del av skatter inom den inre marknaden.

53. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen nyligen om OECD:s BEPS-handlingsplan som, till följd av flera upprepade uppmaningar till handling vid G7- och G20-möten, innebär ett försök att behandla enskilda frågor som påverkar hur det internationella bolagsskattesystemet fungerar, genom att främja globala och systematiska åtgärder för att ta itu med dem. Parlamentet beklagar att utvecklingsländerna har inkluderats så sent och ojämnt i OECD:s BEPS-process, eftersom de borde ha deltagit på rättvisa villkor. Parlamentet beklagar också att resultaten av BEPS-handlingsplanen inte går längre på områden som skadliga skattesystem, den digitala ekonomin och transparens.

54. Europaparlamentet noterar att efter en systematisk analys av problempunkterna i det internationella skattesystemet formulerades BEPS-handlingsplanen i 15 handlingspunkter, av vilka sju godkändes av G20 i november 2014, och övriga överlämnades i oktober 2015. Parlamentet betonar att dessa åtgärder, mot bakgrund av en affärsmiljö i stadig utveckling, syftar till att ta itu med transparensfrågor, t.ex. genom att utfärda riktlinjer på landsbasis, bristen på substans i vissa skatteflyktsarrangemang och skapa mer konsekvens i internationella regler.

55. Europaparlamentet varnar dock för kompromisser som inte når upp till de ursprungliga ambitionerna eller som leder till skiljaktiga tolkningar på nationell nivå. Parlamentet betonar dessutom att det hittills knappast förekommit någon effektiv övervakning av genomförandet av OECD:s riktlinjer i de länder som stöder dem, och att även de bäst utformade lösningarna inte kan vara effektiva om de inte övervakas och genomförs på ett lämpligt sätt.

56. Europaparlamentet betonar att EU:s och OECD:s insatser på detta område kompletterar varandra. Parlamentet anser att EU med tanke på hur integrerat det är måste gå längre än BEPS-förslagen när det gäller samordning och konvergens som syftar till att undvika alla former av skadlig skattekonkurrens på den inre marknaden. Parlamentet är övertygat om att EU, samtidigt om man säkerställer att dess konkurrenskraft inte påverkas negativt, skulle kunna införa effektivare verktyg för att säkerställa sund skattekonkurrens och garantera medlemsstaternas rätt att tillämpa en effektiv beskattning av vinster som genereras på deras territorium.

Kommissionens statsstödsundersökning: översikt och resultat

57. Europaparlamentet betonar att på den inre marknaden missgynnas nya aktörer och företag, däribland små och medelstora företag, som inte använder aggressiva skattemetoder jämfört med multinationella företag som kan förflytta vinster eller genomföra andra former av aggressiv skatteplanering genom olika beslut och instrument som enbart de kommer i åtnjutande av tack vare sin storlek och förmåga att arrangera verksamhet internationellt. Parlamentet noterar oroat att de lägre skatteförpliktelser som blir resultatet av detta gör, allt annat lika, att multinationella företag får en högre vinst efter skatt och de skapar därmed ojämlika spelregler med de konkurrenter på den inre marknaden som inte kan tillgripa aggressiv skatteplanering och faktiskt behåller kopplingen mellan den plats där de skapar vinsten och där den beskattas. Denna snedvridning av spelreglerna till förmån för multinationella företag strider mot den grundläggande principen om den inre marknaden.

58. Europaparlamentet betonar att OECD ⁽¹⁾ visar på att vissa multinationella företag använder sig av strategier som gör det möjligt att betala så lite som 5 % i bolagsskatt medan mindre företag betalar upp till 30 % och är djupt oroat över att vissa studier ⁽²⁾ visar på att bolagsskatten i genomsnitt är upp till 30 % lägre än för inhemska företag som enbart verkar i ett land. Det är oacceptabelt att vissa multinationella företag till följd av dessa strategier kan betala en mycket låg effektiv bolagsskatt medan vissa små och medelstora företag måste betala hela sin skatt.

⁽¹⁾ OECD:s pressmeddelande "OECD urges stronger international co-operation on corporate tax", 12.2.2013.

⁽²⁾ "SME taxation in Europe – An empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises" – Europeiska kommissionen, maj 2015, och P. Egger, W. Eggert och H. Winner (2010), "Saving taxes through foreign plant ownership", Journal of International Economics 81, s. 99–108.

Onsdagen den 25 november 2015

59. Europaparlamentet betonar att denna snedvridning av de ekonomiska aktörernas beslut, fattade på grundval av förväntad avkastning efter skatt, leder till en suboptimal allokering av resurser inom EU och tenderar att sänka konkurrensnivån, vilket därmed påverkar tillväxt och sysselsättning.

60. Europaparlamentet betonar att viss skadlig skattepraxis skulle kunna falla inom räckvidden för skatterelaterade statsstödsregler, särskilt om de på samma sätt kan ge "selektiva" fördelar och medföra snedvridningar av konkurrensen på den inre marknaden. Parlamentet noterar att statsstödsprocesser och processer inom uppförandekodsgruppen tidigare har stött varandra ömsesidigt, särskilt under 1999 och under den första halvan av 00-talet. Parlamentet betonar att tillämpningen av EU:s konkurrensregler har tillfört rättsligt tryck som ett komplement till den icke-bindande beslutsprocessen i gruppen, vilket delvis kompenserar för avsaknaden av andra effektiva verktyg för att lösa frågan om skatteflykt på EU-nivå.

61. Europaparlamentet ger sitt erkännande till den viktiga utveckling som skett under de senaste 20 åren när det gäller kommissionens analytiska ramar för skatterelaterat statsstöd, vilket har gjort det möjligt att skapa mer klarhet i definitionen och analysen av statsstöd genom skatteåtgärder, liksom av mer systematiska insatser mot sådana åtgärder. Parlamentet noterar i synnerhet kommissionens riktlinjer från 1998 om tillämpningen av statsstödsregler på åtgärder som avser direkt bolagsbeskattning, rapporten 2004 om detta och olika viktiga rättsfall under 2000-talet. Parlamentet välkomnar att det 2014, inom processen för moderniseringen av statsstöd som kommissionen främjar, lanserades ett offentligt samråd om de förslag till riktlinjer som syftar till att klargöra begreppet statsstöd i enligt med artikel 107 i EUF-fördraget, där skatterelaterat skattestöd, och i synnerhet skattebeslut, ingick.

62. Europaparlamentet noterar att en allt mer fast rättspraxis från EU-domstolen har framkommit de senaste årtiondena om tillämpningen av statsstödslagstiftningen på medlemsstaternas skatteåtgärder, senast i de förenade målen om Gibraltar 2011 ⁽¹⁾.

63. Europaparlamentet noterar att EU-domstolen betonade principen om "substans före form" och därmed att den ekonomiska konsekvensen av en åtgärd är referenskriteriet för dess utvärdering.

64. Europaparlamentet noterar därför att EU-domstolen från förbudet mot statsstöd har härrört långtgående krav för medlemsstaternas lagstiftningsansvar i skattefrågor.

65. Europaparlamentet noterar att konceptet "arten och systematiken i det nationella systemet" utgör en central referens för att bedöma huruvida direkta eller indirekta skatteåtgärder är selektiva eller inte, och därmed kompatibla eller inte med den inre marknaden, och att alla statsstödsregler bör bedömas i förhållande till den ursprungliga jämvikten. Eftersom EU:s riktmärke för att bedöma potentiella snedvridningar är det nationella referenssystemet ⁽²⁾ kan inte alla snedvridningar av konkurrens och skadlig skattepraxis på den inre marknaden täckas av nuvarande konkurrensregler. Parlamentet noterar därför att en full tillämpning av dessa regler inte ensamt skulle göra det möjligt att lösa frågan om företags skatteflykt i EU.

66. Europaparlamentet noterar att enligt de uppgifter som kommissionen bidragit med till det särskilda utskottet ⁽³⁾ har endast 65 skatterelaterade frågor undersökts av kommissionen sedan 1991, varav 7 var skattebeslut och endast 10 hade sitt ursprung i formella underrättelser från medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen (C-106/09 P) och Konungariket Spanien (C-107/09 P) mot Government of Gibraltar och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, dom av den 15 november 2011.

⁽²⁾ Om de åtgärder som medlemsstaterna vidtar berör hela skattesystemet kan de utgöra justeringar till den allmänna finanspolitiken och inte statsstöd.

⁽³⁾ Meddelande som kommissionsledamot Vestager sände till TAXE-utskottet den 29 april 2015.

Onsdagen den 25 november 2015

67. Europaparlamentet betonar att kommissionen endast har behandlat ett litet antal fall när de gäller skatterelaterat statsstöd under andra halvan av 00-talet och att den senaste tidens statsstödsförfaranden bland annat är följande:

- I juni 2013 inleddes en undersökning om skattebeslutspraxis i sju medlemsstater, vilken utsträcktes till alla medlemsstater i december 2014.
- I oktober 2013 inleddes en utredning av huruvida Gibraltars bolagsskatteordning gynnar vissa företag, och i oktober 2014 utvidgades utredningen till att även omfatta skattebeslut i det aktuella territoriet.
- Parallellt inleddes en separat undersökning om skatteordningar för immateriella rättigheter ("patentboxar").
- I juni 2014 inleddes formella undersökningar i tre fall: Apple i Irland, Fiat Finance and Trade i Luxemburg och Starbucks i Nederländerna, avslutade i oktober 2015, vilket i oktober 2014 följdes av Amazon i Luxemburg.
- I februari 2015 inleddes en formell undersökning av ett skatteupplägg i Belgien (beslutssystem för övervinster).

68. Europaparlamentet betonar att de pågående och avslutade undersökningarna av kommissionen och de fall som avslöjats av LuxLeaks visar på att vissa medlemsstater inte uppfyllt sina rättsliga förpliktelser⁽¹⁾ att meddela alla potentiella statsstödsärenden till kommissionen.

69. Europaparlamentet betonar att dessa undersökningar endast belyser ett mycket begränsat urval av typisk skattepraxis som påverkar den beskattningsbara vinsten som tilldelas vissa multinationella företags dotterbolag genom internprissättning. Parlamentet är oroat över att kommissionens behöriga tjänsters nuvarande resurser kan begränsa dess möjligheter att hantera ett väsentligt högre antal fall och utföra systematiska kontroller för att ta reda på om fler metoder, utöver dem som är baserade på internprissättning, på området bolagsbeskattning kan strida mot statsstödslagstiftningen.

70. Europaparlamentet ger sitt helhjärtade stöd till kommissionen i dess tillvägagångssätt, som består i att ta den tid som krävs för att behandla pågående fall grundligt och med all vederbörlig aktsamhet. Parlamentet anser att resultaten av undersökningarna kommer att bidra till att etablera exaktare och effektivare riktlinjer för skatterelaterat statsstöd och internprissättning och för att förmå medlemsstaterna att anpassa sin praxis därefter. Parlamentet uppmanar emellertid kommissionen att slutföra dessa pågående utredningar av skatterelaterat statsstöd så snart som det är praktiskt möjligt utan att det påverkar dess kvalitet och trovärdighet, och inväntar resultaten av detta med stort intresse. Kommissionen uppmanas att regelbundet rapportera om dessa utredningar till Europaparlamentet. Kommissionen uppmanas att begära återvinning av varje euro som saknas om de pågående utredningarna bekräftar att olagligt statsstöd förekommer.

71. Europaparlamentet påminner om att pågående undersökningar, vid överträdelser av EU-regler, skulle kunna leda till att den medlemsstat som godkände skatteåtgärden i fråga återkräver det belopp som motsvarar det olagliga statsstödet som det mottagandet företagen beviljats. Parlamentet betonar att detta, trots att det kan få en betydande negativ effekt på den berörda medlemsstatens anseende, i praktiken utgör en belöning för bristande efterlevnad, vilket sannolikt inte avskräcker medlemsstaterna från att i tveksamma fall utöva olagliga statsstödsmetoder och bevilja oskäligen skatteförmåner, utan befriar dem i stället från deras ansvar att uppfylla EU:s regler om statsstöd, och det mildrar inte den ekonomiska förlusten i de berörda medlemsstaternas budgetar. Parlamentet anser mer allmänt att reglerna om statsstöd bör innehålla sanktioner som har en avskräckande effekt på olagligt statsstöd.

⁽¹⁾ Enligt rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i EUF-fördraget, med avseende på skyldigheten att samarbeta och tillhandahålla alla nödvändiga handlingar.

Onsdagen den 25 november 2015

72. Europaparlamentet pekar också på möjligheten, i fall av oskäligheten internprissättning mellan dotterbolag i olika länder, att inte enbart den medlemsstat som är källan till den förmånliga skattebehandlingen får sina skatteintäkter justerade (återkrav av stödet) utan att samma sak sker i andra länder där transaktionen ägde rum (justering i efterhand av internprissättning och därmed av beskattningsbar inkomst). Parlamentet betonar att detta i vissa fall skulle kunna leda till dubbelbeskattning.

73. Europaparlamentet påminner om att skattebeslut bör syfta till att skapa rättssäkerhet och skapa legitima förväntningar för mottagarna. I den situation där nationella beslut kan ifrågasättas genom statsstödsregler på EU-nivå finns det en risk för stora mängder underrättelser från medlemsstaterna med begäran om klartecken i förväg från kommissionen i syfte att undvika rättsosäkerhet för skatteförvaltningar och företag. Parlamentet betonar att ökad kapacitet inom kommissionen och bättre processer för att överföra information är lämpliga sätt att hantera ett ökat flöde av meddelanden samt den ökade transparens som krävs från medlemsstaterna i skattefrågor.

Tredjeländer

74. Europaparlamentet är bekymrat över att de negativa spridningseffekterna av skadlig skattepraxis från vissa multinationella företags sida förefaller vara mycket mer betydande för utvecklingsländer än för utvecklade länder⁽¹⁾, eftersom de första får en större andel av sina inkomster från bolagsskatt och har svagare system för offentliga finanser, regleringsföresättningar och administrativ kapacitet att säkerställa skatteefterlevnad och hantera denna skadliga skattepraxis. Parlamentet noterar att IMF⁽²⁾ anser att utvecklingsländer i relativa termer förlorar tre gånger så mycket intäkter som utvecklade länder genom aggressiv skatteplanering. Parlamentet betonar att artikel 208 i Lissabonfördraget ålägger medlemsstaterna att inrätta sin politik så att den stöder utvecklingsländernas utveckling. Parlamentet påpekar att omfattande spridningsanalyser i efterhand av medlemsstaternas skattesystem, och offentliggörande av resultaten, skulle vara till hjälp för politikerna att säkerställa att systemen inte urholkar andra medlemsstaters eller tredjeländers skattebaser.

75. Europaparlamentet betonar samtidigt att de få "vinnarna" i den globala skattekonkurrensen, dvs. de länder som har en mycket attraktiv bolagsskattepolitik inom och utom EU, uppvisar vissa oproportionerliga ekonomiska fundamenta jämfört med deras storlek och faktiska ekonomiska aktivitet, särskilt när man tittar på faktorer som antalet företag med hemvist i landet per invånare, storleken på utländska vinster som registrerats, utländska direktinvesteringar eller utgående finansiella flöden jämfört med BNP, etc. Detta visar att deras skattebaser och inkommande finansiella flöden är av konstgjord art och att nuvarande skattesystem tillåter en frikoppling mellan där värdet genereras och där beskattningen sker.

76. Europaparlamentet betonar att skattekonkurrens långt ifrån är begränsad till medlemsstaterna, inbegripet deras beroende eller associerade territorier, och att den största delen av den praxis som behandlas här har en internationell dimension, genom förflyttning av vinster från jurisdiktioner med låg eller ingen beskattning eller med sekretess, där ofta ingen väsentlig ekonomisk verksamhet äger rum. Parlamentet beklagar den brist på samordnat tillvägagångssätt från medlemsstaternas sida gentemot alla dessa jurisdiktioner, inte bara när det gäller gemensamma insatser eller reaktioner mot deras skadliga praxis, utan också, trots kommissionens insatser, hur de identifieras och vilka kriterier som gäller. Parlamentet stöder därför helhjärtat kommissionens förslag från 2012 som innehåller väsentliga kriterier för att säkerställa rättvis konkurrens utöver transparens och informationsutbyte, liksom offentliggörandet nyligen, i kommissionens skattepaket av den 17 juni 2015, av en förteckning över icke samarbetsvilliga skattejurisdiktioner, som etablerats enligt en gemensam nämnare-metod på grundval av förteckningar som upprättats på nationell nivå. Parlamentet betonar att det är en föresättning för lämpliga åtgärder mot sådana jurisdiktioner att en sådan förteckning upprättas. Parlamentet anser att förteckningen bör vara den första omgången i en process som leder fram till en rigorös och objektiv definition av "skatteparadis" som sedan kan användas som underlag för kommande förteckningar och som fastställs på grundval av tydliga kriterier som ska vara kända på förhand. Parlamentet uppmuntrar kommissionen att bedöma om jurisdiktionerna inom EU uppfyller dessa kriterier.

⁽¹⁾ IMF policy paper, "Spillovers in international corporate taxation", den 9 maj 2014.

⁽²⁾ IMF:s arbetsdokument "Base erosion, profit shifting and developing countries", maj 2015.

Onsdagen den 25 november 2015

77. Europaparlamentet betonar att OECD:s arbete på detta område har uppnått vissa betydande resultat när det gäller transparens och informationsutbyte. Parlamentet välkomnar i synnerhet att nästan 100 länder i juni 2015 hade undertecknat OECD:s multilaterala konvention om ömsesidig handräckning i skatteärenden (den gemensamma konventionen) som skapar förutsättningar för administrativt samarbete mellan stater vid fastställande och uppbörd av skatter, särskilt i syfte att bekämpa skatteflykt och skatteundandragande.

78. Europaparlamentet betonar dock att OECD:s arbete med sin tidigare förteckning över icke samarbetsvilliga skatteparadis grundades på en politisk process som ledde till godtyckliga kompromisser redan när kriterierna för förteckningen fastställdes, till exempel kravet att ingå skatteavtal med 12 andra länder, vilket ledde till att ingen jurisdiktion blev förtecknad som icke samarbetsvilligt skatteparadis. Parlamentet betonar att det nuvarande tillvägagångssättet fortfarande grundas på kriterier som hänvisar till skattetransparens och informationsutbyte och inte är tillräckligt omfattande för att åtgärda skadligheten hos viss skattepraxis. Parlamentet noterar att detta begränsar relevansen av OECD:s metod, hur många fördelar den än har, för att identifiera de skattejurisdiktioner som är pelarna i skatteflyktspraxis och skadlig skattekonkurrens runt om i världen. Parlamentet betonar i synnerhet att detta tillvägagångssätt inte hänvisar till några kvalitativa indikatorer för en objektiv bedömning av efterlevnaden av god styrpraxis eller behandlar kvantitativa uppgifter såsom bokföringsmässig vinst, ingående eller utgående finansiella flöden och deras grad av koppling till den ekonomiska realiteten i en viss jurisdiktion.

79. Europaparlamentet betonar dessutom att dessa förteckningar kan användas på nationell nivå för att genomföra nationella skydds- och antiskatteflyktsregler gentemot tredjeländer (till exempel begränsning av vinster, tillämpning av ett huvudsyftestest, regler för utländska företag som kontrolleras, etc.) och att begränsningarna för sådana förteckningar därför också begränsar räckvidden och effektiviteten i nationella åtgärder som syftar till att bekämpa skadlig skattepraxis.

80. Europaparlamentet är övertygat om att säkerställandet av rättvis konkurrens på den inre marknaden och skyddet av medlemsstaternas skattebaser i hög grad beror på förmågan att åtgärda den svagaste länken i samspelet med jurisdiktioner med låg eller ingen beskattning och med sekretess, med tanke på att skattesatser är medlemsstaternas behörighet, eftersom förekomsten av en "skatteport" (t.ex. ingen källskatt) till tredjeländer, oavsett deras skattepraxis, i betydande grad ökar möjligheterna till skatteflykt inom EU.

81. Europaparlamentet betonar att ett samordnat tillvägagångssätt från medlemsstaternas sida gentemot både utvecklingsländer och utvecklade länder skulle kunna visa sig vara effektivare för att hantera skadlig skattepraxis och främja större ömsesidighet i skattefrågor.

82. Europaparlamentet betonar att, som svar på påtryckningarna från både EU och G20 i frågan om skattetransparens och i samband med den finansiella och ekonomiska krisen och skuldskrisen, vissa tredjeländer till slut har undertecknat avtal om utbyte av skatteinformation med EU, vilket bör förbättra samarbetet med dessa länder. Parlamentet påpekar att, när det gäller Schweiz, ett avtal undertecknades i maj 2015 efter en lång övergångsperiod under vilken denna viktiga handelspartner till EU åtnjöt privilegierad tillgång till den inre marknaden men samtidigt inte samarbetade på andra områden, i synnerhet beskattning.

83. Europaparlamentet noterar att framstegen, trots pågående förhandlingar, fortfarande går långsamt när det gäller att underteckna liknande samarbetsavtal med San Marino, Monaco, Liechtenstein och Andorra. Parlamentet beklagar att kommissionen inte har ett liknande europeiskt mandat att förhandla fram avtal om automatiskt informationsutbyte med utomeuropeiska territorier som för närvarande omfattas av EU:s direktiv om skatt på sparande.

84. Europaparlamentet noterar med oro att många utvecklingsländer är särskilt utsatta för multinationella företags skatteflyktsaktiviteter, och att huvudorsaken till de förlorade intäkterna för utvecklingsländernas nationella budgetar ligger i multinationella företags internprissättningspraxis⁽¹⁾. Parlamentet betonar dessutom att dessa länder har ett mycket svagt förhandlingsläge gentemot vissa multinationella företag eller utländska direktinvestorer som jagar runt efter skattesubventioner och undantag. Parlamentet beklagar att de årliga förlusterna av skatteintäkter som nationella budgetar

⁽¹⁾ Studien "Tax revenue mobilisation in developing countries: issues and challenges", Europaparlamentet, april 2014.

Onsdagen den 25 november 2015

åsamkas har beräknats uppgå till mellan omkring 91 ⁽¹⁾ och 125 miljarder euro ⁽²⁾;

85. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om att de enligt Lissabonfördraget är bundna av principen om en konsekvent utvecklingspolitik och att de måste säkerställa att deras skattepolitik inte undergräver EU:s utvecklingsmål. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att enligt IMF:s förslag genomföra spridningsanalyser av sin skattepolitik och dess följder för utvecklingsländerna.

Slutsatser och rekommendationer

86. Europaparlamentet drar vid en tillbakablick på det uppdrag som dess särskilda utskott fick, och trots de olika begränsningar och hinder som utskottet mötte vid utförandet av informationsuppdragen, även från andra EU-institutioner, vissa medlemsstater och multinationella företag, följande slutsatser:

- Utan att föregripa kommissionens pågående undersökningar om statligt stöd tyder den insamlade informationen på att medlemsstaterna i många fall inte har följt artikel 107.1 i EUF-fördraget, eftersom de har infört skattebeslut och andra åtgärder av liknande karaktär eller med liknande effekt som genom att gynna vissa projekt har snedvridit konkurrensen på den inre marknaden.
- Vissa medlemsstater har inte fullt ut tillämpat artikel 108 i EUF-fördraget eftersom de har underlåtit att formellt underrätta kommissionen om alla sina planer på skatterelaterade stödåtgärder och därmed också har överträtt tillhörande bestämmelser i rådets förordning (EG) nr 659/1999. Parlamentet betonar att kommissionen som en följd av detta inte har kunnat hålla alla former av stöd under ständig tillsyn så som artikel 108 i EUF-fördraget stadgar, eftersom kommissionen inte har haft tillgång till all relevant information, åtminstone inte för tiden före 2010 som är den period som inte omfattas av dess pågående undersökningar.
- Medlemsstaterna har inte uppfyllt kraven i rådets direktiv 77/799/EEG och 2011/16/EU eftersom de inte har utbytt skatteinformation spontant och fortfarande inte gör det, även i fall där det trots det handlingsutrymme som dessa direktiv medger har funnits uppenbara skäl att anta att andra medlemsstater kan ha åsamkats skatteförluster eller att skattebesparingar kan ha skett genom konstgjorda förflyttningar av vinster inom koncerner.
- Vissa medlemsstater har inte uppfyllt den princip om ärligt samarbete som fastslås i artikel 4.3 i EU-fördraget, genom att de inte har vidtagit alla lämpliga allmänna eller specifika åtgärder för att säkerställa att deras skyldigheter fullgörs.
- En analys av enskilda fall av brott mot EU-lagstiftningen enligt styckena ovan har inte varit möjlig på grund av bristen på detaljinformation från medlemsstaterna, rådet och kommissionen.
- Slutligen har kommissionen inte fyllt sin uppgift som fördragens väktare, så som artikel 17.1 i EU-fördraget stadgar, eftersom den i denna fråga inte har handlat och vidtagit alla erforderliga åtgärder för att säkerställa att skyldigheterna uppfylls, särskilt de som framgår av rådets direktiv 77/799/EEG och 2011/16/EU, trots motstridiga bevis. Kommissionen har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 108 i Lissabonfördraget om den inre marknadens funktion genom att inte tidigare ha inlett undersökningar om statligt stöd.

87. Europaparlamentet fördömer att flera skattedokument från uppförandekodsgruppens möten som hade begärts inte lämnats alls eller endast lämnat delvis till utskottet, trots att vissa av dem redan lämnats till enskilda medborgare som begärt dem genom förfarandet för tillgång till handlingar, vilket lett till att Europaparlamentet är mindre underrättat än europeiska medborgare om medlemsstaternas ståndpunkt i skattefrågor. Parlamentet beklagar dessutom att kommissionen endast har lämnat ut knappt 5 procent av det totala antalet dokument som begärts, vilket verkar vara cirka 5 500. Parlamentet beklagar bristen på samarbete med utskottet från kommissionens och rådets sida, vilket hindrat utskottet från att fullgöra sitt uppdrag.

⁽¹⁾ 2015 års World Investment Report från Förenta nationernas konferens för handel och utveckling (UNCTAD).

⁽²⁾ Christian Aid report, 2008.

Onsdagen den 25 november 2015

88. Europaparlamentet uppmanar, med tanke på parlamentets nuvarande avsaknad av undersökningsbefogenheter, rådet och kommissionen att skyndsamt tillstyrka det framlagda förslaget till Europaparlamentets förordning om närmare föreskrifter för utövandet av Europaparlamentets undersökningsrätt⁽¹⁾, så att parlamentet ges de verkliga undersökningsbefogenheter som det behöver för att utöva sin parlamentariska undersökningsrätt.

89. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om de ovannämnda överträdelseerna fortfarande kan hänskjutas till EU-domstolen.

90. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att respektera principen om att vinster ska beskattas på den plats där de genereras.

91. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU-institutionerna, som delar det politiska ansvaret för den nuvarande situationen, att sätta stopp för skadlig skattekonkurrens och att samarbeta fullt ut för att eliminera mismatchningar – och för att inte skapa ytterligare mismatchningar – mellan skattesystem och skadliga skatteåtgärder som skapar förutsättningar för massiv skatteflykt från multinationella företags sida och urholkar skattebasen inom den inre marknaden. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om alla relevanta förändringar av deras bolagsskattelagstiftning som kan påverka deras effektiva skattesatser eller någon annan medlemsstats skatteintäkter. Parlamentet betonar att de medlemsstater som spelar en avgörande roll för att underlätta skatteflykt måste ta sitt ansvar och gå före i arbetet med att förbättra skattesamarbetet inom EU.

92. Europaparlamentet uppmanar EU:s stats- och regeringschefer att göra nya tydliga politiska åtaganden om skyndsamma åtgärder för att komma till rätta med den här situationen som inte längre kan tolereras, inte minst på grund av dess påverkan på nationella budgetar, som redan är föremål för finanspolitiska konsolideringsåtgärder, och på skattebördan för andra skattebetalare, inbegripet små och medelstora företag och medborgare. Parlamentet betonar mot denna bakgrund att det avser att spela sin roll fullt ut och är berett att införa en effektivare politisk kontroll i nära samarbete med nationella parlament.

93. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppfylla sin plikt som fördragets väktare genom att säkerställa att EU:s lag och principen om lojalt samarbete mellan medlemsstaterna efterlevs fullt ut. Parlamentet uppmanar enträget kommissionen att rutinmässigt vidta ytterligare rättsliga åtgärder i enlighet med sina fördragsenliga befogenheter. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att förstärka sin interna kapacitet, eventuellt genom att inrätta en specifik skatteavdelning som kan behandla både ett ökat inflöde av underrättelser om statligt stöd på konkurrenspolitikområdet och ett förstärkt samordningsansvar för nya åtgärder som rör skattetransparens.

94. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förse kommissionen med all information som den behöver för att utan hinder fullgöra sin roll som fördragets väktare.

95. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja god praxis när det gäller internprissättning och prissättning av lån och finansieringsavgifter vid transaktioner inom koncerner, så att de blir förenliga med gällande marknadspriser.

96. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna fortfarande har full behörighet att fastställa sina respektive bolagsskattesatser. Parlamentet vidhåller dock att skattekonkurrens inom EU och gentemot tredjeländer bör äga rum inom ramen för tydliga regler så att en rättvis konkurrens mellan företagen på den inre marknaden kan garanteras. Medlemsstaterna uppmanas att först och främst åstadkomma en företagsvänlig miljö som kännetecknas av bland annat ekonomisk, finansiell och politisk stabilitet, rättssäkerhet och enkla skatteregler. Parlamentet uppmanar kommissionen, med tanke på dess avgörande roll för att åstadkomma finanspolitisk hållbarhet, att mer grundligt ta upp bolagsskattefrågor, inbegripet skadlig skattepraxis och dess effekter, inom ramen för den europeiska planeringsterminen och att ta med relevanta indikatorer, bland annat uppskattningar av det skattegap som skapas av skatteundandragande och skatteflykt, inom förfarandet vid makroekonomiska obalanser.

97. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, särskilt dem som mottar finansiellt stöd, att genomföra strukturreformer, bekämpa skattebedrägeri och vidta åtgärder mot aggressiv skatteplanering.

⁽¹⁾ EUT C 264 E, 13.9.2013, s. 41.

Onsdagen den 25 november 2015

98. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att göra en korrekt avvägning mellan finanspolitisk och ekonomisk konvergens, och uppmanar kommissionen att se till att vidtagna åtgärder är till stöd för tillväxt, investeringar och arbetstillfällen.

99. Europaparlamentet betonar att ett omfattande, transparent och effektivt automatiskt utbyte av skatteinformation och en obligatorisk gemensam konsoliderad bolagsskattebas är väsentliga förutsättningar för att skapa ett skattesystem på EU-nivå som uppfyller och bevarar den inre marknadens grundläggande principer.

100. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU-institutionerna att med tanke på frågans komplexitet genomföra olika uppsättningar av kompletterande åtgärder för att förbättra den nuvarande situationen, med beaktande av behovet av minskad komplexitet för alla intressenter och av lägsta möjliga efterlevnadskostnader för företag och skatteförvaltningar. Parlamentet betonar därför att en förenkling av skatteuppläggen bör vara det första steget för att skapa klarhet inte bara för medlemsstaterna utan också för medborgarna, som för närvarande är uteslutna från informationsutbytet.

101. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sina empiriska undersökningar av möjligheten att begränsa avdragsrätten för royaltyavgifter till närbesläktade bolag från bolagens beskattningsbara inkomster som ett sätt att motverka vinstflyttningar inom koncerner.

102. Europaparlamentet betonar att det först var endast fyra multinationella företag ⁽¹⁾ av totalt 17 trots upprepade uppmaningar samtyckte till att infinna sig inför utskottet för diskussion av internationella skatteplaneringsfrågor. Parlamentet anser att det faktum att 13 ⁽²⁾ av dem – vissa mycket framträdande – först vägrade att samarbeta med ett parlamentsutskott är oacceptabelt och till stor skada för Europaparlamentets värdighet och för de medborgare som parlamentet företräder. Parlamentet noterar dock att 11 multinationella företag till slut gick med på att komma till parlamentet men först efter det betänkandet gått till omröstning i TAXE-utskottet och strax före omröstningen i plenum, medan två multinationella företag ⁽³⁾ framhårdade i sin vägran. Parlamentet rekommenderar därför att behöriga myndigheter prövar frågan om att vägra dessa bolag tillträde till parlamentets lokaler och att man allvarligt överväger att utarbeta ett tydligt ramverk och att uppgradera de skyldigheter som framgår av uppförandekoden för organisationer i transparensregistret ⁽⁴⁾, när det gäller samarbetet med Europaparlamentets utskott och andra politiska instanser.

103. Europaparlamentet begär en undersökning av den roll som finansinstituten spelar för att bidra till skadlig skattepraxis.

Samarbete och samordning av skattebeslut

104. Europaparlamentet beklagar innehållet i rådets politiska överenskommelse av den 6 oktober 2015, vilken inte uppfyller kommissionens lagförslag från mars 2015 om ändring av direktiv 2011/16/EU när det gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet. Parlamentet betonar att det sistnämnda förslaget, förutom ett gemensamt ramverk för registrering och automatiskt utbyte av information om skattebeslut, innehöll bestämmelser som gör det möjligt för kommissionen att effektivt övervaka dess införlivande i medlemsstaterna och att säkerställa att skattebeslut inte påverkar den inre marknaden ogynnsamt. Parlamentet betonar att det, om rådets förslag antas, inte blir möjligt att dra full nytta av det automatiska utbytet av skattebeslut, särskilt beträffande deras effektiva genomförande, och uppmanar därför rådet att ansluta sig till kommissionens förslag och att ta vederbörlig hänsyn till parlamentets utlåtande om detta, särskilt beträffande direktivets räckvidd (alla skattebeslut i stället för enbart gränsöverskridande), retroaktivitetstiden (alla ännu gällande skattebeslut bör utbytas) och den information som ska lämnas till kommissionen, som bör ha tillgång till skattebesluten.

105. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i alla internationella fora stödja ett automatiskt informationsutbyte mellan skatteförvaltningar som den nya globala standarden. Parlamentet uppmanar särskilt kommissionen, OECD och G20 att främja detta med hjälp av de lämpligaste och effektivaste instrumenten inom en inkluderande global process. Parlamentet vidhåller att konkreta steg måste tas för att säkerställa att det automatiska informationsutbytet blir verkligt

⁽¹⁾ Airbus, BNP Paribas, SSE plc, Total S.A.

⁽²⁾ Amazon, Anheuser-Busch InBev, Barclays Bank Group, Coca-Cola Company, Facebook, Google, HSBC Bank plc, IKEA, McDonald's Corporation, Philip Morris, Walt Disney Company.

⁽³⁾ Fiat Chrysler Automobiles, Walmart.

⁽⁴⁾ Uppförandekoden framgår av bilaga 3 till det interinstitutionella avtalet om öppenhetsregistret, undertecknat 2014.

Onsdagen den 25 november 2015

globalt, och därmed effektivt, samtidigt som säkerhetskraven uppfylls, genom stöd till utvecklingsländernas insatser för att bygga upp sin kapacitet för fullt deltagande i det automatiska informationsutbytet. Parlamentet betonar att det automatiska informationsutbytet inom EU kan ske i form av ett centralt register för hela EU som är tillgängligt för kommissionen och behöriga nationella myndigheter.

106. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att betänka att alla skattebeslut, särskilt när det är fråga om internprissättning, bör fattas i samarbete med alla berörda länder, att den relevanta informationen bör utbytas mellan dem automatiskt, komplett och utan dröjsmål, och att alla nationella åtgärder som syftar till att minska skatteflykt och urholkning av skattebaser inom EU, inbegripet revisioner, bör genomföras gemensamt, med vederbörligt beaktande av de erfarenheter som gjorts genom Fiscalis 2020-programmet. Parlamentet upprepar sin ståndpunkt att grundläggande delar i alla skattebeslut som får effekter på andra medlemsstater inte bara bör utbytas mellan skatteförvaltningar och kommissionen utan också presenteras i de multinationella företagens landsspecifika rapportering.

107. Europaparlamentet framhäver i detta sammanhang att inte bara gränsöverskridande utan också nationella beslut kan påverka andra medlemsstater, och begär därför att det automatiska informationsutbytet utvidgas till alla beslut som har fattats av en medlemsstats regering eller skattemyndighet eller för dennas räkning, eller av någon territoriell eller administrativ del av en medlemsstat, och som fortfarande gäller den dag då direktivet träder i kraft. Parlamentet framhåller starkt den nyckelroll som kommissionens deltagande utgör för datainsamlings- och analysprocessen rörande skattebeslut.

108. Europaparlamentet begär vidare ett regelverk som effektivt styr genomförandet av det automatiska informationsutbytet, insamling och offentliggörande av statistik om den utbytta informationen, samt i synnerhet att kommissionen senast den 31 december 2016 upprättar en säker central katalog för att underlätta informationsutbytet mellan deltagande skattemyndigheter. Parlamentet påminner om att inrättandet av ett system för automatiskt utbyte av information om skattebeslut kommer att medföra att en mycket stor mängd information samlas in, vilket kan göra det svårt att urskilja de verkligt problematiska fallen. Parlamentet betonar att denna situation, förutom förekomsten av 28 medlemsstater med olika språk och administrativa rutiner, gör det nödvändigt att kommissionen och medlemsstaterna överväger effektiva sätt, inbegripet användning av informationsteknik, för att hantera mängden och mångfalden av insamlade data så att det automatiska utbytet av information i unionen blir verkligt effektivt och värdefullt.

109. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att studera förutsättningarna för att på längre sikt inrätta ett clearingsystem för hela EU, där kommissionen systematiskt kan granska skattebeslut och på så sätt öka systemets säkerhet, konsekvens, enhetlighet och transparens, samt kontrollera om besluten kan påverka andra medlemsstater ogynnsamt.

110. Europaparlamentet betonar att kommissionen bör förbättra transparensen för medborgarna genom att offentliggöra en årlig rapport med ett sammandrag av de viktigaste fallen i den säkra centrala katalogen, och att kommissionen därvid bör ta hänsyn till sekretessbestämmelserna i direktivet om ömsesidigt bistånd.

111. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att införa en gemensam ram på EU-nivå för skattebeslut, inbegripet gemensamma kriterier, särskilt följande:

- Kravet på att fatta skattebesluten på grundval av en omfattande analys av spridningseffekterna som innefattar skattebeslutens påverkan på andra länders skattebaser och där alla berörda parter och länder involveras.
- Offentliggörande, antingen fullständigt eller i förenklad form, men alltid med full respekt för sekretesskraven.
- En skyldighet att offentliggöra kriterierna för beviljande, avslag och återkallande av förhandsbesked i skattefrågor.

Onsdagen den 25 november 2015

- Lika behandling och tillgänglighet för alla skattebetalare.
- Ingen diskretionär behandling och full efterlevnad av underliggande skattebestämmelser.

112. Europaparlamentet begär att kommissionen ställer upp gemensamma EU-riktlinjer för tillämpningen av OECD:s armlängdsprincip, med syfte att harmonisera medlemsstaternas rutiner för fastställande av internpriser så att nationella förvaltningar när de upprättar internprissättningsavtal har de verktyg som de behöver för att jämföra liknande projekt och inte bara liknande transaktioner.

113. Europaparlamentet anser att ett rättvist och effektivt skattesystem kräver en tillräckligt hög transparens- och sekretessnivå. Parlamentet är därför övertygat om att medlemsstaternas skatteförvaltningar, och i förekommande fall kommissionen, bör få tillgång till information om vilka som ytterst gynnas av lagbestämmelser och/eller skattebeslut.

114. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra bruk av bland annat direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, vilket innefattar "skattebrott" i den breda definitionen av "brottslig verksamhet" för att avgöra vilka som i sista hand gynnas av vissa lagbestämmelser.

115. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att internt införa ett centralt offentligt register över alla lagliga befrielser, avdrag och krediter som avser bolagsskatt, samt en kvantitativ bedömning av deras budgetpåverkan för varje medlemsstat.

En gemensam konsoliderad bolagsskattebas

116. Europaparlamentet välkomnar den handlingsplan som kommissionen föreslog den 17 juni 2015 för att ta itu med skatteflykt och främja rättvis och effektiv bolagsbeskattning i EU. Kommissionen uppmanas att öka tempot när det gäller att lägga fram lagstiftningsändringar så att det snarast kan skapas en obligatorisk gemensam konsoliderad bolagsskattebas i hela EU, vilken inte bara skulle ta upp problemet med förmånsordningar och mismatchningar mellan nationella skattesystem utan också de flesta av de problem som leder till skattebasurholkning på europeisk nivå (särskilt internprissättning). Kommissionen uppmanas att utan dröjsmål återuppta det arbete som slutfördes år 2011 om ett förslag till rådets direktiv om att införa en gemensam konsoliderad bolagsskattebas som tar hänsyn till parlamentets ståndpunkt om detta och till nya faktorer som har uppkommit sedan dess och inbegriper de senaste slutsatserna från det arbete som har genomförts av OECD, i synnerhet standarder till följd av handlingsplanen om urholkning av skattebasen och förflyttning av vinster (BEPS), så att en konsoliderad text kan tas fram år 2016.

117. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina förslag ta med bestämmelser som syftar till att klargöra definitionen av FoU-investeringar och fast driftställe i linje med begreppet ekonomiskt underlag, vilket också omfattar den digitala ekonomin. Parlamentet framhäver vikten av FoU-investeringar och behovet av att underlätta snarare än att hämma investeringar och tillväxt i den digitala ekonomin och därmed ge EU:s tillväxtekonomi i denna sektor en konkurrensfördel jämfört med andra aktörer i USA och på andra ställen. Parlamentet betonar att befintliga erfarenheter visar att patentboxar inte bidrar till att driva på innovation och kan leda till allvarlig skattebasurholkning genom förflyttning av vinster. Parlamentet betonar samtidigt att missbruk och exploatering av sådana system måste minimeras genom samordnade insatser från medlemsstaternas sida och genom gemensamma standarder och definitioner när det gäller vad som kan räknas som främjande av FoU och vad som inte kan göra det. Europaparlamentet betonar att den så kallade modifierade nexusstrategin för patentboxar som rekommenderas i BEPS-initiativet inte kommer att kunna begränsa de problem som hör samman med patentboxar i tillräcklig utsträckning.

118. Europaparlamentet betonar att för att återupprätta kopplingen mellan beskattning och ekonomiskt underlag och för att se till att skatterna betalas i de länder där den faktiska ekonomiska verksamheten och värdeskapandet äger rum, samt för att korrigera existerande mismatchningar, skulle en fördelningsformel kunna göra åtskillnad mellan sektorer för att beakta deras särskilda särdrag, särskilt när det gäller digitala företag då den digitala ekonomin försvårar för skattemyndigheter att fastställa var värdet skapas. Kommissionen uppmanas att noga överväga parlamentets ståndpunkt när det gäller en gemensam konsoliderad bolagsskattebas och tillämpa en fördelningsformel som återspeglar företagens faktiska ekonomiska verksamhet. Kommissionen uppmanas att fortsätta att utarbeta konkreta valmöjligheter för utformningen av denna fördelningsnyckel, särskilt när det gäller att för varje sektor förutspå effekterna på skatteintäkter för

Onsdagen den 25 november 2015

varje medlemsstat, beroende på dess ekonomiska struktur. Parlamentet betonar vidare att en gemensam konsoliderad bolagsskattebas är ett användbart sätt att bekämpa BEPS och skapa ett europeiskt mervärde oavsett om skatteintäkterna delvis skulle kunna användas som en ny källa till egna medel för EU-budgeten.

119. Europaparlamentet ger sitt helhjärtade stöd till att införa en fullständig och obligatorisk gemensam konsoliderad bolagsskattebas så snart som möjligt. Parlamentet ger sitt erkännande för kommissionens ansats att föreslå en enkel gemensam konsoliderad bolagsskattebas (utan konsolidering) som ett första steg i sin handlingsplan i juni 2015, men framhäver att detta kommer att lämna många frågor öppna, särskilt för företag som verkar på den inre marknaden, givet att en gemensam konsoliderad bolagsskattebas inte skulle ge dem kompensation för förlusterna genom konsolideringen, inte ta itu med den byråkrati och osäkerhet som är förknippad med internprissättning, vilket också är ett av de största skatteflyktsverktyg som multinationella företag använder sig av och inte heller leda till att förflyttning av skattebaser upphör. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att fastslå en konkret och kort tidsfrist för att inkludera detta konsolideringselement i initiativet om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas. Kommissionen uppmanas att avstå från ytterligare konsekvensbedömningar av denna åtgärd som stått på EU:s agenda under årtionden, som redan varit föremål för omfattande förberedelsearbeten och som nu är blockerad i rådet sedan den lades fram 2011.

120. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, i väntan på att en gemensam konsoliderad bolagsskattebas ska antas och genomföras fullt ut på EU-nivå, att vidta omedelbara åtgärder för att säkerställa en effektiv beskattning, minska vinstförflyttningar (huvudsakligen genom internprissättning), och i väntan på konsolideringen utforma en övergångsordning som kompenserar för gränsöverskridande vinster och förluster, vilken bör vara tillfällig och inbegripa tillräckliga garantier för att den inte skapar ytterligare möjligheter till aggressiv skatteplanering, och införa antimissbruksregler i alla relevanta direktiv. Kommissionen uppmanas att kontrollera att de befintliga direktiven och utkastet till direktiv på området skatte- och bolagslagstiftning är lämpliga för att verkställa en effektiv beskattning. Parlamentet uppmanar rådet att förbereda sig på att snarast anta dessa bestämmelser. Parlamentet betonar att tillämpningen av en gemensam konsoliderad bolagsskattebas bör åtföljas av gemensamma bokföringsregler och lämplig harmonisering av de administrativa rutinerna för skattefrågor för att målen med den ska kunna uppfyllas, bland annat att minska byråkratin.

121. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utfärda tydlig lagstiftning om definitionen av ekonomiskt underlag, värdeskapande och fast driftställe, framför allt i syfte att ta itu med frågan om brevlådeföretag och att utveckla EU-kriterier och lagstiftning för en behandling av FoU som är förenlig med OECD:s arbete i frågan, dock inte begränsat till detta, eftersom medlemsstaterna nu reformerar sin strategi i detta avseende, ofta kumulativt med subventioner. Parlamentet betonar att en sådan lagstiftning tydligt ska visa att det måste finnas en direkt koppling mellan de förmånsordningar som beviljas av skatteförvaltningen och de underliggande FoU-verksamheterna. Kommissionen uppmanas att se över EU:s lagstiftning om kontrollerade utländska företag och tillämpningen av den i enlighet med EU-domstolens dom rörande Cadbury Schweppes (C-196/04) för att säkerställa att reglerna för kontrollerade utländska företag tillämpas fullt ut även när det rör sig om upplägg som inte är rent konstlade, för att undvika fall med dubbel icke-beskattning. Kommissionen uppmanas att lägga fram förslag för att harmonisera reglerna om kontrollerade utländska företag inom EU.

122. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så länge en allmänt accepterad definition saknas utföra ytterligare analyser och studier för att definiera aggressiv skatteplanering och skadlig skattepraxis, i synnerhet när det gäller missbruk av dubbelbeskattningsavtal och hybridmissmatchningsarrangemang, med beaktande av de olika negativa effekter som de kan få på samhället, säkerställa övervakningen av dem och mer exakt identifiera effekterna av skatteflykt i EU och i utvecklingsländer. Kommissionen uppmanas vidare att ta fram en metod för att mäta skattegapet som uppkommer till följd av skatteflykt och skatteundandragande, enligt förslaget från mars 2015, och att säkerställa att denna mätning görs regelbundet för att övervaka framstegen och utforma lämpliga politiska reaktioner. Kommissionen uppmanas att vidta de åtgärder som krävs för att klarlägga vilken exakt status alla jurisdiktioner som är avhängiga av medlemsstater har och vilka påtryckningsåtgärder som skulle kunna användas för att de ska ändra sin praxis i syfte att undvika skattebasurholkning inom EU.

123. Europaparlamentet påminner om att det förutom bolagsskattebedrägerier även förekommer betydande bedrägerier inom den gränsöverskridande mervärdesskatten, en skatt som är grundläggande i alla länders budgetar. Kommissionen uppmanas att ta fram åtgärder för att bekämpa detta problem, bland annat bättre samordning i frågan mellan nationella skattemyndigheter.

Onsdagen den 25 november 2015

Uppförandekoden för bolagsbeskattning

124. Europaparlamentet efterlyser en omedelbar reform av uppförandekoden för bolagsbeskattning och den grupp som har i uppdrag att verkställa den, då den fram till i dag har visat sig ha ett tvivelaktigt värde, i syfte att ta itu med de hinder som i dag står i vägen för att man på ett effektivt sätt ska kunna ta itu med skadlig skattepraxis och underlätta samordning och samarbete inom EU kring skattepolitiken.

125. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i en anda av gott samarbete stödja förslagen i kommissionens handlingsplan av den 17 juni 2015 om en rättvis och effektiv företagsbeskattning i EU. Parlamentet anser att gruppens legitimitet kan gynnas av ökad transparens och ansvarsskyldighet. Parlamentet stöder därför att gruppens styrning och mandat ska omdanas bland annat genom att en permanent och politiskt ansvarig ordförande utses och dess arbetsmetoder förbättras, inbegripet en möjlig mekanism för verkställandet, att finansministrar eller högre tjänstemän regelbundet deltar i gruppen för att öka dess synlighet utåt, liksom ett förbättrat informationsutbyte inom gruppen i syfte att effektivt ta itu med BEPS-frågor. Parlamentet efterlyser också att kriterierna i koden ska uppdateras och breddas i syfte att täcka nya former av skadlig skattepraxis, inbegripet i tredjeländer. Parlamentet uppmanar gruppens ordförande och rådet att regelbundet rapportera till och utbyta information med sitt behöriga utskott rörande gruppens verksamhet, i synnerhet när det gäller presentationen av halvårsrapporterna till Ekofin-rådet.

126. Europaparlamentet uppmanar mer allmänt rådet att stödja främjandet av äkta demokratisk kontroll i gränsöverskridande skattefrågor på EU-nivå, i linje med vad som redan gäller på andra områden där medlemsstaterna eller andra oberoende institutioner, såsom Europeiska centralbanken och den gemensamma tillsynsmekanismens tillsynsnämnd, har exklusiv behörighet. Parlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att överväga möjligheten att inrätta en högnivågrupp om skattepolitiken, vilket även har föreslagits av kommissionens ordförande. Parlamentet betonar att en sådan skattekommitté, ansvarig inför parlamentet, skulle omfatta rådet och kommissionen med Ekonomiska och finansiella kommittén som modell samt oberoende experter, och mer allmänt bevaka lagstadgad och icke lagstadgad skattepolitik och rapportera till Ekofin-rådet. Parlamentet begär initiativrätt för att begära att uppförandekodgruppen stryker nationella åtgärder som ingår i uppförandekoden och som bedöms uppfylla kriterierna för skadlig skattekonkurrens.

127. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en andra uppdatering av Simmon & Simmons rapport från år 1999 om administrativa förfaranden som nämns i paragraf 26 i 1999 års rapport från uppförandekodgruppen, Primarolo-rapporten (SN 4901/99).

128. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna, med vederbörlig respekt för fördragen och medlemsstaternas befogenhet i frågor om direkt beskattning, att förbättra transparensen, ansvarsskyldigheten och kontrollfunktionerna hos gruppen, och uppmanar kommissionen att initiera ramlagstiftning enligt gemenskapsmetoden. Parlamentet anser att det är avgörande att allmänheten får tillgång till mer information om gruppens arbete.

129. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut genomföra Europeiska ombudsmannens rekommendationer om sammansättningen av expertgrupper och att anta en färdplan för att se till att expertgrupperna blir balanserat sammansatta. Parlamentet insisterar på att den aktuella strukturen och sammansättningen under arbetet mot detta mål ska börja reformeras omedelbart. Vidare betonar parlamentet att sådana reformer inte kommer att leda till brist på tillgänglig teknisk kompetens för lagstiftning, eftersom de kan läggas fram vid offentliga samråd eller vid offentliga expertutfrågningar. Kommissionen uppmanas att ta fram en tydlig definition av intressekonflikter och robusta strategier för att förhindra att aktörer som riskerar att omfattas av en sådan intressekonflikt, samt företrädare för organisationer som har dömts för skatteundandragande eller andra brottsliga gärningar, blir aktiva medlemmar i expertorgan eller rådgivande organ.

Statsstöd

130. Europaparlamentet välkomnar och stöder helhjärtat den nyckelroll som kommissionen spelar som behörig konkurrensmyndighet i de pågående undersökningarna om statsstöd i samband med skattebeslut. Parlamentet anser att den i flera medlemsstater tillämpade återkommande rutinen att sekretessbelägga projekt som har mottagit statligt stöd är olämplig. Kommissionen uppmanas att fullt ut utnyttja sina befogenheter enligt EU:s konkurrensregler för att ta itu med skadlig skattepraxis och utfärda sanktioner för medlemsstater och företag som bevisligen har ägnat sig åt sådana metoder. Parlamentet betonar att kommissionen måste avsätta större ekonomiska och personalmässiga resurser för att stärka sin förmåga att driva alla nödvändiga utredningar av skatterelaterat statsstöd på samma gång. Parlamentet betonar att medlemsstaterna fullt ut måste följa utredningarna och uppfylla kommissionens begäranden om information.

Onsdagen den 25 november 2015

131. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för sitt initiativ för modernisering av det statliga stödet (SAM) senast i mitten av 2017 anta nya riktlinjer, där det klarläggs vad som utgör skatterelaterat statsstöd och "lämplig" internprissättning, i syfte att undanröja rättslig osäkerhet både för skötsamma skattebetalare och för skatteförvaltningar, och som därmed skapar en ram för medlemsstaternas skattepraxis, och som inte avskräcker från att legitima skattebeslut utnyttjas. Parlamentet ifrågasätter hur meningsfulla skiljemannakonventioner är, som inte effektivt kan lösa konflikter, särskilt i internprissättningsfrågor. Parlamentet anser att detta instrument bör omstöpas och göras mer effektivt eller ersättas av en EU-tvistlösningsmekanism med effektivare förfaranden för ömsesidiga överenskommelser.

132. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utöka sina undersökningar till andra multinationella företag som nämns i samband med LuxLeaks-skandalen och till åtgärder som till sin karaktär eller effekt liknar internprissättning.

133. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, i linje med det bredare ansvar som medlemsstaterna får genom SAM, att överväga att inrätta ett nätverk av nationella skatteförvaltningar i syfte att utbyta bästa praxis och mer konsekvent bidra till att undvika att skatteåtgärder som skulle utgöra statsstöd utnyttjas. Kommissionen uppmanas att öka de strategiska synergierna mellan verksamheten i den (reformerade) uppförandekodgruppen och sitt verkställande av konkurrensregler när det gäller skatterelaterat stöd.

134. Europaparlamentet noterar att de aktuella reglerna för kontroll av statligt stöd syftar till att åtgärda konkurrensbegränsande metoder genom att kräva återbetalning av fördelar som felaktigt har beviljats företag. Kommissionen uppmanas att undersöka möjligheterna att ändra de befintliga reglerna så att det blir möjligt att betala tillbaka de belopp som återvunnits till följd av en överträdelse av EU:s statsstödsregler till de medlemsstater som fått sin skattebas urholkad, och inte till den medlemsstat som beviljade det olagliga skatterelaterade statliga stödet, vilket är fallet i dag, eller låta beloppen tillfalla EU:s budget. Kommissionen uppmanas att ändra befintliga bestämmelser för att se till att påföljder kan antas mot berörda länder och företag i fall av brott mot statsstödsreglerna.

Transparens

135. Europaparlamentet anser att unionen har möjligheten att bli en föregångare och en global ledare när det gäller skattetransparens.

136. Europaparlamentet betonar den avgörande betydelsen av transparens i syfte att öka multinationella företags offentliga ansvarsskyldighet och stötta skatteförvaltningarna i deras utredningar. Parlamentet betonar att det kan få en stark avskräckande effekt och ändra beteenden, genom både renommérisken för icke skötsamma företag och tillhandahållandet av information till de behöriga myndigheterna, som sedan kan anta lämpliga korrigerande åtgärder och sanktioner. Parlamentet betonar att behovet av transparens bör vägas mot behovet att skydda känsliga kommersiella intressen och respektera dataskyddsbestämmelserna.

137. Europaparlamentet anser att en ökad transparens när det gäller multinationella företags verksamheter är avgörande för att säkerställa att skatteförvaltningarna effektivt kan bekämpa urholkning av skattebasen och överföring av vinster. Parlamentet upprepar i linje med detta sin ståndpunkt att multinationella företag inom alla sektorer i sina årsredovisningar, uppdelat på varje medlemsstat och tredjeländ där de har ett driftställe, klart och tydligt ska ange en rad aggregerade uppgifter, inbegripet vinst eller förlust före skatt, skatt på vinst eller förlust, antal anställda, tillgångar samt grundläggande uppgifter om skatteregler (landsspecifik rapportering). Parlamentet understryker vikten av att göra denna information offentlig, möjligen i ett centralt EU-register. Vidare betonar parlamentet att små och medelstora företag och medelstora börsföretag som inte är multinationella företag ska undantas från en sådan skyldighet. Parlamentet uppmanar rådet att vid slutet av 2015 anta parlamentets ståndpunkt som röstades igenom i direktivet om aktieägares rättigheter i juli 2015. Parlamentet betonar vidare att kraven på transparens bör utformas och genomföras så att de inte leder till att europeiska företag utsätts för konkurrensnackdelar.

Onsdagen den 25 november 2015

138. Europaparlamentet uppmanar även medlemsstaterna att införa ett mer omfattande landsspecifikt rapporterings-system för skatteförvaltningarna på grundval av OECD-standarderna och med mer detaljerad information, såsom skattedeklarationer och koncerninterna transaktioner. Parlamentet lyfter fram att företagens överlämnande av skatteinformation till andra skatteförvaltningar måste åtföljas av ett förbättrat ramverk för att lösa tvister för att klargöra vardera parts rättigheter och undvika negativa konsekvenser. Gentemot skatteförvaltningar i tredjeländer betonar parlamentet att information endast ska överföras till sådana länder som tillämpar avtal som motsvarar de i EU:s skiljemannakonvention. Parlamentet begär också att harmoniserade bokföringsstandarder ska utvecklas som i synnerhet medger mer detaljerad information om royalties.

139. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja denna ståndpunkt, i linje med sina tidigare bedömningar och ståndpunkter, och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa tillämpningen till alla multinationella företag som verkar på den inre marknaden, och uppmanar OECD att verka för att den ska utvidgas till alla länder i världen, i syfte att säkerställa att liknande krav ska tillämpas på alla företag som har gränsöverskridande verksamhet. Parlamentet betonar att åtgärder som syftar till att förbättra transparensen, även om de är nödvändiga, inte är tillräckliga för att ta itu med frågan ordentligt och att nationella, europeiska och internationella skattesystem också behöver reformeras i grunden.

140. Europaparlamentet understryker att den aktuella bristen på transparens i det internationella skattesystemet möjliggör för multinationella företag att undvika skatter, kringgå nationella skattelagar och förflytta sina vinster till skatteparadis. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att säkerställa att behöriga myndigheter har full tillgång till centrala register över de verkliga ägarna i både företag och fonder, i enlighet med fjärde direktivet om förhindrande av penningtvätt. Medlemsstaterna uppmanas att snarast genomföra det fjärde direktivet om förhindrande av penningtvätt för att säkerställa en bred och förenklad åtkomst till information i de centrala registren över verkliga ägare. Parlamentet utprepar sin ståndpunkt att dessa register ska vara offentliga.

141. Europaparlamentet känner till vilket arbete kommissionen har lagt ner på att skapa ett europeiskt skatteregistreringsnummer (TIN). Kommissionen uppmanas att lägga fram ett förslag på ett europeiskt skatteregistreringsnummer som grundar sig på utkastet till ett europeiskt skatteregistreringsnummer i kommissionens handlingsplan om bekämpandet av skattebedrägeri och skatteundandragande från år 2012 (åtgärd 22). Vidare påminner parlamentet om att skatteregistreringsnummer anses vara den bästa metoden för att identifiera skattebetalare och uppmanar därför till att projektet påskyndas. Samtidigt uppmanas kommissionen att aktivt arbeta för att skapa ett liknande registreringsnummer på global nivå, såsom regleringstillsynskommitténs globala system med identifierare för juridisk person (LEI).

142. Europaparlamentet betonar vidare att transparens även är viktigt för de pågående undersökningarna om statsstöd i samband med skattebeslut.

143. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna att inom EU införa liknande bestämmelser som USA:s Governmental Accounting Standards Board (GASB)⁽¹⁾ som kräver att statliga och lokala myndigheter rapporterar hur stora intäkter de förlorar till följd av skattelättnader som beviljas företag för ekonomisk utveckling.

Skydd av visseblåsare

144. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att före juni 2016 föreslå en EU-lagstiftningsram för ett effektivt skydd av visseblåsare och liknande. Parlamentet understryker att det är oacceptabelt att medborgare eller journalister som handlar i allmänhetens intresse och avslöjar information om försummelser, oegentligheter, bedrägerier eller illegal verksamhet, särskilt när det gäller skatteflykt, skatteundandragande och penningtvätt eller andra överträdelse mot EU:s grundläggande principer, snarare kan bli föremål för åtal än rättsligt skydd.

145. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta ett antal verktyg för att säkerställa ett sådant skydd mot orättfärdiga åtal, ekonomiska sanktioner och diskriminering, samtidigt som skydd av sekretess och företagshemligheter säkerställs. Parlamentet uppmärksammar i detta sammanhang förebilden i USA:s Dodd-Frank Act, som både belönar

⁽¹⁾ "Tracking corporate tax breaks: a welcome new form of transparency emerges in the US", Tax Justice Network.

Onsdagen den 25 november 2015

visselblåsare när de förser myndigheterna med förstahandsinformation och skyddar dem från rättsliga påföljder och uppsägning, men betonar samtidigt att en sådan belöning inte får utgöra ett incitament till att publicera känslig företagsinformation. Parlamentet föreslår att ett oberoende europeiskt organ inrättas med ansvar för att samla in sådan information och genomföra utredningar, samt en gemensam transeuropeisk fond för visseblåsare som finansieras genom en avgift på en del av de medel som återvunnits eller de böter som utdöms. Vidare anser parlamentet att skyddet även ska beviljas visseblåsare som informerar allmänheten om de behöriga myndigheterna på nationell eller europeisk nivå har meddelats men inte reagerar inom en månad.

Företagets sociala ansvar

146. Europaparlamentet anser att det bör vara en grundpelare i företagets sociala ansvar att tillämpa en ansvarsfull strategi, särskilt i enlighet med den nya definitionen av företagets sociala ansvar såsom "företagens ansvar för den egna verksamhetens konsekvenser för samhället" ⁽¹⁾. Parlamentet beklagar att de flesta företag inte inkluderar detta i sin rapport om företagets sociala ansvar. Parlamentet betonar det faktum att aggressiv skatteplanering inte är kompatibelt med företagets sociala ansvar. Kommissionen uppmanas att införliva detta element och ge en korrekt definition av dess innehåll i en uppdaterad europeisk strategi för företagets sociala ansvar.

Tredjelandssdimensionen

OECD

147. Europaparlamentet stöder OECD:s BEPS-handlingsplan och medger samtidigt att den är resultatet av en kompromiss som inte är tillräckligt långtgående för att ta itu med omfattningen av skatteflyktproblemet, och att dessa förslag bör utgöra en grund för vidare åtgärder på europeisk och global nivå. Parlamentet uppmanar OECD, dess medlemsstater och alla andra berörda länder att inrätta ett kraftfullt övervakningsverktyg för att bedöma framsteg i genomförandet av dessa riktlinjer, inhämta bevis på att de är effektiva och möjligen vidta korrigerande åtgärder.

148. Europaparlamentet rekommenderar att institutionella kopplingar och samarbetsformer mellan OECD och kommissionen ska stärkas i syfte att säkerställa att de två processerna förblir förenliga och att dubbla standarder kan undvikas. Medlemsstaterna uppmanas att snarast införliva all europeisk lagstiftning som baseras på OECD:s riktlinjer i den nationella lagstiftningen, och därvid göra EU till en föregångare när det gäller att verkställa OECD:s rekommendationer. Parlamentet betonar dock att OECD:s ansats fortfarande är baserad på icke-bindande regler och att dess åtgärder bör kompletteras av ett riktigt lagstiftningsinitiativ på EU-nivå för att möta den inre marknadens behov, t.ex. i form av ett direktiv mot BEPS som sträcker sig längre än OECD:s BEPS-initiativ på områden som inte omfattas tillräckligt.

Skatteparadis

149. Europaparlamentet efterlyser en gemensam EU-ansats avseende skatteparadis. Kommissionen uppmanas att i synnerhet fortsätta sitt arbete på utveckling och antagande av en europeisk definition, en gemensam uppsättning kriterier för att identifiera skatteparadis, oberoende av var de finns, och lämpliga sanktioner för länder som samarbetar med dem, på grundval av sin rekommendation från december 2012 om åtgärder som syftar till att uppmuntra tredjeländer att tillämpa minimistandarder i skattefrågor (dvs. som går utöver informationsutbyte och transparens och inkluderar rättvis skattekonkurrens och effektiv beskattning) och för företag som använder dem för aggressiv skatteplanering, och om definitionen av lämpliga gemensamma åtgärder som får verkan på dessa jurisdiktioner. I sin ovannämnda resolution av den 21 maj 2013 om bekämpning av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteparadis hänvisar parlamentet till en icke uttömmande förteckning över sådana möjliga åtgärder ⁽²⁾. Parlamentet upprepar att genuint europeiska förteckningar som uppdateras regelbundet och baseras på omfattande, transparenta, stabila, objektivt verifierbara och allmänt accepterade indikatorer skulle vara ett mer effektivt sätt att främja goda styrformer för skatter och förändra skattebeteenden gentemot och inom sådana jurisdiktioner.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *En förnyad EU-strategi 2011–2014 för företagets sociala ansvar*, COM(2011)0681, s. 6.

⁽²⁾ Dessa omfattar, för att ta några få exempel, att upphäva eller avsluta existerande dubbelskatteavtal med jurisdiktioner som står på svarta listan, att förbjuda företag som är baserade i svartlistade jurisdiktioner att delta i EU:s offentliga upphandlingar för varor och tjänster och inte bevilja dem statligt stöd, att förbjuda finansinstitut och finansiella rådgivare att etablera eller fortsätta att ha dotterbolag och filialer i svartlistade jurisdiktioner och att överväga att återkalla licenserna från europeiska finansinstitut och finansiella rådgivare som fortsätter att ha filialer och verksamhet i svartlistade jurisdiktioner, att införa en särskild avgift på alla transaktioner till eller från svartlistade jurisdiktioner, att undersöka flera olika alternativ för att inom EU vägra erkänna den rättsliga ställningen för företag som har sitt säte i svartlistade jurisdiktioner, att tillämpa tullhinder på handel med svartlistade tredjeländer.

Onsdagen den 25 november 2015

150. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på den europeiska svarta listan inkludera sådana territorier som ger skattefördelar till företag utan att kräva väsentlig ekonomisk verksamhet i landet, som har påfallande låg effektiv beskattning och inte garanterar automatiskt utbyte av skatteinformation med andra jurisdiktioner.

151. Europaparlamentet betonar i synnerhet behovet av att säkerställa att utgående finansiella flöden åtminstone beskattats en gång, t.ex. genom att utkräva en källskatt, för att förhindra att vinster lämnar EU obeskattade, och uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagförslag med denna innebörd, till exempel genom revidering av moder- och dotterbolagsdirektivet och direktivet om räntor och royalties. Parlamentet insisterar på att ett system bör inrättas för att säkerställa att ett bekräftelsedokument måste läggas fram för de nationella skattemyndigheterna och meddelas kommissionen i syfte att certifiera denna operation, och därmed skydda den inre marknaden och upprätthålla kopplingen mellan platsen där vinster och ekonomiskt värde genereras och där de beskattas. Parlamentet betonar att ett sådant system bör utformas noga så att dubbelbeskattning och tvister kan undvikas. Parlamentet uppmanar kommissionen, samtidigt som man stöder OECD:s främjande av en multilateral ansats för skattefrågor som syftar till att förenkla internationella skatteavtal och säkerställa att vinster beskattas där värdet skapas, att flytta fram EU:s roll på den internationella arenan genom att tala med en röst och verka för att utveckla en gemensam EU-ram för bilaterala avtal i skattefrågor och för att successivt ersätta det enorma antalet bilaterala skatteavtal med avtal mellan EU och tredjelandsjurisdiktioner. Parlamentet betonar att detta vore det mest påtagliga sättet att ta itu med praxisen att jaga runt efter förmånligaste avtal. Parlamentet uppmanar till vidare medlemsstaterna att omedelbart införa antimissbruksklausuler i sina skatteavtal i enlighet med BEPS-förslagen.

152. Europaparlamentet anser att upprättandet av frihandelsavtal behöver åtföljas av förbättrat skattesamarbete som förhindrar skatteflykt från företag som konkurrerar på samma marknader och som säkerställer lika spelregler. Kommissionen uppmanas därför att införa skattebestämmelser i alla EU:s frihandelsavtal, som skulle förpliktiga partnerländer att tillämpa god skatteförvaltning och säkerställa ömsesidighet i skattefrågor. Parlamentet betonar att det arbete som genomförs av plattformen för god förvaltning i skattefrågor utgör en bra grundval för att genomföra detta koncept. Parlamentet betonar att samma sak skulle kunna gälla för EU:s samarbetsavtal.

153. Europaparlamentet uppmanar EU:s organ att inte samarbeta med jurisdiktioner som bedöms vara samarbetsovilliga i skattefrågor, och inte heller med företag dömda för skattebedrägeri, skatteundandragande eller aggressiv skatteplanering. Parlamentet uppmanar institutioner som Europeiska investeringsbanken (EIB) och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) att inte längre samarbeta, genom sina finansförmedlare, med samarbetsovilliga skattejurisdiktioner. Parlamentet uppmanar dessutom EU:s organ att förbinda sig att inte ge EU-finansiering till företag dömda för skattebedrägeri, skatteundandragande eller aggressiv skatteplanering.

154. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja alla verktyg som står till dess förfogande för att främja en mer samordnad ansats gentemot utvecklingsländer i syfte att främja större ömsesidighet i skattefrågor, särskilt när det gäller informationsutbyte med USA efter ikraftträdandet av utländskskattelagen (Foreign Account Tax Compliance Act). Parlamentet uppmanar också kommissionen, mot bakgrund av avtalet av den 27 maj 2015 mellan EU och Schweiz om det automatiska utbytet av information om finansiella konton, att i syfte att upprätthålla den inre marknaden noggrant övervaka den överenskomna utfasningen av skadlig skattekonkurrens i Schweiz, i linje med BEPS-riktlinjerna, och att inga nya skadliga skatteåtgärder införs i framtiden. Kommissionen uppmanas att i sina pågående förhandlingar med Schweiz föreslå att regler för kontrollerade utländska företag införs i schweizisk lagstiftning. Parlamentet insisterar på att kommissionen måste säkerställa att Schweiz följer EU:s strategi för beskattning och rapportera till parlamentet.

155. Europaparlamentet påminner om att alla medlemsstater har valt ett multilateralt tillvägagångssätt för automatiskt utbyte av information, genom konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden och genom 2014 års översyn av de relevanta EU-direktiven⁽¹⁾. Parlamentet betonar att dessa två initiativ är viktiga medel för att hantera skatteundandragande och banksekretess, då de inbegriper ett åtagande för finansinstitut att lämna rapporter till skatteförvaltningar med många olika typer av information om invånare med inkomster från utländska tillgångar.

⁽¹⁾ EU:s direktiv om skatt på sparande och direktivet om administrativt samarbete.

Onsdagen den 25 november 2015

Utvecklingsländer

156. Europaparlamentet framhäver att det på nationell, europeisk och internationell nivå bör fastas särskild uppmärksamhet vid situationen för utvecklingsländer och i synnerhet de minst utvecklade länderna, som normalt sett är de som påverkas mest av företags skatteflykt och har en mycket smal skattebas och en låg skatteandel av BNP, när åtgärder och politik utformas för att ta itu med skatteflykt. Parlamentet betonar att dessa åtgärder och denna politik bör bidra till att generera offentliga intäkter som står i proportion till det mervärde som genereras på deras territorium, så att de på lämpligt sätt kan finansiera sina utvecklingsstrategier, uppnåendet av millennieutvecklingsmålen och utvecklingsagendan efter 2015. Mot denna bakgrund välkomnar parlamentet arbetet inom FN:s expertkommitté för internationellt samarbete i skattefrågor. Kommissionen uppmanas att stödja utvecklingsländernas intressen i befintliga internationella initiativ och att ta med representanter från utvecklingsländer i sin plattform för god förvaltning i skattefrågor.

157. Europaparlamentet uppmanar EU:s och OECD:s parter i BEPS-initiativet att se till att den nya globala standarden för automatiskt informationsutbyte, som utvecklats av OECD, inbegriper en övergångsperiod för utvecklingsländer vilka för närvarande inte kan uppfylla kraven på ömsesidigt automatiskt informationsutbyte till följd av brist på administrativ kapacitet.

158. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ytterligare åtgärder för att bidra till att förbättra den administrativa kapaciteten i utvecklingsländerna, särskilt i skattefrågor, för att möjliggöra ett effektivt utbyte av skatteinformation med deras förvaltningar. Parlamentet efterlyser en plattform för utvecklingsländer genom att genomföra pilotprojekt om automatiskt informationsutbyte. Parlamentet uppmanar utvecklingsländerna att främja regionala avtal eller andra former av samarbete i skattefrågor så att deras förhandlingsposition gentemot utländska direktinvestorer och multinationella företag kan förbättras och frågor av gemensamt intresse åtgärdas.

159. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att deras byråer för utvecklingsbistånd förfogar över tillräckligt tekniskt expertkunnande för att hantera skattefrågor i sin utvecklingspolitik, särskilt från finansministerier och skatteförvaltningar.

160. Europaparlamentet hänvisar till den handlingsplan som lades fram i dess resolution av den 8 juli 2015 där skatteflykt och skatteundandragande sågs som utmaningar för styrning, socialt skydd och utveckling i utvecklingsländerna. Parlamentet uppmanar alla länder och internationella organisationer, såsom FN, att delta i en inkluderande process och bidra till G20/OECD:s skatteagenda och ta itu med BEPS-frågor, främja internationell skattetransparens och globalt informationsutbyte, till exempel genom att utveckla en enda gemensam rapporteringsstandard för det automatiska informationsutbytet och offentliggöra de verkliga ägarna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja en större roll för FN i framtida internationella diskussioner om skattefrågor, exempelvis genom att stödja inrättandet av en internationell skattemyndighet under Förenta nationernas överinseende.

Skatterådgivare

161. Europaparlamentet betonar det problematiska och betänkliga i att skatterådgivning, revision och konsultverksamhet, som å ena sidan syftar till att tjäna skatteförvaltningar, till exempel för att utforma skattesystem eller förbättra skatteuppbörden, och å andra sidan ger skatterådgivningstjänster till multinationella företag som kan utnyttja svagheter i nationella skattelagar, existerar sida vid sida i samma företag.

162. Europaparlamentet påpekar att det finns en europeisk rättslig ram, som innefattar det senaste paketet med reformer av revisionsmarknaden, som godkänts av parlamentet den 3 april 2014⁽¹⁾. Kommissionen uppmanas att se till att de relevanta lagstiftningsbestämmelserna tillämpas i medlemsstaterna i rätt tid och i enlighet med de avsedda målen.

163. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag till riktlinjer för skattekonsultbranschen och för inrättandet av en EU-ordning för vad som är oförenligt för rådgivare i skattefrågor och i förekommande fall för banker, för införande av en ram som effektivt förebygger intressekonflikter mellan tjänster som tillhandahålls till allmänheten och till den privata sektorn.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0283 och P7_TA(2014)0284.

Onsdagen den 25 november 2015

164. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen att inleda en studie för att bedöma koncentrationen i branschen samt all eventuell snedvridning av konkurrensen som uppstår genom denna. Parlamentet rekommenderar att man i denna studie också särskilt bedömer om kombinationen av skatterådgivning och revisionsfunktioner i samma företag kan leda till intressekonflikter, och föreslår lämpliga åtgärder, inklusive införandet av mekanismer för att hålla avdelningar inom konsultbolag åtskilda.

165. Europaparlamentet begär att kommissionen skyndsamt utvärderar möjligheten att införa en lagstiftningsram som möjliggör tillräckliga sanktioner mot bolag, banker, revisionsbyråer och finansrådgivare som bevisats vara inblandade i genomförande eller främjande av olaglig skatteflykt och aggressiv skatteplanering. Parlamentet betonar att dessa sanktioner bör ha en avskräckande effekt och bland annat kan inkludera böter, stopp för finansiering ur EU:s budget, förbud mot rådgivning till EU:s institutioner samt i extrema och upprepade fall indragning av tillstånd att driva rörelse.

Ytterligare åtgärder på nationell nivå

166. Europaparlamentet uppmanar till ytterligare åtgärder på nationell nivå för att ta itu med skatteflykt inom EU- och OECD-ramar eftersom icke samordnade reaktioner kan skapa ytterligare mismatchningar och skattesmitningsmöjligheter. Parlamentet betonar att det bästa verktyget för att bekämpa skattebasurholkning är samarbete, i stället för att ensidigt införa förmånsordningar för att attrahera investeringar.

167. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta riktlinjer för eventuella skatteamnestier från medlemsstaternas sida med syftet att definiera de omständigheter under vilka sådana amnestier skulle följa bestämmelserna i EU-fördragen om fri rörlighet för kapital, friheten att tillhandahålla tjänster, statsstöds- och penningtvättregler samt EU:s gemensamma strategi mot skatteparadis. Parlamentet påminner om behovet av att använda sådana metoder med mycket stor försiktighet för att inte ge skatteflyktingar ett incitament att vänta på nästa amnesti.

168. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa ett system för källskatt på royalties, för att säkerställa att royalties som betalas till tredjeländer som inte omfattas av bilaterala skatteavtal också beskattas.

169. Europaparlamentet uppmanar varje medlemsstat att genomföra, vid behov med tekniskt stöd från kommissionen, genomförandestudier som bedömer spridningseffekterna i andra länder, innan några skatteåtgärder som kan få en effekt utomlands införs. Parlamentet efterlyser ett starkt engagemang från nationella parlaments sida i frågan om skatteflykt eftersom ingen skatteordning eller skattebehandling bör undslippa ordentlig bedömning och demokratisk kontroll från lagstiftarens sida.

170. Europaparlamentet uppmanar bestämt medlemsstaterna att stoppa och ompröva redan gjorda nedsänkningar i resurserna till sina skatteförvaltningar, att öka investeringarna i och effektivisera sina skatteförvaltningar samt att säkerställa att personal och teknik fördelas på effektivare sätt och expertisen uppgraderas, i syfte att ta itu med utvecklingen och effekterna av den skadliga skattepraxis som har blivit allt mer avancerad. Kommissionen uppmanas att ge tekniskt stöd till sådana insatser, i synnerhet inom ramen för Fiscalis 2020-programmet. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att arbeta för enklare, effektivare och transparentare skattesystem för medlemsstaternas, medborgarnas och företagens bästa.

171. Europaparlamentet påminner om att den offentliga upphandlingen står för 16 procent av BNP inom EU. Parlamentet begär en utvärdering av möjligheten att införa villkor relaterade till skatt, transparens eller samarbete för anbud vid offentlig upphandling under nästa ändringsomgång för direktivet om offentlig upphandling. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att överväga att utesluta företag som bevisligen har ägnat sig åt aggressiv skatteplanering och skatteflykt från deltagande i offentlig upphandling.

Onsdagen den 25 november 2015

172. Europaparlamentet betonar slutligen att enhållighetsregeln inom rådet, som ger varje medlemsstat vetorätt, minskar incitamenten att gå från status quo mot en mer samarbetsinriktad lösning. Kommissionen uppmanas att inte avstå från att i lämpliga fall använda sig av artikel 116 i EUF-fördraget där följande fastslås: "Om kommissionen finner att en skillnad mellan bestämmelserna i medlemsstaternas lagar eller andra författningar framkallar en snedvridning av konkurrensvillkoren på den inre marknaden som behöver elimineras, ska den samråda med de medlemsstater som saken gäller. Om samrådet inte leder till ett avtal som eliminerar snedvridningen ska Europaparlamentet och rådet, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, utfärda nödvändiga direktiv [...]"

173. Europaparlamentet förbinder sig att fortsätta det arbete som initierades av dess särskilda utskott, att ta itu med de hinder som förhindrade dess särskilda utskott att slutföra hela sitt uppdrag och att säkerställa en lämplig uppföljning av dess rekommendationer. Parlamentet uppdrar åt sina behöriga myndigheter att fastställa den bästa institutionella modellen för att uppnå detta.

174. Europaparlamentet uppprepar sitt krav på tillgång till alla relevanta EU-dokument. Parlamentet uppmanar sin talman att översända denna begäran till kommissionen och rådet och klargör att parlamentet är fast beslutet att använda alla tillgängliga medel för att nå detta mål.

175. Europaparlamentet uppmanar sitt behöriga utskott att följa upp dessa rekommendationer i sitt kommande initiativbetänkande som avser lagstiftning i denna fråga.

176. Europaparlamentet uppmanar sitt behöriga utskott med ansvar för konstitutionella frågor att följa upp dessa rekommendationer, särskilt i fråga om införande av bindande samarbetsklausuler i uppförandekoden för organisationer som ingår i transparensregistret, och ändringar av reglerna för tillgång till dokument mellan EU-institutioner, i syfte att anpassa dem bättre till den princip om lojalt samarbete som anges i EU-fördraget.

o

o o

177. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, medlemsstaterna, de nationella parlamenten, G20 och OECD.

Onsdagen den 25 november 2015

BILAGA 1

FÖRTECKNING ÖVER PERSONER SOM MÖTT
(UTSKOTTSSAMMANTRÄDEN OCH DELEGATIONER)

Datum	Talare
30.3.2015	— Diskussion med Pierre Moscovici, kommissionsledamot med ansvar för ekonomiska och finansiella frågor, skatter och tullunionen
16.4.2015	— Serge Colin, ordförande för UFE (Union of Finance Personnel in Europe) — Fernand Müller, ordförande för UFE:s skatteutskott — Paulo Ralha, ordförande för portugisiska skatteinställas fackförening — François Goris, ordförande UNSP-NUOD för Europeiska sammanslutningen av oberoende fackföreningar (CESI) — Nadja Salson, Europeiska federationen för offentliganställdas förbund — Henk Koller, ordförande för European Federation of tax advisers (CFE) — Olivier Boutellis-Taft, verkställande direktör, Federation of European Accountants (FEE) — Ravi Bhatiani, direktör för juristavdelningen vid Independent Retail Europe
5.5.2015	— Margrethe Vestager, kommissionsledamot med ansvar för konkurrens — Wolfgang Nolz, ordförande för uppförandekodsgruppen — Jane McCormick, senior partner, skatterådgivare, chef för EMA Tax, KPMG — Chris Sanger, partner, global chef för Tax Policy, Ernst&Young — Stef van Weeghel, partner PwC, Global Tax Policy Leader — Bill Dodwell, chef för Tax Policy, Deloitte UK
11.5.2015	<i>Offentlig utfrågning om skattebeslut och skadlig skattepraxis</i> — Stephanie Gibaud, visselblåsare och före detta UBS-anställd — Lutz Otte, visselblåsare och före detta IT-leverantör till Julius Baer — Kristof Clerix, International Consortium of Investigative Journalists (ICIJ) — Edouard Perrin, ICIJ-medlem

Onsdagen den 25 november 2015

Datum	Talare
	— Richard Brooks, ICIJ-medlem — Lars Bové, ICIJ-medlem — Xavier Counasse, journalist på Le Soir — Dominique Berlin, Collège européen de Paris, Université Panthéon-Assas (Paris 2) — Gabriel Zucman, Assistant Professor, London School of Economics and Political Sciences — Achim Doerfer, advokat på skatteområdet, författare och rättsfilosof
12.5.2015	<i>Delegation till Belgien</i> — Jacques Malherbe, Université catholique de Louvain (UCL) — Axel Haelterman, Katholieke Universiteit Leuven (KUL) — Werner Heyvaert, skattexpert, Jones Day — Wim Wuyts, skattechef, ordförande för FEB-VBO, och Hilde Wampers, vice skattechef, Group Finance FEB-VBO — Christophe Quintard, (expert på FGTB, tidigare skatterevisor) — Eric van Rompuy (ordförande) och andra ledamöter från finans- och budgetutskottet i det federala parlamentet — Steven Van den Berghe, chef för skattebeslutstjänsten — Johan Van Overtveld, finansminister (möte den 17 juni 2015)
18.5.2015	<i>Delegation till Luxemburg</i> — Wim Piot, skattechef, PwC Luxembourg — Nicolas Mackel, vd för Luxembourg for Finance — Christine Dahm, direktör, och Mike Mathias, medlem av Cercle de Coopération des ONG du développement — Eugène Berger (ordförande) och andra ledamöter av parlamentets finansutskott — Pierre Gramegna, finansminister — Pascale Toussing, direktör för skattefrågor, finansministeriet och personer från skatteförvaltningen

Onsdagen den 25 november 2015

Datum	Talare
22.5.2015	<i>Delegation till Bern, Schweiz</i> — Markus R. Neuhaus, styrelseordförande för PwC Switzerland, ledamot av kabinettet för den globala styrelseordföranden för PwC — Frank Marty, ledamot av den verkställande styrelsen, chef för Financial Services & Taxes, Economie Suisse — François Baur, ständig representant i Bryssel, chef för European Affairs Economie Suisse — Martin Zogg, ledamot av den verkställande kommittén, chef för Domestic and International Taxation, Swiss Holdings — Urs Kapalle, direktör Financial Policy and Taxes, Swiss Bankers Association — Mark Herkenrath, Alliance Sud, ledamot av Global Alliance for Tax Justice — Olivier Longchamp, Declaration of Berne (DoB) — Jacques de Watteville, statssekreterare för SIF (internationella finansfrågor) — Ambassadör Christoph Schelling, chef för skattepolitiksavdelningen — Adrian Hug, direktör för Schweiz federala skatteförvaltning — Ruedi Noser, ledamot av förbunds församlingen, ordförande för utskottet för ekonomiska frågor och beskattning — Urs Schwaller, ledamot av ständerrådet — Ulrich Trautmann, chef för handel och ekonomiska frågor, Europeiska unionens delegation till Schweiz och Liechtenstein — Marco Salvi, forskningschef, Avenir Suisse
27.5.2015	<i>Möte med HM Government of Gibraltar (med TAXE-samordnare)</i> — Fabian Picardo, Chief Minister — Joseph Garcia, Deputy Chief Minister
28.5.2015	<i>Delegation till Dublin, Irland</i> — Martin Lambe, vd, Irish Tax Institute — Michael Noonan, finansminister — Niall Cody, ordförande för Revenue Commission — Liam Twomy (ordförande) och andra ledamöter av parlamentets finansutskott (Oireachtas) + Europautskottet Joint House-Senate

Onsdagen den 25 november 2015

Datum	Talare
	— Frank Barry, Trinity College Dublin (TCD) — Seamus Coffey, University College Cork (UCC) — Feargal O'Rourke, skattechef, PwC — Conor O'Brien, skattechef, KPMG — Jim Clarken, vd för Oxfam Ireland — Micheál Collins, Nevin Economic Research Institute (NERI)
29.5.2015	<i>Delegation till Haag, Nederländerna</i> — Sjoera Dijkers, parlamentsledamot, och andra ledamöter av det nederländska parlamentets finansutskott — Bartjan Zoetmulder, nederländska skatterådgivarföreningen (Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, NOB) — Hans Van den Hurk, Maastricht University — Indra Römgens, SOMO, oberoende, icke vinstdrivande forsknings- och nätverksorganisation — Francis Weyzig, Oxfam — Pieterbas Plasman, chef för skattebeslutskontoret — Eric Wiebes, nederländsk statssekreterare för skattefrågor
1.6.2015	<i>Offentlig utfrågning om den internationella dimensionen hos skattebeslut och andra åtgärder</i> — Senator Mario Monti, tidigare kommissionsledamot med ansvar för tullar, skatter och den inre marknaden — Tove Maria Ryding, handläggare för politiska och juridiska frågor på EURODAD (European Network on Debt and Development) — Antoine Deltour, visseblåsare, före detta revisor, PwC Luxembourg
17.6.2015	<i>Interparlamentariskt möte om aggressiv skatteplanering och demokratisk kontroll: de nationella parlamentens roll</i> Trettiosju ledamöter från arton nationella parlament AT, BE, CY, CZ, FR, DE, GR, HU, IE, IT, LT, LU, MT, PL, PT, RO, ES, SV — Heinz Zourek, generaldirektör GD TAXUD — Pascal Saint-Amans, direktör för OECD:s centrum för skattepolitik och skatteförvaltning

Onsdagen den 25 november 2015

Datum	Talare
18.6.2015	<i>Delegation till London, Storbritannien</i> — David Gauke, MP, juniorminister vid finansministeriet — Jim Harra, generaldirektör, Business tax vid brittiska skattemyndigheten HMRC — Fergus Harradence, biträdande direktör, företagsskatter, Corporate Tax Team, Business and International Tax Group, finansministeriet — Andrew Dawson, chef för skatteavtalsgruppen, chefsförhandlare för brittiska skatteavtal — Maura Parsons, biträdande direktör, chef för internprissättning vid HMRC Business International och ordförande för HMRC:s internprissättningsnämnd — Meg Hillier (ordförande), Margaret Hodge (tidigare ordförande) och Guto Bebb, ledamot av finansutskottet i House of Commons — Prem Sikka, professor i redovisning, Essex Business School, University of Essex — Frank Haskew, chef för ICAEW (Institute of Chartered Accountants in England and Wales) skattefakulteten, och Ian Young, International Tax Manager — Will Morris, ordförande för skattekommittén och skattekommittén vid BIAC Confederation of British Industry (CBI) — Richard Collier, Senior tax partner vid PwC — Joseph Stead, Christian Aid — Meesha Nehru, programdirektör, Fair Tax Mark
23.6.2015	<i>Diskussioner med multinationella företag</i> — Nathalie Mognetti, skattechef, Total S.A. — Martin McEwen, skattechef, SSE plc — Christian Comolet-Tirman, direktör för skattefrågor, BNP Paribas Group
25.6.2015	<i>Möte med regeringsrepresentant från Bermuda (med TAXE-samordnare)</i> — Everard Bob Richards, biträdande premiärminister samt finansminister — Alastair Sutton, EU-rättslig rådgivare till Bermudas regering
2.7.2015	— Richard Murphy, Tax Research LLP och grundare av Tax Justice Network — Guillaume de La Villeguérin, vice ordförande Tax & Customs, Airbus

Onsdagen den 25 november 2015

Datum	Talare
17.9.2015	— Jean-Claude Juncker, Europeiska kommissionens ordförande — Pierre Moscovici, kommissionsledamot med ansvar för ekonomiska och finansiella frågor, skatter och tullunionen — Margrethe Vestager, kommissionsledamot med ansvar för konkurrens
22.9.2015	— Pierre Gramegna, ordförande för Ekofinrådet, finansminister, Luxemburg — Wolfgang Schäuble, federal finansminister, Tyskland — Luis de Guindos, ekonomi- och konkurrensminister, Spanien — Michel Sapin, minister för finanser och offentliga räkenskaper, Frankrike — Pier Carlo Padoan, ekonomi- och finansminister, Italien
16.11.2015	<i>Diskussioner med multinationella företag</i> — Monique Meche, vice vd, Global Public Policy, Amazon — Malte Lohan, direktör för Global Corporate Affairs, Anheuser-Busch InBev SA — Mark Hubbard, global skattechef, Barclays Bank Group — Delphine Reyre, direktör för Public Policy, Södra Europa, Facebook — Iain McKinnon, skattechef, HSBC — Krister Mattsson, chef för företagsfinansiering, försäkring, skatter och likviditetsförvaltning, IKEA Group — Irene Yates, vice vd, företagsbeskattning, McDonald's Europe — Werner Schuster, vice vd skatter, Philip Morris International — Nicklas Lundblad, Senior Director, Public Policy and Government Relations, Google — John Stowell, förste vice vd, företagsbeskattning, The Walt Disney Company — Robert Jordan, vice vd, General Tax Counsel, Coca-Cola Company

Onsdagen den 25 november 2015

BILAGA 2:

LISTA ÖVER SVAR FRÅN LAND/INSTITUTION
(situationen per den 16 november 2015)

Land	Svar
Första begäran 23.4.2015 – sista svarsdatum 31.5.2015	
Sverige	29.5.2015
Jersey	29.5.2015
Guernsey	31.5.2015
Luxemburg	1.6.2015
Finland	2.6.2015
Slovakien	3.6.2015
Irland	5.6.2015
Nederländerna	8.6.2015
Förenade kungariket	8.6.2015
Frankrike	10.6.2015
Tjeckien	11.6.2015
Lettland	16.6.2015
Belgien	16.6.2015
Malta	18.6.2015
Första påminnelse 29.6.2015 – sista svarsdatum 9.7.2015	
Portugal	30.6.2015
Polen	2.7.2015
Litauen	3.7.2015
Ungern	7.7.2015
Kroatien	8.7.2015
Estland	10.7.2015

Onsdagen den 25 november 2015

Land	Svar
Grekland	10.7.2015
Spanien	10.7.2015
Gibraltar	13.8.2015
Danmark	26.8.2015
Tyskland	2.9.2015
Rumänien	3.9.2015
Italien	17.9.2015

Sista påminnelse 21.9.2015

Österrike	21.9.2015
Cypern	22.9.2015
Bulgarien	28.9.2015
Slovenien	28.9.2015

INSTITUTIONER	Svar
Kommissionen	29.4.2015 3.6.2015 31.08.2015 23.10.2015 9.11.2015
Rådet	29.5.2015 15.6.2015 27.7.2015

Onsdagen den 25 november 2015

BILAGA 3

MULTINATIONELLA FÖRETAG SOM INBJUDITS ATT FRAMTRÄDA VID UTSKOTTSSAMMANTRÄDEN

Namn	Inbjuden/Representant	Läget den 16 November 2015
Airbus	Guillaume de La Villeguérin, vice vd, skatter och tullar	Deltog – 2.7.2015
BNP Paribas	Christian Comolet-Tirman, skattedirektör	Deltog – 23.6.2015
SSE plc	Martin McEwen, skattechef	Deltog – 23.6.2015
Total S.A.	Nathalie Mognetti, skattechef	Deltog – 23.6.2015
Amazon	Monique Meche, vice vd, Global Public Policy	Deltog – 16.11.2015
Anheuser-Busch InBev	Malte Lohan, direktör, Global Corporate Affairs	Deltog – 16.11.2015
Barclays Bank Group	Mark Hubbard, global skattechef	Deltog – 16.11.2015
Coca-Cola Company	Robert Jordan, vice vd, General Tax Counsel	Deltog – 16.11.2015
Facebook	Delphine Reyre, direktör, Public Policy, Södra Europa	Deltog – 16.11.2015
Google	Nicklas Lundblad, Senior Director, Public Policy and Government Relations	Deltog – 16.11.2015
HSBC Bank plc	Iain McKinnon, skattechef	Deltog – 16.11.2015
IKEA Group	Krister Mattsson, chef för företagsfinansiering, försäkring, skatter och likviditetsförvaltning	Deltog – 16.11.2015

Onsdagen den 25 november 2015

Namn	Inbjuden/Representant	Läget den 16 November 2015
McDonald's Europe	Irene Yates, vice vd, företagsbeskattning	Deltog – 16.11.2015
Philip Morris International	Werner Schuster, vice vd, skatter	Deltog – 16.11.2015
The Walt Disney Company	John Stowell, förste vice vd, företagsbeskattning	Deltog – 16.11.2015
Fiat Chrysler Automobiles	Sergio Marchionne, vd	Avböjde på grund av pågående undersökning
Walmart	Shelley Broader, ordförande och vd, EMEA-regionen	Avböjde

Onsdagen den 25 november 2015

P8_TA(2015)0409

Beviljande av tillstånd för användning av bis(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)

Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om kommissionens utkast till genomförandebeslut XXX om beviljande av tillstånd för användning av bis(2-etylhexyl)ftalat (DEHP) med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 (D041427 – 2015/2962(RSP))

(2017/C 366/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av kommissionens utkast till genomförandebeslut av den XXX om beviljande av tillstånd för användning av bis(2-etylhexyl)ftalat (DEHP) med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 ⁽¹⁾, särskilt artikel 64.8,
- med beaktande av yttrandena från riskbedömningskommittén (RAC) och kommittén för socioekonomisk analys (SEAC) ⁽²⁾, i enlighet med artikel 64.5 tredje stycket i förordning (EG) nr 1907/2006,
- med beaktande av artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽³⁾,
- med beaktande av direktiv 2008/98/EG ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU ⁽⁵⁾, särskilt punkt 43 viii i bilagan till det,
- med beaktande av kommissionens delegerade direktiv (EU) 2015/863 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2015 om resurseffektivitet: på väg mot ett kretsloppssamhälle ⁽⁷⁾,
- med beaktande av förslaget till resolution från sitt utskott för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,
- med beaktande av artikel 106.2 och 106.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach-förordningen), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ <http://echa.europa.eu/documents/10162/b50d9fc3-f6db-4e91-8a95-c8397bb424d2>
<http://echa.europa.eu/documents/10162/8d9ee7ac-19cf-4b1a-ab1c-d8026b614d7a>

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

⁽⁶⁾ Kommissionens delegerade direktiv (EU) 2015/863 av den 31 mars 2015 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU vad gäller förteckningen av ämnen som omfattas av begränsningar (EUT L 137, 4.6.2015, s. 10).

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0266.

Onsdagen den 25 november 2015

- A. DEHP har upptagits i bilaga XIV till förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach-förordningen), eftersom det klassificerats som reproduktionstoxiskt (kategori 1B). På grund av sina reproduktionstoxiska egenskaper finns DEHP med i Reach-förordningens kandidatförteckning.
- B. Kommissionen avser, med hjälp av ett utkast till genomförandebeslut där, i enlighet med artikel 57 f i förordning (EG) nr 1907/2006, följande ämnen identifieras såsom ämnen som inger mycket stora betänkligheter, nämligen bis(2-etylhexyl)ftalat (DEHP), dibutylftalat (DBP), benzylbutylftalat (BBP) och diisobutylftalat (DIBP), att identifiera DEHP som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter.
- C. Redan år 2000, i ett meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om gemenskapens strategi för endokrinstörande ämnen (COM(1999)0706), infördes DEHP i bilaga 1 med kandidatförteckningen över 553 ämnen inom kemikalier i kategori I, som belagts ha endokrinstörande effekter på minst en art av intakta djur ⁽¹⁾.
- D. DEHP fanns med bland de första sex kemiska föreningar som, enligt kommissionens tillkännagivande av den 17 februari 2011, skulle utfasas med stöd av Reach-förordningen ⁽²⁾.
- E. Den 12 december 2014 kom medlemsstatskommittén enhälligt överens om att DEHP skulle identifieras såsom ett ämne som inger mycket stora betänkligheter, på grund av sina hormonstörande (tidigare: *endokrinstörande*) egenskaper i miljön ⁽³⁾. Medlemsstatskommittén var enig om att det fanns vetenskapliga belägg för att DEHP hade hormonstörande effekter, samt för att det rädde ett orsakssamband mellan dessa effekter och skadeverkningar på människors hälsa.
- F. Kommissionen konstaterar medlemsstatskommitténs enhälliga åsikt om att fyra ftalater, bland dem DEHP, har hormonstörande egenskaper och att skadeverkningarna till följd av detta är av samma slag som de skadeverkningar som lett till att dessa ämnen klassificerats som reproduktionstoxiska och, med stöd av artikel 57 c i Reach-förordningen, identifierats som ämnen som inger mycket stora betänkligheter. Kommissionen konstaterar tillika att flertalet av medlemsstatskommitténs ledamöter anser att alla dessa skadeverkningar ger upphov till motsvarande betänkligheter.
- G. Den 21 oktober 2015 lade kommissionen fram ett utkast till genomförandeakt för att DEHP skulle identifieras som ett hormonstörande ämne, vars inverkan på människors hälsa föranleder motsvarande betänkligheter, med stöd av artikel 57 f i Reach-förordningen.
- H. I yttrandet från RAC medges det att DEHP är hormonstörande, men det påpekas också att ämnet införts i bilaga XIV på grund av att det klassificerats såsom reproduktionstoxiskt (artikel 57 c) och inte på grund av sina hormonstörande egenskaper (artikel 57 f). Till följd av detta har man vid den aktuella bedömningen av DEHP beaktat endast dess reproduktionstoxiska egenskaper.
- I. DEHP bör identifieras såsom ett ämne som inger mycket stora betänkligheter, eftersom det uppfyller kriterierna i artikel 57 f i Reach-förordningen, i och med att det har hormonstörande egenskaper med vetenskapligt belagda, sannolikt allvarliga, konsekvenser för människors hälsa, vilka leder till betänkligheter som motsvarar dem som föranleds av de andra ämnen som förtecknas i artikel 57 a–e i Reach-förordningen.
- J. Sökanden har ansökt om tillstånd med stöd av principen om adekvat kontroll i artikel 60.2 i Reach-förordningen. Enligt artikel 60.3 a i Reach-förordningen gäller dock principen om adekvat kontroll inte för ämnen som uppfyller kriterierna för att vara cancerframkallande, mutagena eller reproduktionstoxiska, eller kriterierna i artikel 57 f i den förordningen och för vilka det inte går att fastställa något gränsvärde i enlighet med avsnitt 6.4 i bilaga I till förordningen.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/archives/docum/pdf/bkh_annex_01.pdf

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-11-196_en.htm?locale=en

⁽³⁾ http://echa.europa.eu/view-article/-/journal_content/title/the-member-state-committee-unanimously-agreed-to-identify-the-phthalate-dehp-as-an-svhc-because-of-its-endocrine-disrupting-properties-in-the-environm

Onsdagen den 25 november 2015

- K. DEHP har påvisats vara skadligt för hormonsystemet hos däggdjur, framför allt genom att minskade nivåer av testosteron konstaterats hos foster in vivo. Detta har ytterligare belagts med hjälp av mekanistiska fynd, också in vivo, där man påträffat nedreglering av gener i den steroidogena biosyntesvägen. Bland de negativa effekter som observerats hos råttor märks ökad onormal spenutveckling, minskat anogenitalt avstånd, missbildningar i könsorganen, minskat antal spermatocyter och förändringar i testiklarna, bland annat i form av multinukleära gonocyter, tubulär atrofi och Leydigcellhyperplasi.
- L. När det gäller DEHP har det vetenskapligt belagts att exponering under känsliga tidsfönster under utvecklingen kan leda till irreversibla utvecklingsskador med allvarliga konsekvenser för utveckling och förökning. Dessa skador anses som särskilt allvarliga för människors hälsa och för olika arter av vilda djur, bland annat för att dessa skador till följd av exponering i början av livet ibland inte kommer till synes förrän längre fram i livet.
- M. I yttrandet från RAC, som grundade sig på de upplysningar som getts i ansökan, framhölls det att sökanden inte påvisat att det fanns någon adekvat kontroll i enlighet med artikel 60.2 i Reach-förordningen av de risker för arbetstagarnas hälsa som härrör från de användningar som ansökan gällde. Enligt RAC är det därför inte på sin plats att tillstånd beviljas med stöd av artikel 60.2.
- N. Trots yttrandet från RAC drog SEAC den slutsatsen, att det vore skäligt att tillåta användningarna och att den socioekonomiska nyttan av de användningar som ansökan hänförde sig till uppvägs de risker för människors hälsa som dessa användningar ger upphov till. I yttrandet från SEAC bekräftades det att det fanns avsevärda brister i den socioekonomiska analys som lagts fram av sökanden, bland annat att det inte fanns någon hälsokonsekvensbedömning med kartläggning av de återstående riskerna för arbetstagarnas hälsa.
- O. SEAC är en vetenskaplig kommitté, som enligt artikel 64.4 b i Reach-förordningen har i uppgift att göra en bedömning av de socioekonomiska faktorerna och av tillgången på lämpliga och tekniskt genomförbara alternativ med anknytning till ämnets användning enligt beskrivningen i ansökan. Däremot har SEAC inte i uppgift att komma med slutsatser om hur skäligt det är med ett tillstånd om inte risken för samhället gjorts till föremål för adekvat kontroll.
- P. Sökanden har ansvaret för att bedöma och hantera riskerna med kemikalierna och för att ge lämplig säkerhetsinformation till dem som använder kemikalierna. SEAC kunde inte dra någon kvantitativ slutsats om skäligheten av fortsatt användning, eftersom upplysningarna om de återstående riskerna för arbetstagarnas hälsa inte gick att kvantifiera.
- Q. Syftet med Reach-förordningen är att garantera en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön, inbegripet främjande av alternativa metoder för att bedöma vilka risker olika ämnen innebär, samt att ämnen fritt kan cirkulera på den inre marknaden samtidigt som konkurrenskraft och innovation förbättras.
- R. Ansökningarna hänför sig till ett stort antal användningar, såsom användning vid beredning av materialåtervunnen mjuk vinylkloridplast (PVC) med DEHP i föreningar och pulverblandningar, liksom när materialåtervunnen mjuk PVC med DEHP används inom industrin vid polymerbearbetning för produktion av PVC-artiklar. Om tillstånd ges till så många användningar skulle det i hög grad motverka syftet med att DEHP ska ersättas, vilket låg till grund för att ämnet infördes i bilaga XIV till Reach-förordningen.
- S. PVC med DEHP har en bred användning i olika vardagsvaror för konsumenter, såsom textilier, möbler och byggvaror. Ämnet är inte kemiskt bundet till plasten och läcker därför lätt ut i miljön.
- T. I en tillståndsansökan bör tyngdpunkten vila vid ämnets användning. Att ämnet förekommer i återvunnet material har ingen relevans för tillståndsbeviljandet.

Onsdagen den 25 november 2015

- U. SEAC har konstaterat att det går att använda postindustriellt avfall med lågt innehåll av DEHP som alternativ råvara, något som också skulle höja kvaliteten på det material som återvinns, men också att de som sköter återvinningen knappast skulle kunna få nedströmsanvändarna att betala för den högre kvaliteten på det återvunna materialet, eftersom nedströmsanvändarna brukar framställa artiklar som befinner sig rätt lågt ned på värdeskalen. SEAC konstaterade att man inte tagit upp frågan om att plastomvandlingsindustrin, i stället för återvunnet material, skulle kunna använda nytillverkad PVC med andra slag av mjukgörare som inte inger mycket stora betänkligheter, i och med att sökandena gav vid handen att plastomvandlingsindustrin kanske skulle förlora sin konkurrenskraft om man blev tvungen att bära merkostnaden för att använda nytillverkad PVC.
- V. Det är oacceptabelt att det kanske inträffar ett stort antal fall av sterilitet hos män bara för att materialåtervinnare och nedströmsanvändare som arbetar med mjuk PVC till lägre kostnad ska kunna producera artiklar av lågt värde för att kunna konkurrera med importerade varor av låg kvalitet.
- W. Många ämnen kan ersätta DEHP och sökandena har inte lagt fram någon allsidig analys av marknadstillgängliga ersättningsalternativ till DEHP i de användningar som ansökan hänför sig till.
- X. Ett av de argument som SEAC anfört till förmån för tillståndsbefviljande är att det finns politiska och sociala faktorer som talar för att materialåtervinning ska gynnas som ett hållbart sätt att handha naturtillgångar. Detta innebär dock en förenkling av fakta, där det inte tas hänsyn till den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG, enligt vilken förebyggande går före materialåtervinning. Med en sådan förenkling tar man inte heller hänsyn till vad som uttryckligen föreskrivs i det sjunde miljöhandlingsprogrammet, med dess uppdrag om att det ska utvecklas giftfria materialkretslopp så att materialåtervunnet avfall kan användas som en viktig och tillförlitlig råvarukälla för unionen.
- Y. Till allt detta kommer att parlamentet i sin resolution av den 9 juli 2015 om resurseffektivitet: på väg mot ett kretsloppssamhälle, betonat att återvinning inte bör rättfärdiga fortsatt användning av farliga etablerade ämnen. DEHP är ett etablerat ämne, och detta har också erkänts av den berörda industrin ⁽¹⁾.
- Z. Användningen av DEHP i elektrisk och elektronisk utrustning har begränsats i enlighet med kommissionens delegerade direktiv (EU) 2015/863. Detta stöddes bland annat av en bedömning av vilka säkrare alternativ till DEHP som fanns att tillgå, samt av en positiv socioekonomisk bedömning ⁽²⁾.
- AA. SEAC kan, utgående från upplysningarna från sökandena, inte sluta sig till att ett avslag på tillståndsansökan skulle bli en nettokostnadsbelastning för samhället. Sökandena har således inte påvisat vare sig vilka socioekonomiska fördelar ämnets användning för med sig eller vilka socioekonomiska konsekvenser ett avslag på tillståndsansökan skulle ge upphov till, såsom det föreskrivs i artikel 60.4 c i Reach-förordningen.
- AB. Befviljande av tillstånd för en tillämpning som uppvisar så många brister skulle innebära ett väldigt dåligt prejudikat med tanke på kommande beslut om tillstånd enligt Reach-förordningen.
- AC. I artikel 1.3 i Reach-förordningen stadgas att förordningen bygger på försiktighetsprincipen och att, i händelse av osäkerhet, överväganden som hänför sig till skyddet av människors hälsa och miljön, bör ta företräde framom allmänna ekonomiska överväganden.
- AD. Kommissionen är ansvarsskyldig inför allmänheten i Europa när det gäller att skydda invånarna och miljön från farliga kemikalier, liksom också när det gäller innovationsfrämjande, också inom området säkrare kemikalier och produkter, för att stimulera till en motståndskraftig ekonomi.

⁽¹⁾ http://www.vinylplus.eu/uploads/docs/VinylPlus_Progress_Report_2015_English.pdf

⁽²⁾ <http://www.umweltbundesamt.at/fileadmin/site/umweltthemen/abfall/ROHS/finalresults/> Annex6_RoHS_AnnexII_Dossier_DEHP.pdf

Onsdagen den 25 november 2015

1. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens genomförandebeslut överskrider de genomförandebefogenheter som föreskrivs i förordning (EG) nr 1907/2006.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka sitt utkast till genomförandebeslut och lägga fram ett nytt utkast, med avslag på ansökningarna om tillstånd för formulering av återvunnen mjuk PVC som innehåller DEHP.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att få till stånd ett snabbt slut på användningen av DEHP i alla återstående tillämpningar, så mycket mera som säkrare alternativ till mjuk PVC och DEHP finns att tillgå på bred bas.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Onsdagen den 25 november 2015

P8_TA(2015)0410

Att förhindra att EU-medborgare radikaliseras och rekryteras av terroristorganisationer**Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om att förhindra att EU-medborgare radikaliseras och rekryteras av terroristorganisationer (2015/2063(INI))**

(2017/C 366/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10 och 21 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 4, 8, 10, 16, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 82, 83, 84, 85, 86, 87 och 88 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av rapporten *Europeiska unionens undersökning av minoriteter och diskriminering – Data i fokus-rapport nr 2: Muslimer, vilken utarbetats av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA), och FRA:s undersökning Judars erfarenheter av diskriminering och hatbrott i EU:s medlemsstater*,
- med beaktande av den resolution som FN:s säkerhetsråd antog den 8 oktober 2004 om det hot mot internationell fred och säkerhet som terroristhandlingar utgör,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 6, 7, 8, 10.1, 11, 12, 21, 48, 49, 50 och 52,
- med beaktande av EU:s strategi för inre säkerhet, som antogs av rådet den 25 februari 2010,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 november 2010 *EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa* (COM(2010)0673) och inrättandet av nätverket för kunskapsspridning om radikaliserings (RAN),
- med beaktande av sin resolution av den 12 september 2013 om andra rapporten om genomförandet av strategin för inre säkerhet i Europeiska unionen ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 januari 2014 *Att förhindra radikaliserings som leder till terrorism och våldsam extremism: en skärpning av EU:s insatser* (COM(2013)0941),
- med beaktande av den ändrade versionen av EU:s strategi för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism, som antogs av rådet (rättsliga och inrikes frågor, RIF) vid dess möte den 19 maj 2014 och godkändes av rådet vid dess möte den 5 och 6 juni 2014 (dokument nr 9956/14),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 juni 2014 *Slutrapport om genomförandet av strategin för inre säkerhet i Europeiska unionen 2010–2014* (COM(2014)0365),
- med beaktande av Europols rapport för 2014 om den rådande situationen och tendenserna inom terrorismen i Europa,
- med beaktande av den resolution som FN:s säkerhetsråd antog den 24 september 2014 om det hot mot internationell fred och säkerhet som terroristhandlingar utgör (resolution 2178 (2014)),
- med beaktande av den rapport som EU:s samordnare för kampen mot terrorism lade fram för Europeiska rådet den 24 november 2014 (15799/14),

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0384.

Onsdagen den 25 november 2015

- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2014 om att förnya strategin för inre säkerhet i EU ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets (RIF) slutsatser av den 9 oktober och den 5 december 2014,
- med beaktande av uttalandet från rådets (RIF) informella möte den 11 januari 2015,
- med beaktande av sin debatt vid plenarsammanträdet den 28 januari 2015 om åtgärder mot terrorism,
- med beaktande av sin resolution av den 11 februari 2015 om åtgärder mot terrorism ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets (RIF) informella möte i Riga den 29–30 januari 2015,
- med beaktande av rådets (RIF) slutsatser av den 12 och 13 mars 2015,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 april 2015 *Europeiska säkerhetsagendan* (COM(2015)0185),
- med beaktande av domstolens dom om direktivet om lagring av uppgifter,
- med beaktande av tilläggsprotokollet till Europarådets konvention om förebyggande av terrorism och Europarådets handlingsplan för bekämpande av våldsbejakande extremism och radikaliserings som leder till terrorism, som antogs den 19 maj 2015,
- med beaktande av kommissionens grönbok *Stärkande av det ömsesidiga förtroendet inom det europeiska rättsliga området – en grönbok om tillämpningen av EU:s straffrättsliga lagstiftning på frågor som rör frihetsberövande* (COM(2011)0327),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för kultur och utbildning (A8-0316/2015), och av följande skäl:
 - A. Mer än 5 000 EU-medborgare har anslutit sig till terroristorganisationer och andra militära grupper – särskilt Islamiska staten (Daish) och Jahbat al-Nusra med flera – utanför EU, i synnerhet i Mellanöstern och Nordafrika (MENA-regionen). Denna företeelse breder ut sig i allt snabbare takt och har nu blivit ett stort problem.
 - B. Radikaliserings har blivit en term som används för att beskriva den företeelse där människor anammar intoleranta åsikter, synsätt och idéer som kan leda till våldsbejakande extremism.
 - C. De nyliga terrordåden i Frankrike, Belgien, Tunisien och Köpenhamn visar att de "utländska" stridande – i många fall EU-medborgare – som vistas och förflyttar sig på EU:s territorium och i EU:s närområde utgör säkerhetshot. EU har fördömt dessa terrordåd i skarpast möjliga ordalag och har åtagit sig att stå vid medlemsstaternas sida i kampen mot terrorismen inom och utanför EU:s territorium.
 - D. De fruktansvärda terroristattacker som dödade och skadade hundratals människor i Paris den 13 november 2015 visade på nytt på det akuta behovet av samordnade åtgärder från medlemsstaternas och Europeiska unionens sida för att man ska kunna förhindra radikaliserings och bekämpa terrorism.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0102.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0032.

Onsdagen den 25 november 2015

- E. Hotet från terrorism är stort i EU, särskilt i de länder som har deltagit eller fortfarande deltar i yttre militära åtgärder i Mellanöstern och Afrika.
- F. Radikaliseringen av dessa "europeiska stridande" är en komplex och dynamisk företeelse som beror på ett antal globala, sociologiska och politiska faktorer. Det finns inte någon gemensam profil utan företeelsen berör män, kvinnor och i synnerhet unga EU-medborgare från alla sociala miljöer vars gemensamma nämnare är en känsla av att ha kommit på kant med samhället. Anledningarna till radikalisering kan vara socioekonomiska, ideologiska, personliga eller psykologiska, och därför måste man i detta sammanhang beakta varje berörd individs personliga bakgrund.
- G. På grund av terrorism och radikalisering förekommer det i stor utsträckning stereotypa uppfattningar om religioner, vilket i sin tur leder till nya vågor av hatbrott och hatpropaganda som motiveras av rasism, främlingsfientlighet eller intolerans gentemot åsikter, trosuppfattningar eller religioner. Det är viktigt att framhålla att det är en förvrängning av religionen, inte religionen i sig, som är en av orsakerna till radikalisering.
- H. Radikalisering bör inte förknippas med någon särskild ideologi eller tro utan kan förekomma inom dem alla.
- I. Ett av de argument som används av våldsbejakande extremister när dessa rekryterar unga människor är att islamofobi ökar till följd av årtal av krig mot terrorismen, och att Europa inte längre är en plats där muslimer är välkomna eller kan leva på lika villkor och utöva sin religion utan att bli diskriminerade och stigmatiserade. Detta kan leda till en känsla av sårbarhet, aggressiv ilska, frustration, ensamhet och isolering från samhället.
- J. Kampen mot radikaleringen kan inte begränsas till islamistisk radikalisering. Religiös radikalisering och våldsbejakande extremism berör också hela den afrikanska kontinenten, och den politiska radikaleringen drabbade även Europa 2011, genom Anders Behring Breiviks attentat i Norge.
- K. De allra flesta terroristattacker i EU-länder har i många år utförts av separatistorganisationer.
- L. Enligt Europol utfördes 152 terroristattacker i EU under 2013, varav två var "religiöst motiverade" och åttiofyra var motiverade av etno-nationalistiska eller separatistiska övertygelser. Under 2012 utfördes 219 terroristattacker i EU, varav sex var "religiöst motiverade".
- M. Kampen mot terrorismen och insatserna för att förhindra att EU-medborgare radikaliseras och rekryteras av terroristorganisationer omfattas fortfarande i allt väsentligt av medlemsstaternas behörighet, men det är ytterst viktigt att samarbeta inom EU för att ett effektivt och verkningsfullt informationsutbyte ska kunna ske mellan brottsbekämpande organ i syfte att bekämpa det hot som terrorismens gränsöverskridande karaktär utgör. Det behövs följaktligen en samordnad europeisk strategi som skulle skapa ett mervärde när det gäller att inte bara, vid behov, samordna och harmonisera den tillämpliga lagstiftningen inom ett område där EU-medborgarna kan röra sig fritt, utan även göra förebyggande åtgärder och terrorismbekämpning verkningsfulla. Insatser mot den olagliga handeln med skjutvapen bör vara en prioriterad fråga för EU i kampen mot grov och organiserad internationell brottslighet.
- N. De mänskliga rättigheterna måste utgöra navet för unionens strategier för terrorismbekämpning och förhindrande av radikalisering, samtidigt som det måste säkerställas att en korrekt avvägning görs mellan medborgarnas säkerhet och respekten för de grundläggande rättigheterna, däribland rätten till säkerhet, rätten till privatliv samt yttrande-, religions- och föreningsfriheten.
- O. Judiska befolkningsgrupper är mål för terroristattacker och antisemitiska attacker, vilket har ökat otryggheten och rädslan bland dessa befolkningsgrupper i Europa.

Onsdagen den 25 november 2015

- P. Ökningen av terrorism och antalet utländska stridande har lett till en ökad intolerans mot etniska och religiösa grupper i flera europeiska länder. För att förhindra extremistisk terrorism är det viktigt att ta ett helhetsgrepp och bekämpa både diskriminering i allmänhet och islamofobi och antisemitism i synnerhet.
- Q. Det finns redan ett visst antal instrument i Europa för att bemöta EU-medborgarnas radikaliserings, och EU och dess medlemsstater bör använda dessa verktyg fullt ut och förbättra dem så att de tar hänsyn till de utmaningar som EU och medlemsstaterna står inför just nu. Det finns fortfarande ett motstånd bland medlemsstaterna mot att samarbeta på känsliga områden, t.ex. genom informations- och underrättelseutbyte. Med tanke på att radikal terrorism, som går tväremot de europeiska värderingarna, har ökat kraftigt måste nya resurser sättas in samtidigt som stadgan om de grundläggande rättigheterna måste respekteras.
- R. Alla åtgärder som medlemsstaterna och EU vidtar måste bygga på respekt för de grundläggande rättigheterna och de medborgerliga friheterna, närmare bestämt rätten till privatliv, rätten till säkerhet, rätten till uppgiftsskydd, oskuldspresumptionen, rätten till en rättvis rättegång och ett korrekt rättsförfarande, yttrandefrihet och religionsfrihet. EU-medborgarnas säkerhet måste uppnås utan att det inkräktar på deras fri- och rättigheter. Dessa båda principer är nämligen två sidor av samma mynt.
- S. Hur risken för radikaliserings bemöts och hur förhindrande av rekrytering till terroristorganisationer sköts varierar ibland väsentligt mellan EU:s medlemsstater. Vissa medlemsstater har redan vidtagit effektiva åtgärder, medan andra har hamnat på efterkälken i arbetet med att ta itu med dessa företeelser.
- T. Det är hög tid att vidta samordnade åtgärder på europeisk nivå för att förhindra att EU-medborgare radikaliserats och rekryteras av terroristorganisationer. Målsättningen måste vara att få bukt med denna växande företeelse och således stoppa EU-medborgarnas resor till konfliktområden, avradikalisera dem som stannar hemma och förhindra att fler terrordåd begås.
- U. Detta är en internationell företeelse, och lärdomar kan dras från många delar av världen.
- V. För att förhindra att EU-medborgare radikaliserats och rekryteras av terroristorganisationer är det nu viktigt att inrikta sig och satsa på förebyggande åtgärder i högre grad än på reaktiva åtgärder. En strategi för att bekämpa extremism, radikaliserings och rekrytering till terroristorganisationer inom EU kan fungera endast om den utarbetas parallellt med en strategi som är inriktad på integration och social inkludering samt på återanpassning och avradikalisering av återvändande "utländska stridande".
- W. Vissa former av internetanvändning främjar radikaliserings genom att göra det möjligt för fanatiker världen över att komma i kontakt med varandra och rekrytera sårbara individer utan någon som helst fysisk kontakt och på ett sätt som är svårt att spåra.
- X. Det är mycket viktigt att göra tydlig åtskillnad mellan å ena sidan beteenden som syftar till att förbereda och/eller stödja terroristattacker och å andra sidan extremisters handlingar eller åsikter som saknar brottsligt uppsåt och inte utgör en brottslig handling.
- Y. Radikal terrorism tycks bero på faktorer både inom och utanför EU.
- Z. Kampen mot radikal terrorism måste ingå i en övergripande strategi för att garantera ett öppet EU som grundas på en uppsättning gemensamma värderingar.
- AA. Det är viktigt att radikaliserings av ungdomar inte tas ur sitt sociala och politiska sammanhang, utan analyseras i ett bredare perspektiv genom konfliktsociologiska studier och våldsstudier.

Onsdagen den 25 november 2015

- AB. Orsakerna till radikal terrorism har inte studerats tillräckligt. Bristen på integration kan inte ses som den främsta orsaken till radikal terrorism.
- AC. Enligt EU-domstolen medför det förhållandet att en person har tillhört en organisation som på grund av sin delaktighet i terroristhandlingar har förts upp i förteckningen i bilagan till rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/Gusp, och att vederbörande aktivt har stött organisationens väpnade kamp, inte automatiskt att det föreligger synnerliga skäl att anta att denna person har förövat ett "grovt icke-politiskt brott" eller begått "gärningar som strider mot Förenta nationernas syften och grundsatser". Om det emellertid föreligger synnerliga skäl att anta att en person har förövat ett sådant brott eller gjort sig skyldig till sådana gärningar ska detta konstaterande föregås av en prövning i varje enskilt fall av de exakta omständigheterna i syfte att bedöma huruvida vederbörande kan göras individuellt ansvarig för utförandet av dessa handlingar.
- AD. För att ett uppehållstillstånd som har beviljats en flykting ska kunna återkallas på grund av att flyktingen stöder en sådan terroristorganisation är de behöriga myndigheterna emellertid skyldiga att, under de nationella domstolarnas kontroll, göra en bedömning i det enskilda fallet av de särskilda faktiska omständigheter som rör såväl organisationens som den berörda flyktingens handlingar.

I. Det europeiska mervärdet av åtgärderna för att förhindra terrorism

1. Europaparlamentet fördömer, mot bakgrund av de dramatiska händelserna i Paris, de dödliga attackerna och uttrycker sitt djupa deltagande och sin solidaritet med offren och deras anhöriga, samtidigt som det på nytt framhåller behovet att ta ställning mot våld. Parlamentet fördömer också de stereotypa, främlingsfientliga och rasistiska budskap och metoder som används av enskilda personer och kollektiva myndigheter och som direkt eller indirekt kopplar terroristattackerna till de flyktingar som för närvarande flyr från sina länder på jakt efter en säkrare plats eftersom krigs- och våldshandlingar dagligen förekommer i deras hemländer.
2. Europaparlamentet framhåller att terrorism inte kan och inte bör kopplas till någon specifik religion, nationalitet eller civilisation.
3. Europaparlamentet är oroad över att det är sannolikt, om man inte vidtar åtgärder för att motverka förutsättningarna för terrorismens utbredning, att antalet EU-medborgare som reser till andra länder för att gå med i jihadistiska grupper eller andra extremistgrupper kommer att öka under de närmaste åren, liksom de specifika säkerhetshot som de berörda personerna utgör när de återvänder till EU och unionens grannländer, inte minst med tanke på den pågående militära upptrappningen i Mellanöstern och Nordafrika. Parlamentet efterlyser en omfattande studie om effektiviteten i de nationella insatserna och EU-insatserna för att förhindra och bekämpa terrorism.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt fastställa en handlingsplan för genomförande och utvärdering av EU:s strategi för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism och utgå från ett utbyte av bästa praxis och en sammanslagning av kompetens inom EU, en utvärdering av de åtgärder som vidtagits i medlemsstaterna och samarbete med tredjeländer och internationella organisationer, med vederbörlig respekt för internationella konventioner om de mänskliga rättigheterna och genom en strategi för samråd i vilka ett antal berörda parter och sektorer deltar. Kommissionen bör bidra till och hjälpa medlemsstaterna att ta fram en ändamålsenlig och kraftfull kommunikationsstrategi för att förhindra att såväl EU-medborgare som tredjelandsmedborgare bosatta i EU radikaliseras och rekryteras av terroristorganisationer.
5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samordna sina strategier, dela med sig av den information och den erfarenhet som de besitter, genomföra bästa praxis både nationellt och på EU-nivå samt samarbeta i syfte att få fram nya initiativ för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism genom att uppdatera sina nationella förebyggande strategier och upprätta nätverk för dem som arbetar med dessa frågor på grundval av de tio prioriterade handlingsområden som identifieras i EU:s strategi för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism. Parlamentet betonar i detta avseende vikten av att främja och stärka de brottsbekämpande myndigheternas samarbete över gränserna, och framhåller att tillräckliga resurser och utbildning för poliser som arbetar ute på fältet är av avgörande betydelse.
6. Europaparlamentet begär att rådets alla handlingsplaner och riktlinjer för den pågående EU-strategin för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism offentliggörs.

Onsdagen den 25 november 2015

7. Europaparlamentet anser att tilläggsprotokollet till Europarådets konvention om förebyggande av terrorism, samt FN:s säkerhetsråds resolution 2178, är de dokument som bör användas av medlemsstaterna och EU-institutionerna för att nå fram till en gemensam definition för kriminalisering av personer som betraktas som "utländska stridande". Kommissionen uppmanas att, med stöd av det nya expertcentrumet inom RAN, ingående studera de primära faktorer, den process och de olika influenser och omständigheter som leder till radikalisering.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med Europol och samordnaren för kampen mot terrorism utarbeta en årlig rapport om säkerhetsläget i Europa, även vad gäller riskerna för radikalisering och konsekvenserna för människors säkerhet och fysiska integritet i EU, och att i samband med detta årligen rapportera till parlamentet.

9. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är att till fullo använda redan befintliga instrument för att förhindra att EU-medborgare radikaliserar och rekryteras av terroristorganisationer. Parlamentet understryker vikten av att alla relevanta interna och externa instrument används på ett holistiskt och övergripande sätt. Kommissionen och medlemsstaterna rekommenderas att använda tillgängliga medel, särskilt från instrumentet ISF-Polis inom fonden för inre säkerhet (ISF), för att stödja projekt och åtgärder som syftar till att förhindra radikalisering. Parlamentet framhåller den viktiga roll som RAN och dess expertcentrum kan spela när det gäller att ta sig an målet att motverka radikaliseringen av EU-medborgare på ett övergripande sätt. Detta nätverk måste bli mer känt och synligt för de aktörer som deltar i kampen mot radikalisering.

II. Åtgärder för att förhindra våldsbejakande extremism och radikal terrorism i fängelser

10. Europaparlamentet understryker att fängelserna alltjämt är en av flera grogrunder för spridning av såväl radikala och våldsbejakande ideologier som radikal terrorism. Kommissionen uppmanas att uppmuntra till ett utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna för att ta itu med ökningen av radikal terrorism i fängelserna i Europa. Medlemsstaterna uppmuntras att omedelbart vidta åtgärder mot överbeläggningen i fängelserna, eftersom den är ett akut problem i många medlemsstater och i betydande grad ökar risken för radikalisering och försämrar möjligheterna till rehabilitering. Parlamentet erinrar om att offentliga institutioner för skydd av barn och ungdomar samt förvars- och rehabiliteringsenheter också kan fungera som grogrunder för radikalisering bland minderåriga, som utgör en särskilt sårbar målgrupp.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå riktlinjer på grundval av bästa praxis om vilka åtgärder som bör genomföras i fängelserna i Europa för att förhindra radikalisering och våldsbejakande extremism, med full respekt för de mänskliga rättigheterna. Fångar som befunnits vara anhängare av våldsbejakande extremism eller som redan rekryterats av terroristorganisationer bör hållas avskilda från övriga fångar eftersom det därigenom kan bli möjligt att förhindra att radikal terrorism påtvingas andra under hot och att begränsa radikaliseringen i fängelserna. Parlamentet påpekar emellertid att sådana åtgärder bör föreskrivas endast efter en bedömning i det enskilda fallet att de bör grundas på ett rättsligt beslut och prövas av de behöriga rättsliga myndigheterna. Kommissionen och medlemsstaterna rekommenderas vidare att göra en bedömning av dokumentation och erfarenheter i fråga om att hålla fångar avskilda på fängelserna i syfte att begränsa radikaliseringen. Denna bedömning måste ligga till grund för arbetet med att ta fram rutiner för de nationella fängelsesystemen. Parlamentet påminner samtidigt om att de åtgärder som vidtas bör vara proportionerliga och fullt ut förenliga med fångarnas grundläggande rättigheter.

12. Europaparlamentet stöder inrättandet av specialutbildningar för all fängårdspersonal, för yrkesverksamma som kommer i kontakt med fängelsemiljön och för personal från trossamfund och icke-statliga organisationer som har kontakt med fångar, i syfte att lära dem att i ett tidigt skede upptäcka, förhindra och hantera beteenden som tyder på radikalisering och extremism. Parlamentet betonar att en lämplig utbildning och rekrytering av religiösa, filosofiska och sekulära representanter behövs inte bara för att på ett adekvat sätt tillgodose fångarnas kulturella och andliga behov i fängelserna, utan också för att skapa en motpol till eventuell radikal retorik.

13. Europaparlamentet uppmuntrar inrättandet av pedagogiska program med adekvat finansiering i Europas fängelser för att främja fångarnas kritiska tänkande och religiösa tolerans samt deras återintegrering i samhället, och för att personer som är unga, sårbara och mer mottagliga för radikalisering och rekrytering till terroristorganisationer ska erbjudas särskilt stöd. Detta måste ske med den yttersta respekt för fångarnas mänskliga rättigheter. Parlamentet anser att uppföljande åtgärder också bör erbjudas efter frigivningen från fängelset.

Onsdagen den 25 november 2015

14. Europaparlamentet konstaterar att en fängelsemiljö som fullt ut respekterar fångarnas mänskliga rättigheter och uppfyller internationella och regionala normer, inklusive FN:s regler om miniminormer för behandling av fångar, är av central betydelse för dessa insatser.

III. Förebyggande av radikal terrorism på internet

15. Europaparlamentet konstaterar att internet ger upphov till särskilda utmaningar på grund av sin globala och gränsöverskridande karaktär, som skapar rättsliga luckor och konflikter mellan olika rättsskipningsområden och därmed gör det möjligt för rekryterare och radikaliserade personer att lätt kommunicera över stora avstånd från världens alla hörn utan några fysiska gränser och utan att behöva upprätta en bas eller söka skydd i något särskilt land. Parlamentet påminner om att internet och de sociala nätverken används som centrala plattformar när det gäller att påskynda radikaliserings- och utvecklingen av fundamentalism genom att underlätta en snabb massspridning över hela världen av hat- och terroristpropaganda. Parlamentet är bekymrat över att denna terroristpropaganda ska påverka i synnerhet yngre personer, som är särskilt sårbara. Parlamentet understryker den roll som utbildning och kampanjer för att öka medvetenheten hos allmänheten kan spela när det gäller att förebygga radikaliserings- på internet. Parlamentet framhåller på nytt vikten av yttrandefriheten, inte bara offline utan även online. Yttrandefriheten bör underbygga alla lagstiftningsåtgärder mot radikaliserings- via internet och sociala medier. Parlamentet noterar den dialog som inletts på europeisk nivå med internetföretag för att förebygga spridning av olagligt innehåll på nätet och göra det möjligt att snabbt radera sådant innehåll, i enlighet med EU:s lagstiftning och nationell lagstiftning och i full överensstämmelse med yttrandefriheten. Parlamentet kräver att en effektiv strategi utarbetas för att upptäcka och radera olagligt material som anstiftar till våldsbejakande extremism – samtidigt som man respekterar de grundläggande rättigheterna och yttrandefriheten – samt efterlyser i synnerhet en spridning av effektiva budskap som en motpol till terroristpropaganda.

16. Europaparlamentet påminner om att internetföretagen, de sociala medierna och internetleverantörerna har ett rättsligt ansvar att samarbeta med medlemsstaternas myndigheter genom att skyndsamt – och med full respekt för rättsstatsprincipen och de grundläggande rättigheterna, däribland yttrandefriheten – radera olagligt innehåll som bidrar till spridningen av våldsbejakande extremism. Parlamentet anser att medlemsstaterna bör överväga rättsliga åtgärder, inklusive straffrättsliga förfaranden, mot internetföretag, sociala medier och internetleverantörer som inte tillmötesgår en administrativ eller rättslig begäran om radering av olagligt innehåll eller terroristpropaganda på de berörda företagens internetplattformar. Företag som vägrar eller avsiktligt underlåter att samarbeta och som därigenom gör det möjligt för olagligt innehåll att spridas, bör betraktas som medansvariga – skyldiga till försummelse eller handlande med berätt mod –, och de som gör sig skyldiga till detta bör i sådana fall ställas inför rätta.

17. Europaparlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna att säkerställa en strängare kontroll av webbplatser som sprider hatpropaganda.

18. Europaparlamentet är övertygat om att internet är en effektiv plattform för att sprida ett budskap såväl om respekt för mänskliga rättigheter som mot våld. Parlamentet anser att internetbranschen och internetleverantörerna bör samarbeta med medlemsstaternas myndigheter och det civila samhället för att främja kraftfulla och attraktiva budskap mot hatpropaganda och radikaliserings- på internet. Detta arbete bör byggas på Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. De som står bakom de digitala plattformarna uppmanas att samarbeta med medlemsstaterna, det civila samhället och organisationer med expertis inom avradikalisering av terrorister och bedömning av hatpropaganda i syfte att delta i spridningen av förebyggande budskap som lägger grunden för ett kritiskt tänkande och en avradikaliseringsprocess. I detta sammanhang är det även viktigt att hitta nya lagliga metoder för att motverka terrorist- och hatpropaganda och därmed göra det svårare att radikalisera människor via internet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra till utveckling av sådana motbudskap online och att ha ett nära samarbete med det civila samhällets organisationer för att stärka kanalerna för spridning och främjande av demokratiska budskap mot våld.

19. Europaparlamentet stöder genomförandet av program för att öka kunskaperna bland ungdomar om hatpropaganda på nätet och de risker som den medför, samt för att främja utbildning gällande medier och internet. Parlamentet stöder också genomförandet av utbildningsprogram för att mobilisera, utbilda och skapa nätverk av unga aktivister som försvarar de mänskliga rättigheterna på nätet.

20. Europaparlamentet anser att användningen av motargument, även i tredjeländer, är ett viktigt steg för att bekämpa terroristgruppernas dragningskraft i Mellanöstern och Nordafrika. Parlamentet uppmanar EU att öka sitt stöd till initiativ som den rådgivande gruppen för strategisk kommunikation om Syrien (SSCAT) och att främja spridning och finansiering av detta slags projekt i tredjeländer.

Onsdagen den 25 november 2015

21. Europaparlamentet anser att internetbranschen och internetleverantörerna framöver måste göra det möjligt att främja innehåll som förebygger radikaliserings i syfte att motverka terroristpropaganda. En särskild europeisk samarbetsenhet bör inrättas inom Europol för att sprida god praxis i medlemsstaterna och fortlöpande samarbeta med internetoperatörerna, i syfte att lyfta fram innehåll som motverkar hat- och terroristpropaganda och på så sätt försvåra radikaliserings via internet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja en effektiv användning av motbudskap och begränsningsåtgärder via internet.

22. Europaparlamentet ser gärna att det införs en möjlighet för varje internetanvändare att snabbt och lätt anmäla olagligt innehåll på nätet och i de sociala nätverken och rapportera det till de behöriga myndigheterna, bl.a. via telefonjourer, men framhåller att de mänskliga rättigheterna, särskilt yttrandefriheten, samt EU:s lagstiftning och nationell lagstiftning måste respekteras i samband med detta.

23. Europaparlamentet är djupt oroat över terroristorganisationernas ökande användning av krypteringsteknik som gör det omöjligt för brottsbekämpande myndigheter att upptäcka och ta del av organisationernas kommunikation och radikaliseringspropaganda även om ett domstolsbeslut föreligger. Kommissionen uppmanas eftertryckligen att utan dröjsmål ta upp dessa problem i sin dialog med internet- och it-företagen.

24. Europaparlamentet anser att varje medlemsstat bör inrätta en specialenhet med ansvar såväl för att anmäla olagligt innehåll på internet som för att göra det lättare att upptäcka och radera sådant innehåll. Parlamentet välkomnar inrättandet inom ramen för Europol av enheten för anmälan av innehåll på internet (Internet Referral Unit, IRU), som ska ansvara för att upptäcka olagligt innehåll och stödja medlemsstaterna i detta avseende, med full respekt för samtliga berörda parter grundläggande rättigheter. Sådana enheter bör även samarbeta med EU:s samordnare för kampen mot terrorism och det europeiska centrumet mot terrorism vid Europol samt med det civila samhällets organisationer på området. Medlemsstaterna uppmanas vidare att samarbeta med varandra och med relevanta EU-byråer i dessa frågor.

25. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av det europeiska centrumet mot terrorism den 1 januari 2016, i vilket EU-enheten för anmälan av innehåll på internet kommer att ingå. Parlamentet understryker att det är nödvändigt att tillhandahålla tillräckliga ekonomiska resurser för de extra uppgifter som Europol tilldelas i samband med inrättandet av det europeiska centrumet mot terrorism. Parlamentet kräver att i vederbörlig utsträckning få vara delaktigt i centrumets inrättande och i utformningen av dess mandat, verksamhet och finansiering.

26. Europaparlamentet anser att det enda sättet att stoppa radikaliserings på internet är att stärka EU:s verktyg i kampen mot it-brottslighet. Mandatet och resurserna för Europeiska it-brottscentrumet bör stärkas, jämte mandatet och resurserna för Europol och Eurojust, så att nämnda centrum på ett ändamålsenligt sätt kan bidra till att bättre upptäcka och ta itu med hot på internet och på ett bättre sätt identifiera de metoder som terroristorganisationerna använder. Parlamentet erinrar om vikten av att lämpligt utbildade experter vid Europol och i medlemsstaterna hanterar detta specifika hot. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att omorganisera EU:s lägescentral (Sitcen) och underrättelseanalyscentrum (Intcen) och se till att de koordineras med samordnaren för kampen mot terrorism, så att de bättre kan spåra brottslig verksamhet på internet och spridning av hatpropaganda som är kopplad till radikaliserings och terrorism. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att öka informationsutbytet med varandra och med relevanta strukturer och organ på EU-nivå väsentligt.

27. Europaparlamentet anser att alla EU-åtgärder och nationella åtgärder som syftar till att förhindra spridning av våldsbejakande extremism bland EU-medborgare samt rekrytering av dessa medborgare till terroristorganisationer bör respektera EU:s grundläggande rättigheter och relevant rättspraxis vid EU-domstolen och Europadomstolen, inklusive respekten för principen om oskuldspresumtion, rättssäkerhetsprincipen, rätten till en rättvis och opartisk rättegång, rätten att överklaga och principen om icke-diskriminering.

IV. Förebyggande av radikaliserings genom utbildning och social integration

28. Europaparlamentet framhåller att skolan och utbildningsväsendet har en viktig roll när det gäller att förebygga radikaliserings. Skolan är helt avgörande för att främja integrationen i samhället samt utveckla ett kritiskt tänkande och främja icke-diskriminering. Medlemsstaterna uppmanas att uppmuntra utbildningsanstalterna att tillhandahålla kurser och akademiska program som syftar till att öka förståelsen och toleransen, särskilt med avseende på såväl olika religioner och religionernas historia som filosofier och ideologier. Parlamentet betonar att det är nödvändigt att undervisa om grundläggande värderingar och demokratiska principer i Unionen, såsom de mänskliga rättigheterna. Det är medlemsstaternas skyldighet att garantera att deras utbildningssystem respekterar och främjar EU:s värderingar och principer och att systemens funktionssätt inte strider mot principerna om icke-diskriminering och integration.

Onsdagen den 25 november 2015

29. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att se till att det i varje skola (från lågstadiet till och med gymnasiet) finns utbildningsprogram i internetanvändning vilka syftar till att få fram ansvarsfulla, kritiskt tänkande och laglydiga internetanvändare.

30. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att göra det möjligt för lärarna att ta aktiv ställning mot alla former av diskriminering och rasism. Parlamentet betonar även den avgörande betydelsen av utbildning och kompetenta och stödjande lärare inte bara för att stärka de sociala banden, uppmuntra en känsla av tillhörighet, utveckla kunskaper, förmågor och kompetens, inpränta grundläggande värderingar och främja social, medborgarlig och interkulturell kompetens, kritiskt tänkande och mediekunskaper, utan också för att hjälpa ungdomar – i nära samarbete med deras föräldrar och familjer – att bli aktiva, ansvarstagande och fördomsfria samhällsmedborgare. Skolan kan bygga upp elevernas motstånd mot radikaliserings genom att erbjuda en säker miljö och tid för att debattera och utforska kontroversiella och känsliga frågor. Parlamentet påpekar att ungdomar utgör en särskilt sårbar grupp, eftersom de befinner sig i en svår period av sina liv under vilken de utvecklar sitt värdesystem och söker mening, samtidigt som de är mycket mottagliga och lätt kan manipuleras. Parlamentet påminner om att grupper såväl som individer kan radikaliserats, och konstaterar att radikaliserings av individer respektive grupper kan se olika ut och kräva olika lösningar. Parlamentet framhåller den roll som samhället måste spela genom att ge unga människor bättre framtidsutsikter och en mening med sina liv, särskilt genom högkvalitativ utbildning. Dessutom poängterar parlamentet utbildningsanstaltens roll när det gäller att såväl lära ungdomar att känna igen och hantera risker och göra säkrare val som främja en stark känsla av tillhörighet, gemenskap, omsorg och ansvar för andra. Parlamentet betonar att man måste ta tillvara de många möjligheter som yrkesutbildning och akademiska kurser har att erbjuda när det gäller att exponera unga människor för de olika nationella, regionala, religiösa och etniska identiteterna i Europa.

31. Europaparlamentet poängterar att Europas mångfald och multikulturella lokalsamhällen utgör en del av vår samhällsväv och är en mycket viktig kulturell tillgång. Alla strategier för att hantera radikaliserings måste vara lyhörda och proportionerliga, så att den skiftande samhällsväven bland olika grupper respekteras och stärks.

32. Europaparlamentet framhåller vikten av att kombinera olika avradikaliseringsprogram med åtgärder som t.ex. att etablera partnerskap med företrädare för lokalsamhällen, investera i sociala projekt och närområdesprojekt i syfte att förhindra ekonomisk och geografisk marginalisering samt skapa mentorssystem riktade till alienerade ungdomar i utanförskap vilka riskerar att bli radikaliserade. Parlamentet påminner om att samtliga medlemsstater är skyldiga att i vederbörlig ordning genomföra EU:s instrument mot diskriminering och vidta ändamålsenliga åtgärder för att ta itu med diskriminering, hatpropaganda och hatbrott som en del av strategin mot radikaliserings.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaterna i arbetet med att genomföra en kommunikationskampanj för att ungdomar, men också de som arbetar med ungdomar, ska bli mer medvetna om radikaliseringsfrågor. Parlamentet betonar att utbildning och upplysningskampanjer främst bör inriktas på ingripande i ett tidigt skede för att värna om individer och skydda dem mot all risk för radikaliserings. Medlemsstaterna uppmanas att införa en specialutbildning för lärare kombinerat med lämpliga verktyg, så att det blir möjligt för dem att upptäcka eventuella suspekta beteendeförändringar, identifiera vänskapsgrupper som förstärker radikaliserings genom efterhärmaning och agera på rätt sätt för att fånga upp de ungdomar som löper risk att rekryteras till terroristorganisationer. Parlamentet uppmuntrar vidare medlemsstaterna att investera i och ekonomiskt stödja särskilda lokaler i närheten av skolorna som fungerar som kontaktpunkter för ungdomar men även för deras familjer och för lärare och relevanta experter. I sådana lokaler bör familjerna erbjudas fritidsaktiviteter, inklusive psykologisk rådgivning. Parlamentet betonar vikten av tydliga riktlinjer på detta område så att inte lärares, fritidsledares och andras huvudsakliga uppgift att i första hand se till individens bästa äventyras, med tanke på att en överdriven inblandning från de offentliga myndigheternas sida skulle kunna motverka syftet.

34. Europaparlamentet betonar de möjligheter som står till buds för medlemsstaterna och experter på medieundervisning genom programmet Kreativa Europa. Parlamentet konstaterar att EU:s program inom utbildning, kultur, social verksamhet och idrott är mycket viktiga som stöd i medlemsstaternas ansträngningar att bekämpa ojämlikhet och förhindra marginalisering. Parlamentet understryker vikten av att inom den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete utveckla nya aktiviteter inriktade på att främja europeiska värderingar inom utbildningen. Parlamentet står därför fast vid sin uppmaning om att bl.a. inrikta sig på fortlöpande förmedling och förverkligande av medborgarliga värden inom ramen för programmen Ett Europa för medborgarna, Erasmus+ och Kreativa Europa.

Onsdagen den 25 november 2015

35. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att föra en interkulturell dialog med de olika befolkningsgrupperna, ledarna och experterna för att öka kunskaperna om – och motverka – radikaliserings. Parlamentet betonar det ansvar och den viktiga roll som alla religiösa samfund har när det gäller att motverka fundamentalism, hatpropaganda och terroristpropaganda. Medlemsstaterna uppmanas att titta närmare på frågan om att utbilda religiösa ledare – om möjligt i Europa – så att man förhindrar att hatpredikanter och våldsbejakande extremister bjuds in till europeiska gudstjänstlokaler samt försäkras sig om att nämnda ledare delar de europeiska värderingarna, men också att uppmärksamma frågan om att utbilda religiösa, filosofiska och sekulära företrädare som arbetar på kriminalvårdsanstalter. Parlamentet konstaterar dock att huvuddelen av indoktrineringen och rekryteringen sker i en mer informell miljö eller på internet, även om gudstjänstlokaler kan utgöra kontaktpunkter.

36. Europaparlamentet poängterar att det är mycket viktigt att alla aktörer görs medvetna om sitt ansvar för att förhindra radikaliserings, vare sig insatserna görs på lokal, nationell, europeisk eller internationell nivå. Parlamentet ser gärna att det inrättas ett nära samarbete mellan alla aktörer i det civila samhället på nationell och lokal nivå, och ett närmare samarbete mellan aktörerna på plats, såsom föreningar och icke-statliga organisationer, för att stödja offren för terrorism och deras anhöriga samt personer som blivit radikaliserade och deras anhöriga. Parlamentet begär i detta avseende att det inrättas lämpliga utbildningar för, och ges mer ekonomiskt stöd till, dessa aktörer på plats. Parlamentet betonar emellertid att finansiering av icke-statliga organisationer och andra aktörer från det civila samhället bör separeras från det ekonomiska stödet till program mot terrorism.

37. Europaparlamentet anser att det civila samhället och lokala aktörer har en avgörande roll att spela i utvecklingen av projekt som är anpassade efter lokala förhållanden eller organisationer men också som en hävstång för integrering av EU-medborgare som kommit på kant med samhället och lockas av radikal terrorism. Det är absolut nödvändigt att öka medvetenheten hos, informera och utbilda dem som möter dessa personer direkt i sitt arbete (lärare, utbildare, poliser, de som arbetar med skydd för barn och ungdomar och anställda inom hälso- och sjukvården) för att stärka den lokala förmågan att bekämpa radikaliserings. Medlemsstaterna bör stödja inrättandet av strukturer som underlättar framför allt vägledning av ungdomar men också utbyten med familjer, skolor, sjukhus, universitet osv. Parlamentet påminner om att detta är möjligt endast genom långsiktiga program för sociala investeringar. De föreningar och organisationer på detta område som inte är offentliga kan uppnå utmärkta resultat när det gäller att se till att de medborgare som håller på att bli radikaliserade återintegreras i sina samhällen.

38. Europaparlamentet anser att det är helt nödvändigt att i varje medlemsstat införa ett varningssystem för stöd och vägledning som skulle göra det möjligt för en persons anhöriga och bekanta att få stöd eller snabbt och lätt slå larm i de fall då en plötslig beteendeförändring som kan tyda på radikal terrorism utvecklas eller om någon gett sig av för att ansluta sig till en terroristorganisation. Parlamentet konstaterar i detta avseende att telefonjourer varit framgångsrika eftersom de inte bara gör det möjligt för vänner och anhöriga att rapportera om personer som misstänks ha blivit radikaliserade, utan även hjälper vännerna och de anhöriga att hantera sådana omskakande situationer. Medlemsstaterna uppmanas att undersöka möjligheterna att inrätta ett sådant system.

39. Europaparlamentet påminner om att den ökande islamofobin i Europeiska unionen bidrar till att muslimer utestängs från samhället, vilket skulle kunna skapa ett tydligt incitament för sårbara individer att ansluta sig till våldsbejakande extremistorganisationer. Islamofobin i Europa utnyttjas i sin tur av organisationer som Daish i propagandasyn och för rekrytering. Parlamentet rekommenderar därför att det antas en europeisk ram för antagande av nationella strategier för bekämpning av islamofobi, även i syfte att hantera diskriminering som hindrar tillgång till utbildning, sysselsättning och bostäder.

40. Europaparlamentet understryker att nyligen genomförda studier visar att ett ökande antal unga kvinnor radikaliserats och rekryterats av terroristorganisationer, vilket pekar på deras roll i den våldsbejakande extremismen. Parlamentet anser att EU och medlemsstaterna, när de utvecklar strategier för att förhindra radikaliserings, bör ta åtminstone en viss hänsyn till könsaspekten. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja allmänna program som syftar till att engagera unga kvinnor i arbetet för ökad jämlikhet och erbjuda dem stödande nätverk där de tryggt kan tala fritt.

41. Europaparlamentet framhåller kvinnornas viktiga funktion när det gäller att förhindra radikaliserings.

Onsdagen den 25 november 2015

V. Förstärkt utbyte av information om radikal terrorism i Europa

42. Europaparlamentet ger på nytt uttryck för sitt åtagande att verka för ett slutförande av arbetet med EU-direktivet om passageraruppgifter (PNR) i slutet av 2015 samt för sina garantier om att direktivet kommer att vara förenligt med de grundläggande rättigheterna, att det inte kommer att innehålla någon diskriminerande praxis som bygger på ideologisk, religiös eller etnisk stigmatisering och att det till fullo kommer att respektera EU-medborgarnas rätt till uppgiftsskydd. Parlamentet påminner emellertid om att EU-direktivet om passageraruppgifter bara kommer att vara en av åtgärderna i kampen mot terrorism och att det krävs en holistisk, ambitiös och vittomfattande strategi mot terrorism och för kampen mot organiserad brottslighet – inklusive utrikespolitik, social politik, utbildningspolitik, brottsbekämpning och rättsliga frågor – för att stoppa terroristorganisationernas rekrytering av EU-medborgare.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka EU:s expertis inom förebyggande av radikalisering genom att inrätta ett europeiskt nätverk som införlivar den information som tillhandahålls av RAN och av nätverket "Policy Planners' Network on Polarisation and Radicalisation" (PPN), samt information från experter specialiserade inom ett brett spektrum av samhällsvetenskapliga ämnen.

44. Europaparlamentet vidhåller att det är helt nödvändigt att sörja för ett snabbt och effektivt utbyte av relevant information mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och mellan medlemsstaterna och de relevanta organen, särskilt genom att optimera användningen av och bidragen till Schengens informationssystem (SIS), Informationssystemet för viseringar (VIS), Europol's nätapplikation för säkert informationsutbyte (Siena) och Europol's kontaktpunkt "Travellers" för radikaliserade EU-medborgare. För att utöka detta informationsutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna måste man även öka förtroendet mellan medlemsstaterna och stärka rollen för och den faktiska finansieringen av EU:s olika organisationer, såsom Europol, Eurojust och Europeiska polisakademien (Cepol).

45. Europaparlamentet uppmanar EU att inkludera problematiken kring radikal terrorism i Cepols utbildningar.

46. Europaparlamentet betonar vikten av att inrätta en europeisk specialiserad utbildning för personal inom rättsväsendet för att göra den mer medveten om de olika formerna av radikalisering.

47. Europaparlamentet framhåller att ett förbättrat samarbete mellan medlemsstaterna för att bekämpa radikalisering och rekrytering av EU-medborgare även kännetecknas av ett intensivt utbyte och samarbete mellan de rättsliga myndigheterna och med Eurojust. Genom bättre rapportering på europeisk nivå om de brott som begåtts av personer som misstänks för terrorism skulle det bli lättare att upptäcka dessa medborgare i ett tidigt skede och att på ändamålsenligt sätt övervaka dem när de lämnar eller återvänder till EU. Parlamentet uppmanar därför till en reform av Ecris-systemet (det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister) och ett bättre utnyttjande av detta. Kommissionen uppmanas eftertryckligen att bedöma genomförbarhet och mervärde när det gäller inrättande av ett europeiskt polisregisterindex (Epris). Parlamentet understryker att internationella fördrag och EU:s lagstiftning samt de grundläggande rättigheterna och i synnerhet skyddet av personuppgifter måste respekteras inom ramen för sådana informationsutbyten. Det är också mycket viktigt att säkerhetsåtgärderna blir föremål för effektiv demokratisk kontroll.

48. Europaparlamentet anser att bekämpning av olaglig vapenhandel bör vara en prioriterad fråga för EU i kampen mot grov och organiserad internationell brottslighet. Parlamentet anser i synnerhet att samarbetet måste stärkas ytterligare i fråga om mekanismer för informationsutbyte samt spårbarhet och förstörelse av förbjudna vapen.

VI. Förstärkta åtgärder för att avskräcka från radikal terrorism

49. Europaparlamentet anser att åtgärderna för att förhindra att EU-medborgare radikaliserar och rekryteras av terroristorganisationer inte kommer att vara helt verkningsfulla om de inte åtföljs av effektiva, avskräckande och väldefinierade straffrättsliga åtgärder i alla medlemsstater. Om EU:s medlemsstater i praktiken kriminaliserar terrordåd som personer begår utomlands tillsammans med terroristorganisationer, kommer de att få tillgång till de verktyg som krävs för att stoppa den radikala terrorismen bland EU-medborgare, genom att de då till fullo kan utnyttja de befintliga EU-verktygen för polisarbete och rättsligt samarbete i straffrättsliga frågor. Brottsbekämpande och rättsliga myndigheter (domare och åklagare) bör ha tillräcklig kapacitet att förebygga, upptäcka och lagföra sådana handlingar, och de bör fortlöpande ges adekvat utbildning om terrorismrelaterade brott.

Onsdagen den 25 november 2015

50. Europaparlamentet kräver att kapaciteten hos Eurojusts samordningscentrum ska förstärkas med tanke på dess avgörande roll för att såväl främja gemensamma åtgärder mellan medlemsstaternas rättsliga myndigheter i insamlingen av bevis som effektivisera lagföringen av terrorismrelaterade brott. Parlamentet anser i detta sammanhang att de gemensamma utredningsgrupperna bör användas i högre grad, både mellan medlemsstater och mellan medlemsstater och tredjeländer med vilka Eurojust har ingått samarbetsavtal.

51. Europaparlamentet konstaterar att lagföring av terrordåd som begås i tredjeländer av EU-medborgare eller av tredjelandsmedborgare som är bosatta i EU förutsätter att det finns möjlighet att samla in bevis i tredjeländer, i full överensstämmelse med de mänskliga rättigheterna. EU uppmanas därför att arbeta för att ingå avtal om rättsligt samarbete och brottsbekämpningssamarbete med tredjeländer för att underlätta insamlingen av bevis i nämnda länder, under förutsättning att stränga rättsliga krav och förfaranden, rättsstatsprincipen, internationell rätt och de grundläggande rättigheterna respekteras av alla parter och står under rättslig kontroll. Parlamentet påminner därför om att insamlingen av bevis, förhör och annan utredningsteknik måste uppfylla stränga rättsliga krav och överensstämma med EU:s lagar, principer och värderingar samt de internationella människorättsstandarderna. I samband med detta framhåller parlamentet att det enligt internationell rätt är förbjudet med grym och förnedrande behandling, tortyr, utomrättsliga överlämnanden samt kidnappningar och att sådana metoder inte får användas för att samla in bevis om straffbara gärningar som begåtts inom EU:s territorium eller utanför dess territorium av EU-medborgare.

52. Europaparlamentet välkomnar utplacering av experter på säkerhetsfrågor/terrorismbekämpning inom ett antal centrala EU-delegationer för att förstärka delegationernas förmåga att bidra till europeiska terrorismbekämpningsinsatser och mer effektivt upprätthålla kontakter med berörda lokala myndigheter, parat med ytterligare kapacitetsuppbyggnad på terrorismbekämpningsområdet inom Europeiska utrikestjänsten.

53. Europaparlamentet uppmuntrar därför att det ingås samarbetsavtal mellan Eurojust och tredjeländer motsvarande dem som redan ingåtts med USA, Norge och Schweiz. Samtidigt betonas behovet att se till att internationell människorättslagstiftning och EU:s regler om uppgiftsskydd och personlig integritet till fullo respekteras. Vid ingåendet av sådana avtal bör länder prioriteras som också är särskilt drabbade av terrorism, såsom MENA-länderna. Dessutom anser parlamentet att användningen av sambandsåklagare från Eurojust i de relevanta länderna, särskilt i det södra grannskapet, skulle leda till ökat informationsutbyte och möjliggöra bättre samarbete för att effektivt bekämpa terrorism, med upprätthållen respekt för de mänskliga rättigheterna.

VII. Åtgärder för att förhindra att radikaliserade EU-medborgare som rekryterats av terroristorganisationer reser utomlands och för att förebereda deras återkomst

54. Europaparlamentet upprepar att EU utan dröjsmål måste stärka sina kontroller vid de yttre gränserna, med full respekt för de grundläggande rättigheterna. Det kommer inte att gå att effektivt spåra inresor till och utresor från EU om inte medlemsstaterna genomför de systematiska och obligatoriska kontroller som föreskrivits vid EU:s yttre gränser. Medlemsstaterna uppmanas att väl utnyttja befintliga instrument såsom SIS och VIS, även i samband med stulna, förlorade eller förfalskade pass. Därför måste också ett bättre upprätthållande av Schengenkodexen vara en av EU:s prioriteringar.

55. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge gränsvakter systematisk tillgång till Europols informations-system, som kan innehålla upplysningar om personer som är misstänkta för terrorism, utländska stridande och hatpredikanter.

56. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta bästa praxis när det gäller utrese- och återinresekontroller och frysning av medborgares finansiella tillgångar i syfte att förhindra att medborgare deltar i terroristverksamhet i konfliktområden i tredjeländer och för att kunna hantera sådana personers återkomst till EU. Parlamentet betonar i synnerhet att medlemsstaterna bör ges rätten att på begäran av den behöriga rättsliga myndigheten – och i enlighet med nationell lagstiftning samt med full respekt för proportionalitetsprincipen – beslagta passen för de egna medborgare som planerar att ansluta sig till terroristorganisationer. Beslut om begränsningar av personers fria rörlighet, som är en grundläggande rättighet, bör kunna fattas endast efter det att en rättslig myndighet gjort en vederbörlig bedömning av nödvändigheten och proportionaliteten i åtgärden. Parlamentet ställer sig även bakom straffrättsliga förfaranden mot personer misstänkta för terrorism vilka involveras i terroristverksamhet efter att ha återvänt till Europa.

57. Europaparlamentet önskar att internationella bidrag till finansieringsmekanismer som får stöd av FN:s utvecklings-program ska underlätta omedelbar stabilisering av områden som man befriat från Daish.

Onsdagen den 25 november 2015

58. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och rådet att i tydliga termer fördöma det ekonomiska och ideologiska stöd som vissa regeringar och inflytelserika personer i Gulfstaterna under ett helt decennium har gett till extremistiska islamistrelser. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över EU:s förbindelser med tredjeländer för att på ett effektivare sätt bekämpa materiellt och immateriellt stöd till terrorism. Parlamentet påminner om att det inom ramen för den pågående översynen av den europeiska grannskapspolitiken är nödvändigt att stärka den europeiska grannskapspolitikens säkerhetsdimension och de grannskapspolitiska verktygens kapacitet att bidra till att förbättra såväl partnerländers återhämtningsförmåga som samma länders förmåga att ansvara för sin egen säkerhet, med respekt för rättsstatsprincipen.

59. Europaparlamentet påminner om att en god tillämpning av de befintliga instrumenten, till exempel SIS, SIS II och VIS, Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar och Europols kontaktpunkt "Travellers" utgör ett första steg i arbetet med att stärka säkerheten vid de yttre gränserna, så att man kan upptäcka EU-medborgare och utländska medborgare bosatta i EU som kan vara på väg att resa utomlands eller återvända från ett konfliktområde för att begå terroristdåd, få terroristutbildning eller delta i icke-konventionella väpnade konflikter för terroristorganisationers räkning. Medlemsstaterna uppmanas eftertryckligen att förbättra samarbetet och informationsutbytet gällande misstänkta "utländska stridande" med medlemsstaterna vid EU:s yttre gränser.

60. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att alla utländska stridande blir föremål för rättslig kontroll och vid behov administrativt frihetsberövande när de återvänder till Europa, till dess att vederbörlig rättslig lagföring äger rum.

61. Europaparlamentet är fast övertygat om att man i samband med allt politiskt beslutsfattande som rör terrorism och radikaliserings behöver sammanföra expertis och resurser från EU-politikens inre och yttre dimensioner. Mot den bakgrunden anser parlamentet att det är i detta helhetsperspektiv som ett adekvat svar står att finna i kampen mot terrorism och rekrytering av terrorister inom EU och i dess grannskap. Därför uppmanas både kommissionen och Europeiska utrikestjänsten, under ledning och vägledning av både vice ordföranden/den höga representanten och kommissionens första vice ordförande, och med stöd från EU:s samordnare för kampen mot terrorism, att samarbeta för att utforma en politik som effektivt kombinerar verktyg från socialpolitik (inklusive sysselsättning, integration och antidiskriminering), humanitärt bistånd, utveckling, konfliktlösning, krishantering, handel, energi och andra politikområden som kan ha en inre och yttre dimension.

VIII. Förstärkt koppling mellan EU:s inre och yttre säkerhet

62. Europaparlamentet framhåller att EU i möjligaste mån måste skapa ett nära samarbete med tredjeländer, särskilt transitländer och destinationsländer, i överensstämmelse med EU:s lagstiftning, principer och värderingar samt internationella mänskliga rättigheter, så att man kan identifiera de EU-medborgare och tredjelandsmedborgare bosatta i EU som ger sig av för att strida för terroristorganisationer eller som återvänder från sådana strider. Parlamentet betonar även att det är nödvändigt att stärka den politiska dialogen och de gemensamma handlingsplanerna rörande kampen mot radikaliserings och terrorism, både inom ramen för bilaterala förbindelser och med regionala organisationer som Afrikanska unionen och Arabförbundet.

63. Europaparlamentet noterar vice ordföranden/den höga representanten Mogherinis vilja att stödja projekt som motverkar radikaliserings i tredjeländer, däribland Jordanien, Libanon och Irak samt i Maghreb och Sahel, enligt vad som anges i rapporten om tillämpningen av åtgärder till följd av Europeiska rådets möte den 12 februari 2015. Parlamentet betonar att man nu måste försäkra sig om att dessa projekt så snabbt som möjligt erhåller den finansiering som behövs.

64. Europaparlamentet uppmanar EU att öka sitt samarbete med regionala partner för att kontrollera vapenhandeln, med särskild inriktning på de länder där terrorismen har sitt ursprung, och noga följa exporten av försvarsmateriel som skulle kunna användas av terrorister. Parlamentet efterlyser dessutom utrikespolitiska verktyg och ett närmare samarbete med tredjeländer för att motverka finansiering av terroristorganisationer. Vidare framhåller parlamentet slutsatserna från G20-toppmötet den 16 november 2015, där man uppmanar arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) att agera skyndsammare och på ett effektivare sätt när det gäller att sätta stopp för finansieringen av terroristorganisationer.

65. Europaparlamentet uppmanar EU att föra riktade och intensifierade dialoger om säkerhetsfrågor och terrorismbekämpning med Algeriet, Egypten, Irak, Israel, Jordanien, Marocko, Libanon, Saudiarabien, Tunisien och Gulfstaternas samarbetsråd, också i fråga om tidigare eller pågående åtgärder från statligt håll till stöd för terroristverksamhet. Samarbetet med Turkiet bör också förstärkas i enlighet med rådets (allmänna frågor) slutsatser från december 2014.

Onsdagen den 25 november 2015

66. Europaparlamentet uppmanar rådet att fortlöpande se över och vidareutveckla EU:s regionala strategi för Syrien och Irak och strategin mot terrorism/utländska stridande, som antogs den 16 mars 2015, mot bakgrund av den säkerhetssituation som håller på att utvecklas i EU:s södra grannskap, parallellt med förebyggande och andra initiativ såsom kommissionens nätverk för kunskapsspridning om radikaliserings. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att främja ömsesidig respekt och förståelse som mycket viktiga aspekter inom ramen för kampen mot terrorism, såväl i EU och dess medlemsstater som i tredjeländer.

67. Europaparlamentet är övertygat om att ett inrättande av ett sådant förstärkt samarbete kräver att kommissionen, och i synnerhet Europeiska utrikestjänsten, inte bara anstränger sig mer för att öka och förbättra expertisen inom terroristbekämpning, icke-konventionella väpnade konflikter och radikaliserings, utan även stärker och diversifierar de nuvarande kunskaperna i språk som arabiska, urdu, ryska och mandarin, med tanke på att det för närvarande finns allvarliga brister på detta område inom europeiska informations- och underrättelsetjänster. EU:s uppmaning till kamp mot terrorism, radikaliserings och våld måste kunna höras även utanför unionens gränser genom kraftfull och effektiv strategisk kommunikation.

68. Europaparlamentet stöder ökat internationellt samarbete och informationsutbyte mellan nationella underrättelsetjänster för att identifiera EU-medborgare som löper risk att bli radikaliserade och rekryteras och som kan komma att ge sig av för att ansluta sig till jihadistiska eller andra extremistgrupper. Parlamentet betonar att länder i Mellanöstern och Nordafrika och på västra Balkan måste ges stöd i sitt arbete med att såväl stoppa strömmen av utländska stridande som förhindra att jihadistorganisationer drar nytta av den politiska instabiliteten i länderna i fråga.

69. Europaparlamentet konstaterar att radikaliserings och rekryterings av personer till terroristnätverk är en global företeelse. Reaktionen på denna företeelse bör därför förankras inte bara på lokal eller europeisk nivå, utan även internationellt. Parlamentet efterlyser således en förstärkning av samarbetet med tredjeländer för att upptäcka nätverk för rekrytering och förstärka säkerheten vid de berörda ländernas gränser. Parlamentet upprepar också att samarbetet med de centrala partner som står inför liknande utmaningar måste utökas genom diplomatisk och politisk dialog och genom samarbete mellan underrättelsetjänsterna.

70. Europaparlamentet upprepar att terroristhotets globala dimension kräver ett effektivt och samlat agerande på internationell nivå för att man på ett framgångsrikt sätt ska kunna förhindra försäljning av vapen till länder som hotar internationell fred och säkerhet.

71. Europaparlamentet välkomnar kommissionens bidrag från april 2015 på tio miljoner euro till finansieringen av ett program för att hjälpa partnerländer att bekämpa radikaliserings i regionen Sahel-Maghreb och stoppa strömmen av utländska stridande från Nordafrika, Mellanöstern och västra Balkan. (En första utbetalning på fem miljoner euro ska gå till tekniskt stöd för att stärka kapaciteten hos de anställda inom rättsväsendet att utreda, lagföra och döma i ärenden gällande utländska stridande eller potentiella sådana. En andra utbetalning på fem miljoner euro ska gå till att finansiera program för att bekämpa radikaliserings i regionen Sahel-Maghreb.) Parlamentet betonar vikten av att strikt övervaka att dessa medel används på ett korrekt sätt, så att de inte går till finansiering av projekt med anknytning till proselytism, indoktrinering och andra extremiständamål.

IX. Främjande av utbytet av bästa praxis i fråga om avradikalisering

72. Europaparlamentet anser att en heltäckande politik för att förhindra att EU-medborgare radikaliserats och rekryteras av terroristorganisationer inte kommer att nå ända fram om den inte åtföljs av proaktiva politiska åtgärder för avradikalisering och integration. EU uppmanas därför att underlätta utbyte av bästa praxis mellan medlemsstater och med tredjeländer som redan har erfarenhet och uppnått positiva resultat på detta område när det gäller att inrätta strukturer för avradikalisering som gör det möjligt att förhindra att EU-medborgare och tredjelandsmedborgare lagligen bosatta i EU lämnar EU eller gör det lättare att kontrollera personerna i fråga när de återvänder till EU. Parlamentet påminner om att stöd även måste erbjudas dessa personers anhöriga.

73. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör undersöka idén om att använda sig av mentorer eller rådgivare i insatserna för att avradikalisera de EU-medborgare som – desillusionerade till följd av sina upplevelser i konfliktområden – återvänt till EU. Målsättningen bör vara att genom ändamålsenliga program göra det lättare för dessa EU-medborgare att återintegreras i samhället. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet av ett ökat utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna. Nämda mentorer bör vara villiga att bidra till specifika program genom lämplig utbildning.

Onsdagen den 25 november 2015

74. Europaparlamentet efterlyser en strukturerad kommunikationskampanj på EU-nivå som drar nytta av erfarenheterna från f.d. europeiska "utländska stridande" som med framgång avradikalisats och vilkas traumatiska upplevelser bidrar till att avslöja det djupt förvrängda och falska religiösa motivet för att ansluta sig till terroristorganisationer som Islamiska staten. Parlamentet uppmuntrar därför medlemsstaterna att utveckla sådana plattformar som möjliggör personliga möten och en dialog med f.d. stridande. Dessutom understryker parlamentet att kontakter med terrorismens offer verkar vara en effektiv metod för att avsakralisera eller avideologisera radikala budskap. Parlamentet föreslår att denna kampanj används som ett verktyg i avradikaliseringen på fängelser, på skolor och i alla inrättningar där man inriktar sig på förebyggande verksamhet och rehabilitering. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att stödja – i synnerhet genom finansiering – och samordna sådana nationella kommunikationskampanjer.

X. *Avveckling av terroristnätverk*

75. Europaparlamentet understryker att penningtvätt, skatteundandragande och andra skattebrott i vissa fall är viktiga källor till den finansiering av terrorism som hotar vår inre säkerhet. Därför måste det vara en prioriterad fråga att spåra upp och bekämpa brott som påverkar EU:s finansiella intressen.

76. Europaparlamentet betonar att terroristorganisationer som Islamiska staten/Daish och Jabhat al-Nusra har tillskansat sig betydande finansiella tillgångar i Irak och Syrien genom smuggling av olja, försäljning av stöldgods, människorov och utpressning, beslagtagande av bankkonton och smuggling av antikviteter. Parlamentet begär av detta skäl att de länder och de mellanhänder som bidrar till denna svarta marknad identifieras och att deras verksamhet stoppas utan dröjsmål.

77. Europaparlamentet stöder åtgärder som syftar till att försvaga terroristorganisationerna inifrån så att deras nuvarande inflytande på EU-medborgare och tredjelandsmedborgare lagligen bosatta i EU minskas. Kommissionen och de behöriga organen uppmanas eftertryckligen att undersöka sätt att avveckla terroristnätverken och spåra deras finansiering. I detta syfte efterlyser parlamentet ett bättre samarbete mellan medlemsstaternas finansunderrättelsetenheter och ett snabbt införlivande och genomförande av paketet för bekämpning av penningtvätt. Kommissionen uppmanas att föreslå föreskrifter om spårning och blockering av terrorismens finansieringskanaler och om åtgärder för att sätta stopp för de sätt på vilka finansieringen sker. Kommissionen uppmanas därför att ompröva frågan om ett inrättande av ett gemensamt europeiskt system för att spåra finansiering av terrorism. Medlemsstaterna uppmanas att införa mycket höga krav på insyn när det gäller tillgång till information om de verkliga ägarna till alla bolagsstrukturer i EU och i jurisdiktioner utan insyn som kan bidra till att finansiera terroristorganisationer.

78. Europaparlamentet välkomnar den nyligen antagna europeiska säkerhetsagendan, där man föreslår viktiga åtgärder för att bättre kunna bekämpa terrorism och radikalisering, däribland inrättandet av det europeiska centrumet mot terrorism vid Europol. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att till fullo utnyttja de befintliga åtgärderna och uppmanar kommissionen att anslå tillräckliga finansiella och mänskliga resurser för att effektivt kunna genomföra sina förslagna åtgärder.

79. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen om att utan dröjsmål se över EU:s skjutvapenlagstiftningen genom en översyn av rådets direktiv 91/477/EEG i syfte att underlätta den nationella polisens och de utredande myndigheternas arbete med att upptäcka och bekämpa vapenhandel på den svarta marknaden och på darknet, samt uppmanar kommissionen att ta fram gemensamma standarder för obrukbartgörande av skjutvapen så att skjutvapen som gjorts obrukbara aldrig kan användas på nytt.

80. Europaparlamentet efterlyser en harmoniserad strategi för att definiera hatpropaganda på nätet och offline – där radikala personer uppmanar andra att inte respektera utan att kränka grundläggande rättigheter – som ett brott. Parlamentet föreslår att detta specifika brott inkluderas i rådets relevanta rambeslut.

81. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att delta i arbetet med att spåra de externa finansiella flödena. Vidare uppmanas medlemsstaterna att säkerställa och medge insyn i sina förbindelser med vissa Gulfstater. Målsättningen bör vara att stärka samarbetet i syfte att kasta ljus över finansieringen av terrorismen och fundamentalismen i Afrika och Mellanöstern och över finansieringen genom vissa organisationer i Europa. Medlemsstaterna uppmanas att samarbeta när det gäller att eliminera den svarta marknad för olja som ger terroristorganisationer väsentliga inkomster. Medlemsstaterna bör inte tveka att använda restriktiva åtgärder mot enskilda personer och organisationer om det finns trovärdiga bevis för finansiering av eller annan medverkan till terrorism.

Onsdagen den 25 november 2015

82. Europaparlamentet skulle starkt avvisa alla försök att avlägsna aspekter av betänkandet som inriktas på att bekämpa terrorist- och extremistdåden i sig. Parlamentet anser att det inte är till någon hjälp, utan kontraproduktivt, att bryta kopplingen mellan att bekämpa radikaliserings och att bekämpa dess uttryck. Rådet uppmanas att upprätta en svart lista över europeiska jihadister och misstänkta jihadistiska terrorister.

o

o o

83. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas och kandidatländernas regeringar och parlament, Förenta nationerna, Europarådet, Afrikanska unionen, medlemsstaterna i unionen för Medelhavsområdet, Arabförbundet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa.

Onsdagen den 25 november 2015

P8_TA(2015)0411

EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2014–2020**Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2014–2020 (2015/2107(INI))**

(2017/C 366/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt ingressen och artiklarna 3 och 6,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 3, 6, 9, 20, 151, 152, 153, 154, 156, 159 och 168,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 3, 27, 31, 32 och 33,
- med beaktande av den europeiska sociala stadgan av den 3 maj 1996, särskilt del I och artikel 3 i del II,
- med beaktande av Philadelphiadeklarationen av den 10 maj 1944 om Internationella arbetsorganisationens (ILO) mål,
- med beaktande av ILO:s konventioner och rekommendationer avseende hälsa och säkerhet på arbetsplatsen,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 27 februari 2015 om EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2014–2020 (6535/15), och av rådets slutsatser av den 5 oktober 2015 om en ny arbetsmiljöagenda för att främja bättre arbetsvillkor,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1338/2008 av den 16 december 2008 om gemenskapsstatistik om folkhälsa och hälsa och säkerhet i arbetet ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ⁽²⁾ (ramdirektiv) och dess sändirektiv,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/30/EG av den 20 juni 2007 om ändring av rådets direktiv 89/391/EEG, dess sändirektiv samt rådets direktiv 83/477/EEG, 91/383/EEG, 92/29/EEG och 94/33/EG för att förenkla och rationalisera rapporterna om det praktiska genomförandet ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 70.

⁽²⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 299, 18.11.2003, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT L 204, 26.7.2006, s. 23.

⁽⁵⁾ EUT L 165, 27.6.2007, s. 21.

Onsdagen den 25 november 2015

- med beaktande av kommissionens meddelande om EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2014–2020 (COM(2014)0332),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Bättre kvalitet och produktivitet i arbetet: Gemenskapens arbetsmiljöstrategi 2007–2012* (COM(2007)0062),
- med beaktande av kommissionens meddelande *En förnyad social agenda: Möjligheter, tillgång och solidaritet i framtidens Europa* (COM(2008)0412),
- med beaktande av kommissionens rapport om genomförandet av ramavtalet mellan arbetsmarknadens parter om arbetsrelaterad stress (SEC(2011)0241),
- med beaktande av *Europa 2020 En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020) och dess överordnade mål som är att höja sysselsättningsnivån i EU till 75 procent före årtiondets slut, även genom att få fler kvinnor och äldre arbetstagare att delta i arbetslivet och genom bättre integrering av migranter i det,
- med beaktande av kommissionens vitbok *En agenda för tillräckliga, trygga och långsiktigt bärbara pensioner* (COM(2012)0055),
- med beaktande av kommissionens meddelande om en genomgång av strategin Europa 2020 för smart, hållbar tillväxt för alla (COM(2014)0130),
- med beaktande av den årliga tillväxtöversikten (COM(2014)0902) och den gemensamma sysselsättningsrapporten (COM(2014)0906),
- med beaktande av sin resolution av den 20 september 2001 om mobbning på arbetsplatsen ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om överlämnande av det europeiska ramavtalet om trakasserier och våld i arbetet (COM(2007)0686),
- med beaktande av sin resolution av den 24 februari 2005 om främjande av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2006 med rekommendationer till kommissionen om skydd av sjukvårdspersonal mot blodburna infektioner som orsakas av skador från nålstick ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om anständigt arbete för alla ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2008 om gemenskapens arbetsmiljöstrategi 2007–2012 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 mars 2009 om underentreprenörernas sociala ansvar i produktionskedjan ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2011 om översynen efter halva tiden av den europeiska strategin 2007–2012 för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2013 om asbestrelaterade arbetsmiljöhot och utsikterna att utplåna all existerande asbest ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EGT C 77 E, 28.3.2002, s. 138.

⁽²⁾ EUT C 304 E, 1.12.2005, s. 400.

⁽³⁾ EUT C 303 E, 13.12.2006, s. 754.

⁽⁴⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽⁵⁾ EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 14.

⁽⁶⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

⁽⁷⁾ EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 102.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0093.

Onsdagen den 25 november 2015

- med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2014 om effektiva yrkesinspektioner för att förbättra arbetsförhållandena i Europa ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 11 december 2014 och av Regionkommitténs yttrande av den 12 februari 2015 över kommissionens meddelande EU:s strategiska ram för arbetsmiljö (2014–2020),
- med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet,
- med beaktande av EU:s gemensamma åtgärd för psykisk hälsa och välbefinnande,
- med beaktande av principen ”att tänka småskaligt först” och *Small Business Act* för Europa,
- med beaktande av den kampanj som nu förs av EU-organet Europeiska arbetsmiljöbyrå (EU-Osha) och heter ”Friska arbetsplatser förebygger stress”,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0312/2015), och av följande skäl:
 - A. Goda arbetsvillkor som skyddar fysisk och psykisk hälsa är en grundläggande ⁽²⁾ rättighet för enskilda arbetstagare och har ett positivt egenvärde.
 - B. Den ekonomiska krisen har lett till att det blivit vanligare med otrygg anställning och atypiskt arbete och till minskade intäkter för företagen, särskilt de små och medelstora företagen. Trots detta bör vi inte bortse från hur viktigt det är med hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och inte heller från vilka höga kostnader det för med sig för samhället och den enskilde individen när det inträffar arbetsolycksfall till följd av att gällande regler inte följs.
 - C. Hälsa och säkerhet på arbetsplatsen är både ett grundläggande samhällsintresse och en investering med positiv inverkan på företagets produktivitet och konkurrenskraft och bidrar också till att förbättra de sociala trygghetssystemens bärkraft och ger människor möjlighet att vara friska i arbetslivet ända fram till den lagstadgade pensionsåldern. Arbetsolycksfall och yrkessjukdomar är en stor börda för samhället och en bättre arbetsmiljö runt om i Europa kan bidra till den ekonomiska återhämtningen och till uppnåendet av målen för Europa 2020-strategin. Hittills har det inte gjorts särskilda stora framsteg med uppnåendet av målet om 75 procents sysselsättning för personer i åldrarna mellan 20 och 64 år.
 - D. Att risker i arbetslivet förebyggs och att hälsa och säkerhet främjas är, tillsammans med arbetarskyddet, viktiga förutsättningar för bättre arbetsvillkor och således också för skyddet av arbetstagarnas hälsa, vilket i sin tur för med sig avsevärda sociala och ekonomiska fördelar, både för den berörde arbetstagaren och för samhället i stort. Nio av tio företag inom EU-28 som regelbundet genomför riskbedömningar ser dem som en användbar metod för att hantera arbetsmiljöfrågor ⁽³⁾.
 - E. I artikel 153 i EUF-fördraget står det att unionen ska understödja och komplettera medlemsstaternas verksamhet inom förbättringar, särskilt av arbetsmiljön, för att skydda arbetstagarnas hälsa och säkerhet.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0012.

⁽²⁾ Artikel 31.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Varje arbetstagare har rätt till hälsosamma, säkra och värdiga arbetsförhållanden.

⁽³⁾ Andra europeiska företagsundersökningen av nya och framväxande risker (Esener-2), EU-Osha (2015).

Onsdagen den 25 november 2015

- F. Den åldrande befolkningen inom EU är en av de huvudsakliga utmaningarna för medlemsstaternas socialpolitik. Det finns skillnader i förväntad livslängd mellan olika socialgrupper och yrkesgrupper och mellan olika arbeten beroende på hur krävande de är. Arbetstagare över 55 år drabbas av allt fler muskuloskeletala sjukdomar och är dessutom särskilt utsatta för cancer, hjärtsjukdomar samt andnings- och sömnsvårigheter⁽¹⁾. Indikatoren för friska levnadsår har mellan 2010 och 2013 gått tillbaka med 1,1 år för kvinnor och med 0,4 år för män. Av detta framgår att antalet förväntade friska levnadsår måste fås att öka, något som också skulle göra det möjligt för flera att stanna kvar i arbetslivet ända fram till den lagstadgade pensionsåldern.
- G. Cancer är den främsta orsaken till arbetsrelaterade dödsfall⁽²⁾, och efter den kommer hjärt- och kärlsjukdomar och sjukdomar i andningsorganen, medan olycksfall i arbetet svarar för endast en liten minoritet av dödsfallen. Kroniska hälsoproblem, såsom muskuloskeletala besvär, är vanliga inom EU och kan begränsa människors förmåga att inträda eller stanna kvar i förvärvslivet⁽³⁾. Det är viktigt att man på ett tidigt stadium kan få reda på vilka arbetstagare som befinner sig i riskzonen.
- H. De administrativa bördor och direkta kostnader som företagen ådrar sig till följd av strategier för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, som främjar välmående, en arbetsmiljö av god kvalitet samt produktivitet, är betydligt lägre än de som hänger samman med yrkessjukdomar och olycksfall i arbetet, vilka EU söker förhindra med hjälp av sin lagstiftningsram⁽⁴⁾. Vissa studier har gett vid handen att förebyggande åtgärder kan ge avsevärd valuta för pengarna⁽⁵⁾.
- I. Andelen arbetstagare som uppger att deras arbete utgör en risk för deras fysiska och psykiska hälsa och säkerhet är högst olika i olika medlemsstater⁽⁶⁾ och inom olika sektorer av ekonomisk verksamhet, varav framgår att EU åtskilligt mer måste inrikta sig på att få nuvarande arbetsmiljölagstiftning att genomföras och följas, i och med att den är viktig för att arbetstagarnas hälsa och produktivitet ska kunna garanteras.
- J. Arbetsrelaterad stress i synnerhet och psykosociala risker i allmänhet är ett växande hälsoproblem för arbetstagare och arbetsgivare runt om i EU. Omkring hälften av arbetstagarna anser att sådan stress är vanlig på arbetsplatsen. Arbetsrelaterad stress bidrar till frånvaro, får negativa konsekvenser för produktiviteten och svarar för inemot hälften av alla arbetsdagar som årligen går förlorade. Åtgärderna för att hantera psykosociala risker är olika i olika medlemsstater⁽⁷⁾.
- K. En kraftfull arbetsmiljölagstiftning som genomförs och verkställs väl är en viktig förutsättning för uppfyllandet av kraven i fråga om arbetsmiljön, som skyddar arbetstagarnas hälsa och produktivitet under hela deras tid i arbetslivet. Yrkesinspektionerna spelar en viktig roll för genomförandet av arbetsmiljöstrategier på regional och lokal nivå och för många företag består den huvudsakliga anledningen till att de hanterar arbetsmiljöfrågor och vidtar förebyggande åtgärder i att de vill fullgöra sina lagstadgade skyldigheter⁽⁸⁾.
- L. Att arbetstagarna i omfattande grad medverkar, deltar och är företrädare på företagsnivå, tillsammans med att ledningen är engagerad i frågan, är mycket viktigt för ett framgångsrikt riskförebyggande på företagsnivå⁽⁹⁾. På arbetsplatser med fackligt organiserad arbetskraft är olycksfalls- och sjukdomsfrekvenserna lägre.

⁽¹⁾ Eurofound. *Arbetsvillkoren för en åldrande arbetskraft*. Eurofound (2008).

⁽²⁾ Uttalande från EU-Oshas direktör den 18 november 2014.

⁽³⁾ Rapporten *Employment opportunities for people with chronic diseases*, Eurofound (2014).

⁽⁴⁾ *Evaluation of the European strategy on Safety and Health at Work 2007–2012*, EC (2013).

⁽⁵⁾ *Berechnung des internationalen "Return on Prevention" für Unternehmen: Kosten und Nutzen von Investitionen in den betrieblichen Arbeits- und Gesundheitsschutz*, DGUV (2013).

⁽⁶⁾ Översiktsrapporten om den femte undersökningen av europeiska arbetsvillkor, Eurofound (2012).

⁽⁷⁾ Andra europeiska företagsundersökningen av nya och framväxande risker (Esener-2), EU-Osha (2015).

⁽⁸⁾ Andra europeiska företagsundersökningen av nya och framväxande risker (Esener-2), EU-Osha (2015).

⁽⁹⁾ *Worker representation and consultation on health and safety*, EU-OSHA (2012).

Onsdagen den 25 november 2015

- M. Överlag kan bekämpandet av arbetsplatsolyckor endast bli framgångsrikt genom främjande av strategier som sätter människan i centrum i alla led av produktionsprocessen.
- N. Det behövs tillräckligt med resurser för att man på lämpligt sätt ska kunna ta itu med såväl nya och framväxande som med traditionella risker för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, bland annat asbest, nanomaterial och psykosociala risker. Många arbetstagare, bland dem byggnadsarbetare, är potentiellt exponerade för asbest.
- O. Osäker anställning blir till skada för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och undergräver befintliga strukturer för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Osäker anställning kan leda till att arbetstagare inte får utbildning eller tillgång till tjänster inom området hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och förknippas med psykisk stress till följd av bristande anställningstrygghet ⁽¹⁾. Enligt ramdirektiv 89/391/EEG är arbetsgivaren skyldig att ha en strategi för systematiskt förebyggande av alla risker. När arbetet läggs ut på underleverantörer, liksom när det utförs av personal från bemanningsföretag, kan det bli svårare att veta vem som ansvarar för att arbetsmiljöbestämmelserna följs. Odeklarerat arbete och falskt egenföretagande är en allvarlig utmaning, både för genomförandet av arbetsmiljöåtgärder och för arbetstagarnas hälsa och säkerhet.
- P. Arbetsmarknadens parter spelar en viktig roll när politiken för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen utformas och genomförs, både på nationell, internationell och EU-nivå. I artiklarna 153–155 i EUF-fördraget fastställs arbetsmarknadens parter handlingsutrymme och auktoritet när det gäller att förhandla fram avtal om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och genomdriva att de följs.
- Q. EU:s lagstiftningsram söker förhindra olycksfall i arbetet och ohälsa för alla arbetstagare. Ju mindre ett företag är, desto mindre välinformerade kan det hända att dess arbetstagare är om risker mot hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Man har inte kunnat påvisa något som helst samband mellan antalet olyckor och företagets storlek. Däremot finns det ett uppenbart samband mellan antalet olyckor och typen av produktion samt vilken sektor företaget är verksamhet inom ⁽²⁾.
- R. Det finns varken tillräckliga eller tillräckligt jämförbara uppgifter om yrkessjukdomar på EU-nivå ⁽³⁾.
- S. Sexuella trakasserier på arbetsplatsen och den känsla av osäkerhet som sådana trakasserier orsakar bör bekämpas.
- T. Segregeringen på arbetsmarknaden, lönegapet, arbetstider, arbetsplatser, osäkra arbetsvillkor, sexism och könsdiskriminering samt skillnader relaterade till de specifika fysiska aspekterna av moderskap är faktorer som sannolikt påverkar kvinnors arbetsvillkor.
- U. Det råder en stereotyp föreställning om att kvinnor har mindre riskfyllda arbeten. Den allmänna tendensen i Europa är att fördelningen av arbetet mellan kvinnor och män aldrig är neutral, och på grund av denna fördelning döljs i allmänhet kvinnors hälsoproblem, vilket leder till färre förebyggande åtgärder inom kvinnoarbeten.
- V. Inom EU är kvinnor i betydligt högre utsträckning sysselsatta inom tjänstesektorn än inom industrin. Kvinnor sysselsätts i första hand inom hälso- och socialvårdssektorn, detaljhandeln, tillverkningsindustrin, utbildningssektorn och affärssektorn, med en ökad koncentration av deltidsanställningar och tillfälliga anställningar, vilket får återverkningar för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.

⁽¹⁾ *Flexible forms of work: "very atypical" contractual arrangements*, Eurofound (2010) och *Health and well-being at work: A report based on the fifth European Working Conditions Survey*, Eurofound (2012).

⁽²⁾ Översiktsrapporten om den femte undersökningen av europeiska arbetsvillkor, Eurofound (2012) och Tredje europeiska företagsundersökningen, Eurofound (2015).

⁽³⁾ Kommissionens rapport om dagsläget i fråga om systemen för yrkessjukdomar i EU-medlemsstaterna och i Efta-/EES-länderna, EC (2013).

Onsdagen den 25 november 2015

- W. På vissa arbetsplatser där kvinnor är i majoritet kan de på grund av arbetets karaktär komma att utsättas för särskilda risker, i synnerhet muskuloskeletala besvär eller särskilda typer av cancer, såsom bröstcancer och endometriecancer ⁽¹⁾.
- X. Kvinnor har fler arbetsrelaterade hälsoproblem än män, oavsett vad de arbetar med ⁽²⁾, och är särskilt utsatta för åldersrelaterade sjukdomar, vilket innebär att åtgärder till förmån för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen måste utformas enligt kön och bygga på ett livscykelbaserat tillvägagångssätt.
- Y. En särskild typ av hälsoproblem kan hota förökningsförmågan och kan uppstå när blivande föräldrar och deras ofödda barn utsätts för effekterna av miljöföroreningar och riskfaktorer i arbetsmiljön.
- Z. Empiriska undersökningar visar att kvinnor är underrepresenterade i beslutsprocesser som berör hälsa och säkerhet.
- AA. Kvinnor i landsbygdsområden har större problem med utövandet av sina arbetstagarrättigheter och hälsorelaterade rättigheter, och det är svårare för dem att få tillgång till grundläggande hälso- och sjukvårdstjänster, särskilda medicinska behandlingar och undersökningar för tidig upptäckt av cancer.

EU:s strategiska ram för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen

1. Europaparlamentet betonar att alla arbetstagare, också inom den offentliga sektorn, har rätt till högsta nivå av skydd för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, något som måste säkerställas oberoende av arbetsgivarens storlek, typen av arbete, det avtal som ligger till grund för anställningen eller anställningsmedlemsstaten. Parlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för EU arbetsmiljölagstiftning ta fram arbetsspecifika strategier som omfattar alla anställningsformer. Parlamentet betonar att det behövs bättre och ändamålsenligare bestämmelser om arbetsmiljö.
2. Europaparlamentet välkomnar att många viktiga verksamhetsområden utpekats i EU:s strategiska ram för arbetsmiljö. Parlamentet beklagar trots detta att kommissionen inte fastställt några konkreta mål i den ramen. Parlamentet betonar här att såväl mer konkreta åtgärder, både av lagstiftningskaraktär och/eller annan karaktär, som redskap för genomförande och verkställighet bör tas med i ramen efter översynen 2016, om vetenskapliga belägg och resultaten av efterhandsutvärderingen av EU:s arbetsmiljölagstiftning talar för det.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram vägledande minskningsmål för yrkessjukdomar och arbetsolycksfall efter översynen 2016 av den strategiska ramen för arbetsmiljö, och att utgå från forskningens senaste sakkunniggranskade rön vid denna översyn. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att särskilt prioritera de sektorer vilkas arbetstagare är utsatta för de största riskerna, och att uppmuntra till utbyte av god praxis för genomförandet av arbetsmiljöpolicen.
4. Europaparlamentet beklagar att det dragit ut på tiden med att utforma EU:s nuvarande strategiska ram för arbetsmiljö. Parlamentet anser att de många utmaningarna som EU:s arbetstagare, företag och arbetsmarknader står inför, bland annat de som påpekats av kommissionen, påkallar snabba och effektiva åtgärder.
5. Europaparlamentet betonar att människor måste få en fysiskt och psykiskt säker och hälsosam arbetsmiljö under hela sin tid i arbetslivet för att målen om ett aktivt och sunt åldrande för alla arbetstagare ska kunna uppnås. Parlamentet anser att förebyggandet av yrkessjukdomar och olycksfall, tillsammans med att det ägnas ökad uppmärksamhet åt de kumulativa effekterna av arbetsmiljörisker, skapar mervärde för arbetstagarna och för samhället i stort.
6. Europaparlamentet framhåller att man måste vidta konkreta åtgärder för att motverka krisens effekter genom att stödja företag som vidtar åtgärder för en bättre arbetsmiljö.

⁽¹⁾ EU-Osha, 2013 *New risks and trends in the safety and health of women at work*.

⁽²⁾ *Occupational health and safety risks for the most vulnerable workers*, Europaparlamentets utredningsavdelning A, Ekonomisk politik och vetenskapspolitik, 2011, s. 40.

Onsdagen den 25 november 2015

Nationella strategier

7. Europaparlamentet betonar att nationella strategier för arbetsmiljön är väsentliga och bidrar till bättre hälsa och säkerhet på arbetsplatsen i medlemsstaterna, och att man bör uppmuntra till regelbunden rapportering om framstegen. Parlamentet understryker att man bör uppmuntra till regelbunden rapportering om framstegen. Parlamentet anser att det är absolut nödvändigt att fortsätta att ta initiativ till och samordna politik på ett harmoniserat sätt på EU-nivå, varvid man samtidigt bör fästa ökat avseende vid att befintlig arbetsmiljölågstiftning genomförs och verkställs, för att tillförsäkra alla arbetstagare en hög nivå av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Parlamentet anser att politiken för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, både på EU-nivå och på nationell nivå, måste göras konsekvent med annan offentlig politik, och att man måste göra klart vilka regler som gäller, så att det blir lättare för företagen, framför allt de små och medelstora företagen, att följa dem. Parlamentet anser att jämställdhetsperspektivet bör integreras inom alla politikområden, så att man får en bättre bild av vilka specifika risker manliga och kvinnliga arbetstagare ställs inför.

8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att se till att de nationella arbetsmiljöstrategierna medger fullständig insyn och är öppna för bidrag från arbetsmarknadens parter och det civila samhället, bland annat för berörda parter inom området hälso- och sjukvård, i enlighet med medlemsstaternas sedvänjor och praxis. Parlamentet anser att både delgivning av god praxis och dialog mellan arbetsmarknadens parter är ett viktigt sätt att förbättra arbetsmiljön.

9. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att i sina nationella strategier ta med situationsanpassade mål som är mätbara och jämförbara. Parlamentet understryker att man bör uppmuntra till mekanismer för regelbunden och öppen rapportering om framstegen, och betonar vikten av tillförlitliga data.

Genomförande och efterlevnad

10. Europaparlamentet erkänner att man måste beakta situationen, de särskilda behoven och svårigheterna med efterlevnaden för mikroföretag och småföretag samt för vissa sektorer inom de offentliga tjänsterna, när det gäller genomförandet på företagsnivå av arbetsmiljöåtgärder. Parlamentet påpekar att åtgärder till förmån för ökad medvetenhet, utbyte av god praxis, samråd, användarvänliga handledningsböcker och nätplattformar är ytterst viktiga för att små och medelstora företag samt mikroföretag effektivare ska kunna följa arbetsmiljölågstiftningen. Parlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska arbetsmiljöbyrån (EU-Osha) och medlemsstaterna att fortsätta med utvecklingen av praktiska redskap och riktlinjer som stöder, underlättar och förbättrar de små och medelstora företagens uppfyllande av kraven i fråga om arbetsmiljö.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid översynen av den strategiska ramen ta fortsatt hänsyn till den särskilda karaktären och situationen för små och medelstora företag samt mikroföretag, för att hjälpa dessa företag att bättre uppnå målen i fråga om arbetsmiljö. Parlamentet framhåller att begreppet små och medelstora företag i sin nuvarande utformning omfattar omkring 99 procent av alla företag, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra mer för att samla in tillförlitliga uppgifter om hur arbetsmiljölågstiftningen faktiskt genomförs i dessa företag.

12. Europaparlamentet välkomnar införandet av Europeiska arbetsmiljöbyråns (EU-Osha) OiRA (det interaktiva onlineverktyget för riskbedömning), liksom av andra e-verktyg i medlemsstaterna, som underlättar riskbedömning och syftar till att främja laglydnad och en kultur av förebyggande åtgärder, framför allt i mikroföretag och småföretag. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att använda EU:s anslag till arbetsmiljöåtgärder i allmänhet och i synnerhet till utveckling av e-verktyg, för att stödja små och medelstora företag. Parlamentet framhåller vikten av kampanjer för ökad medvetenhet, såsom kampanjerna Ett friskt och hälsosamt arbetsliv, inom området hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och betonar att arbetsgivare och arbetstagare måste väckas till ökad medvetenhet om grundläggande rättigheter och skyldigheter inom detta område.

13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att, i enlighet med nationell lag och praxis, ta initiativ för att skyddsombud och ledningspersoner med ansvar för hälsa och säkerhet ska kunna förkovra sina färdigheter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja arbetstagares aktiva medverkan vid genomförandet av förebyggande arbetsmiljöåtgärder, och att se till att skyddsombuden kan få utbildning som går längre än bara till de grundläggande modulerna.

Onsdagen den 25 november 2015

14. Europaparlamentet anser det bör arbetas för en kultur av ömsesidig tillit samt ömsesidigt förtroende och lärande av varandra, där arbetstagare uppmuntras bidra till utvecklingen av en hälsosam och säker arbetsmiljö, något som också blir till nytta för arbetstagarnas sociala delaktighet och företagens konkurrenskraft. Parlamentet betonar här att arbetstagare inte får drabbas negativt av att de tar upp frågor om hälsa och säkerhet.

15. Europaparlamentet påpekar att det centrala i ett gott handhavande och goda resultat av arbetsmiljöfrågor är väl genomförd och verkställbar lagstiftning samt fullständigt dokumenterad riskbedömning, i vilken arbetstagare och företrädare för dem deltar, så att det går att vidta lämpliga förebyggande åtgärder på arbetsplatsen.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att övervaka att arbetsmiljölagstiftningen genomförs och verkställs i medlemsstaterna. Parlamentet anser att efterhandsutvärderingen av det praktiska genomförandet i medlemsstaterna av EU:s arbetsmiljödirektiv ger ett bra tillfälle att utföra detta och förväntar sig att det som ett led i översynen av den strategiska ramen tas hänsyn till vad man kommit fram till om genomförandet av den befintliga lagstiftningen.

Verkställighet

17. Europaparlamentet anser att det ofrånkomligen behövs likvärdiga verksamhetsförutsättningar inom hela EU och att illojal konkurrens och social dumpning måste bort. Parlamentet betonar att yrkesinspektionerna spelar en central roll för verkställigheten av arbetstagarnas rättigheter till en säker samt fysiskt och psykiskt hälsosam arbetsmiljö samt för tillhandahållandet av rådgivning och vägledning till arbetsgivare, framför allt små och medelstora företag samt mikroföretag. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa ILO:s normer och riktlinjer för yrkesinspektion och att ge yrkesinspektionerna adekvat personal och adekvata resurser samt yrkesinspektörerna bättre utbildning, såsom Europeiska ekonomiska och sociala kommittén rekommenderat⁽¹⁾. Parlamentet välkomnar samarbetet mellan de nationella yrkesinspektionerna i yrkesinspektörskommittén (Slic).

18. Europaparlamentet framhäver problemet med att genomföra arbetsmiljölagstiftningen för arbetstagare som utför odeklarerat arbete. Parlamentet erinrar om att yrkesinspektionerna spelar en nyckelroll för att avskräcka från odeklarerat arbete, och uppmanar medlemsstaterna att utföra strikta inspektioner och utdöma lämpliga påföljder för arbetsgivare som anställer odeklarerade arbetstagare. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att bekämpa odeklarerat arbete. Parlamentet framhåller att flertalet olycksfall med dödlig utgång inträffar inom arbetsintensiva sektorer, där det är vanligare med odeklarerat arbete än inom andra sektorer.

19. Parlamentet anser att en effektiv tillämpning av arbetsmiljölagstiftningen också i hög grad beror av yrkesinspektionerna och anser att resurserna bör inriktas på de sektorer som påtalats som mest riskfyllda för arbetstagarna. Parlamentet uppmanar med kraft de relevanta myndigheterna, att i samband med sina fortsatta undersökningar av stickprovskaraktär, tillämpa en riskbaserad övervakning och rikta in sig på upprepade regelbrytare för att arbetsgivare som inte följer kraven i fråga om arbetsmiljö ska ställas till svars. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa informationsutbyte och förbättra samordningen mellan yrkesinspektionerna för att förbättra det gränsöverskridande samarbetet.

Regelverk

20. Europaparlamentet välkomnar de insatser som gjorts för att förbättra regelverket, och förväntar sig ytterligare framsteg på detta område. Parlamentet erinrar dock kommissionen om att då arbetsmiljödirektiven underställs prövning enligt programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat, samt då det görs ändringar av dem, bör detta ske med respekt för demokratins regler och med insyn och medverkan från arbetsmarknadens parter sida och bör under inga omständigheter leda till minskad hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Parlamentet understryker i detta sammanhang att det bör tas hänsyn till förändringar på arbetsplatserna till följd av den tekniska utvecklingen. Parlamentet påpekar att det står medlemsstaterna fritt att anta normer som är striktare än minimikraven i fråga om arbetsmiljö, men anser trots detta att de nuvarande bestämmelserna bör förbättras, bland annat genom att överlappningar undviks och att arbetsmiljölagstiftningen integreras bättre i andra politikområden, samtidigt som man arbetar för att arbetstagarna ska få ha kvar sin nuvarande nivå av arbetarskydd och att denna nivå ytterligare ska höjas.

⁽¹⁾ EUT C 230, 14.7.2015, s. 82.

Onsdagen den 25 november 2015

21. Europaparlamentet understryker att ett effektivt genomförande av arbetsmiljölagstiftningen förutsätter medverkan från arbetstagarnas och arbetsmarknadens parter sida på alla nivåer, i enlighet med nationell lag och praxis, och att arbetsmarknadens parter medverkan på EU-nivå kan ge garantier för att den strategiska ramen för arbetsmiljön är av relevans för de europeiska arbetsgivarna och arbetstagarna. Parlamentet uppmanar arbetsmarknadens parter och kommissionen till en konstruktiv dialog om hur den nuvarande lagstiftningsramen skulle kunna förbättras och anser att arbetsmarknadens parter måste få en starkare roll.

Förebyggande av arbetsrelaterade sjukdomar och av nya och framväxande risker

22. Europaparlamentet påpekar att många arbetstagare måste skyddas mot exponering för carcinogener, mutagena ämnen och reproduktionstoxiska ämnen. Parlamentet betonar i detta sammanhang att kvinnor ofta exponeras för en cocktail av ämnen som kan innebära ökade hälsorisker, inbegripet för deras barns livsduglighet. Parlamentet upprepar med eftertryck sin uppmaning till kommissionen att den ska lägga fram ett förslag om översyn av direktiv 2004/37/EG, utgående från vetenskapliga rön och, vid behov, med tillägg av flera bindande yrkeshygieniska gränsvärden, och att i samarbete med rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor utveckla ett bedömningssystem som bygger på tydliga och explicita kriterier. Parlamentet anser att man i detta sammanhang bör åtgärda fall av överlappande lagstiftning som leder till att lagstiftningen oavsiktligen inte följs.

23. Europaparlamentet framhåller vikten av ett striktare arbetarskydd, där man inte bara ser till exponeringstiden utan även till den blandning av kemiska och/eller toxiska ämnen som arbetstagaren exponeras för. Parlamentet påpekar att många arbetstagare inom hälso- och sjukvården är exponerade för farliga kemikalier på arbetsplatsen. Parlamentet uppmanar kommissionen att åtgärda kemiska riskfaktorer inom hälso- och sjukvården och att i strategin för arbetsmiljön ta med särskilda bestämmelser om de vårdanställdas exponering för farliga läkemedel. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se till att alla arbetstagare som direkt eller indirekt arbetar med att använda eller bortskaffa vassa medicinska instrument får adekvat skydd. Parlamentet påpekar att detta vid behov kunde förutsätta en översyn av direktiv 2010/32/EU om förebyggande av stick- och skärskador inom hälso- och sjukvården.

24. Europaparlamentet påpekar att många arbetstagare fortfarande är exponerade för asbest på sina arbetsplatser och uppmanar EU att i nära samarbete med arbetsmarknadens parter och medlemsstaterna främja och samordna medlemsstaternas arbete med att utveckla nationella handlingsplaner, samt att ställa adekvata anslag till förfogande och att vidta lämpliga åtgärder för asbesthantering och säker asbestsanering.

25. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning ⁽¹⁾ till kommissionen att utarbeta och genomföra en modell för screening och registrering av asbest, i enlighet med artikel 11 i direktiv 2009/148/EG. Parlamentet uppmanar till en europeisk kampanj mot asbest, och uppmanar med kraft medlemsstaterna att kompensera asbestutsatta arbetstagare.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder mot ett av de vanligaste arbetsrelaterade hälsoproblemen i Europa och att utan dröjsmål lägga fram ett förslag till ett övergripande direktiv om muskuloskeletala besvär, för att sådana besvär ska kunna förebyggas effektivare och orsakerna till dem åtgärdas. Parlamentet påpekar att det kan bli till nytta för både arbetstagare och arbetsgivare om unionslagstiftningen som fastställer minimikrav på hur arbetstagare ska skyddas mot exponering för ergonomiska riskfaktorer konsolideras, eftersom detta gör det lättare att genomföra och följa lagstiftningsramen. Parlamentet understryker här vikten av att utbyta god praxis och att arbetstagarna måste göras mer uppmärksamma på ergonomiska riskfaktorer och få bättre information om dem.

27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att så snabbt som möjligt genomföra direktiv 2002/44/EG av den 25 juni 2002 om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agens.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0093.

Onsdagen den 25 november 2015

28. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionen på att de förebyggande åtgärderna mot exponering för hormonstörande ämnen i arbetslivet måste utvecklas, eftersom dessa ämnen har många slags skadeverkningar på kvinnliga och manliga arbetstagares hälsa, liksom också på deras barn ⁽¹⁾. Parlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål fastställa en helhetsstrategi mot hormonstörande ämnen, där det vid behov skulle kunna ingå att unionslagstiftningen om utsläppande på marknaden av pesticider och biocider genomförs samt att bestämmelserna om förebyggande av yrkesrisker skärps. Parlamentet betonar att EU:s stöd till forskning kring säkrare alternativ är livsviktigt för att försiktighetsprincipen och produktvalsprincipen ska kunna tillämpas.

29. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i EU:s strategiska ram för arbetsmiljö 2014–2020 gått in för att förbättra förebyggandet av arbetsrelaterade sjukdomar, framför allt inom nanoteknikens och bioteknikens område. Parlamentet framhåller osäkerheten om distributionen och användningen av nanoteknik och anser att det behövs ytterligare forskning om vilka potentiella risker för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen som den nya tekniken är förknippad med. Parlamentet anser här att försiktighetsprincipen måste tillämpas för att minska de potentiella riskerna för hälsa och säkerhet för arbetstagare som hanterar nanoteknik.

30. Europaparlamentet fäster kommissionens uppmärksamhet på att det bland arbetskraften finns allt fler som lider av kroniska sjukdomar, och anser arbetstillfällen som är tillgängliga och säkra bör finnas att tillgå för personer med dödliga sjukdomar, kroniska och långvariga sjukdomar och funktionsnedsättning. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att inrikta sig på hur personer med kroniska sjukdomar kan kvarstanna och integreras i arbetslivet, samt att stödja skälig anpassning av arbetsplatser, något som kommer att garantera att de i rätt tid återvänder till arbetslivet. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja åtgärder för integrering och rehabilitering av personer med funktionsnedsättning och att stödja medlemsstaternas arbete genom att öka medvetenheten och kartlägga och delge exempel på god praxis i fråga om anpassningar på arbetsplatserna. Parlamentet uppmanar Eurofound att ytterligare undersöka och analysera vilka möjligheter personer med kroniska sjukdomar har att få anställning i medlemsstaterna samt hur anställbara de är.

31. Europaparlamentet konstaterar att teknisk utveckling kan bli till nytta för samhället i stort, men oroar sig för de nya risker som dessa förändringar fört med sig. Parlamentet välkomnar här kommissionens avsikt att inrätta ett nätverk av yrkesfolk och vetenskapare inom området arbetsmiljö för att bättre åtgärda framtidens utmaningar. Parlamentet framhåller att det blir allt vanligare med smarta samarbetande robotar, till exempel inom industriproduktionen samt på sjukhus och ålderdomshem. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att kartlägga potentiella risker för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen till följd av teknisk innovation, och att vidta lämpliga åtgärder mot dem.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utveckla och genomföra ett program för systematisk övervakning och hantering av psykosociala risker och stöd till arbetstagare som drabbats av dem, bland annat i form av stress, depression och burn out, för att bland annat utarbeta effektiva rekommendationer och riktlinjer för bekämpning av dessa risker. Parlamentet understryker att stress i arbetet har erkänts som ett svårt hinder i Europa, både mot produktiviteten och mot den enskildes livskvalitet. Parlamentet konstaterar här att psykisk hälsa och psykosociala risker kan påverkas av ett flertal faktorer, av vilka inte alla är arbetsrelaterade, men påpekar dock att psykosociala risker och arbetsrelaterad stress är ett strukturproblem som sammanhänger med arbetsuppläggningsen, och att psykosociala risker och arbetsrelaterad stress kan förebyggas och hanteras. Parlamentet betonar att man vid översynen 2016 av den strategiska ramen för arbetsmiljö måste utföra studier, förbättra det förebyggande arbetet och överväga nya åtgärder, dels utgående från delgivning av bästa praxis, dels utgående från redskap för återintegrering på arbetsmarknaden.

33. Europaparlamentet välkomnar kampanjen "Friska arbetsplatser förebygger stress", och framhåller att jämställdhetsaspekten måste finnas med i initiativen mot arbetsrelaterad stress, på grund av kvinnornas särskilda arbetsvillkor.

34. Europaparlamentet uppmärksammar frågan om mobbning och vilka konsekvenser den kan få för den psykosociala hälsan. Parlamentet påpekar att trakasserier och våld i arbetet måste bekämpas och uppmanar därför kommissionen att i nära samarbete med arbetsmarknadens parter överväga att lägga fram ett förslag till rättsakt, utgående från ramavtalet om trakasserier och våld i arbetet. Parlamentet uppmanar dessutom med kraft medlemsstaterna att ta fram effektiva nationella strategier mot våld i arbetet.

⁽¹⁾ *The Cost of Inaction*, Nordon (2014) och *Rapport sur les perturbateurs endocriniens, le temps de la précaution*, Gilbert Barbier (2011).

Onsdagen den 25 november 2015

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anta ett målinriktat tillvägagångssätt för att få bort osäker anställning och att beakta vilka negativa inverkningar på hälsa och säkerhet på arbetsplatsen som osäker anställning har. Parlamentet understryker att arbetstagare med atypiska avtal kan ha det svårare att få både utbildning och tjänster i frågor som berör hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Parlamentet betonar att arbetstagare inom alla anställningsformer måste få en bättre arbetsmiljö, vilket också gäller sådana som kan befinna sig i en utsatt ställning, såsom ungdomar och personer som tidigare varit långtidsarbetslösa. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppfylla kraven i direktiv 96/71/EG för att bekämpa social dumpning och här vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomdriva och skydda utstationerade arbetstagares rättigheter till likabehandling när det gäller hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.

36. Europaparlamentet betonar att arbetet i privata hushåll måste beaktas i diskussionen om främjande av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Parlamentet uppmanar med kraft arbetsgivarna och de politiska beslutsfattarna att sörja för och underlätta en sund balans mellan arbetsliv och privatliv, med samtidig hänsyn till att allt fler arbetstagare behöver förena förvärvsarbete med vård- och omsorgsarbete. Parlamentet betonar att frågan om alltför långa arbetstider måste åtgärdas för att man ska kunna tillförsäkra en sund balans mellan arbetsliv och familjeliv. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullständigt genomföra direktiv 2003/88/EG och framhåller i detta sammanhang att man måste övervaka att bestämmelsen om maximala antalet arbetstimmar följs.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utforma lämpliga politiska åtgärder mot problemet med den stigande åldern bland arbetstagarna och anser att arbetsmiljölagstiftningen bör främja ett sunt arbetsliv och ett åldrande med god hälsa. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja åtgärder för rehabilitering och återintegrering genom att genomföra resultaten av Europaparlamentets pilotprojekt för äldre arbetstagares hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.

38. Europaparlamentet betonar vikten av sådana åtgärder för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen som inriktar sig på de särskilda utmaningarna och riskerna för kvinnor i arbetslivet, bland annat sexuella trakasserier. Parlamentet uppmanar kommissionen och arbetsmarknadens parter att se till att män och kvinnor finns mer likvärdigt företrädade inom alla led av dialogen mellan arbetsmarknadens parter. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att beakta jämställdhetsaspekten som ett led i översynen 2016 av den strategiska ramen för arbetsmiljön. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en europeisk strategi för bekämpning av våld mot kvinnor i arbetslivet och, som ett led i detta, utvärdera om direktiv 2006/54/EG borde ses över så att det kommer att omfatta nya former av våld och trakasserier. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra kommissionens rekommendation 92/131/EEG för att öka medvetenheten om sexuella trakasserier och andra former av sexuella övergrepp.

39. Europaparlamentet gör kommissionen uppmärksam på vilken roll kommittéerna för sektorsvisa dialoger mellan arbetsmarknadens parter kan spela för att åtgärda sektorsspecifika risker för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och skapa potentiellt mervärde, med hjälp av överenskommelser mellan arbetsmarknadens parter, varvid deras omfattande kunskaper om sektorsspecifika situationer får komma till användning.

40. Europaparlamentet betonar att kommissionen bör samla in uppgifter, stå till tjänst med forskning och utveckla köns- och åldersspecifika metoder för utvärdering av det förebyggande arbetet, för att inrikta sig på de särskilda utmaningar som utsatta grupper, bland dem kvinnor ställs inför i arbetslivet.

41. Europaparlamentet betonar att man måste investera mer i en politik för riskförebyggande, liksom också främja, utveckla och stödja en förebyggande kultur för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att arbeta för ökad medvetenhet och ge det förebyggande arbetet och frågor om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen en mera framträdande ställning i skolornas läroplaner på alla nivåer, inklusive inom lärlingsutbildningen. Parlamentet anser att man måste fokusera på det förebyggande arbetet så tidigt som möjligt inom produktionsprocessen och arbeta för att genomföra systematiska program för förebyggande, som bygger på riskbedömningar som uppmuntrar arbetsgivare och arbetstagare att bidra till en säker och hälsosam arbetsmiljö. Parlamentet påpekar att de förebyggande tjänsternas kvalitet i många medlemsstater är utslagsgivande för stödet till företagen, framför allt de små och medelstora företagen, i deras arbete med att utföra riskbedömningar och vidta lämpliga förebyggande åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka vad som i medlemsstaternas nationella lagstiftning föreskrivs om de förebyggande tjänsternas uppgifter och utbildningskraven i samband med dem.

42. Europaparlamentet understryker att kvinnor måste involveras i beslutsprocesserna när det gäller utvecklingen av bättre hälso- och säkerhetsmetoder i deras arbetsmiljö.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte förbise frågan om hur arbetsrelaterad cancer utvecklats, såsom cancer i näshålan, en cancerform som uppträder oftare i fall där arbetstagarnas andningsorgan inte skyddats ordentligt mot relativt vanliga typer av damm, som uppkommer vid bearbetning av trä, läder, mjöl, textilier, nickel och andra material.

Onsdagen den 25 november 2015

44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera alla sina medborgare lika möjligheter att utöva sina arbetstagarrättigheter och lika tillgång till allmän hälso- och sjukvård, i synnerhet med beaktande av kvinnor i landsbygdsområden och andra utsatta befolkningsgrupper.

Statistiska uppgifter

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra insamlandet av tillförlitliga och jämförbara uppgifter om yrkessjukdomar, exponeringar och risker inom alla sektorer, även den offentliga sektorn, för att kartlägga bästa praxis, främja benchlearning och upprätta en gemensam databas om exponering i arbetet, utan att det uppstår oskäligen kostnader. Parlamentet betonar vikten av att nationella experter får medverka och att databasen hålls aktuell. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna och kommissionen att samla in mera uppgifter om de risker som förknippas med digitalisering, arbetsrelaterad trafiksäkerhet och de konsekvenser som krisen kan ha fått för hälsa och säkerhet i arbetet.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samla in köns- och åldersspecifika statistiska uppgifter av hög kvalitet om arbetsrelaterade sjukdomar, för att fortlöpande förbättra och, vid behov, anpassa lagstiftningen utgående från de nya och framväxande riskerna.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra studier, uppdelade utifrån kön, ålder och ekonomisk verksamhetssektor, för att fastställa förekomsten av muskuloskeletala besvär på nationell nivå bland den yrkesaktiva befolkningen, för att man ska kunna förebygga och bekämpa uppkomsten av sådana besvär.

48. Europaparlamentet betonar att det måste tas fram gemensamma hälsoindikatorer för och definitioner av arbetsrelaterade sjukdomar och EU-omfattande statistiska uppgifter, såsom underlag för fastställande av mål för minskning av yrkessjukdomar.

49. Europaparlamentet betonar svårigheterna med att samla in uppgifter i många medlemsstater. Parlamentet vill att det arbete som utförs av EU-Osha och Eurofound ska förbättras och uppmanar med kraft medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att olycksfall i arbetet ska anmälas av arbetsgivarna.

Internationella insatser

50. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att se till att alla handelsavtal med tredjeländer förbättrar arbetsmiljön till skydd för arbetstagarnas hälsa och säkerhet.

51. Europaparlamentet framhåller att EU har ett intresse av högre ställda arbetsnormer, också i fråga om nivåerna av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, över hela världen och en skyldighet att förverkliga detta.

52. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att förstärka samarbetet kring arbetsmiljöfrågor med internationella organisationer såsom ILO, OECD, G20 och WHO.

53. Europaparlamentet beklagar djupt att inte alla medlemsstater ratificerat ILO:s konvention nr 187 om ett ramverk för främjande av arbetsmiljö, och uppmanar alla medlemsstater att ratificera den konventionen.

o

o o

54. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 26 november 2015

P8_TA(2015)0412

Afghanistan, särskilt dödandet i Zabulprovinsen**Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om Afghanistan, särskilt dödandet i Zabulprovinsen (2015/2968(RSP))**

(2017/C 366/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 15 december 2011 om situationen för kvinnor i Afghanistan och Pakistan ⁽¹⁾ och sin resolution av den 13 juni 2013 om förhandlingarna om ett samarbetsavtal om partnerskap och utveckling mellan EU och Afghanistan ⁽²⁾,
- med beaktande av den lokala EU-strategin om människorättsförsvarare i Afghanistan 2014,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 2210 (2015) och mandatet för FN:s biståndsuppdrag i Afghanistan (Unama),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 20 juli 2015 om Afghanistan,
- med beaktande av konferensen om genomförandet av stödet till den nationella handlingsplanen (FN:s säkerhetsråds resolution 1325) om kvinnor, fred och säkerhet, som hölls den 20 september 2015,
- med beaktande av Unamas och OHCHR:s (kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter) halvårsrapport från augusti 2015 om skydd av civila i väpnade konflikter i Afghanistan för 2015,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 26 oktober 2015 om Afghanistan,
- med beaktande av det uttalande som gjordes den 11 november 2015 av FN:s uppdrag, som fördömde "vansinnesmordet" på sju civila gisslan i Zabul,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Oron stiger över den etniska och sekteristiska förföljelsen i Afghanistan, eftersom de incidenter med kidnappningar och attacker som har inträffat i månader riktar sig mot hazarerna, som anses vara landets tredje största etniska grupp och den enda som består av främst shiiter.
 - B. Sju civila fördes bort i oktober 2015 och avrättades mellan den 6 och 8 november 2015 i distriktet Arghandab, och väpnade sammandrabbningar har rapporterats där mellan två rivaliserande regeringsfientliga grupper.
 - C. De i huvudsak shiamuslimska hazarerna är en av de etniska minoriteter som erkänns av Afghanistans nya författning.
 - D. Den 21 november 2015 attackerades en grupp av 30 hazarer under vapenhot när de färdades på en motorväg i södra delarna av landet. Minst fem andra hazarer som färdades på en buss till Kabul räddades av andra resenärer som hjälpte dem att dölja sin identitet, när bussen stoppades av militanta personer.
 - E. Dödandet i Zabul visar på de särskilda faror som hazarerna är utsatta för. Vid ett antal incidenter de senaste två åren har hazariska busspassagerare separerats från andra passagerare, förts bort, och i vissa fall dödats.

⁽¹⁾ EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 119.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0282.

Torsdagen den 26 november 2015

- F. Dödandet belyser det fortsatta terroristhot som civila utsätts för av talibanerna och deras utbrytargrupper, varav vissa rapporteras ha svurit trohet mot Daish/IS.
- G. EU har kontinuerligt stött Afghanistans återuppbyggnad och utveckling sedan 2002 och har åtagit sig att säkerställa ett fredligt, stabilt och säkert Afghanistan.
- H. Eupols uppdrag i Afghanistan, som inleddes 2007 för att stödja utbildandet av Afghanistans polisstyrka, hjälper till att upprätta ett straffrättsligt/rättsligt system under afghansk förvaltning. Rådet beslutade i december 2014 att förlänga uppdraget till den 31 december 2016.
- I. Uppdraget för den internationella säkerhetsstyrkan (Isaf) avslutades i slutet av 2014. Det nya uppdraget Resolute Support inleddes i januari 2015 för att tillhandahålla ytterligare utbildning, rådgivning och stöd till de afghanska säkerhetsstyrkorna och institutionerna.
- J. Mordet på civila och gisslantagandet av civila utgör allvarliga kränkningar av internationell humanitär rätt, vilken alla parter i den väpnade konflikten – inbegripet alla regeringsfientliga grupper – är förbundna att följa.
- K. Säkerheten i hela Afghanistan ger alltjämt anledning till stor oro på grund av talibanernas terroristverksamhet.
- L. Oavsiktliga skador på civila fortsätter att äga rum och har orsakat ett mycket stort antal dödsoffer bland oskyldiga civila, hjälparbetare och till och med fredsbevarande styrkor.
- M. Al-Qaida-ledaren al-Zawahiris uppmaning nyligen till IS-anhängare att föra krig mot den internationella koalitionen är ett ytterligare hot mot Natostyrkorna i Afghanistan och mot landets säkerhet.
1. Europaparlamentet fördömer i starkaste ordalag det barbariska mordet, genom halshuggning, på sju hazarer (två kvinnor, fyra män och en liten flicka) i Zabulprovinsen i sydöstra Afghanistan vid gränsen till Pakistan.
 2. Europaparlamentet fördömer de attacker som talibanerna, al-Qaida, IS och andra terroristgrupper utfört mot afghanska civila, de afghanska nationella försvars- och säkerhetsstyrkorna, demokratiska institutioner och det civila samhället, som orsakar ett rekordhøgt antal dödsoffer. Parlamentet betonar att den afghanska regeringen bör göra det till en prioritering att skydda hazarerna, som är särskilt utsatta för talibanernas och Daish/IS våld och terror.
 3. Europaparlamentet uttrycker sitt deltagande med offrens familjer, i synnerhet till följd av de senaste fasansfulla morden på hazarer.
 4. Europaparlamentet efterlyser stöd till de afghanska myndigheterna, så att de kan vidta snabba och lämpliga åtgärder för att se till att de som gjort sig skyldiga till mord på oskyldiga civila ställs inför rätta och för att bekräfta rättsstatsprincipen i landet.
 5. Europaparlamentet uppmanar de afghanska myndigheterna att se till att de personer ur säkerhetsstyrkornas personal som gjort sig skyldiga till allvarliga människorättskränkningar, inbegripet dem som har befäl över styrkor som begår övergrepp, blir föremål för tillförlitliga och opartiska utredningar och straffas eller åtalas enligt vad som är lämpligt.
 6. Europaparlamentet anser att mord på civila gisslan, inklusive kvinnor och barn, måste behandlas som krigsbrott. Parlamentet betonar att dödandet av oskyldiga civila är förbjudet enligt internationell humanitär rätt. Parlamentet upprepar att denna rätt måste följas av alla parter i konflikten, inbegripet utbrytargrupper.
 7. Europaparlamentet uttrycker stor oro över det allvarliga säkerhetsläget, det konstant ökade våldet, terrordåden som leder till en kraftig ökning av antalet dödsoffer och de konstanta hoten mot en befolkning som tvingas leva i ett klimat av växande rädsla och hotelser.
 8. Europaparlamentet anser att den nationella säkerheten är en viktig grund för den sociala och ekonomiska utvecklingen, den politiska stabiliteten och framtidsutsikterna i Afghanistan.

Torsdagen den 26 november 2015

9. Europaparlamentet uppmanar Afghanistans regering att förstärka samarbetet med Pakistans regering. Parlamentet betonar att ett närmare samarbete i frågor som rör säkerhet och styre skulle gynna båda parter och bidra till främjandet av fred och säkerhet i regionen.
 10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och Europeiska utrikes tjänsten att fortsätta att vara fullt engagerade och stödja den afghanska regeringen i kampen mot uppror.
 11. Europaparlamentet framför på nytt sitt åtagande gentemot alla insatser för att befria Afghanistan från terrorism och extremism och anser att sådana ansträngningar är avgörande för den regionala och globala säkerheten för att bygga ett inkluderande, stabilt, demokratiskt och mer välmående land.
 12. Europaparlamentet kommer att fortsätta att stödja den afghanska regeringen i dess arbete med att inleda viktiga reformer, ytterligare förbättra styret och rättsstatsprincipen, främja respekten för mänskliga rättigheter, inbegripet kvinnors rättigheter, bekämpa korruption och narkotika, förbättra den finanspolitiska hållbarheten och främja en ekonomisk tillväxt för alla. Parlamentet noterar att president Ashraf Ghani har för avsikt att göra kampen mot korruption till en av sina prioriteringar.
 13. Europaparlamentet bekräftar sitt stöd till den afghanska regeringen och dess befolkning i detta kritiska skede. Parlamentet riktar uppmärksamhet mot de förluster av människoliv som de afghanska försvars- och säkerhetsstyrkorna lidit sedan Isaf avslutade sitt uppdrag i slutet av 2014. Parlamentet uppmanar regeringen att fortsätta sina ansträngningar för att öka försvars- och säkerhetsstyrkornas effektivitet och operativa ändamålsenlighet för att garantera säkerhet och stabilitet åt befolkningen i stort.
 14. Europaparlamentet är fortsatt djupt oroat över det försämrade läget för de mänskliga rättigheterna och säkerheten i Afghanistan, och i synnerhet de följder som detta kan få för kvinnors, religiösa och etniska minoriteters, människorättsförsvarares och journalisters rättigheter.
 15. Europaparlamentet påminner om den betydelsefulla lagen om avskaffande av våld mot kvinnor från 2009 och väddar till myndigheterna att ägna större uppmärksamhet åt och anslå större medel till skyddet av människorättsförsvarare som utsätts för hot eller attacker.
 16. Europaparlamentet uppmanar Afghanistans regering att anta en genomförandeplan för sin nationella handlingsplan 1325 som innehåller ett krav om att kvinnor ska vara fullt delaktiga i alla skeden av fredsförhandlingarna.
 17. Europaparlamentet påminner om den afghanska regeringens åtaganden gentemot det internationella samfundet när det gäller rättigheter och skydd för etniska, språkliga, religiösa och andra minoriteter.
 18. Europaparlamentet fördömer de senaste talibanattackerna i Kunduz och beklagar djupt de dödsoffer bland civilbefolkningen och de afghanska nationella försvars- och säkerhetsstyrkorna som dessa orsakat. Parlamentet stöder en oberoende utredning av attacken mot Läkare utan gränsers sjukhus i Kunduz och kräver att sjukhusens och vårdinrättningarnas neutralitet respekteras.
 19. Europaparlamentet uppberor att det är ytterst angeläget att Afghanistans regering och alla partner i regionen engagerar sig på ett trovärdigt sätt så att konflikten kan få ett slut och stabilitet säkerställas. Parlamentet uppberor att en fredsprocess under afghansk ledning och afghanskt ansvar är en förutsättning för en hållbar och varaktig lösning.
 20. Europaparlamentet välkomnar beslutet att hålla den övergripande ministerkonferensen om Afghanistan i Bryssel 2016 som ett bevis på det internationella samfundets pågående engagemang för stabilisering och utveckling i landet. Parlamentet förväntar sig att konferensen ska fastställa ramen för Afghanistans regering och bidragsgivarna fram till och med 2020, som ska bygga på konkreta åtaganden från såväl den afghanska regeringens som det internationella samfundets sida.
 21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/ unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Afghanistans regering och parlament.
-

Torsdagen den 26 november 2015

P8_TA(2015)0413

Kambodja

Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om den politiska situationen i Kambodja (2015/2969(RSP))

(2017/C 366/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Kambodja,
- med beaktande av EU:s lokala uttalande av den 27 oktober 2015 om situationen i Kambodja,
- med beaktande av uttalandet av den 17 november 2015 från talesmannen för FN:s generalsekreterare om Kambodja,
- med beaktande av pressmeddelandet av den 30 oktober 2015 från talespersonen för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Ravina Shamdasani,
- med beaktande av uttalandena av den 23 november 2015 och den 24 september 2015 från FN:s särskilda rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Kambodja, Rhona Smith,
- med beaktande av rapporten av den 20 augusti 2015 från den särskilda rapportören om situationen för de mänskliga rättigheterna i Kambodja,
- med beaktande av FN:s människorättsråds resolution av den 2 oktober 2015 om Kambodja,
- med beaktande av utrikestjänstens talespersons uttalande av den 15 juli 2015 om lagen om föreningar och icke-statliga organisationer i Kambodja,
- med beaktande av uttalandet av den 22 juni 2015 från FN:s särskilde rapportör för rätten till frihet att delta i fredliga sammankomster och rätten till föreningsfrihet,
- med beaktande av de avslutande iakttagelserna av den 27 april 2015 från FN:s kommitté för de mänskliga rättigheterna om den andra återkommande rapporten om Kambodja,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna av den 10 december 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,
- med beaktande av 2008 års EU-riktlinjer om människorättsförsvarare,
- med beaktande av samarbetsavtalet från 1997 mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Kambodja,
- med beaktande av artikel 35 i Kambodjas konstitution, som garanterar rätten till föreningsfrihet och frihet att delta aktivt i det politiska, ekonomiska, sociala och kulturella livet i landet,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 13 november 2015 utfärdade de kambodjanska myndigheterna en arresteringsorder mot Sam Rainsy, ledare för det största oppositionspartiet, Kambodjas nationella räddningsparti (CNRP), som för närvarande befinner sig utomlands. Den 16 november 2015 uteslöt Kambodjas nationalförsamling Rainsy som ledamot och upphävde hans parlamentariska immunitet så att han ska kunna gripas när han återvänder till landet, i samband med ett sju år gammalt förtalsmål.

Torsdagen den 26 november 2015

- B. Den 20 november 2015 blev Sam Rainsy kallad av en domstol att inställa sig för förhör den 4 december 2015 med anledning av ett inlägg på hans offentliga facebooksidan som gjorts av en senator från oppositionen, Hong Sok Hour, som har suttit i häkte sedan augusti 2015 anklagad för förfälskning och anstiftan till brott efter att på Rainsys facebooksidan ha lagt ut en video med ett påstått falskt dokument som handlar om 1979 års gränsavtal med Vietnam.
- C. Den 26 oktober 2015 hade en grupp regeringstroga demonstranter i Phnom Penh brutalt överfallit två parlamentsledamöter från oppositionen (CNRP), Nhay Chamrouen och Kong Sakphea. Demonstranterna hotade även säkerheten i nationalförsamlingens förste vice talmans privatbostad. Enligt rapporter ska polisen och andra statliga säkerhetsstyrkor ha sett på medan angreppen ägde rum.
- D. Den 30 oktober 2015 blev oppositionspartiets ställföreträdande ledare, Kem Sokha, avsatt från sitt ämbete som förste vice talman i nationalförsamlingen av det regerande Kambodjanska folkpartiet (CPP) under ett sammanträde som bojkottades av CNRP. Att CNRP fick tillsätta ämbetet som vice talman var en av de centrala eftergifter som regeringspartiet CPP beviljade CNRP i juli 2014 för att detta partis ett år långa bojkott av parlamentet efter valet 2013 skulle upphöra.
- E. Premiärminister Hun Sen har suttit vid makten i över 30 år, medan hans säkerhetsstyrkor åtnjuter strafflöshet för allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna.
- F. Elva oppositionsaktivister har avtjänat fängelsestraff på mellan sju och tjugio år för att ha deltagit i eller lett ett "uppror".
- G. De båda partierna CPP och CNRP hade kommit överens om en politisk vapenvila 2014, vilket hade väckt förhoppningar om att en ny fas för att lösa politiska meningsskiljaktigheter på ett konstruktivt sätt skulle kunna inledas. Trots överenskommelsen är det politiska klimatet i Kambodja fortfarande spänt.
- H. I Kambodjas konstitution garanteras yttrandefriheten i artikel 41 och rätten till politiskt deltagande i artikel 35.
- I. Trots omfattande kritik från det civila samhället och det internationella samfundet har den nyligen utfärdade lagen om föreningar och icke-statliga organisationer gett statliga myndigheter godtyckliga befogenheter att stänga organisationer som försvarar mänskliga rättigheter och hindra bildandet av dem, och man har redan börjat avskräcka från arbetet för försvar av de mänskliga rättigheterna i Kambodja och motarbeta det civila samhället.
- J. FN:s särskilde rapportör för rätten till frihet att delta i fredliga sammankomster och rätten till föreningsfrihet har förklarat att det civila samhället i Kambodja uteslöts från processen för utarbetandet av lagen om föreningar och icke-statliga organisationer.
- K. Kambodjas regering godkände utkastet till lag om fackföreningar den 13 november 2015.
- L. EU är Kambodjas största partner i fråga om utvecklingsbistånd, med ett nytt anslag på 410 miljoner euro för perioden 2014–2020. EU stöder en omfattande uppsättning människorättsinitiativ som genomförs av kambodjanska icke-statliga organisationer och andra organisationer i det civila samhället. Kambodja är starkt beroende av utvecklingsbistånd.
1. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över det försämrade klimatet för politiker och aktivister från oppositionen samt människorätts-, samhälls- och miljöaktivister i Kambodja och fördömer alla våldshandlingar och politiskt motiverade åtal och domar mot oppositionspolitiker, aktivister och människorättsförsvarare i landet.

Torsdagen den 26 november 2015

2. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt de kambodjanska myndigheterna att återkalla arresteringsordern och lägga ner åtalet mot oppositionsledaren Sam Rainsy och ledamöter från CNRP i nationalförsamlingen och senaten, däribland senator Hong Sok Hour och aktivister och organisatörer från CNRP, så att de kan arbeta fritt utan rädsla för gripande eller förföljelse, och att upphöra med det politiska utnyttjandet av domstolarna för att åtala personer på politiskt motiverade och falska grunder.
 3. Europaparlamentet uppmanar nationalförsamlingen att återinstallera Sam Rainsy omedelbart och att återställa hans parlamentariska immunitet.
 4. Europaparlamentet vädjar till den kambodjanska regeringen att erkänna den legitima och nyttiga roll som spelas av det civila samhället, fackföreningarna och den politiska oppositionen för att bidra till Kambodjas allmänna ekonomiska och politiska utveckling.
 5. Europaparlamentet uppmanar regeringen att arbeta för att stärka demokratin och rättsstaten och att respektera de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilket omfattar ett fullständigt iakttagande av de konstitutionella bestämmelserna om mångfald och förenings- och yttrandefrihet.
 6. Europaparlamentet påminner om att ett klimat av demokratisk dialog fritt från hot är en förutsättning för politisk stabilitet, demokrati och ett fredligt samhälle i landet, och uppmanar regeringen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera säkerheten för alla folkvalda företrädare i Kambodja, oavsett deras politiska tillhörighet.
 7. Europaparlamentet konstaterar att "kulturen av dialog" mellan ledarna för CPP och CNRP ingav hopp om att Kambodjas demokrati var på rätt väg. Parlamentet uppmanar Kambodjas regering och oppositionen att inleda en seriös och meningsfull dialog.
 8. Europaparlamentet uppmanar regeringen att garantera fullständiga och opartiska utredningar med FN:s deltagande, i syfte att åtala alla de personer som bär skulden för det brutala angrepp på två ledamöter från CNRP i nationalförsamlingen som begicks av medlemmar av de väpnade styrkorna samt för militärens och polisens bruk av övervåld mot demonstrationer, strejker och sociala oroligheter.
 9. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt regeringen att upphäva den nyligen utfärdade lagen om föreningar och icke-statliga organisationer, som har gett statliga myndigheter godtyckliga befogenheter att stänga organisationer som försvarar mänskliga rättigheter och hindra bildandet av dem och redan har börjat avskräcka från arbetet för försvar av de mänskliga rättigheterna i Kambodja.
 10. Europaparlamentet uppmanar regeringen och parlamentet att genomföra verkliga och seriösa samråd med alla som påverkas av utkast till lagstiftning såsom lagarna om fackföreningar, it-brottslighet och telekommunikation, och att se till att texterna stämmer överens med Kambodjas skyldigheter och åtaganden på människorättsområdet enligt inhemsk och internationell rätt.
 11. Europaparlamentet uppmanar den kambodjanska regeringen att sätta stopp för godtyckliga frihetsberövanden och misstänkta försvinnanden och låta frivilligorganisationer och människorättsorganisationer verka fritt. Parlamentet uppmanar den kambodjanska regeringen att på allvar utreda Khem Sapaths försvinnande.
 12. Europaparlamentet uppmanar de behöriga statliga myndigheterna att lägga ner åtalerna mot människorättsförsvarare enligt andra lagar som används för att förfölja dem för deras arbete med de mänskliga rättigheterna och att omedelbart och villkorslöst frige alla som fängslats på politiskt motiverade och falska grunder.
 13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska utrikestjänsten och kommissionen, i linje med EU:s strategiska ram för mänskliga rättigheter och demokrati, att omedelbart ta upp dessa frågor och rekommendationer med de kambodjanska myndigheterna.
 14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/ unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, sekretariatet för Sydostasiatiska nationers förbund (Asean), FN:s råd för mänskliga rättigheter samt regeringen och nationalförsamlingen i Konungariket Kambodja.
-

Torsdagen den 26 november 2015

P8_TA(2015)0414

Yttrandefriheten i Bangladesh**Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om yttrandefriheten i Bangladesh (2015/2970(RSP))**

(2017/C 366/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Bangladesh, särskilt av den 21 november 2013 om Bangladesh: de mänskliga rättigheterna och det förestående valet ⁽¹⁾, av den 18 september 2014 om människorättskränkningar i Bangladesh ⁽²⁾ och av den 16 januari 2014 om det senaste valet i Bangladesh ⁽³⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 11 december 2012 om en strategi för digital frihet i EU:s utrikespolitik ⁽⁴⁾ och av den 13 juni 2013 om press- och mediefrihet i världen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av 2001 års samarbetsavtal mellan Europeiska gemenskapen och Folkrepubliken Bangladesh om partnerskap och utveckling,
- med beaktande av uttalandena av den 1 april 2015 och den 9 augusti 2015 från Europeiska utrikestjänstens talesperson om mordet på bloggare i Bangladesh,
- med beaktande av uttalandet av den 7 augusti 2015 från FN:s experter, som fördömde mordet på bloggaren Niloy Neel,
- med beaktande av uttalandet av den 5 november 2015 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Zeid Ra'ad Al Hussein, som uppmanade staten att erbjuda bättre skydd för skribenter, förläggare och andra människor som hotas av extremister i Bangladesh,
- med beaktande av uttalandet av den 11 februari 2015 från EU:s delegation i Bangladesh,
- med beaktande av uttalandet av den 9 april 2015 från Europeiska utrikestjänstens talesperson om den nära förestående avrättningen av Muhammad Kamaruzzaman i Bangladesh,
- med beaktande av uttalandet av den 29 oktober 2014 från EU:s delegation i Bangladesh om dödsstraffet i landet,
- med beaktande av de preliminära iakttagelserna av den 9 september 2015 från den särskilde rapportören om religions- och trosfrihet, efter dennes besök i Bangladesh,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av EU:s handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati av den 20 juli 2015,
- med beaktande av 1966 års internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter, som Bangladesh har anslutit sig till, särskilt artikel 19,
- med beaktande av FN:s förklaring om försvarare av de mänskliga rättigheterna,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0516.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0024.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0045.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0470.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0274.

Torsdagen den 26 november 2015

- med beaktande av EU:s riktlinjer för yttrandefrihet både online och offline av den 12 maj 2014,
 - med beaktande av EU:s riktlinjer om främjande och skydd av religions- och trosfriheten av den 24 juni 2013,
 - med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare,
 - med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Enligt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna är yttrandefrihet – däribland press- och mediefrihet – en nödvändig del av ett demokratiskt, pluralistiskt och öppet samhälle,
- B. Att främja och skydda religions- och trosfriheten är en av huvudprioriteringarna i EU:s människorättspolitik, bland annat genom att ge fullt stöd åt principen om icke-diskriminering och lika skydd för människor med icke-teistiska eller ateistiska övertygelser.
- C. Bangladesh har gjort avsevärda framsteg på senare år, särskilt med att uppnå millennieutvecklingsmålen. EU har sedan länge goda förbindelser med Bangladesh, bland annat genom samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling.
- D. Bangladeshs konstitution från 2014 stadfäster grundläggande friheter, däribland yttrandefrihet.
- E. Kränkningar av grundläggande friheter och mänskliga rättigheter – bland annat genom våld, uppvigling, hatpropaganda, trakasserier, hot och censur som drabbar journalister och bloggare – är alltfjämt utbredda i Bangladesh. Bangladesh innehar plats 146 av 180 i det internationella pressfrihetsindexet World Press Freedom Index.
- F. Spänningarna mellan sekulära och religiösa krafter har tilltagit, och våldet mot personer som ger uttryck för avvikande åsikter har ökat. Fundamentalistiska islamistiska extremistgrupper i landet – särskilt Ansarullah Bangla Team – har under flera år publicerat en "tillslagslista" över personer som anses vara kritiker av islam, däribland Sacharovpristagaren Taslima Nasrin, och krävt avrättning av sekulära bloggare och skribenter, samtidigt som man har begått brutala mord med relativt stor straffrihet.
- G. Den 31 oktober 2015 mördades Faisal Arefin Dipan – förläggare på förlaget Jagriti Prokashoni – brutalt med macheter inne på sitt kontor i Dhaka. Samma dag angreps och sårades en annan förläggare liksom två skribenter, medan andra alltfjämt står under hot.
- H. Minst fem sekulära bloggare och journalister har mördats i landet i år (Niladri Chatterjee – alias Niloy Neel – Faisal Arefin Dipan, Ananta Bijoy Das, Washiqur Rahman Babu och Abhijit Roy) för att ha utövat sin grundläggande rätt att uttrycka sig fritt i politiska, sociala och religiösa frågor. Islamistiska extremistgrupper har tagit på sig ansvaret för flera mord.
- I. Den framstående bloggaren Ahmed Rajib Haider mördades 2013 och universitetsläraren A.K.M. Shafiul Islam 2014. Många andra bloggare har tagit emot dödshot på sociala medier – tillslagslistor över sekulära skribenter har publicerats på Facebook – eller överlevt mordförsök, och flera har slutat skriva eller flytt landet.
- J. Premiärminister Sheikh Hasina har fördömt morden och uttryckt sin regerings beslutsamhet att bekämpa terrorism och våldsbejakande extremism. Hon har aviserat en "nolltoleranspolitik" mot alla människorättskränkningar från brottsbekämpande myndigheters sida och antagit en lag om reformering av polisväsendet som föreskriver en uppförandekod. Trots detta har hon även gett sitt stöd till regeringens gripande av sekulära bloggare och tillsättningen av en underrättelsepanel som ska söka igenom sociala medier för att upptäcka eventuellt hädiskt innehåll.

Torsdagen den 26 november 2015

- K. I augusti 2014 införde Bangladeshs regering en ny mediepolitik som alltså väcker frågor om yttrandefriheten. Delar av denna inskränker mediefriheten, till exempel genom förbud mot innehåll som är "statsfientligt", "förlöjligar den nationella ideologin" eller är "oförenligt med Bangladeshs kultur" och genom att begränsa rapporteringen om "anarki, uppror eller våld". Bangladeshs regering har intensifierat tillslagen mot sociala medier och tillfälligt eller fullständigt stängt hela internet, Facebook, WhatsApp, Viber och Messenger.
- L. De senaste månaderna har flera journalister gripits och åtalats för att ha brutit mot lagen om informations- och kommunikationsteknik, som straffbelägger kränkande och "statsfientliga" publikationer.
- M. Trakasserierna har tilltagit på ett oroväckande sätt sedan det omtiverade införandet av lagar 2014. Tretton personer i mediebranschen har åtalats för lagtrots, vilket bidragit till ett allmänt klimat av rädsla och kluvning och lett till självcensur.
- N. Den 16 augusti 2015 greps Probir Sikdar, journalist och ägare av nättidningen Uttarahikar Ekattor News, anklagad för att ha kränkt en av regeringens ministrar på Facebook. Den 18 augusti 2015 greps Shaukat Mahmud, ordförande för Bangladeshs journalistfack, anklagad för att ha anlagt en mordbrand på en buss den 23 januari 2015, och åtalades i tre mål med anknytning till den påstådda attacken.
- O. Vissa medlemmar av oppositionspartierna har försvunnit under oklara omständigheter på senare år.
- P. EU motsätter sig dödsstraff i samtliga fall och under alla omständigheter och har konsekvent krävt dess avskaffande i hela världen.
- Q. Den 21 november 2015 avrättades två framträdande bangladeshiska oppositionsledare för krigsförbrytelser begångna under självständighetskriget mot Pakistan 1971 efter att deras sista vädjan om nåd hade avslagits.
- R. Den 18 november 2015 blev Piero Arolari, en italiensk präst och läkare, skjuten; den 28 september 2015 respektive 3 oktober 2015 blev Cesare Tavella, en italiensk hjälparbetare, och Hoshi Kunio, en japan som bedrev social verksamhet, mördade. Militanta medlemmar av Islamiska staten har tagit på sig ansvaret, liksom de även har gjort för bombexplosionerna under processionen i samband med aashurafirandet vid den främsta shiamuslimska helgedomen i Dhaka den 24 oktober 2015, där en tonårspojke dödades och tiotals andra personer sårades.
- S. Regeringen har lagt fram ett lagförslag om reglering av utländska donationer (frivilligverksamhet), som ska reglera verksamheten för och finansieringen av alla grupper som tar emot utländska bidrag.
1. Europaparlamentet fördömer de attacker som islamistiska extremister i tilltagande grad utför mot sekulära skribenter, bloggare, religiösa minoriteter och utländska hjälparbetare. Parlamentet beklagar djupt förlusten av människoliv och uttrycker sitt uppriktiga deltagande med offren och deras anhöriga.
 2. Europaparlamentet uppmanar de bangladeshiska myndigheterna att ytterligare fördöma de fasansfulla angrepp på yttrandefriheten som pågår och att agera för att omedelbart sätta stopp för all former av våld, trakasserier, hot och censur mot journalister, bloggare och det civila samhället.
 3. Europaparlamentet uttrycker sin allra djupaste oro över det försämrade klimatet för yttrandefriheten, vilket har vuxit fram tillsammans med tilltagande religiös fundamentalism, intolerans och extremistvåld i Bangladesh. Parlamentet uppmanar de bangladeshiska myndigheterna att stärka insatserna för att förbättra myndighetsskyddet för aktivister och journalister. Parlamentet uppmanar alla politiska partier och deras ledare att entydigt och förbehållslöst fördöma extremistvåldet och stödja rätten till yttrandefrihet.

Torsdagen den 26 november 2015

4. Europaparlamentet erinrar de behöriga myndigheterna i Bangladesh om deras nationella och internationella rättsliga skyldigheter, däribland skyldigheten att garantera säkerheten och tryggheten för alla medborgare oavsett politisk och religiös åskådning och garantera att yttrandefriheten och pressfriheten kan utövas utan godtyckliga inskränkningar och censur i landet.
5. Europaparlamentet uppmanar de bangladeshiska myndigheterna att se till att det görs oberoende utredningar och ges förklaringar till oppositionsledares försvinnanden under de senaste åren, särskilt månaderna före och efter valet i januari 2014.
6. Europaparlamentet uppmanar med kraft de bangladeshiska myndigheterna att förhindra straffrihet och att göra allt som står i deras makt för att identifiera alla förövare av attackerna och ställa dem inför rätta genom att inleda oberoende och tillförlitliga utredningar som medger insyn och säkerställa rättvisa rättegångar, utan att tillämpa dödsstraffet.
7. Europaparlamentet noterar de insatser som görs för att få till stånd gripanden med anledning av mordet på Abhijit Roy, Washiqur Rahman Babu och Niladri Chatterjee. Parlamentet välkomnar framstegen i brottsutredningarna om italienaren Cesare Tavellas och japanen Konio Hoshis död.
8. Europaparlamentet uppmanar med kraft de bangladeshiska myndigheterna att göra vad som krävs för att förhindra fler mord genom att vidta verk samma åtgärder till skydd för skribenter, förläggare och andra människor som har tagit emot hot, inte bara genom att ge särskilt fysiskt skydd till potentiella måltavlor för våld utan även genom att inleda offentliga debatter som ifrågasätter alla typer av extremiståsikter.
9. Europaparlamentet uppmanar de bangladeshiska myndigheterna att återupprätta mediernas fullständiga oberoende, lägga ner alla åtal mot förläggare och journalister som har publicerat regeringskritiskt innehåll, göra det tillåtet för mediehus som stängts att omedelbart öppna igen samt omedelbart återupprätta fullständig och obehindrad tillgång till alla former av publikationer, även elektroniska sådana.
10. Europaparlamentet uppmanar de bangladeshiska myndigheterna att omgående fullgöra sina åtaganden och genomföra FN:s handlingsplan om journalisters säkerhet och frågan om straffrihet, som godkändes 2013.
11. Europaparlamentet uppmanar de bangladeshiska myndigheterna att säkerställa domstolsväsendets oberoende och opartiskhet och att ändra lagen om informations- och kommunikationsteknik och lagen om it-säkerhet från 2015 för att göra den förenlig med internationella yttrandefrihetsnormer och avskaffa straffbeläggandet av "statsfientliga" publikationer.
12. Europaparlamentet är mycket oroat över de återkommande fallen av etniskt och religiöst motiverat våld, särskilt könsrelaterat våld mot kvinnor och hbtqi-personer. Parlamentet uppmanar med kraft Bangladeshs regering och landets religiösa organisationer och deras ledare att inleda en försoningsprocess. Parlamentet uppmanar med kraft Bangladeshs regering att arbeta för att ställa förövarna av denna typ av våld inför rätta. Regeringen uppmanas vidare att erbjuda tillräckligt skydd och garantier för minoriteter såsom shiamuslimer, ahmadiyya, hinduer, buddister, kristna samt även biharier.
13. Europaparlamentet noterar att 2014 års lag om reglering av utländska donationer (frivilligverksamhet) i vissa fall har lett till att lagliga civilsamhällsorganisationer har blivit föremål för godtycklig regeringskontroll. Parlamentet uppmanar de bangladeshiska myndigheterna att se över denna lagstiftning för att förhindra att sådant inträffar.
14. Europaparlamentet uppmanar de bangladeshiska myndigheterna att omgående fullgöra sina åtaganden och genomföra FN:s handlingsplan om journalisters säkerhet och frågan om straffrihet, som godkändes 2013.
15. Europaparlamentet uppmanar Bangladeshs regering att låta internationella icke-statliga organisationer i landet utföra sina uppdrag och att se till att alla människorätts- och civilsamhällsgrupper kan arbeta i ett klimat fritt från rädsla och förtryck.
16. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten, EU:s delegation i Bangladesh och medlemsstaternas delegationer att noga övervaka människorättsläget och den politiska situationen i Bangladesh och att utnyttja alla tillgängliga instrument, däribland det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter.

Torsdagen den 26 november 2015

17. Europaparlamentet uppmanar EU att i enlighet med sin strategiska ram för mänskliga rättigheter och demokrati omedelbart ta upp ovannämnda synpunkter och rekommendationer med de bangladeshiska myndigheterna.

18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, FN:s generalsekreterare samt Bangladeshs regering och parlament.

Torsdagen den 26 november 2015

P8_TA(2015)0415

Läget för utvecklingsagendan från Doha inför WTO:s tionde ministerkonferens

Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om det aktuella läget för utvecklingsagendan från Doha inför WTO:s tionde ministerkonferens (2015/2632(RSP))

(2017/C 366/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Världshandelsorganisationens (WTO) ministerdeklaration i Doha den 14 november 2001 ⁽¹⁾,
- med beaktande av WTO:s ministerdeklaration i Hongkong den 18 december 2005 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 april 2006 om bedömningen av Doharundan efter WTO:s ministerkonferens i Hongkong ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 april 2008 "Mot en reformerad Världshandelsorganisation" ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om utvecklingsagendan från Doha, särskilt resolutionerna av den 9 oktober 2008 ⁽⁵⁾, den 16 december 2009 ⁽⁶⁾, den 14 september 2011 ⁽⁷⁾ och den 21 november 2013 ⁽⁸⁾,
- med beaktande av resultatet från den nionde ministerkonferensen, som hölls på Bali i december 2013, särskilt avtalet om förenklade handelsprocedurer ⁽⁹⁾,
- med beaktande av det resultatdokument som enhälligt antogs den 17 februari 2015 vid WTO:s årliga parlamentariska församling i Genève ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av uttalandena från sammanträdet med WTO:s delegationsordförande den 17 juni 2015,
- med beaktande av FN:s millennieutvecklingsmål ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av den femte globala översynen av "Aid for Trade" som genomfördes i Genève den 30 juni till 2 juli 2015 ⁽¹²⁾,
- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Doharundan inleddes 2001 med målsättningen att skapa nya handelsmöjligheter, förstärka de multilaterala handelsreglerna och åtgärda rådande obalanser i handelssystemet genom att ställa utvecklingsländernas, särskilt de minst utvecklade ländernas, behov och intressen i centrum för förhandlingarna. Denna målsättning bottnar i övertygelsen om att ett multilateralt system baserat på rättvisare och rimligare regler kan bidra till en rättvis och öppen handel till förmån för den ekonomiska utvecklingen på alla kontinenter och till en lindring av fattigdomen.

⁽¹⁾ WTO:s ministerdeklaration i Doha 2001: ministerdeklaration WT/MIN(01)/DEC/1 av den 20 november 2001 https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

⁽²⁾ Ministerdeklarationen i Hongkong WT/MIN(05)/DEC, antagen den 18 december 2005 https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min05_e/final_text_e.htm

⁽³⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁴⁾ EUT C 259 E, 29.10.2009, s. 77.

⁽⁵⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 31.

⁽⁶⁾ EUT C 286 E, 22.10.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 84.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0511.

⁽⁹⁾ Ministerdeklarationen på Bali (WT/MIN(13)/DEC), antagen den 7 december 2013 https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/mc9_e/balideclaration_e.htm

⁽¹⁰⁾ <http://www.ipu.org/splz-e/trade15/outcome.pdf>

⁽¹¹⁾ <http://www.un.org/millenniumgoals/>

⁽¹²⁾ https://www.wto.org/english/tratop_e/devel_e/a4t_e/global_review15prog_e/global_review15prog_e.htm

Torsdagen den 26 november 2015

- B. EU har konsekvent argumenterat för en stark regelbaserad multilateral handelsstrategi och samtidigt insett att kompletterande strategier, såsom bilaterala, regionala och plurilaterala avtal, också kan främja en öppnare handel och ekonomisk utveckling, särskilt genom att möjliggöra liberalisering och uppgradering av såväl regler som föreskrifter inom områden som behandlas mindre ingående inom WTO, och även kan stödja det multilaterala systemet, under förutsättning att dessa avtal är förenliga med WTO:s bestämmelser, grundas på gemensamma och tillämpade regler och skapar förutsättningar för en eventuell multilateralisering i framtiden.
- C. Visserligen har WTO och de bestämmelser som ingår i avtal som sluts inom ramen för WTO varit avgörande för att förhindra en fullskalig och omfattande protektionism som reaktion på den allvarligaste finansiella och ekonomiska krisen sedan 1930-talet, men i en WTO-rapport från november 2014 uppges att bara 282 av de 1 244 restriktiva åtgärder som registrerats sedan krisens början 2008 har tagits bort, vilket ökar behovet av fler insatser mot sådana åtgärder. Underlåtenhet att modernisera bestämmelserna kan leda till nya och innovativa sätt att skydda inhemska marknader och producenter.
- D. En öppen och rättvis multilateral handel begränsas mer av olika icke-tariffära handelshinder än av handelstullar, som alltmer frångås i takt med att globaliseringen framskrider.
- E. Det är dock viktigt att beakta att vissa sektorer är känsliga för ett öppnande av marknaden, i synnerhet jordbrukssektorn.
- F. Reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken är EU:s bidrag när det gäller att infria förhoppningarna från Doharundan.
- G. Resultaten från den nionde ministerkonferensen 2013 är av systemvikt för organisationen, särskilt avtalet om förenklade handelsprocedurer som man kom överens om där och som är det första multilaterala avtal som man kommit fram till sedan WTO grundades 1995. EU ratificerade avtalet om förenklade handelsprocedurer den 5 oktober 2015.
- H. Den senaste tidens diskussioner om hur man kan gå vidare med utvecklingsagendan från Doha visar tydligt att man måste se över ambitionsnivån för att få realistiska möjligheter att uppnå resultat inom alla förhandlingspelare och att man då måste ta full hänsyn till handelsmiljön i dag.
- I. WTO:s tionde ministerkonferens kommer att hållas i Kenya den 15–18 december 2015, och det är första gången det hålls en ministerkonferens i ett afrikanskt land. EU försätter att till fullo stödja utvecklingsagendan från Doha och anser att en politisk överenskommelse om att föra arbetet med utvecklingsagendan från Doha framåt kommer att vara av betydelse för att garantera att WTO:s förhandlingsfunktion fortsätter att ha en central plats i den ytterligare handelsliberaliseringen på global nivå.
1. Europaparlamentet upprepar sitt fulla engagemang för multilateralismens bestående värde och efterlyser en handelsagenda för fri och rättvis handel som gynnar alla och som sätter utveckling i centrum för processen.
 2. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att i förhandlingarna fullt ut beakta de särskilda behoven och intressena i utvecklingsländer med låga inkomster och i de minst utvecklade länderna. Det behövs en tydlig definition av "utvecklingsländer med låga inkomster" och "tillväxtekonomier". Parlamentet upprepar att man måste se till att principen om särskild och differentierad behandling är en integrerad del i förhandlingarna, och återspeglar WTO-medlemmarnas olika ekonomiska utvecklingsnivåer i enlighet med punkt 44 i ministerförklaringen från Doha. Parlamentet anser att bestämmelserna om särskild och differentierad behandling måste göras tydligare, regelbundet ses över och bli mer målinriktade så att de tillgodoser behoven i de utvecklingsländer och de minst utvecklade länder som är mest behövande. Parlamentet anser att avtalet om förenklade handelsprocedurer är föredömligt när det gäller tillämpningen av principen om särskild och differentierad behandling vid genomförandet och skulle kunna utgöra ett bra exempel när det gäller översynen av och inriktningen på bestämmelser om särskild och differentierad behandling.

Torsdagen den 26 november 2015

3. Europaparlamentet stöder en strukturreform av WTO, för att bättre kunna garantera ett öppet, rättvist och icke diskriminerande handelssystem baserat på gemensamma och tillämpade regler, med större hänsyn till de olika ekonomiska aktörernas roll och intressen, t.ex. små och medelstora företag, mikroföretag och innovativa nystartade företag.

4. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att bygga på de beslut som fattades vid den nionde ministerkonferensen, för att kunna göra betydande framsteg vid den tionde ministerkonferensen i Nairobi i december 2015 för att snabbt kunna fullborda Doharundan.

5. Europaparlamentet anser att det är viktigt att avreglera handeln för att skapa hållbar ekonomisk tillväxt och utveckling, men att detta måste åtföljas av lämplig kompletterande politik som omfattar makro- och mikroekonomiska åtgärder, inklusive budgettransparens, finansekonomisk politik och rättvis beskattning, administrativ förenkling, utbildning och fortbildning, institutionella reformer och sociala åtgärder, för att maximera och bättre fördela fördelarna av handelsreformerna och effektivt uppväga eventuella negativa effekter.

6. Europaparlamentet vill uppmärksamma den femte konferensen för översyn av "Aid for Trade" som hölls i juli 2015 i Genève med rubriken "Reducing trade costs for inclusive, sustainable growth", och som särskilt fokuserade på genomförandet av avtalet om förenklade handelsprocedurer.

7. Europaparlamentet uppmanar alla WTO-medlemmar att snabbt ratificera och genomföra avtalet om förenklade handelsprocedurer så att det kan träda i kraft före den tionde ministerkonferensen. Detta avtal skulle ge stora fördelar för alla WTO-medlemmar, framför allt utvecklingsländerna och relevanta ekonomiska aktörer, genom att öka transparensen och den rättsliga säkerheten, minska de administrativa kostnaderna och påskynda tullförfarandena, vilket i sin tur skulle göra det möjligt för dem att till fullo utnyttja de möjligheter som de allt fler regionala och globala leverantörskedjorna erbjuder och låta små och medelstora företag dra fördel av öppnare marknader. Kapacitetsuppbyggnad och tekniskt bistånd bör även i fortsättningen vara tillgängliga för utvecklingsländerna och de minst utvecklade länderna och borde inriktas på gemensamma kontaktpunkter och förenkling av elektronisk dokumentation så att de kan öka sin produktionskapacitet och därmed dra nytta av en större andel av mervärdet i de globala värdekedjorna.

8. Europaparlamentet uppmanar WTO:s medlemmar att proaktivt stödja WTO:s ansträngningar att etablera effektivare och mer målinriktade arbetsrelationer och ett fördjupat samarbete med andra internationella organisationer vilkas arbete påverkar världshandelssamtalen, i synnerhet Internationella arbetsorganisationen, Världshälsoorganisationen och FN och dess byråer och organ, såsom FN:s konferens för handel och utveckling, FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation, FN:s miljöprogram, FN:s utvecklingsprogram och FN:s ramkonvention om klimatförändringar, liksom IMF, Världsbanken och OECD för att garantera ömsesidigt stöd och synergier mellan handelsrelaterade och icke handelsrelaterade intressen. Parlamentet stöder insatserna till förmån för antagandet av internationella standarder och för regleringssamarbete.

9. Europaparlamentet begär en grundlig utredning av frågan om hur bättre hänsyn kan tas till icke handelsrelaterade frågor i WTO-bestämmelserna, så att det blir möjligt för medlemmarna att eftersträva legitima politiska mål samtidigt som marknadstillträde inte försvåras. Parlamentet betonar i detta sammanhang att ansträngningarna för att anta internationella standarder kraftigt bör stödjas och att utvecklingsländerna bör ges tillräckligt stöd för att kunna iaktta dessa standarder.

10. Europaparlamentet är övertygat om att underlåtenhet att ta tillräcklig hänsyn till de stora skillnaderna mellan utvecklingsländerna när det gäller ekonomisk utveckling och särskilda behov, skulle kunna hindra antagandet av effektiva åtgärder till förmån för dessa länder i enlighet med de fastställda målen för Doharundan, och är till nackdel för de mest behövande utvecklingsländerna. Parlamentet uppmanar med kraft de mest utvecklade utvecklingsländerna att ta på sig sin del av ansvaret redan under den pågående Doharundan och att bidra i förhållande till sin utvecklingsnivå och sektorsspecifika konkurrensförmåga. Parlamentet erinrar också om vikten av effektiva kriterier för differentiering som inte bara beaktar BNP-tillväxten utan också indikatorer som index för ekonomisk sårbarhet samt index för handel och utveckling.

Torsdagen den 26 november 2015

11. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att den långvariga Doharundan slutförs med fullbordat utvecklingsmandat. Därför uppmanas alla WTO-medlemmar med eftertryck att undersöka alla möjliga lösningar, med detta slutmål i åtanke, för att uppnå ett ambitiöst, övergripande, balanserat och realistiskt resultat.
 12. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som hittills gjorts avseende plurilaterala initiativ såsom avtalet om miljöanpassade varor och informationsteknikavtalet samt sådana initiativ som tjänstehandelsavtalet. Plurilaterala överenskommelser kan komplettera och främja den multilaterala strategin, med slutmålet att få med en kritisk massa medlemsstater och få dem att följa ett multilateralt angreppssätt.
 13. Europaparlamentet insisterar på att EU bör fortsätta att spela en ledande roll när det gäller att stödja konkreta framsteg i de pågående WTO-förhandlingarna för att Doharundan ska kunna slutföras helt och hållet inom kort och för att underlätta de minst utvecklade ländernas fulla deltagande i den globala handeln genom att fungera som en bro mellan WTO-medlemmarnas olika ståndpunkter.
 14. Europaparlamentet betonar WTO:s avgörande roll för en regelstyrd världshandel och för att införa och genomdriva bindande åtaganden och för att lösa handelstvister samt dess unika bidrag för att främja utökad transparens och expertgranskning, särskilt genom avtalet om handelspolitisk granskning (TPRM).
 15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att se till att parlamentet förblir djupt involverat i förberedelserna av den tionde ministerkonferensen, omedelbart får ny information och, vid behov, även rådfrågas under ministerkonferensen. Kommissionen uppmanas att även i fortsättningen uppmana andra WTO-medlemmar att stärka WTO:s parlamentariska dimension.
 16. Europaparlamentet uppmanar WTO-medlemmarna att garantera demokratisk legitimitet och transparens genom att stärka WTO:s parlamentariska dimension. Parlamentet understryker i detta sammanhang att man måste se till att parlamentsledamöterna får bättre tillträde till handelsförhandlingarna och deltar i utformningen och genomförandet av WTO-besluten samt att handelspolitiken, i medborgarnas intresse, granskas ordentligt.
 17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament samt till WTO:s generaldirektör.
-

Torsdagen den 26 november 2015

P8_TA(2015)0416

Ecuadors anslutning till handelsavtalet mellan EU och Colombia och Peru

Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om Ecuadors anslutning till handelsavtalet mellan EU och dess medlemsstater och Colombia och Peru (2015/2656(RSP))

(2017/C 366/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avslutandet av förhandlingarna mellan EU och Ecuador om Ecuadors anslutning till handelsavtalet mellan EU och Colombia och Peru, ingått den 17 juli 2014,
- med beaktande av paraferingen den 12 december 2014 av det protokoll som kommer att göra det möjligt för Ecuador att ansluta sig till sina grannar, Colombia och Peru, i ett förmånshandelsavtal med EU,
- med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen den 17 december 2014 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om tullbehandling för varor med ursprung i Ecuador ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 11 december 2012 om utkastet till rådets beslut om ingående av handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan ⁽²⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 11 december 2012 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpning av den bilaterala skyddsklausulen och stabiliseringsmekanismen för bananer i handelsavtalet mellan Europeiska unionen samt Colombia och Peru ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 juni 2012 om EU:s handelsavtal med Colombia och Peru ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 5 maj 2010 om EU:s strategi för förbindelserna med Latinamerika ⁽⁵⁾ och av den 21 oktober 2010 om EU:s handelsförbindelser med Latinamerika ⁽⁶⁾,
- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Ecuadors anslutning till handelsavtalet med Colombia och Peru är ytterligare ett avgörande steg framåt i alliansen med viktiga, likasinnade och snabbväxande länder i en region som alltmer vänder sig mot Asien och Stillahavsområdet.

B. Ordalydelsen i protokollet för Ecuadors anslutning till handelsavtalet med Colombia och Peru är i linje med både EU:s och Ecuadors ambitioner, eftersom man beaktar det asymmetriska förhållandet till förmån för Ecuador när det gäller erbjudande om marknadstillträde och eftersom man anpassar texten till avtalets innehåll, men samtidigt till fullo inkluderar de specifika anpassningar som Ecuador begärt.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0087.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0481.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0480.

⁽⁴⁾ EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 52.

⁽⁵⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 54.

⁽⁶⁾ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 79.

Torsdagen den 26 november 2015

C. Den ecuadorianska regeringen har investerat 40,8 miljarder USD inom den sociala sektorn under de senaste åtta åren – investeringarna har omfattat tillträde till utbildning, sjuk- och hälsovård samt social trygghet – med särskilda program till förmån för de mest sårbara grupperna såsom barn, äldre och personer med funktionsnedsättning.

1. Europaparlamentet välkomnar avslutandet av förhandlingarna med Ecuador om protokollet för landets anslutning till handelsavtalet mellan EU, Colombia och Peru, och noterar de viktiga fördelar som detta kommer att medföra för Ecuadors export till EU, i synnerhet mot bakgrund av att landet inte längre omfattas av EU:s unilaterala allmänna preferenssystem. Parlamentet förespråkar ett snabbt och fullständigt ikraftträdande och genomförande av detta avtal, vilket kommer att säkerställa bästa möjliga skydd av människor och miljö. Parlamentet anser att detta avtal kommer att främja och diversifiera handel och investeringar på båda sidor, fungera som en viktig motor för ekonomisk och social utveckling och bidra till att minska fattigdomen och ojämlikheten.

2. Europaparlamentet påminner om att det innan det gav sitt medgivande till handelsavtalet den 11 december 2012, i sin ovan nämnda resolution av den 13 juni 2012 uppmanade de andinska länderna att garantera upprättandet av en transparent och bindande färdplan för mänskliga rättigheter, miljö rättigheter och arbetsrättigheter. De colombianska och peruanska regeringarna lämnade in handlingsplaner om hållbar utveckling före parlamentets medgivande. Parlamentet uppmanar med eftertryck alla parter att arbeta för ett effektivt genomförande av de inlämnade planerna för mänskliga rättigheter, miljö rättigheter och arbetsrättigheter.

3. Europaparlamentet betonar vikten av att Ecuador försäkras sig om att landets politik är förenlig med dess WTO-åtaganden och åtaganden i anslutning till handelsavtal, och att landet garanterar full öppenhet och ett brett samråd med berörda parter innan politiken antas. Parlamentet uppmanar därför Ecuador att så snart som möjligt ta itu med de återstående identifierade hindren för marknadstillträde.

4. Europaparlamentet påminner kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om den roll de måste spela för att säkerställa att handlingsplanerna verkligen tillämpas. Parlamentet påminner kommissionen om att den måste informera parlamentet på lämpligt sätt om tillämpningen av dessa handlingsplaner och de åtgärder som har vidtagits för att säkerställa att de genomförs.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att förelägga parlamentet en omfattande rapport som fokuserar på de åtgärder som har vidtagits av kommissionen genom samarbetsprogram, med särskilt fokus på utbildning, yrkesutbildning, regleringssamarbete och skapandet av socioekonomiska möjligheter för de mest behövande liksom främjande av demokratiska framsteg och respekt för mänskliga rättigheter, arbetsrätt och miljöskydd. Kommissionen uppmanas med kraft att i detta sammanhang till fullo utnyttja finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete och det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR).

6. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen Ecuadors regering att ta del av de handlingsplaner som lämnats in av Colombia och Peru och att vidta liknande åtgärder, eftersom detta är ett tillfälle att förbättra de allmänna levnadsvillkoren för deras befolkningar, inbegripet mänskliga rättigheter och arbetsrättigheter samt miljö.

7. Europaparlamentet betonar att mänskliga rättigheter och demokrati är centrala inslag i de övergripande förbindelserna mellan EU och de andinska länderna. Parlamentet uppmanar därför samtliga parter att främja och säkerställa allmänna och verkliga garantier för alla de rättigheter och friheter som fastställs i den internationella rätten.

8. Europaparlamentet betonar att Ecuadors ekonomi har vuxit stadigt under de senaste åren och konstaterar att den ekonomiska tillväxten har omfattat alla. Parlamentet påpekar att den på ett direkt sätt har minskat fattigdomen, i synnerhet den extrema fattigdomen, och ojämlikheten och ökat medelklassen. Parlamentet välkomnar att fattigdomen i Ecuador sjönk från 37,6 % till 22,5 % mellan 2006 och 2014 samtidigt som den extrema fattigdomen sjönk från 16,9 % till 7,7 %, allt enligt de senaste uppgifterna från Världsbanken.

9. Europaparlamentet berömmar den ecuadorianska regeringen för att ha investerat mer än 40 miljarder USD inom den sociala sektorn under de senaste åtta åren. Parlamentet uppmanar Ecuador att fortsätta sin framgångsrika och progressiva politik avseende sociala frågor och hållbar utveckling.

Torsdagen den 26 november 2015

10. Europaparlamentet konstaterar att Ecuador har gjort stora samhällsinvesteringar under de senaste åren. Parlamentet bekräftar sitt stöd för alla lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som antagits av Ecuadors regering och lokala myndigheter för att bekämpa fattigdom, ojämlikhet, alla former av våld, straffrihet, korruption och organiserad brottslighet, särskilt narkotikahandel, liksom de åtgärder som vidtagits för att garantera ett faktiskt skydd av arbetstagarnas rättigheter och rättigheterna för samhällets mest utsatta människor och grupper, exempelvis barn, kvinnor, minoriteter och ursprungsfolk, i syfte att få till stånd en hållbar social och ekonomisk utveckling för alla. Vad gäller barns rättigheter uppmanas Ecuador eftertryckligen att fortsätta sina ansträngningar och vidta förstärkta åtgärder för att främja tillgång till utbildning och bekämpa barnarbete.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera kompatibilitetsproblem som orsakas av skillnader i bestämmelserna om ursprungsregler och om sanitära och fytosanitära åtgärder i anslutning till handeln mellan den andinska regionen och EU och handeln mellan den andinska regionen och Mercosur. Parlamentet uppmanar kommissionen att vid behov erbjuda teknisk hjälp när det gäller att hantera olika krav och därmed undvika oönskade störningar i regionala integrationsprocesser i Sydamerika.

12. Europaparlamentet påminner om EU:s mål att införa ett bindande kapitel om handel och hållbar utveckling i alla sina handelsavtal med såväl industrialiserade som icke-industrialiserade partner. Parlamentet stöder i detta sammanhang införandet av ett kapitel om hållbar utveckling i handelsavtalet mellan EU och Ecuador som speglar parternas gemensamma åtagande för att främja respekt för samt efterlevnad och faktiskt genomförande av internationella avtal om mänskliga rättigheter, ILO:s konventioner och viktiga multilaterala miljöavtal såsom konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites).

13. Europaparlamentet välkomnar skrivelsen nyligen från Ecuadors utrikeshandelsministerium, i vilken man utvärderar jämställdhetssituationen i Ecuador. Parlamentet efterlyser en specifik utvärdering av hur frihandelspolitiken påverkar kvinnor, särskilt i fattiga områden. Parlamentet efterlyser en mer heltäckande respekt för kvinnors rättigheter, i synnerhet i de fall där dessa rättigheter påverkas av eller är kopplade till handelspolitiken och dess effekter.

14. Europaparlamentet konstaterar att räckvidden av kapitlet om tvistlösning i handelsavtalet inte omfattar de bestämmelser som föreskrivs i kapitlet om hållbar utveckling.

15. Europaparlamentet välkomnar att Ecuador har ratificerat alla åtta grundläggande ILO-konventioner. Parlamentet framhåller vikten av att Ecuador och samtliga EU-medlemsstater snabbt ratificerar och effektivt genomför samtliga ILO-konventioner. Parlamentet beklagar att Ecuador ännu inte har ratificerat ILO:s konvention nr 129, och uppmanar kommissionen att stödja Ecuadors insatser för att komma närmare ett effektivt genomförande av den. Parlamentet uppmanar Ecuadors regering att följa rekommendationerna från ILO:s expertkommitté om effektiv tillämpning av ILO:s konventioner nr 87 och 98, och betonar vikten av att arbetstagarna kan byta eller inrätta nya fackföreningar, av skäl som har med oberoende, effektivitet eller ideologisk tillhörighet att göra. Parlamentet påminner särskilt om att ILO har begärt att den ecuadorianska regeringen ska vidta de lagstiftningsåtgärder som krävs för att följa bestämmelserna i artikel 2 i konventionen.

16. Europaparlamentet välkomnar att parterna bekräftar sitt åtagande att bevara och på ett hållbart sätt utnyttja den biologiska mångfalden i enlighet med den rättsligt bindande konventionen om biologisk mångfald och andra relevanta internationella överenskommelser som parterna har anslutit sig till.

17. Europaparlamentet noterar att Ecuador är ett av de sjutton länder i världen som har mycket stor biologisk mångfald. I landet finns den största koncentrationen av arter (mellan 5 % och 10 % av världens biologiska mångfald).

18. Europaparlamentet påminner om att Ecuadors författning uttryckligen erkänner utvecklingen av rättvis handel som ett nyckelmål för landets handelspolitik. Parlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med den ecuadorianska regeringen för att främja gemensamma projekt inom området för rättvis handel.

19. Europaparlamentet välkomnar de omfattande miljöinsatser som Ecuador har gjort och som erkänts av FN. Trots Ecuadors insatser i miljöfrågor är parlamentet bekymrat över att Ecuador och dess grannländer brottas med omfattande avskogning, betydande förluster av biologisk mångfald, mark- och vattenföroreningar samt erosion. Kommissionen uppmanas med eftertryck att främja och stödja särskilda strategier och program på internationell, regional och lokal nivå och att främja synergier och ett ansvarsfullt deltagande från alla berörda offentliga och privata aktörer.

Torsdagen den 26 november 2015

20. Europaparlamentet efterlyser ett samarbetsavtal mellan Ecuador och EU till stöd för särskilda miljöprogram, och välkomnar det intresse som den ecuadorianska regeringen har visat för ett sådant avtal med EU till stöd för program som avser avskogning. Parlamentet stöder uppfattningen att hela det internationella samfundet bär ansvar för frågan om avskogning.

21. Europaparlamentet erinrar om att man i hållbarhetsbedömningen avseende handeln mellan EU och Andinska gemenskapen (2009) förutspådde avskogning och minskad biologisk mångfald som en följd av den förväntade utbredningen av jordbruket och skogsindustrierna såväl som sociala konflikter som en följd av utvidgningen av gruvdriften, utvinningen av kolväten och avverkningen på landsbygden.

22. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att noggrant uppmärksamma miljöhållbarhet i utformningen och genomförandet av all kommissionsfinansierad samarbetsverksamhet, och uppmanar alla parter att främja bästa företagspraxis avseende företagens sociala ansvar (CSR) i linje med FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, OECD:s riktlinjer för CSR och kommissionens meddelande av den 25 oktober 2011 *En förnyad EU-strategi 2011–2014 för företagens sociala ansvar* (COM(2011)0681).

23. Europaparlamentet uppmanar de lokala myndigheterna i Ecuador att utnyttja de möjligheter som den nya handelsramen erbjuder för att samarbeta direkt med lokala myndigheter i EU i syfte att främja rättvis handel och inrätta nya nätverk för rättvis handel.

24. Europaparlamentet välkomnar och stöder FN:s människorättsråds (UNHRC) beslut att inrätta en mellanstatlig arbetsgrupp om transnationella företag och mänskliga rättigheter, vilket har föreslagits av Ecuador och Sydafrika och fått stöd av många andra länder. Parlamentet uppmanar kommissionen att på ett positivt och konstruktivt sätt delta i de pågående förhandlingarna i Genève.

25. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att stödja Ecuadors regering i dess strävanden att utveckla och bedriva en effektiv miljöförvaltning, både rent allmänt och i känsliga områden som Amazonas och Galapagosöarna, eftersom skyddet av jordens framtid är ett gemensamt ansvar.

26. Europaparlamentet påminner om att flera ursprungsfolk lever i Yasuni, som är en del av Amazonas. Där finns också hundratals inhemska trädarter och tiotals utrotningshotade djurarter. Parlamentet påminner om dess betydelse för mänskligheten och för kommande generationers världsarv av naturmiljöer.

27. Europaparlamentet beklagar att konceptet med stöd till miljöskydd genom kompensation för bortfall av potentiella handelsinkomster och samfinansiering av inrättandet av förvaltningsfonden för Yasuni Ishpingo Tambococha Tiputini (ITT) under överinseende av FN:s utvecklingsprogram (UNDP), i enlighet med den ecuadorianska regeringens förslag, vars syfte var att kompensera det ecuadorianska folket för att det avstår från att utvinna olja ur fälten i Yasuni nationalpark, misslyckats till följd av otillfredsställande ekonomiska resultat.

28. Europaparlamentet erkänner Ecuadors insatser för att förbättra skyddet av ursprungsfolken, och uppmanar regeringen att undvika att dess politik, särskilt dess gruvbrytningsstrategi, får negativa konsekvenser för ursprungsfolkens rättigheter.

29. Europaparlamentet betonar vikten av att bevara och upprätthålla ursprungsfolks och lokala gruppers traditionella livsstil, och betonar hur viktigt detta är för att bevara och på ett hållbart sätt utnyttja den biologiska mångfalden i de andinska länderna.

30. Europaparlamentet välkomnar att Ecuador har ratificerat ILO:s konvention nr 169 om ursprungsfolk och stamfolk, men konstaterar att det inte finns någon hänvisning till konventionen i handelsavtalet.

31. Europaparlamentet uppmanar Ecuadors regering att ytterligare förbättra sina inhemska mekanismer och dialogen med civilsamhället inom den övervakningsram som ingår i civilsamhällesmekanismen, inbegripet en omfattande informations- och upplysningskampanj för att maximera deltagandet av berörda grupper i civilsamhällesmekanismen. Parlamentet påminner om att Ecuador enligt handelsavtalet måste inrätta sådana mekanismer senast ett år efter det att avtalet har trätt i kraft.

Torsdagen den 26 november 2015

32. Europaparlamentet uppmanar de inblandade parterna att vidta åtgärder för att förbättra de inhemska rådgivande gruppernas arbete. Parlamentet anser att alla sådana grupper måste vara helt oberoende.
 33. Europaparlamentet uppmanar EU:s inhemska rådgivande grupp att utarbeta en regelbunden rapport som ska läggas fram för och bedömas av parlamentet.
 34. Europaparlamentet betonar vikten av att tillräckligt många organisationer i det civila samhället deltar i det årliga mötet med organisationer i det civila samhället i enlighet med avtalet, och allmänheten i stort i enlighet med avtalet.
 35. Europaparlamentet välkomnar de initiativ som har tagits av Ecuadors regering, exempelvis inrättandet av Ecuadors råd för medborgardeltagande och social kontroll (CPCCS), som ett integreringsverktyg för att stärka och uppmuntra det civila samhällets deltagande, främja transparens och avskaffa korruption. Parlamentet påminner om vikten av att inrätta effektiva strukturer för dialog om sådana saknas, i syfte att garantera medborgares och sociala aktörers rätt att enskilt eller i grupp organisera, delta i beslutsfattandet och kontrollera genomförandet.
 36. Europaparlamentet understryker betydelsen av det gemensamma underutskottet för handel och hållbar utveckling eftersom det är den enda mekanism som föreskrivs i avtalet för att övervaka genomförandet av skyldigheterna avseende hållbar utveckling för både konventionsstaterna och företagen.
 37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förelägga parlamentet alla föredragningslistor och protokoll från underutskottets möten.
 38. Europaparlamentet noterar att Ecuador har infört skyddsåtgärder för betalningsbalansen. Parlamentet uppmanar Ecuador att i brådsakande ordning ta itu med de problem som vid samråden identifierades av andra WTO-medlemmar i betalningsbalanskommittén i Genève.
 39. Europaparlamentet noterar att Ecuador, vid sidan av Colombia och Peru, är en av världens främsta bananproducenter. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att se till att de tröskelimportvolymerna som fastställs i stabiliseringsmekanismen för bananer respekteras. Parlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet och utan dröjsmål informera parlamentet, och i alla händelser då trenden för import av bananer är sådan att den kan leda till att tröskelimportvolymerna uppnås, samt att tillhandahålla uppgifter om de direkta och indirekta följderna av bananimporten från dessa länder. Kommissionen uppmanas även att tillfälligt upphäva tullfriheten för bananer som importeras från dessa länder om importen ökar oproportionerligt och allvarligt skadar eller hotar att skada ekonomierna i EU:s bananproducerande regioner, t.ex. i form av förlorade arbetstillfällen.
 40. Europaparlamentet uppmanar parterna att se till att alla bestämmelser i avtalet genomförs på ett ändamålsenligt sätt så snart avtalet har trätt i kraft.
 41. Europaparlamentet uttrycker sin övertygelse om att skyddsklausuler bör införas samtidigt av bägge parter för att skydda den nationella produktionen mot kraftiga importökningar som kan orsaka allvarlig skada.
 42. Europaparlamentet uppmanar både GD Handel och den ecuadorianska regeringen att på ett övertygande sätt besvara de frågor och farhågor som uppmärksammas, innan parlamentet röstar om Ecuadors anslutning till handelsavtalet.
 43. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och regeringarna i Ecuador, Colombia och Peru.
-

Torsdagen den 26 november 2015

P8_TA(2015)0417

En ny strategi för djurs välbefinnande för 2016-2020**Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om en ny strategi för djurs välbefinnande för 2016–2020 (2015/2957(RSP))**

(2017/C 366/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 13 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
 - med beaktande av artikel 43 i EUF-fördraget om den gemensamma jordbrukspolitikens och den gemensamma fiskeripolitikens funktion,
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 februari 2012 om EU:s strategi för djurskydd och djurs välbefinnande 2012–2015 (COM(2012)0006/2),
 - med beaktande av sin resolution av den 4 juli 2012 om EU:s strategi för djurskydd och djurs välbefinnande 2012–2015 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. EU:s lagstiftning på området djurs välbefinnande bidrar till lika villkor inom unionen och därmed till en välfungerande inre marknad.
- B. De europeiska medborgarna har ett starkt intresse för djurs välbefinnande och skulle vilja kunna göra mer välgrundade val som konsumenter.
- C. De nationella bestämmelserna om djurs välbefinnande får inte stå i strid med den inre marknadens principer.
- D. Djurens välbefinnande hänger samman med djur- och folkhälsan.
- E. Eftersom EU:s bestämmelser och de nationella bestämmelserna om djurs välbefinnande är komplexa och tolkas på olika sätt skapas rättslig osäkerhet, samtidigt som producenterna i vissa medlemsstater drabbas av stora konkurrensnackdelar.
- F. Djurskyddsnivån inom EU är bland de högsta i världen.
- G. Djurens välbefinnande bör förbättras ytterligare baserat på rådande vetenskapliga rön och med vederbörlig hänsyn till effektiviteten och konkurrenskraften inom jordbrukets boskapsskötsel. Enhetliga standarder för djurs välbefinnande i hela EU skulle gynnas av en definition av god djurhållning.
- H. Det är viktigt med en hög djurskyddsnivå för att garantera hållbarhet, även om det medför investeringar och ytterligare driftskostnader som inte fördelas proportionerligt över hela livsmedelskedjan.
1. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att utan dröjsmål genomföra de kvarstående punkterna från EU:s strategi för djurskydd och djurs välbefinnande 2012–2015.

⁽¹⁾ EUT C 349 E, 29.11.2013, s. 62.

Torsdagen den 26 november 2015

2. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att utvärdera den befintliga strategin och att utarbeta en ny och ambitiös strategi för djurskydd och djurs välbefinnande för perioden 2016–2020, så att man kan bygga på det arbete som gjorts inom den tidigare strategin och garantera ett fortsatt ramverk som tillhandahåller höga standarder för djurs välbefinnande i alla medlemsstater.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att garantera en uppdaterad, heltäckande och tydlig rättslig ram som till fullo uppfyller kraven i artikel 13 i EUF-fördraget. Parlamentet betonar dock än en gång att djurskyddsnivåerna under inga omständigheter får sänkas för att förenkla administrationen. Parlamentet betonar att dessa mål inte utesluter varandra.
 4. Europaparlamentet betonar att artikel 13 i EUF-fördraget är av allmän, övergripande giltighet, och därmed lika viktig som bestämmelser om jordbruket, miljön eller konsumentskyddet.
 5. Europaparlamentet påminner om att parlamentet sitter i pågående förhandlingar och har antagit rättsakter som tar upp frågor som rör djurs välbefinnande, såsom djurhälsa, avelstekniska villkor, organisk produktion och officiella kontroller.
 6. Europaparlamentet erkänner de ansträngningar som jordbrukare redan har gjort vad gäller djurs välbefinnande i de olika medlemsstaterna.
 7. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att, i de fall det finns tydliga vetenskapliga bevis som pekar på problem med djurs välbefinnande, anpassa de politiska instrumenten eller införa nya för att lösa dessa problem. Parlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka genomförandet i medlemsstaterna av den EU-lagstiftning som gäller djurs välbefinnande.
 8. Europaparlamentet uttrycker oro över det faktiska genomförandet och tillämpningen av EU:s nuvarande lagstiftning om djurs välbefinnande, med tanke på hur komplexa och många de relevanta rättsakterna är. Parlamentet betonar att bättre tillämpning av och överensstämmelse med befintlig lagstiftning bör vara det huvudsakliga målet för alla bestämmelser om djurs hälsa och välbefinnande.
 9. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att både vara mer ambitiös när det gäller att inkludera och prioritera ömsesidiga standarder för djurs välbefinnande som ett icke-handelspolitiskt problem i sin handelspolitik och i förhandlingarna om internationella handelsavtal, och främja djurs välbefinnande i tredjeländer genom att kräva likvärdiga standarder för importerade djur och produkter, åtföljda av strikta kontroller.
 10. Europaparlamentet understryker betydelsen av en tillräcklig finansiering för den gemensamma jordbrukspolitiken som är förenlig med vår ambitionsnivå, för att förhindra omlokalisering av produktion och handel till länder och kontinenter med lägre standarder för djurs välbefinnande.
 11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla, utbyta och sprida vetenskapligt grundad bästa praxis och att stödja innovation och forskning om nya metoder och tekniker för djurs välbefinnande.
 12. Europaparlamentet påminner om att det förekommer obalanser i livsmedelskedjan, som gör att primärproducenten missgynnas, och att denna situation begränsar omfattningen av investeringarna i djurs välbefinnande på gårdsnivå.
 13. Europaparlamentet påminner om att producenterna är överbelastade med administrativa krav och att i en ständig strävan efter administrativ förenkling bör denna europeiska strategi undvika att göra den nuvarande bördan ännu tyngre. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa stabilitet och förutsägbarhet för investeringar i sektorn samtidigt som en rättvis konkurrens på internationell nivå garanteras.
 14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Torsdagen den 26 november 2015

P8_TA(2015)0418

Barns utbildning i nödsituationer och utdragna kriser**Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om barns utbildning i nödsituationer och utdragna kriser (2015/2977(RSP))**

(2017/C 366/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Genèvekonventionen från 1951 om flyktingars rättsliga ställning,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter av den 20 november 1989 och dess fakultativa protokoll om barnets rättigheter vid indragning av barn i väpnade konflikter från maj 2000, om försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi från januari 2002 och om en klagorättsprocedur från december 2011,
- med beaktande av FN:s principer och riktlinjer avseende barn med anknytning till väpnade styrkor eller väpnade grupper (Parisprinciperna) från februari 2007,
- med beaktande av allmän kommentar nr 14 (2013) från FN:s kommitté för barnets rättigheter om att barnets bästa alltid ska sättas i främsta rummet,
- med beaktande av FN:s handlingsplan *A World Fit for Children*,
- med beaktande av artikel 208 i Lissabonfördraget, i vilken principen om en konsekvent politik för utveckling slås fast, vilken kräver att målen med utvecklingssamarbetet beaktas i politik som sannolikt kommer att påverka utvecklingsländerna,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen: *Europeiskt samförstånd om humanitärt bistånd* av den 30 januari 2008,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 februari 2008 *En särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder* (COM(2008)0055),
- med beaktande av EU:s riktlinjer om barn och väpnad konflikt (uppdaterade 2008),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (omarbetning),
- med beaktande av Nobels fredspris, som Europeiska unionen mottog den 10 december 2012, och det därpå följande mottagandet av prispengarna som gick till EU:s initiativ Fredens barn,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 64/290 av den 9 juli 2010 om rätten till utbildning i katastrofsituationer och relevanta riktlinjer från bland annat Unicef och Unesco,
- med beaktande av handlingsramen från Dakar, som antogs vid världsforumet om utbildning den 26–28 april 2000 och FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000,
- med beaktande av med beaktande av Incheondeklarationen om utbildning 2030 som antogs av världsforumet om utbildning den 19–22 maj 2015,

Torsdagen den 26 november 2015

- med beaktande av Oslo toppmötet om utbildning och utveckling den 6–7 juli 2015,
- med beaktande av frågan till kommissionen för muntligt besvarande om barns utbildning i nödsituationer och utdragna kriser (O-000147/2015 – B8-1108/2015),
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. FN beräknar att en miljard barn lever i konfliktdrabbade områden, av vilka 250 miljoner är under fem år och nekas sin grundläggande rätt till utbildning. Uppskattningsvis 65 miljoner barn mellan 3 och 15 år påverkas kraftigt av nödsituationer och utdragna kriser som riskerar att störa deras utbildning, och cirka 37 miljoner låg- och mellanstadieelever går inte i skolan i krisdrabbade länder. Ungefär hälften av världens barn som inte går i skolan bor i konfliktdrabbade områden. I Arabvärlden lever 87 % av de barn som inte går i skolan i konfliktdrabbade områden, och uppskattningsvis 175 miljoner barn kommer sannolikt att drabbas av naturkatastrofer varje år. Vissa grupper, till exempel fattiga barn, flickor och barn med funktionsnedsättningar, har ännu sämre förutsättningar i konfliktdrabbade områden eller instabila situationer.
 - B. Nästan 10 miljoner barn är flyktingar och uppskattningsvis 19 miljoner barn över hela världen har tvingats på flykt i sina egna länder på grund av konflikter.
 - C. Alla barn är i första hand just barn, vars rättigheter bör respekteras utan åtskillnad, oberoende av deras egen eller deras föräldrars etniska tillhörighet, nationalitet, sociala ställning, invandrarsstatus eller status i fråga om uppehållstillstånd.
 - D. Utbildning är en grundläggande mänsklig rättighet och varje barns rätt. Utbildning är avgörande för att man till fullo ska kunna åtnjuta alla andra sociala, ekonomiska, kulturella och politiska rättigheter.
 - E. Utbildning utgör grunden för ansvarsfullt medborgarskap och kan omvandla samhällen och bidra till social, ekonomisk och politisk jämlikhet samt jämställdhet. Utbildning är dessutom avgörande för flickors och kvinnors sociala, kulturella och yrkesmässiga frigörelse och för förebyggandet av våld mot kvinnor och flickor.
 - F. Utbildning är nödvändigt för att integrera och förbättra levnadsförhållandena för barn med funktionsnedsättning och/eller särskilda undervisningsbehov.
 - G. Fri grundskoleutbildning för alla barn är en grundläggande rättighet som regeringarna förband sig att genomföra genom FN:s konvention om barnets rättigheter från 1989. Målet för 2015 är att säkerställa att alla pojkar och flickor fullgör sin grundskoleutbildning. Trots att vissa framsteg har skett i utvecklingsländerna är detta mål långt ifrån uppfyllt.
 - H. Dakarramen och millennieutvecklingsmålen har fått det internationella samfundet att verka för en universell tillgång till grundskoleutbildning, jämställdhet och högkvalitativ utbildning, men inget av dessa mål kommer att uppfyllas till måläret 2015.
 - I. I minst 30 länder i världen förekommer attacker mot utbildning av statliga säkerhetsstyrkor och icke-statliga väpnade grupper. Att skydda skolor från attacker och militär användning av statliga och icke-statliga väpnade grupper överensstämmer med riktlinjerna för att skydda skolor och universitet från att användas i militära syften under väpnade konflikter.
 - J. Barn, tonåringar och ungdomar ställs inför växande hot och drabbas i oproportionerligt hög grad, särskilt i bräckliga stater. Barn och tonåringar som inte går i skolan löper högre risk att gifta sig och få barn tidigt, rekryteras till väpnade styrkor eller grupper, falla offer för människohandel och utnyttjas för arbetskraftsexploatering. I krigszoner är humanitärt bistånd ofta det enda sättet för barn att fortsätta sina studier och förbättra sina framtidsutsikter, vilket i gengäld skyddar dem mot övergrepp och exploatering.

Torsdagen den 26 november 2015

- K. Tillhandahållandet av högkvalitativ utbildning i nödsituationer ingår inte alltid i humanitära insatser, inriktas framför allt på grundläggande skolutbildning och ses fortfarande som sekundärt jämfört med tillhandahållandet av mat, vatten, sjukvård och tak över huvudet. Barn som lever i områden som är drabbade av konflikter eller naturkatastrofer missar därför sin utbildning.
- L. Det humanitära biståndet för utbildning är lågt, och mer generöst utvecklingsbistånd kommer antingen för sent eller inte alls. Systemen för tillhandahållandet är dåligt samordnade med höga transaktionskostnader och det saknas partner med tillräcklig hjälpkapacitet.
- M. Kvaliteten på utbildningsprogrammen för flyktingar är i allmänhet låg, med i snitt 70 elever per lärare och en stor andel okvalificerade lärare.
- N. De nya målen för hållbar utveckling och delmålen i dessa fastställer en heltäckande och ambitiös ny agenda för utveckling som ska uppnås till 2030.
- O. Universell tillgång till högkvalitativ offentlig utbildning – inte enbart grundutbildning, utan även gymnasieutbildning och högre utbildning – är nödvändigt för att utplåna ojämlikheter och uppnå målen för hållbar utveckling.
- P. EU kommer att investera 4,7 miljarder i utbildning i utvecklingsländer 2014–2020 – en ökning jämfört med de 4,4 miljarder som investerades 2007–2013.
- Q. I Incheondeklarationen konstateras med oro att konflikter, naturkatastrofer och andra kriser fortsätter att skapa problem för utbildning och utveckling. Vidare åtar man sig att utveckla mer inkluderande, tillgängliga och motståndskraftiga utbildningssystem samt framhåller att utbildningen måste erbjuda säkra, stödjande och trygga utbildningsmiljöer som är fria från våld.
- R. EU:s initiativ Fredens barn ger cirka 1,5 miljoner barn som befinner sig i konflikter och nödsituationer i 26 länder tillgång till skolor där de kan få undervisning i en säker miljö och få psykologiskt stöd.
- S. Flera EU-partner har utvecklat innovativa, inkluderande och helhetsbetonade strategier för utbildning i nödsituationer, t. ex. FN:s hjälporganisation för Palestinaflyktingar (UNRWA), i syfte att garantera tillgång till högkvalitativ utbildning för flyktingbarn i områden som är drabbade av pågående konflikter. Denna strategi kombinerar barns kortsiktiga humanitära behov och långsiktiga utvecklingsbehov och inbegriper även utveckling av interaktivt material för självlärande, psykosocialt stöd, områden för säkert lärande och rekreation, information om säkerhet och kapacitetsuppbyggande aktiviteter.
- T. Det behövs uppskattningsvis 8 miljarder dollar per år för att ge utbildningsstöd till drabbade barn i nödsituationer, samtidigt som det stöd som de berörda regeringarna ger är otillräckligt, vilket innebär att det på global nivå fattas 4,8 miljarder dollar för utbildning i nödsituationer.
- U. Finansieringen för utveckling och humanitära insatser måste öka för att täppa till denna lucka, samtidigt som även de offentliga utgifterna för utbildning måste öka i instabila stater. Utbildningens andel av de statliga utgifterna i instabila stater har minskat på senare år och ligger långt under det internationellt rekommenderade riktvärdet på 20 %.
- V. I Osloförklaringen framhålls betydelsen av att granska det globala biståndet för att försöka överbrygga gapet mellan humanitära insatser och långsiktiga utvecklingsinsatser på utbildningsområdet och föreslås att man upprättar en ny plattform i detta syfte samt skapar en specifik fond eller ett annat system för utbildning i nödsituationer vid världstoppmötet om humanitärt bistånd 2016.

Torsdagen den 26 november 2015

1. Europaparlamentet understryker betydelsen av högkvalitativ offentlig utbildning för alla som en katalysator för utveckling som förbättrar utsikterna för andra insatser inom områdena hälsa, sanitet, katastrofriskreducering, jobbskapande, fattigdomsminskning och ekonomisk utveckling. Parlamentet understryker att utbildning är ett kraftfullt verktyg som är nödvändigt för att förmedla en känsla av normalitet, göra människor medvetna om sina rättigheter och för att hjälpa barn, tonåringar och ungdomar att återintegreras i samhället efter konflikter och förvärva de kunskaper som behövs för att återuppbygga sina samhällen och främja fredsuppbyggande arbete och försoning.
2. Europaparlamentet betonar att högkvalitativ utbildning på lång sikt kan vara en nyckelingrediens i återuppbyggandet av samhällen som varit drabbade av konflikter, eftersom det kan förbättra barns inkomspotential och hjälpa dem att hålla sina familjer friskare och förbättra deras förmåga att ta sig ur fattigdomen.
3. Europaparlamentet understryker att flickor och andra missgynnade barn, inbegripet barn med funktionsnedsättning, aldrig får diskrimineras när det gäller tillgången till god utbildning i nödsituationer.
4. Europaparlamentet lyfter fram den positiva betydelse som utbildning har för barns utveckling och välbefinnande, och framhåller vikten av att garantera livslångt lärande utan avbrott för ungdomar. Parlamentet anser att detta även minskar risken för att de ska komma i kontakt med väpnade grupper eller delta i extremism.
5. Europaparlamentet erkänner de framsteg som har gjorts sedan millennieutvecklingsmålen antogs, men beklagar att de mål som sattes upp inte kommer att uppnås under 2015. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att göra dessa mål till den viktigaste prioriteringen i sin inrikespolitik och sina förbindelser med tredjeländer. Parlamentet betonar att dessa mål, särskilt fattigdomsutrotning, tillgång till utbildning för alla och jämställdhet mellan könen, endast kommer att kunna uppnås via utveckling av offentliga tjänster som är tillgängliga för alla. Parlamentet välkomnar den nya utbildningsagenda som har fastställts i millennieutvecklingsmålen och fortsätter att understryka betydelsen av lika tillgång till högkvalitativ utbildning för de mest utsatta befolkningsgrupperna.
6. Europaparlamentet konstaterar med oro att framstegen inom utbildning har varit som långsammast, eller helt obefintliga, i konfliktdrabbade områden och i instabila och konfliktdrabbade stater, samt betonar betydelsen av att bygga upp motståndskraften i utbildningssystemen i dessa länder och säkerställa utbildning utan avbrott när krisen är ett faktum. Parlamentet betonar därför behovet av större engagemang från EU, medlemsstaterna och alla andra berörda parter på alla nivåer, för att kunna tillhandahålla instrument för att säkerställa utveckling och omfattande utbildning i dessa krisdrabbade länder.
7. Europaparlamentet understryker att miljoner barn har tvingats på flykt och betonar att tillgång till utbildning för flyktingbarn är av yttersta vikt. Parlamentet uppmanar värdländerna att säkerställa att flyktingbarn får full tillgång till utbildning och att så långt som möjligt integrera dem i de nationella utbildningssystemen. Parlamentet efterlyser även större fokus på utbildning av lärare från både ursprungsländerna och värdländerna i det humanitära arbetet och utvecklingsarbetet samt uppmanar internationella givare att prioritera utbildning i sina insatser för att bemöta flyktingkrisen, genom program som syftar till att engagera och ge psykologiskt stöd åt flyktingbarn samt främja undervisning i värdlandets språk för att bättre integrera flyktingbarn.
8. Europaparlamentet framhåller behovet av att inrikta sig både på gymnasie- och yrkesutbildning och på grundutbildning. Parlamentet betonar att ungdomar mellan 12 och 20 år har väldigt begränsade möjligheter inom flyktingsamhällen, samtidigt som de tillhör den främsta målgruppen för militärtjänstgöring och andra former av inblandning i väpnade konflikter. Parlamentet påminner om Afghanistan, ett land med en enorm förvärvsarbetande befolkning, där endast cirka 30 % av alla människor som är 15 år eller äldre är läs- och skrivkunniga och där årtionden av krig har lett till ett allvarligt kompetensunderskott, enligt Världsbanken.
9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla särskilda mottagningssystem för ensamkommande barn och ensamstående mödrar med barn.
10. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om att skyddet för barn och förebyggandet av övergrepp och människohandel är beroende av att barnen går i skolan och får utbildning, och att det bör finnas tydliga normer för mottagande, integration och språkligt stöd, i enlighet med direktiv 2013/33/EU.

Torsdagen den 26 november 2015

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja studenter på flykt genom samarbete med olika internationella organisationer.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att upprätta "utbildningskorridorer" för att se till att studenter från konfliktdrabbade länder, i synnerhet Syrien, Irak och Eritrea, tas emot på universiteten.
13. Europaparlamentet uppmanar EU och dess humanitära organisationer att systematiskt inkludera utbildning och skydd för barn i åtgärdsplanen för nödsituationer och att säkerställa flexibel flerårig finansiering till utdragna kriser.
14. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av Bekou Trust Fund, Madad Trust Fund och EU:s fond för nödgärder i Afrika som effektiva verktyg för att hantera klyftan mellan den humanitära finansieringen och utvecklingsfinansieringen i komplexa och utdragna nödsituationer där politiska, ekonomiska och humanitära frågor är sammanlänkade. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att prioritera utbildning för barn i tilldelningen av medel från EU:s förvaltningsfonder.
15. Europaparlamentet är medvetet om att det finns oroande luckor när det gäller insatser för utbildning i nödsituationer, i synnerhet eftersom en tidig insats inte bara är till fördel för drabbade barn utan även kan förbättra effektiviteten i den humanitära insatsen som helhet. Parlamentet upprepar sitt stöd för att låta skolor vara säkra platser för barn och betonar i detta sammanhang vikten av att skydda utbildning mot attacker. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja principerna i *Comprehensive School Safety Framework* och att skydda skolor från attacker och militär användning i enlighet med riktlinjerna för skydd för skolor och universitet mot militär användning under väpnade konflikter.
16. Europaparlamentet uppmanar EU att arbeta med partnerländer, andra givare, den privata sektorn och det civila samhället för att förbättra utbildningsmöjligheterna för ungdomar i konfliktsituationer och andra nödsituationer, med tanke på den avgörande roll som ungdomar kan spela i att upprätthålla stabiliteten efter en konflikt genom sin förvärvade kompetens när det gäller återuppbyggnaden av infrastruktur, grundläggande tjänster, hälso- och sjukvårdsinrättningar och utbildningssystem. Detta skulle samtidigt minska risken för en ung befolkning som står utanför arbetsmarknaden och orsakar social omstörtning eller riskerar att falla tillbaka i den onda våldsspiralen.
17. Europaparlamentet lovordar EU:s initiativ Fredens barn som syftar till att finansiera humanitära utbildningsprojekt i nödsituationer, och uppmanar kommissionen att utvidga detta initiativ. Parlamentet välkomnar initiativet "No Lost Generation", som har startats av några givare och humanitära organisationer och utvecklingsorganisationer, däribland EU, i syfte att ge tillgång till utbildning för miljoner barn i Syrien och grannländerna.
18. Europaparlamentet beklagar att mindre än 2 % av allt humanitärt bistånd under 2014 användes till området utbildning i nödsituationer, trots att det är så viktigt. Parlamentet hoppas därför att finansieringen till utbildningsprogram för barn, även i tredjeländer som är drabbade av krig eller andra nödsituationer, kan höjas i och med det nya programmet för att omstrukturera fördelningen av EU-medel.
19. Europaparlamentet uppmanar alla humanitära aktörer att, med tanke på dagens utdragna kriser, inkludera utbildning i sina humanitära insatser och öka sina åtaganden när det gäller utbildning genom att mobilisera utbildningsväsendet i ett tidigt skede av nödsituationer och genom att säkerställa att tillräckligt med medel avsätts för detta. Parlamentet uppmanar dem att särskilt rikta in sig på utsatta grupper såsom flickor, personer med funktionsnedsättning och fattiga, och att ta i beaktande fördrivna barn och ungdomar som tas emot av värdssamhällen samt att i tillräckligt hög grad ta i beaktande gymnasieutbildning, så att inte tonåringar utesluts från utbildning.
20. Europaparlamentet välkomnar den ökade internationella fokuseringen på utbildning i nödsituationer, och då i synnerhet beskedet från EU:s kommissionsledamot med ansvar för humanitärt bistånd om att 4 % av EU:s biståndsbudget kommer att avsättas till utbildning för barn i nödsituationer till 2019.

Torsdagen den 26 november 2015

21. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att stödja kommissionens mål och att öka andelen humanitära medel som avsätts för utbildning i nödsituationer till minst 4 % av EU:s budget för humanitärt bistånd för att säkerställa tillgång till högkvalitativ utbildning för barn i nödsituationer och utdragna kriser, Parlamentet uppmanar dem även att öka fokus på och finansiering till utbildning i sina egna humanitära insatser, men betonar att detta inte bör göras på bekostnad av andra grundläggande behov. Parlamentet uppmanar EU att främja bästa praxis bland de berörda länderna i fråga om beredskaps- och åtgärdsstrategier för att stödja utbildning i nödsituationer, samt att stödja relaterat kapacitetsuppbyggande arbete, till exempel genom program för budgetstöd.

22. Europaparlamentet betonar att ny informations- och kommunikationsteknik har blivit allt viktigare i utbildningssektorn i nödsituationer och kan förbättra aktörernas arbete i dessa situationer, även genom e-lärande och plattformar för e-lärande.

23. Europaparlamentet understryker att samtidigt som det behövs en ökning av den humanitära finansieringen, kommer detta inte att vara tillräckligt för att åtgärda finansieringsbristen. Parlamentet uppmanar EU och andra givare att öka utbildningsprofilen inom utvecklingssamarbetet i instabila stater för att öka motståndskraften i de nationella utbildningssystemen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna samt andra humanitära aktörer att bidra till att främja offentlig utbildning för alla, inbegripet gymnasieutbildning och högre utbildning, som ett sätt att samordna åtgärdsplanen för nödsituationer med långsiktig planering för hållbar utveckling.

24. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja åtagandena från regeringar i tredjeländer när det gäller att utveckla nationella rättsliga ramar för återhämtningsförmåga, förebyggande arbete och katastrof- och riskhantering på grundval av programmet för lagar, regler och principer vid internationella katastrofinsatser och att säkerställa att det finns riskhanteringskapacitet inom den statliga förvaltningen, industrisektorerna och det civila samhället för att se till att barn kan återvända till skolan.

25. Europaparlamentet framhåller den privata sektorns viktiga roll som en möjlig källa till innovativ finansiering till utbildning, för att överbrygga den potentiella klyftan mellan de utbildningstjänster och den yrkesutbildning som tillhandahålls och efterfrågan på arbetsmarknaden. Parlamentet efterlyser nya allianser och nya partnerskap med den privata sektorn i utbildningsprocesserna, eftersom de kan vara användbara källor till innovation och teknisk flexibilitet och kan ta många former, allt från tillhandahållandet av lokaler och elektronisk utrustning till program för e-lärande och transport och logi för lärare.

26. Europaparlamentet understryker att utbildning i nödsituationer och instabila situationer är ett konkret område där humanitära aktörer och utvecklingsaktörer behöver samarbeta för att sammankoppla nödhjälp, rehabilitering och utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla mekanismer för effektiva åtgärder inom sin egen och sina partners verksamhet, samt att engagera sig i en internationell plattform som kommer att skapa specifika instrument för utbildning i nödsituationer vid världstoppmötet 2016. Parlamentet stöder samordningen av befintliga medel och inrättandet av en global finansieringsmekanism för utbildning i nödsituationer.

27. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att lyfta frågan om utbildning för barn i nödsituationer och utdragna kriser vid världstoppmötet om humanitära frågor, och se till att ämnet behandlas tillräckligt i slutdokumentet. Parlamentet uppmanar dem även att främja gemensamma standarder för en utbildningsram och att sprida bästa praxis om alternativa undervisningsformer, till exempel material om själv- och distansstudier. Parlamentet understryker att man bör ta fram mekanismer, verktyg och kapacitet för att anpassa utbildningsplanerna och budgetarna i de humanitära insatserna, återhämtningen/övergången och utvecklingen.

28. Europaparlamentet understryker att mot bakgrund av ett ökande antal humanitära kriser och det högsta antalet flyktingar sedan andra världskriget, bör det internationella samfundet betrakta utbildning som en central del av sin humanitära insats, eftersom utbildningen är en katalysator som kan bidra till att den övergripande insatsen blir effektivare och även gynna de drabbade befolkningsgruppernas utveckling på medellång och lång sikt.

29. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 26 november 2015

P8_TA(2015)0419

En förenklad och mer resultatinriktad sammanhållningspolitik för 2014–2020**Europaparlamentets resolution av den 26 november 2015 om en förenklad och mer resultatinriktad sammanhållningspolitik 2014–2020 (2015/2772(RSP))**

(2017/C 366/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 174 och 175 i EUF-fördraget,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002, samt kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget,
- med beaktande av sjätte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (COM(2014)0473),
- med beaktande av revisionsrättens årsrapport 2014,
- med beaktande av frågan till kommissionen för muntligt besvarande om en förenklad och mer resultatinriktad sammanhållningspolitik 2014–2020 (O-000127/2015 – B8-1103/2015),
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för regional utveckling,
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Parlamentet erkänner vikten av de betydande åtgärder som EU-institutionerna har vidtagit vad gäller förenkling, såsom agendan för förenkling av den fleråriga budgetramen 2014–2020, utnämningen av en vice ordförande i kommissionen med ansvar för bättre lagstiftning, inrättandet av en högnivågrupp med oberoende experter som ska övervaka förenklingen för mottagare av medel från de europeiska struktur- och investeringsfonderna inom kommissionen, den reviderade budgetförordningen och förordningen om gemensamma bestämmelser.
 - B. Trots den reformerade sammanhållningspolitiken för programperioden 2014–2020, där förenklingsmetoderna behandlas, är tillämpning, förvaltning, rapportering och kontroll i samband med de europeiska struktur- och investeringsfonderna fortfarande betungande för både stödmottagare och förvaltningsmyndigheter, särskilt sådana med mindre administrativ och finansiell kapacitet.
 - C. Den befintliga överregleringen, också i samband med införlivandet av bestämmelserna i nationell lagstiftning, skapar tröghet och leder till längre marknadsfrånvaro och indirekta kostnader för potentiella stödmottagare som ansöker om EU-medel, och minskar således EU-medlens inverkan på investeringarna och skapar hinder för stödmottagare, medborgare och företag i EU, särskilt små och medelstora företag.

Torsdagen den 26 november 2015

- D. Komplicerade förfaranden kan vara mycket betungande för stödmottagarna, särskilt små och medelstora företag, icke-statliga organisationer och kommuner som behöver EU-finansiering. Dessa har i allmänhet inte de finansiella och mänskliga resurserna eller den sakkunskap som behövs för att framgångsrikt ansöka om och förvalta EU-bidrag. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att fortsätta sina ansträngningar att göra riskvärderingsverktyget Arachne operationellt och lättare att använda för förvaltningsmyndigheterna och de operativa programmens kontrollsystem, som ska säkra en lämplig balans mellan å ena sidan förenkling och å andra sidan uppspårning och förhindrande av oegentligheter, inklusive fusk.
- E. Dubbelarbete vid revision och olika revisionsstrategier och revisionsmetoder kräver genomförandet av principen om samordnad revision och en starkare inriktning på effektivitetsrevision, som kan leda till bättre bedömning av effektivitet och ändamålsenlighet och till förslag om förenkling.
1. Europaparlamentet menar att kommissionen bör införa ingående riktlinjer om förenkling för att göra medlemsstaterna och deras regioner medvetna om att det är deras uppgift att undanröja eller åtminstone avsevärt minska den administrativa bördan och överregleringen på nationell och lokal nivå vid upphandlingsförfaranden, urval av projektförslag och övervaknings- och kontrollverksamhet, inklusive att undvika frekventa ändringar av reglerna, och förenkla språk- och standardiseringsförfaranden samt att inrikta EU-budgeten på påtagliga resultat. Parlamentet framhåller vidare att om EU erbjuder ett integrerat regionalt finansieringspaket via ett enda gränssnitt eller en enda kontaktpunkt kan det vara ett alternativ i riktning mot gemensamma processer och förfaranden när så är möjligt.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förse medlemsstaterna och deras regioner med en färdplan för effektivare och enklare kontroll, övervakning och rapportering, även för stödmottagare, för att få bort nuvarande flaskhalsar.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att notera att den 31 december 2015 är det måldatum som fastställs i förordningen om gemensamma bestämmelser för att övergå till elektronisk kommunikation för att avsevärt kunna minska tiden mellan ansökan och beviljande.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samordning med medlemsstaterna och i överensstämmelse med proportionalitetsprincipen, fastställa och genomföra en mjuk hållning i fråga om uppgiftskrav för stödmottagare under ansökningsförfarandet och i fråga om rapportering avseende EU-finansiering med delad förvaltning, och uppmantra till utbyte av god praxis.
 5. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att främja en förenkling av reglerna för finansieringsinstrument inom ESI-fonder i syfte att anpassa dem närmare till stödmottagarnas behov och i slutändan förbättra användningen av dem.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka användningen av strategin med medel från flera källor med hänsyn till stödmottagarnas behov.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en strukturerad och permanent dialog med Europaparlamentet, Regionkommittén och andra berörda parter om alla aspekter av denna förenkling.
 8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt till medlemsstaterna och deras regioner.
-

Onsdagen den 11 november 2015

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2015)0393

Interoperabilitet som ett sätt att modernisera den offentliga sektorn *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 11 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättandet av ett program för interoperabilitetslösningar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA²) – Interoperabilitet för modernisering av den offentliga sektorn (COM(2014)0367 – C8-0037/2014 – 2014/0185(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 366/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2014)0367),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 172 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0037/2014),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 15 oktober 2014 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 12 februari 2015 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 23 september 2015 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för medborgarliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0225/2015),
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 12, 15.1.2015, s. 99.

⁽²⁾ EUT C 140, 28.4.2015, s. 47.

Onsdagen den 11 november 2015

P8_TC1-COD(2014)0185

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 11 november 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/... om inrättandet av ett program för lösningar för interoperabilitet och gemensamma ramar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA²-programmet) för modernisering av den offentliga sektorn

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2015/2240.)

Den 24 november 2015

P8_TA(2015)0396

Upphävande av vissa rättsakter inom Schengenregelverket *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om upphävande av vissa rättsakter inom området med frihet, säkerhet och rättvisa (COM(2014)0713 – C8-0277/2014 – 2014/0337(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 366/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2014)0713),
 - med beaktande av artiklarna 294.2, 77.2 a, b och d, 78.2 e och g, 79.2 c och d samt 87.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0277/2014),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 21 oktober 2015 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 59 och 50.2 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgarligen fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0250/2015).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2014)0337

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 november 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om upphävande av vissa akter i Schengenregelverket

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/93.)

Den 24 november 2015

P8_TA(2015)0397

Upphävande av vissa rättsakter inom Schengenregelverket på området polissamarbete och rättsligt samarbete *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om upphävande av vissa rättsakter på området polissamarbete och rättsligt samarbete i straffrättsliga frågor (COM(2014)0714 – C8-0279/2014 – 2014/0338(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 366/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2014)0714),
 - med beaktande av artiklarna 294.2, 82.1 d och 87.2 a och c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0279/2014),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 21 oktober 2015 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 59 och 50.2 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgarligen fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0251/2015).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2014)0338

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 november 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/...om upphävande av vissa akter i Schengenregelverket på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/94.)

Den 24 november 2015

P8_TA(2015)0398

**Upphävande av vissa rättsakter på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete
***I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upphävande av vissa rättsakter på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (COM(2014)0715 – C8-0280/2014 – 2014/0339(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2017/C 366/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2014)0715),
 - med beaktande av artiklarna 294.2, 82.1, 83.1, 87.2 och 88.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0280/2014),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 21 oktober 2015 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 59 och 50.2 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgarligen fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0252/2015).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2014)0339

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 november 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/... om upphävande av vissa akter på området för polissamarbete och straffrättsligt samarbete

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/95.)

Den 24 november 2015

P8_TA(2015)0399

Medlemskap i den utvidgade kommissionen för konventionen för bevarande av sydlig tonfisk ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2015 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och kommissionen för bevarande av sydlig tonfisk (CCSBT) om unionens medlemskap i den utvidgade kommissionen för konventionen för bevarande av sydlig tonfisk (07134/2015 – C8-0323/2015 – 2015/0036(NLE))

(Godkännande)

(2017/C 366/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (07134/2015),
 - med beaktande av skriftväxlingen för att bli medlem i den utvidgade kommissionen för konventionen för bevarande av sydlig tonfisk,
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 43.2 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0323/2015),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen.
 - med beaktande av rekommendationen från fiskeriutskottet (A8-0318/2015),
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och kommissionen för bevarande av sydlig tonfisk.

Den 24 november 2015

P8_TA(2015)0400

Försäkringsförmedling *I****Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om försäkringsförmedling (omarbetning) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD))****(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)**

(2017/C 366/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0360),
 - med beaktande av artiklarna 294.2, 53.1 och 62 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0180/2012),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 13 december 2012 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽²⁾,
 - med beaktande av skrivelsen av den 9 november 2012 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för ekonomi och valutafrågor i enlighet med artikel 104.3 i arbetsordningen,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 22 juli 2015 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 104, 59 och 61.2 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för rättsliga frågor (A7-0085/2014),
 - med beaktande av de ändringsförslag som Europaparlamentet antog vid plenarsammanträdet den 26 februari 2014 ⁽³⁾,
 - med beaktande av talmanskonferensens beslut av den 18 september 2014 om oavslutade ärenden från den sjunde valperioden,
 - med beaktande av det kompletterande betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0315/2015), och av följande skäl:
- A. Enligt yttrandet från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller kommissionens förslag inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.

1. Europaparlamentet antar sin ståndpunkt vid första behandlingen genom att godta kommissionens förslag med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 44, 15.2.2013, s. 95.

⁽²⁾ EUT C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0155.

Den 24 november 2015

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2012)0175

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 november 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/... om försäkringsdistribution (omarbetning)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2016/97.)

Onsdagen den 25 november 2015

P8_TA(2015)0404

Förslag till ändringsbudget nr 8/2015: egna medel och Europeiska datatillsynsmannen

Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 8/2015 för budgetåret 2015, egna medel och Europeiska datatillsynsmannen (13439/2015 – C8-0341/2015 – 2015/2269(BUD))

(2017/C 366/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, särskilt artikel 41,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2015, slutgiltigt antagen den 17 december 2014 ⁽²⁾,
- med beaktande av ändringsbudget nr 1/2015, slutgiltigt antagen den 28 april 2015 ⁽³⁾,
- med beaktande av ändringsbudgetarna nr 2/2015, 3/2015, 4/2015 och 5/2015, slutgiltigt antagna den 7 juli 2015 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av ändringsbudgetarna nr 6/2015 och 7/2015, slutgiltigt antagna den 14 oktober 2015,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) 2015/623 av den 21 april 2015 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁷⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽⁸⁾,
- med beaktande av det förslag till ändringsbudget nr 8/2015 som kommissionen antog den 19 oktober 2015 (COM(2015)0545),
- med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 8/2015 som rådet antog den 10 november 2015 och översände till Europaparlamentet samma dag (13439/2015 – C8-0341/2015),

⁽¹⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 69, 13.3.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 190, 17.7.2015, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 261, 7.10.2015.

⁽⁵⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽⁶⁾ EUT L 103, 22.4.2015, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 163, 23.6.2007, s. 17.

Onsdagen den 25 november 2015

- med beaktande av artiklarna 88 och 91 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0337/2015), och av följande skäl:
 - A. Förslaget till ändringsbudget nr 8/2015 avser en översyn av prognoserna för traditionella egna medel (tullavgifter), införande i budgeten av återstoden av moms- och BNI-saldona för 2014 och av moms- och BNI-saldona för 2015.
 - B. Förslaget till ändringsbudget nr 8/2015 omfattar också en uppdatering av övriga inkomster.
 - C. Förslaget till ändringsbudget nr 8/2015 omfattar dessutom en minskning med 123 474 EUR i både åtagande- och betalningsbemyndiganden i Europeiska datatillsynsmannens budget.
 - D. Förslaget till ändringsbudget nr 8/2015 innebär en minskning av de BNI-baserade bidragen från medlemsstaterna med 9,4 miljarder EUR.
 - 1. Europaparlamentet noterar förslaget till ändringsbudget nr 8/2015, som lagts fram av kommissionen, och rådets ståndpunkt.
 - 2. Europaparlamentet konstaterar att förslaget till ändringsbudget nr 8/2015, till alla delar, innebär att medlemsstaternas bidrag till unionens budget minskar med 9 403,4 miljoner EUR.
 - 3. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt med betydande ytterligare ekonomiska resurser för att hantera den nuvarande flyktingkrisen.
 - 4. Europaparlamentet noterar att medlemsstaternas utfästelser om ekonomiskt stöd till förvaltningsfonden för Afrika, förvaltningsfonden för Syrien och till de FN-organ som ger stöd till flyktingar, som bekräftades på nytt vid det informella mötet mellan EU:s stats- och regeringschefer om migration den 23 september 2015, vid Europeiska rådets möte den 15 oktober 2015 och vid toppmötet i Valletta den 11–12 november 2015, ännu inte har uppfyllts. Parlamentet beklagar att medlemsstaterna enligt kommissionens uppgifter i början av november 2015 låg efter med betalningar på 2,3 miljarder EUR.
 - 5. Europaparlamentet noterar att ytterligare ekonomiska insatser kommer att krävas för att tillhandahålla humanitärt bistånd längs transitvägarna och för att hantera de utmaningar som mottagandet av ett aldrig tidigare skådat antal flyktingar i Europas städer och regioner innebär.
 - 6. Europaparlamentet beklagar djupt att ingen fast kompromiss kunde nås under förlikningen om att använda återförda medel från förslaget till ändringsbudget nr 8/2015 för att hantera flyktingkrisen. Parlamentet förväntar sig dock att medlemsstaterna till fullo infriar sina tidigare åtaganden.
 - 7. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 8/2015.
 - 8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att förklara ändringsbudget nr 8/2015 slutgiltigt antagen och se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 - 9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och revisionsrätten samt till de nationella parlamenten.
-

Onsdagen den 25 november 2015

P8_TA(2015)0405

Utnyttjande av flexibilitetsmekanismen för omedelbara budgetåtgärder för att hantera flyktingkrisen

Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av flexibilitetsmekanismen för omedelbara budgetåtgärder för att hantera flyktingkrisen i enlighet med punkt 12 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning (COM(2015)0514 – C8-0308/2015 – 2015/2264(BUD))

(2017/C 366/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0514 – C8-0308/2015),
 - med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽¹⁾, särskilt artikel 11,
 - med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) 2015/623 av den 21 april 2015 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾, särskilt punkt 12,
 - med beaktande av det förslag till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016 som kommissionen antog den 24 juni 2015 (COM(2015)0300), ändrat genom ändringsskrivelserna nr 1/2016 (COM(2015)0317) och 2/2016 (COM(2015)0513),
 - med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016 som rådet antog den 4 september 2015 och översände till Europaparlamentet den 17 september 2015 (11706/2015 – C8-0274/2015),
 - med beaktande av sin ståndpunkt om förslaget till den allmänna budgeten för 2016 som antogs den 28 oktober 2015 ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av förlikningskommitténs gemensamma utkast av den 14 november 2015 (14195/2015 – C8-0353/2015),
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0336/2015), och av följande skäl:
- A. Efter att alla möjligheter att omfördela anslagen under rubrikerna 3 och 4 har undersökts förefaller det vara nödvändigt att utnyttja flexibilitetsmekanismen för åtagandebemyndiganden.
- B. Kommissionen hade föreslagit att flexibilitetsmekanismen ska utnyttjas för att komplettera finansieringen i Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016, utöver taket för rubrik 3, med ett belopp på 1 504 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden för att finansiera åtgärder enligt den europeiska migrationsagendan.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUT L 103, 22.4.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0376.

Onsdagen den 25 november 2015

- C. Utöver ett slutligt belopp på 1 506 miljoner EUR utöver taket för rubrik 3, godkände förlikningskommittén, som sammankallats för budgeten för 2016, förslaget från parlamentets delegation om att ytterligare utnyttja flexibilitetsmekanismen till ett belopp på 24 miljoner EUR utöver taket i rubrik 4 i syfte att hantera den externa dimensionen i samband med flyktingkrisen.
- D. Man har därför använt hela det totala beloppet för flexibilitetsmekanismen för budgetåret 2016, som omfattar de outnyttjade beloppen från budgetåren 2014 och 2015.
1. Europaparlamentet noterar att taken för 2016 i rubrikerna 3 och 4 inte räcker till för att på ett tillfredsställande sätt finansiera brådskande åtgärder på området migration och flyktingar.
 2. Europaparlamentet samtycker därför till att flexibilitetsmekanismen utnyttjas till ett belopp på 1 530 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden.
 3. Europaparlamentet samtycker dessutom till förslaget att anslå motsvarande belopp i betalningsbemyndiganden, dvs. 734,2 miljoner EUR under 2016, 654,2 miljoner EUR under 2017, 83 miljoner EUR under 2018 och 58,6 miljoner EUR under 2019.
 4. Europaparlamentet påminner om att utnyttjandet av detta instrument, enligt punkt 11 i förordningen om den fleråriga budgetramen, på nytt visar på att unionens budget måste vara mer flexibel. Parlamentet noterar att dessa extra anslag endast är möjliga tack vare överföringen av outnyttjade medel för flexibilitetsinstrumentet från budgetåren 2014 och 2015. Parlamentet betonar att inget belopp kommer att föras över till budgetåret 2017, vilket innebär att ett eventuellt utnyttjande av flexibilitetsmekanismen begränsas till det årliga taket på 471 miljoner EUR (i 2011 års priser).
 5. Europaparlamentet upprepar sin väletablerade åsikt att betalningar som härrör från åtagandebemyndiganden som tidigare tagits i anspråk via flexibilitetsmekanismen endast kan beaktas utöver betalningstaken. Detta påverkar inte möjligheten att för särskilda budgetposter utnyttja betalningsbemyndiganden via flexibilitetsmekanismen, utan att åtagandebemyndiganden först tagits i anspråk.
 6. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av flexibilitetsmekanismen för omedelbara budgetåtgärder för att hantera flyktingkrisen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, beslut (EU) 2016/253.)

Onsdagen den 25 november 2015

P8_TA(2015)0406

Utnyttjande av EU:s solidaritetsfond för att möjliggöra utbetalning av förskott på 2016 års budget

Europaparlamentets resolution av den 25 november 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond, i enlighet med punkt 11 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning för att möjliggöra utbetalning av förskott på 2016 års budget (COM(2015)0281 – C8-0133/2015 – 2015/2123(BUD))

(2017/C 366/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0281 – C8-0133/2015),
 - med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽¹⁾,
 - med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽²⁾, särskilt artikel 10,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾, särskilt punkt 11,
 - med beaktande av förlikningskommitténs gemensamma utkast av den 14 november 2015 (14195/2015 – C8-0353/2015),
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0335/2015), och av följande skäl:
- A. I linje med artikel 4a.4 i förordning (EG) nr 1012/2002 ska ett belopp på 50 000 000 EUR göras tillgängligt för utbetalning av förskott genom anslag i Europeiska unionens allmänna budget.
1. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT****om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för förskottsutbetalningar**

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, beslut (EU) 2016/252.)

⁽¹⁾ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

Onsdagen den 25 november 2015

P8_TA(2015)0407

Budgetförfarandet för budgetåret 2016: gemensamt förslag

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 november 2015 om det gemensamma förslag till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016 som förlikningskommittén har antagit inom ramen för budgetförfarandet (14195/2015 – C8-0353/2015 – 2015/2132(BUD))

(2017/C 366/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förlikningskommitténs gemensamma förslag och Europaparlamentets, rådets och kommissionens uttalanden om detta (14195/2015 – C8-0353/2015),
- med beaktande av det förslag till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016 som kommissionen antog den 24 juni 2015 (COM(2015)0300),
- med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016 som rådet antog den 4 september 2015 och översände till Europaparlamentet den 17 september 2015 (11706/2015 – C8-0274/2015),
- med beaktande av ändringsskrivelserna nr 1/2016 (COM(2015)0317) och 2/2016 (COM(2015)0513) till förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016,
- med beaktande av sin resolution av den 28 oktober 2015 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016 ⁽¹⁾, och de budgetändringar som antagits,
- med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
- med beaktande av rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artiklarna 90 och 91 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från parlamentets delegation till förlikningskommittén (A8-0333/2015).

1. Europaparlamentet godkänner förlikningskommitténs gemensamma utkast, som sammantaget består av följande dokument:

- en förteckning över budgetposter som inte ändrats jämfört med budgetförslaget eller rådets ståndpunkt,
- sammanlagda belopp per rubrik i den fleråriga budgetramen,
- belopp per budgetpost för alla budgetpunkter,
- konsoliderat dokument som visar belopp och slutlig text för alla budgetposter som ändrats under förlikningen.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0376.

⁽²⁾ EUT L 163, 23.6.2007, s. 17.

⁽³⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

Onsdagen den 25 november 2015

2. Europaparlamentet bekräftar Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalanden, som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet bekräftar sitt uttalande om tillämpning av punkt 27 i det interinstitutionella avtalet.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att förklara att Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2016 är slutgiltigt antagen och se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna lagstiftningsresolution till rådet och kommissionen, övriga institutioner och berörda organ samt till de nationella parlamenten.
-

Onsdagen den 25 november 2015

BILAGA

SLUTLIG 14.11.2015

Budgeten för 2016 – **Gemensamma slutsatser**

Dessa gemensamma slutsatser omfattar följande delar:

1. Budgeten för 2016
2. Budgeten för 2015 – ändringsbudget nr 8/2015
3. Gemensamma uttalanden

Sammanfattande överblick

A. Budgeten för 2016

Enligt de gemensamma slutsatsernas olika delar:

- Totalt uppgår åtagandebemyndigandena till 155 004,2 miljoner EUR i 2016 års budget. Sammanlagt ger detta en marginal inom taken för den fleråriga budgetramen för 2016 på 2 331,4 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden.
- Totalt uppgår betalningsbemyndigandena till 143 885,3 miljoner EUR i 2016 års budget.
- Flexibilitetsinstrumentet för 2016 har utnyttjats till ett belopp på 1 506,0 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden för rubrik 3 (Säkerhet och medborgarskap) och till ett belopp på 24,0 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden för rubrik 4 (Europa i världen).
- De betalningsbemyndiganden för 2016 som avser utnyttjandet av flexibilitetsinstrumentet under 2014, 2015 och 2016 beräknas av kommissionen uppgå till 832,8 miljoner EUR.

B. Budgeten för 2015

Enligt de gemensamma slutsatsernas olika delar:

- Förslaget till ändringsbudget nr 8/2015 har godtagits enligt kommissionens förslag.

1. Budgeten för 2016

1.1. "Avklarade" budgetposter

Om ingen annat anges nedan i dessa slutsatser är alla budgetposter som varken ändrats av rådet eller parlamentet och de budgetposter för vilka parlamentet accepterat rådets ändringar under sina respektive behandlingar bekräftade.

När det gäller övriga budgetposter har förlikningskommittén enats om slutsatserna i avsnitten 1.2–1.6 nedan.

1.2. Sektorsövergripande frågor

Decentraliserade byråer

EU:s bidrag (i åtagande- och betalningsbemyndiganden) och antalet tjänster för samtliga decentraliserade organ fastställs på den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom de ändrats genom ändringsskrivelserna 1 och 2/2016, med följande anpassningar som förlikningskommittén kommit överens om:

- Ökning av tjänsterna i tjänsteförteckningen (avgiftsfinansierade) för *Europeiska kemikaliemyndigheten* (Echa – biocider, + 3 tjänster) och minskning av anslagen med 1 350 000 EUR.

Onsdagen den 25 november 2015

- Ökning av tjänsterna i tjänsteförteckningen (avgiftsfinansierade) för Europeiska kemikaliemyndigheten (Easa, + 6 tjänster).
- Ökning av tjänsterna i tjänsteförteckningen (avgiftsfinansierade) för Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA, + 3 tjänster).
- Ökning av tjänsterna i tjänsteförteckningen och motsvarande anslag för byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer, + 5 tjänster och + 325 000 EUR).
- Ökning av tjänsterna i tjänsteförteckningen och motsvarande anslag för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA, + 2 tjänster och + 130 000 EUR).
- Ökning av tjänsterna i tjänsteförteckningen och motsvarande anslag för Eurojust (+ 2 tjänster och + 130 000 EUR).
- Ökning av anslagen för Europeiska bankmyndigheten (EBA, + 928 000 EUR).
- Minskning av anslagen för Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu.LISA, - 260 000 EUR).

Genomförandeorgan

EU:s bidrag (i åtagande- och betalningsbemyndiganden) och antalet tjänster för genomförandeorganen har fastställts på den nivå som föreslagits av kommissionen i förslaget till budget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelserna 1 och 2/2016.

Pilotprojekt/förberedande åtgärder

Ett omfattande paket bestående av 89 pilotprojekt/förberedande åtgärder, motsvarande ett belopp på 64,9 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden har godkänts i enlighet med parlamentets förslag.

När ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd verkar täckas av en befintlig rättslig grund, kan kommissionen föreslå en överföring av anslag till den motsvarande rättsliga grunden i syfte att underlätta genomförandet av åtgärden.

Detta paket respekterar till fullo taken för pilotprojekt och förberedande åtgärder enligt budgetförordningen.

1.3. Utgiftsrubrikerna i budgetramen – åtagandebemyndiganden

Efter att ha beaktat de ovanstående slutsatserna om "avklarade" budgetposter, byråer samt pilotprojekt och förberedande åtgärder, har förlikningskommittén kommit överens om följande:

Rubrik 1a

Åtagandebemyndigandena är fastställda till den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelserna 1 och 2/2016, med följande ändringar som förlikningskommittén kommit överens om:

- Åtagandena för Horisont 2020 ökas enligt följande:

(EUR)

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÅS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
02 04 02 01	Ledarskap i rymden	158 446 652	159 792 893	1 346 241
02 04 02 03	Ökad innovation i små och medelstora företag	35 643 862	35 738 414	94 552

Onsdagen den 25 november 2015

(EUR)

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÅS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
02 04 03 01	Skapa en resurseffektiv och klimattålig ekonomi och en hållbar försörjning av råvaror	74 701 325	75 016 498	315 173
05 09 03 01	Säkerställa tillräcklig försörjning av säkra och högkvalitativa livsmedel och andra biobaserade produkter	212 854 525	214 205 269	1 350 744
06 03 03 01	Att skapa ett resurseffektivt, miljövänligt, säkert och sammanhängande europeiskt transportsystem	109 250 820	110 916 737	1 665 917
08 02 01 03	Att förstärka europeiska forskningsinfrastrukturer, inbegripet e-infrastrukturer	183 108 382	183 905 321	796 939
08 02 02 01	Ledarskap inom nanoteknik, avancerade material, laserteknik, bioteknik, avancerad tillverkning och bearbetning	502 450 912	504 175 361	1 724 449
08 02 02 03	Ökad innovation i små och medelstora företag	35 967 483	36 120 567	153 084
08 02 03 01	Förbättring av livslång hälsa och välbefinnande	522 476 023	524 745 272	2 269 249
08 02 03 02	Säkra tillgången till säkra, hälsosamma och högkvalitativa livsmedel och andra biobaserade produkter	141 851 093	142 233 804	382 711
08 02 03 03	Klara övergången till ett tillförlitligt, hållbart och konkurrenskraftigt energisystem	333 977 808	335 369 074	1 391 266

Onsdagen den 25 november 2015

(EUR)

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÅS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
08 02 03 04	Skapa ett europeiskt transportsystem som är resurseffektivt, miljövänligt, säkert och sammanhängande	330 992 583	331 555 393	562 810
08 02 03 05	Skapa en resurseffektiv och klimattålig ekonomi och en hållbar försörjning av råvaror	283 265 173	284 530 369	1 265 196
08 02 03 06	Främjande av inkluderande, innovativa och reflekterande europeiska samhällen	111 929 624	112 411 389	481 765
08 02 06	Vetenskap med och för samhället	53 267 640	53 497 266	229 626
09 04 01 01	Förstärkning av forskningen om framtida och ny teknik	213 825 023	215 400 890	1 575 867
09 04 01 02	Att förstärka europeiska forskningsinfrastrukturer, inbegripet e-infrastrukturer	97 173 367	97 889 261	715 894
09 04 02 01	Ledarskap inom informations- och kommunikationsteknik	718 265 330	723 681 812	5 416 482
09 04 03 01	Förbättring av livslång hälsa och välbefinnande	117 323 526	118 188 002	864 476
09 04 03 02	Främjande av inkluderande, innovativa och reflekterande europeiska samhällen	36 289 820	36 564 471	274 651
09 04 03 03	Främjande av säkra europeiska samhällen	45 457 909	45 791 092	333 183
10 02 01	Horisont 2020 – Kunddrivet vetenskapligt och tekniskt stöd till unionens politik	24 646 400	25 186 697	540 297

Onsdagen den 25 november 2015

(EUR)

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÅS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
15 03 05	Europeiska institutet för innovation och teknik – Integrera kunskapstriangeln högre utbildning, forskning och innovation	219 788 046	224 938 881	5 150 835
18 05 03 01	Främjande av säkra europeiska samhällen	134 966 551	136 092 171	1 125 620
32 04 03 01	Klara övergången till ett tillförlitligt, hållbart och konkurrenskraftigt energisystem	322 875 370	324 676 361	1 800 991
	Totalt			31 828 018

— Åtagandena för Cosme ökas enligt följande:

(EUR)

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÅS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
02 02 01	Främjande av entreprenörskap och förbättring av unionsföretagens konkurrenskraft och marknadstillträde	108 375 000	110 264 720	1 889 720
02 02 02	Att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering i form av eget kapital och lån	160 447 967	172 842 972	12 395 005
	Totalt			14 284 725

— Åtagandena för Erasmus+ ökas enligt följande:

(EUR)

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÅS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
15 02 01 01	Att främja kvalitet och samarbete inom den akademiska och yrkesinriktade utbildningen i EU, och utbildningens relevans för arbetsmarknaden	1 451 010 600	1 457 638 273	6 627 673
	Totalt			6 627 673

Onsdagen den 25 november 2015

Som en följd av detta, och inräknat kostnaderna för decentraliserade organ, pilotprojekt och förberedande åtgärder, fastställs den godkända nivån för åtaganden till 19 010,0 miljoner EUR vilket inte ger någon marginal under utgiftstaket för rubrik 1a och ett utnyttjande av den samlade marginalen för åtaganden för ett belopp på 543 miljoner EUR.

Rubrik 1b

Åtagandebemyndigandena är fastställda till den nivå som föreslagits i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelserna 1 och 2/2016.

Inräknat kostnaderna för pilotprojekt och förberedande åtgärder, fastställs den godkända nivån för åtaganden till 50 831,2 miljoner EUR, vilket ger en marginal på 5,8 miljoner EUR under utgiftstaket för rubrik 1b.

Rubrik 2

Åtagandebemyndigandena är fastställda till den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelserna 1 och 2/2016, med en ytterligare minskning på 140,0 miljoner EUR på grund av en ökning av de inkomster som avsatts för EGFJ och en ökning av budgetpost 11 06 62 01. Förlikningskommittén har därför kommit överens om följande:

(EUR)

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÄS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
05 03 01 10	Ordningen för grundstöd	16 067 000 000	15 927 000 000	- 140 000 000
11 06 62 01	Vetenskapliga utlåenden och kunskaper	8 485 701	8 680 015	194 314
	Totalt			- 139 805 686

Inräknat kostnaderna för decentraliserade organ, pilotprojekt och förberedande åtgärder, fastställs den godkända nivån för åtaganden till 62 484,2 miljoner EUR, vilket ger en marginal på 1 777,8 miljoner EUR under utgiftstaket för rubrik 2.

Rubrik 3

Åtagandebemyndigandena är fastställda till den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelserna 1 och 2/2016, med följande ändring som förlikningskommittén enats om:

I euro

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÄS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
09 05 05	Multimedieåtgärder	24 186 500	26 186 500	2 000 000
17 04 01	En förbättrad djurhälsostatus och en hög djurskyddsnivå i unionen	177 000 000	171 925 000	- 5 075 000
17 04 02	Säkerställa att skadegörare för växter påvisas och utrotas i tid	14 000 000	12 000 000	- 2 000 000

Onsdagen den 25 november 2015

I euro

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÅS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
17 04 03	Effektiva, ändamålsenliga och tillförlitliga kontroller	50 401 000	47 401 000	- 3 000 000
17 04 04	Nödåtgärder som avser djurhälsa och växtskydd	20 000 000	19 000 000	- 1 000 000
	Totalt			- 9 075 000

Som en följd av detta, och inräknat kostnaderna för decentraliserade organ, pilotprojekt, förberedande åtgärder och utnyttjande av flexibilitetsinstrumentet för migration, fastställs den godkända nivån för åtaganden till 4 052,0 miljoner EUR, vilket inte ger någon marginal under utgiftstaket för rubrik 3 och ett utnyttjande av den samlade marginalen för åtaganden till ett belopp på 1 506,0 miljoner EUR genom flexibilitetsinstrumentet.

Rubrik 4

Åtagandebemyndigandena är fastställda till den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelserna 1 och 2/2016, med följande ändringar som förlikningskommittén enats om:

(EUR)

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÅS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
13 07 01	Finansiellt stöd för att stimulera den ekonomiska utvecklingen inom den turkycypriotiska befolkningsgruppen	31 212 000	33 212 000	2 000 000
21 02 07 03	Mänsklig utveckling	161 633 821	163 633 821	2 000 000
21 02 07 04	Tryggad livsmedels- och näringsförsörjning och hållbart jordbruk	187 495 232	189 495 232	2 000 000
21 02 07 05	Migration och asyl	45 257 470	57 257 470	12 000 000
22 02 01 01	Stöd till politiska reformer och en progressiv anpassning till EU:s regelverk	188 000 000	190 000 000	2 000 000
22 02 01 02	Stöd till den ekonomiska, sociala och territoriella utvecklingen och en progressiv anpassning till EU:s regelverk	326 960 000	327 960 000	1 000 000

Onsdagen den 25 november 2015

(EUR)

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÅS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
22 02 03 01	Stöd till politiska reformer och en progressiv anpassning till EU:s regelverk	240 300 000	255 300 000	15 000 000
22 02 03 02	Stöd till den ekonomiska, sociala och territoriella utvecklingen och en progressiv anpassning till EU:s regelverk	321 484 000	340 484 000	19 000 000
22 04 01 01	Medelhavsområdet – Mänskliga rättigheter och rörlighet	135 000 000	144 000 000	9 000 000
22 04 01 02	Medelhavsländerna – Fattigdomsminskning och hållbar utveckling	636 900 000	640 900 000	4 000 000
22 04 01 03	Medelhavsområdet – Förtroendeskapande åtgärder, säkerhet samt förebyggande och medling av konflikter	116 000 000	131 000 000	15 000 000
22 04 01 04	Stöd till fredsprocessen samt ekonomiskt stöd till Palestina och till Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar	272 100 000	290 100 000	18 000 000
22 04 02 03	Det östliga partnerskapet – Förtroendeskapande åtgärder, säkerhet samt förebyggande och medling av konflikter	8 000 000	9 300 000	1 300 000
22 04 03 03	Stöd till övrigt multilateralt samarbete i grannskapsområdet – paraplyprogram	189 500 000	193 500 000	4 000 000
23 02 01	Tillhandahållande av snabbt, verkligt och behovsbaserat humanitärt bistånd och livsmedelsbistånd	1 035 818 000	1 061 821 941	26 003 941
	Totalt			132 303 941

Onsdagen den 25 november 2015

Som en följd av detta, och inräknat kostnaderna för pilotprojekt och förberedande åtgärder, fastställs den godkända nivån för åtaganden till 9 167,0 miljoner EUR, vilket inte ger någon marginal under utgiftstaket för rubrik 4 och ett utnyttjande av flexibilitetsinstrumentet till ett belopp på 24,0 miljoner EUR.

Rubrik 5

Antalet tjänster i institutionernas tjänsteförteckningar och de anslag som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelserna 1 och 2/2016, godkänns med följande undantag:

- Europaparlamentets behandling av sin budget godkänns med en minskning med 9 tjänster.
- Rådets behandling av sin budget godkänns.
- Domstolen, som tilldelas ytterligare 7 tjänster (+ 300 000 EUR).
- Europaparlamentets behandling av Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén godkänns.

Den 26 november 2015 förväntas kommissionen godkänna rapporten om budgetkonsekvenserna av uppdateringen av lönerna 2015, som kommer att få retroaktiva effekter från och med den 1 juli 2015, för lönerna för samtliga anställda vid EU-institutionerna och för pensionerna.

Som en följd av detta, och inräknat kostnaderna för pilotprojekt och förberedande åtgärder, fastställs den godkända nivån för åtaganden till 8 935,2 miljoner EUR, vilket ger en marginal på 547,8 miljoner EUR under utgiftstaket för rubrik 5.

Europeiska unionens solidaritetsfond

Åtagandebemyndigandena är fastställda till den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelserna 1 och 2/2016, inklusive utnyttjandet av Europeiska unionens solidaritetsfond till ett belopp på 50 miljoner EUR för förskottsbetalningar.

1.4. Betalningsbemyndiganden

Totalt uppgår betalningsbemyndigandena till 143 885,3 miljoner EUR i 2016 års budget, inklusive 832,8 miljoner EUR som avser utnyttjandet av flexibilitetsinstrumentet.

Fördelningen av betalningsbemyndigandena är fastställd till den nivå som kommissionen föreslagit i budgetförslaget, såsom det ändrats genom ändringsskrivelserna 1 och 2/2016, med följande ändringar som förlikningskommittén kommit överens om:

1. För det första beaktas den överenskomna nivån på åtagandebemyndigandena för icke differentierade utgifter, för vilka nivån på betalningsbemyndigandena motsvarar nivån på åtagandebemyndigandena. Detta omfattar även de decentraliserade byråerna, för vilka EU-bidraget i betalningsbemyndiganden är fastställt på den nivå som föreslås i avsnitt 1.2 ovan. Den kombinerade effekten är en minskning med 140,0 miljoner EUR.
2. Betalningsbemyndigandena för alla nya pilotprojekt och förberedande åtgärder har fastställts till 50 % av de motsvarande åtagandebemyndigandena, eller till den nivå som föreslagits av parlamentet om den är lägre. Vid en förlängning av befintliga pilotprojekt och förberedande åtgärder är betalningsnivån den som fastställts i budgetförslaget plus 50 % av motsvarande nya åtaganden, eller den nivå som föreslagits av parlamentet om den är lägre. Den kombinerade effekten är en minskning med 29,5 miljoner EUR.

Onsdagen den 25 november 2015

3. Utgifterna för betalningsbemyndigandena minskar med 460,1 miljoner EUR enligt följande:

(EUR)

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÅS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
02 05 01	Utveckling och tillhandahållande av infrastruktur och tjänster för global satellitnavigering (Galileo) till 2020	308 000 000	297 000 000	- 11 000 000
02 05 02	Tillhandahållande av satellitbaserade tjänster för ökade prestanda hos GPS så att de gradvis täcker hela Europeiska civila luftfartskonferensens (ECAC-regionen) till 2020 (Egnos)	215 000 000	207 000 000	- 8 000 000
02 05 51	Slutförande av europeiska satellitnavigeringsprogram (Egnos och Galileo)	17 000 000	16 000 000	- 1 000 000
02 06 01	Operativa tjänster som bygger på rymdbaserade observationer och jordbaserade data (Copernicus)	125 000 000	121 000 000	- 4 000 000
02 06 02	Uppbyggnad av en självständig jordobservationskapacitet för EU (Copernicus)	475 000 000	459 000 000	- 16 000 000
04 02 19	Slutförande av Europeiska socialfonden – Regional konkurrenskraft och sysselsättning (2007–2013)	1 130 000 000	1 109 595 811	- 20 404 189
04 02 61	Europeiska socialfonden – Övergångsregioner – Investera i tillväxt och sysselsättning	930 000 000	927 965 850	- 2 034 150
04 02 62	Europeiska socialfonden – Mer utvecklade regioner – Investera i tillväxt och sysselsättning	2 200 000 000	2 178 091 258	- 21 908 742
04 02 63 01	Europeiska socialfonden – Operativt tekniskt stöd	12 000 000	7 200 000	- 4 800 000

Onsdagen den 25 november 2015

(EUR)

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÅS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
05 04 05 01	Landsbygdsutvecklingsprogram	3 268 000 000	3 235 000 000	- 33 000 000
05 04 60 01	Främja hållbar landsbygdsutveckling och en jordbrukssektor inom unionen som är mer territoriellt och miljömässigt balanserad, klimatvänlig och innovativ	8 574 000 000	8 487 000 000	- 87 000 000
13 03 18	Slutförande av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) – Regional konkurrenskraft och sysselsättning	2 345 348 000	2 302 998 509	- 42 349 491
13 03 61	Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) – Övergångsregioner – Målet Investering för tillväxt och sysselsättning	1 863 122 000	1 860 036 800	- 3 085 200
13 03 62	Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) – Mer utvecklade regioner – Målet Investering för tillväxt och sysselsättning	2 775 630 000	2 750 605 336	- 25 024 664
13 03 64 01	Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) – Europeiskt territoriellt samarbete	328 430 000	284 930 000	- 43 500 000
13 03 65 01	Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) – Operativt tekniskt stöd	66 215 941	57 415 941	- 8 800 000
13 03 66	Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) – Innovativa åtgärder inom hållbar stadsutveckling	53 149 262	48 649 262	- 4 500 000
13 04 01	Slutförande av Sammanhållningsfondens projekt (före 2007)	90 000 000	70 000 000	- 20 000 000
13 04 60	Sammanhållningsfonden – Målet investering för tillväxt och sysselsättning	4 100 000 000	4 077 806 436	- 22 193 564

Onsdagen den 25 november 2015

(EUR)

Budgetpost	Namn	BF 2016 (inkl. ÅS 1 och 2)	Budget 2016	Skillnad
13 04 61 01	Sammanhållningsfonden – Operativt tekniskt stöd	22 106 496	20 606 496	- 1 500 000
32 05 01 02	Att bygga, driva och utnyttja Iter-anläggningen – Europeiska gemensamma företaget för Iter – fusionsenergi	150 000 000	131 000 000	- 19 000 000
32 05 51	Slutförande av det Europeiska gemensamma företaget för Iter – fusionsenergi (2007–2013)	350 000 000	289 000 000	- 61 000 000
	Total			- 460 100 000

4. Tillsammans uppgår betalningsbemyndigandena i punkterna 1–3 ovan till ett belopp som är 570,6 miljoner EUR lägre än det som kommissionen föreslår i sitt budgetförslag, såsom det ändrats genom ändringsskrivelserna 1 och 2/2016, för utgiftsposterna i fråga.

1.5. Budgetanmärkningar

Ändringar som gjorts av Europaparlamentet eller rådet av budgetanmärkningarna godkänns i den mån de inte modifierar eller utvidgar tillämpningsområdet för en befintlig rättslig grund eller inkräktar på institutionernas administrativa självständighet, inte orsakar operativa problem och inte kan täckas av tillgängliga resurser (i enlighet med bilagan till skrivelsen om genomförbarheten).

1.6. Nya budgetposter

Om inget annat anges i de gemensamma slutsatser som godkänts av förlikningskommittén eller som budgetmyndighetens båda grenar har enats om vid deras respektive behandlingar, ska den kontoplan som kommissionen föreslår i sitt budgetförslag och i sina ändringsskrivelser 1/2016 och 2/2016 förbli oförändrad, med undantag av pilotprojekt och förberedande åtgärder och uppdelningen av artikel 18 04 01 Europeiska medborgarinitiativet i två poster: 18 04 01 01 Ett Europa för medborgarna – Stärka hågkomsten och förbättra möjligheterna för medborgarengagemang på EU-nivå och 18 04 01 02 Europeiska medborgarinitiativet.

2. Budgeten för 2015

Förslaget till ändringsbudget nr 8/2015 godkänns enligt kommissionens förslag.

3. Uttalanden

3.1. Gemensamt uttalande om ungdomssysselsättningsinitiativet

"Europaparlamentet, rådet och kommissionen erinrar om att det förblir en viktig och gemensam prioritering att minska ungdomsarbetslösheten och de bekräftar därför på nytt sin föresats att på bästa sätt använda de tillgängliga budgetresurserna för att motverka den, framför allt ungdomssysselsättningsinitiativet.

Onsdagen den 25 november 2015

De erinrar om att följande gäller i enlighet med artikel 14.1 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020: 'Marginaler som förblir tillgängliga under budgetramens tak för åtagandebemyndiganden för åren 2014–2017 ska utgöra en samlad marginal inom budgetramen för åtaganden, som ska göras tillgänglig över de tak som fastställs i budgetramen för åren 2016–2020 för politiska mål på området för tillväxt och sysselsättning, särskilt ungdomssysselsättning'.

Vid halvtidsöversynen/revideringen av budgetramen kommer kommissionen att dra lärdom av resultaten av utvärderingen av ungdomssysselsättningsinitiativet, vilket i tillämpliga fall ska åtföljas av förslag om initiativets fortsättning till och med 2020.

Rådet och parlamentet åtar sig att snabbt behandla förslag om detta som kommissionen lägger fram."

3.2. Gemensamt uttalande om betalningsprognoserna för 2016–2020

"Europaparlamentet, rådet och kommissionen noterar de steg som på grundval av det gällande avtalet om en betalningsplan för 2015–2016 tagits för att fasa ut eftersläpningen av utestående betalningskrav från sammanhållningsprogrammen 2007–2013 och förbättra övervakningen av eftersläpning av obetalda fakturor under alla rubriker. De erinrar om sitt åtagande att förhindra en liknande ökad eftersläpning i framtiden, bland annat genom att inrätta ett system för tidig varning.

Under hela året kommer Europaparlamentet, rådet och kommissionen att aktivt övervaka hur genomförandet av 2016 års budget förlöper, i enlighet med den överenskomna betalningsplanen. Framför allt anslagen i budgeten för 2016 kommer att ge kommissionen möjlighet att minska eftersläpningen av utestående betalningskrav vid årets slut från sammanhållningsprogrammen 2007–2013 till en nivå av omkring 2 miljarder EUR vid utgången av 2016.

Europaparlamentet, rådet och kommissionen kommer att fortsätta utvärdera betalningsgenomförandet och prognosuppdateringarna i enlighet med punkt 36 i bilagan till det interinstitutionella avtalet vid särskilda interinstitutionella möten, som bör äga rum minst tre gånger på politisk nivå under 2016.

Europaparlamentet, rådet och kommissionen erinrar i detta sammanhang om att även de mer långsiktiga prognoserna om den förväntade betalningsutvecklingen under den tid som budgetramen 2014–2020 fortsätter att gälla bör behandlas vid dessa möten."

3.3. Uttalande från Europaparlamentet om tillämpning av punkt 27 i det interinstitutionella avtalet

Europaparlamentet förbinder sig att fortsätta att minska det totala antalet tjänster i sin tjänsteförteckning och att slutföra denna minskning senast 2019, i enlighet med följande tidsplan, med beaktande av att en nettominskning med 18 tjänster kommer att äga rum 2016:

Årlig nettominskning av det totala antalet godkända tjänster i Europaparlamentets tjänsteförteckning jämfört med föregående år

Kvarstående minskning för att nå 5 %-målet ⁽¹⁾	2017	2018	2019	2017-2019
179	-60	-60	-59	-179

⁽¹⁾ Europaparlamentet anser att minskningen på 5 % inte omfattar de tillfälliga tjänster inom de politiska grupperna som fastställts i dess tjänsteförteckning.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV